Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

Ἦχος Β′.

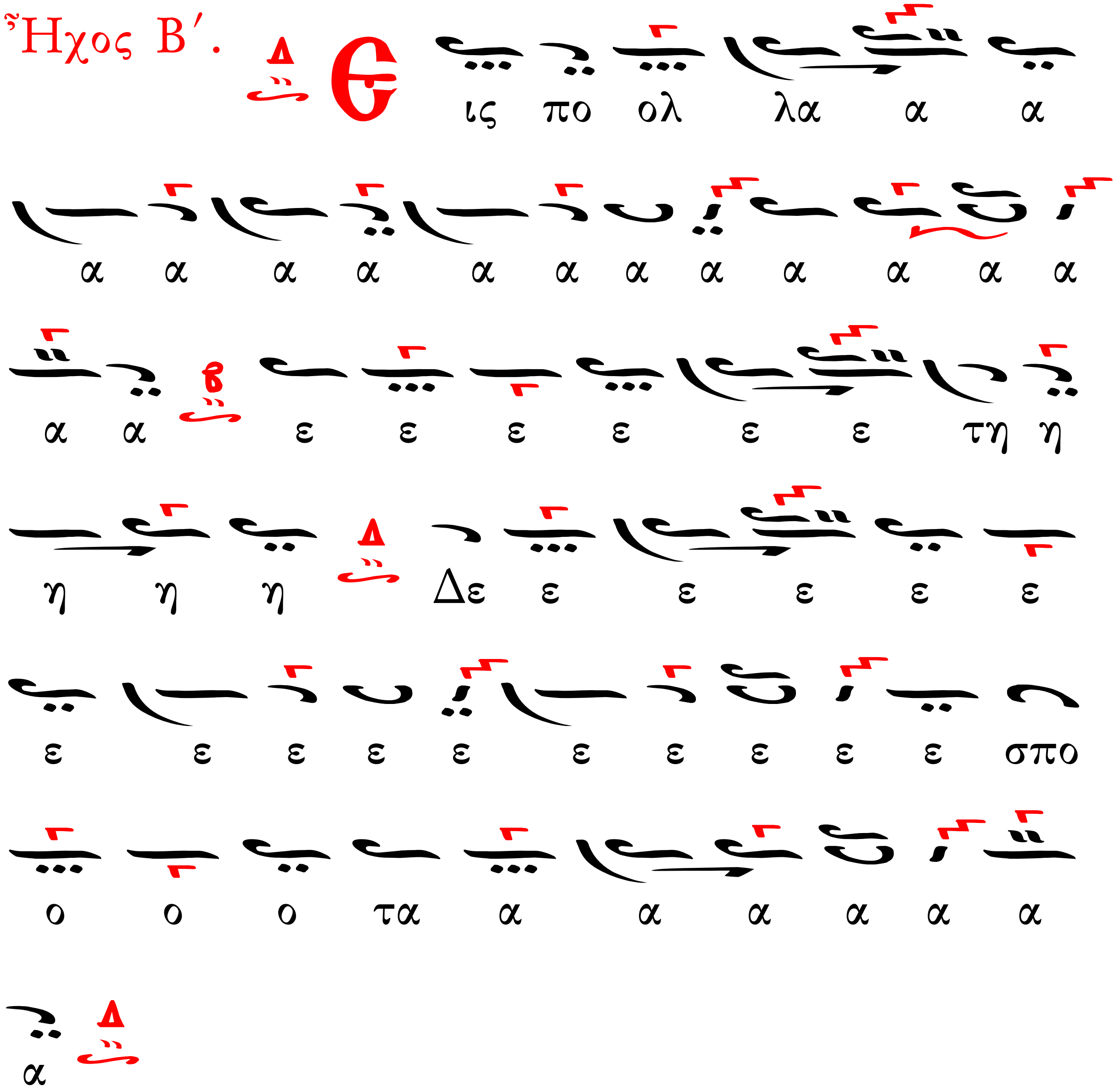

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ´ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν

ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.
Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύ σιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.
Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
ᾎσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνήρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.
Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.
Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.
Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ

ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.
Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.
Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.
Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.
Κύριος εἶπεν πρός με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
Αἴτησαι παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.
Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.
Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.
Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ΄.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμέ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μουἐξὄρους ἁγίουαὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ΄.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.
Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.
Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ᾽ ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.
Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.
Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι

εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.
Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.
Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁΘεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.
Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.
Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤʹ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;
Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθʼ

ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.
Ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.
Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.
Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.
Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σῴζοντος.
Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.
Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.
Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ

ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.
Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ᾽ ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.
Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σῴζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν.
Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.
Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.
Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.
Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.
Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.
Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃσὺἐθεμελίωσας.
Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνῄσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;
Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾿ ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.
Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἁπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.
Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή.

Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα.

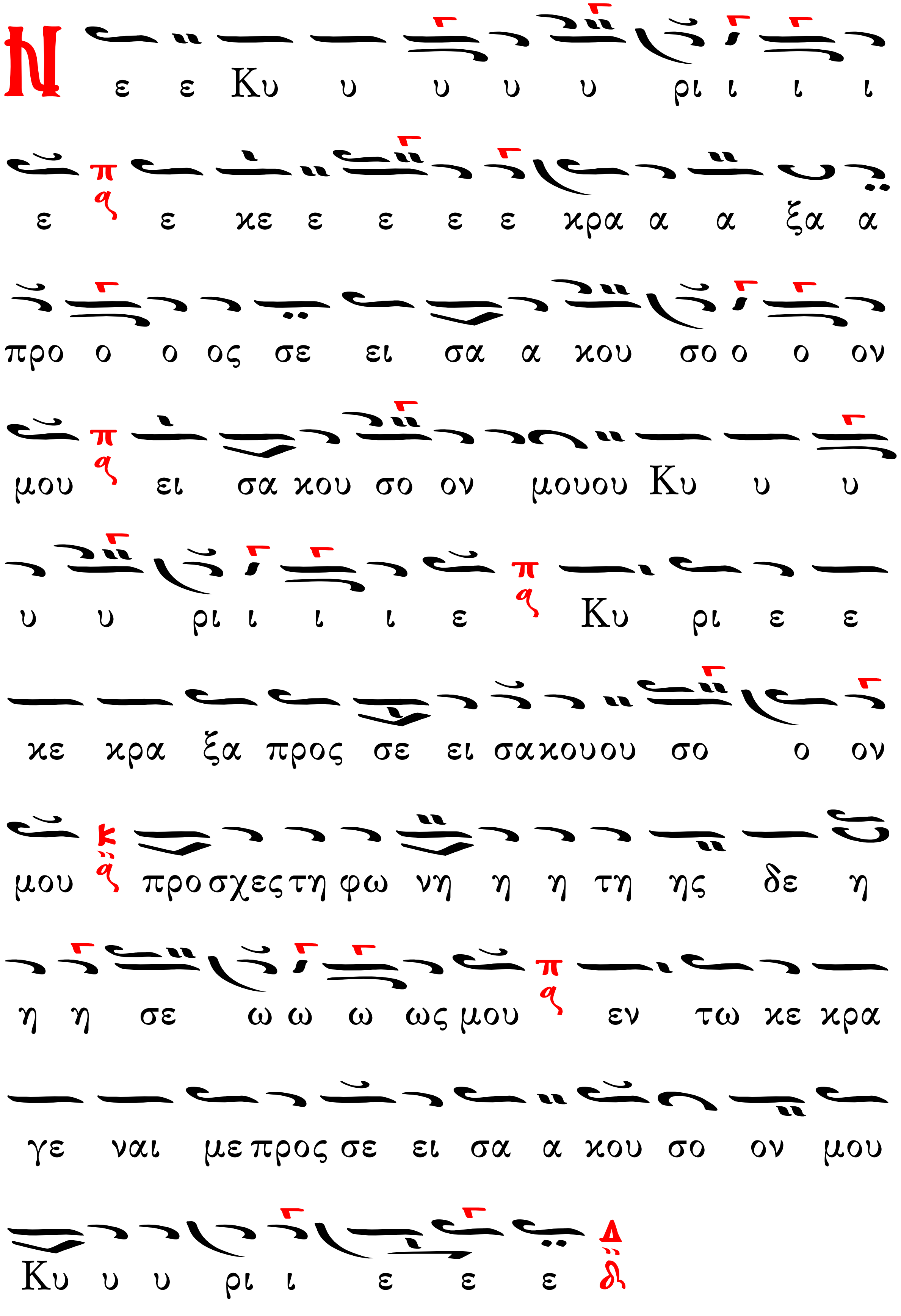

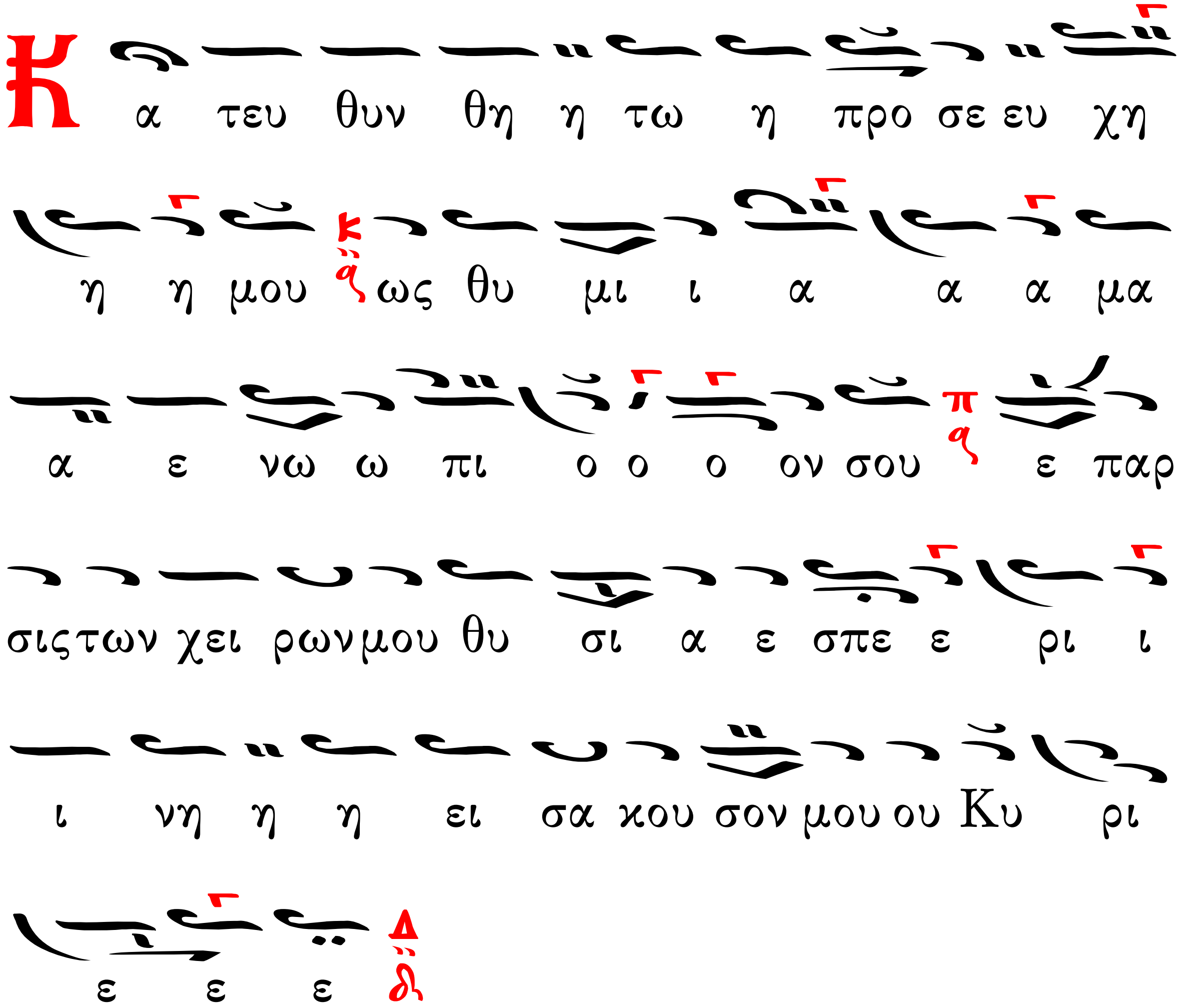

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

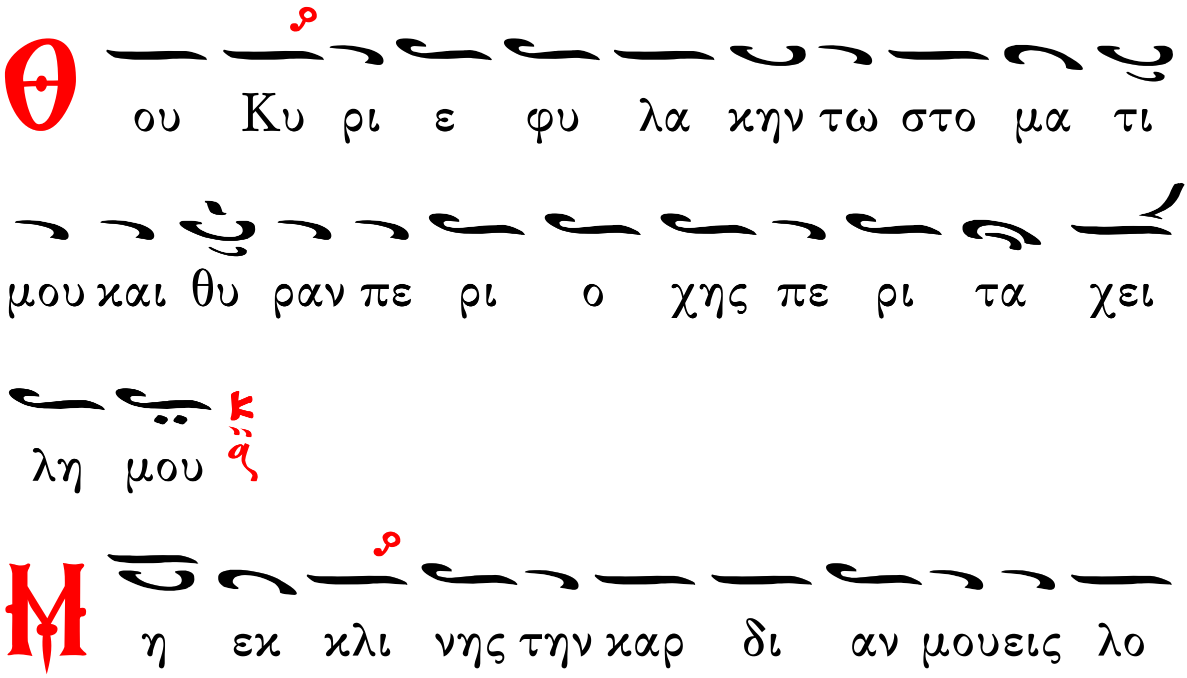

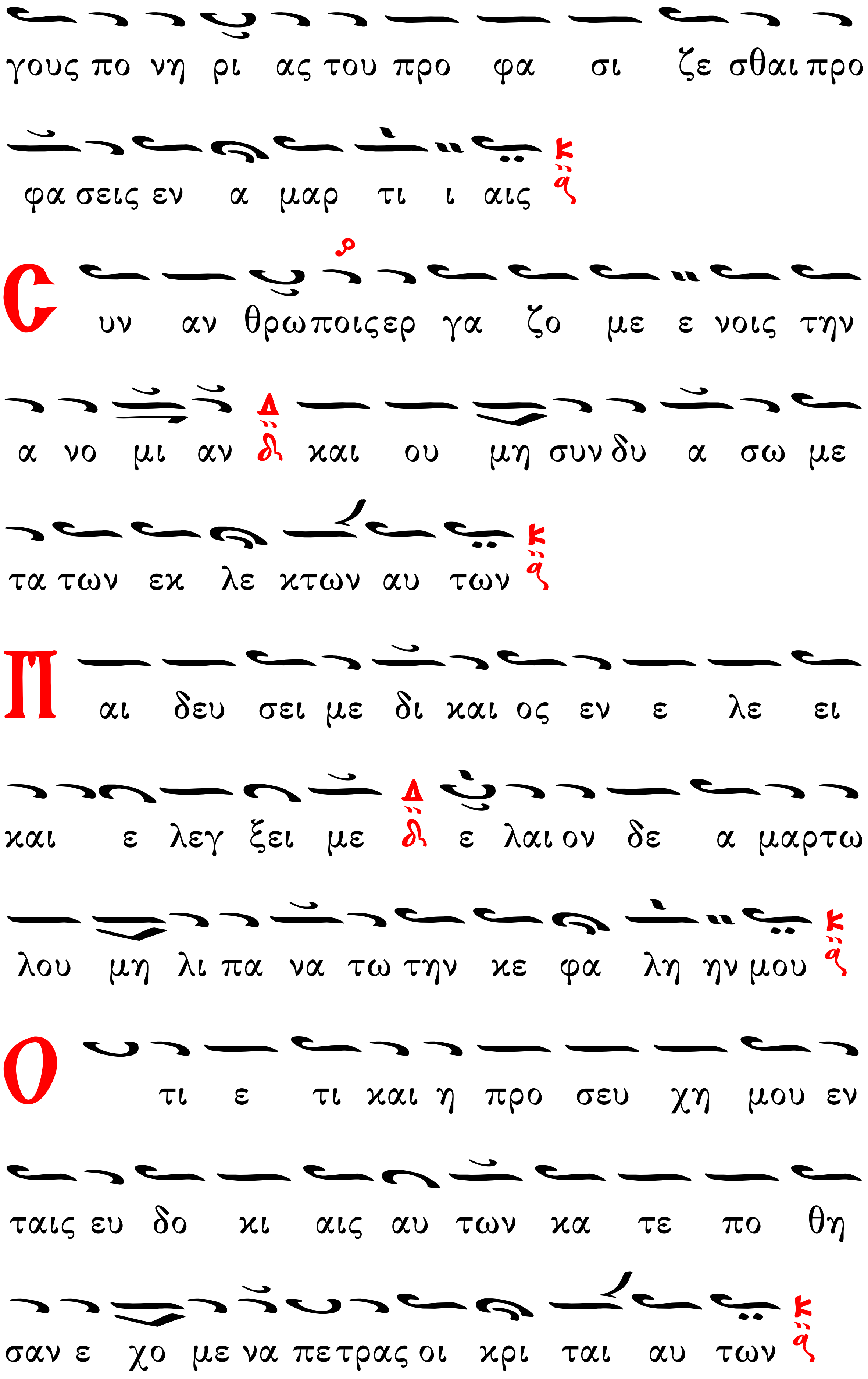
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ
φα σεις εν α μαρ τι ι αις
Συν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την
α νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με
τα των εκ λε κτων αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω
λου μη λι πα να τω την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη
σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των

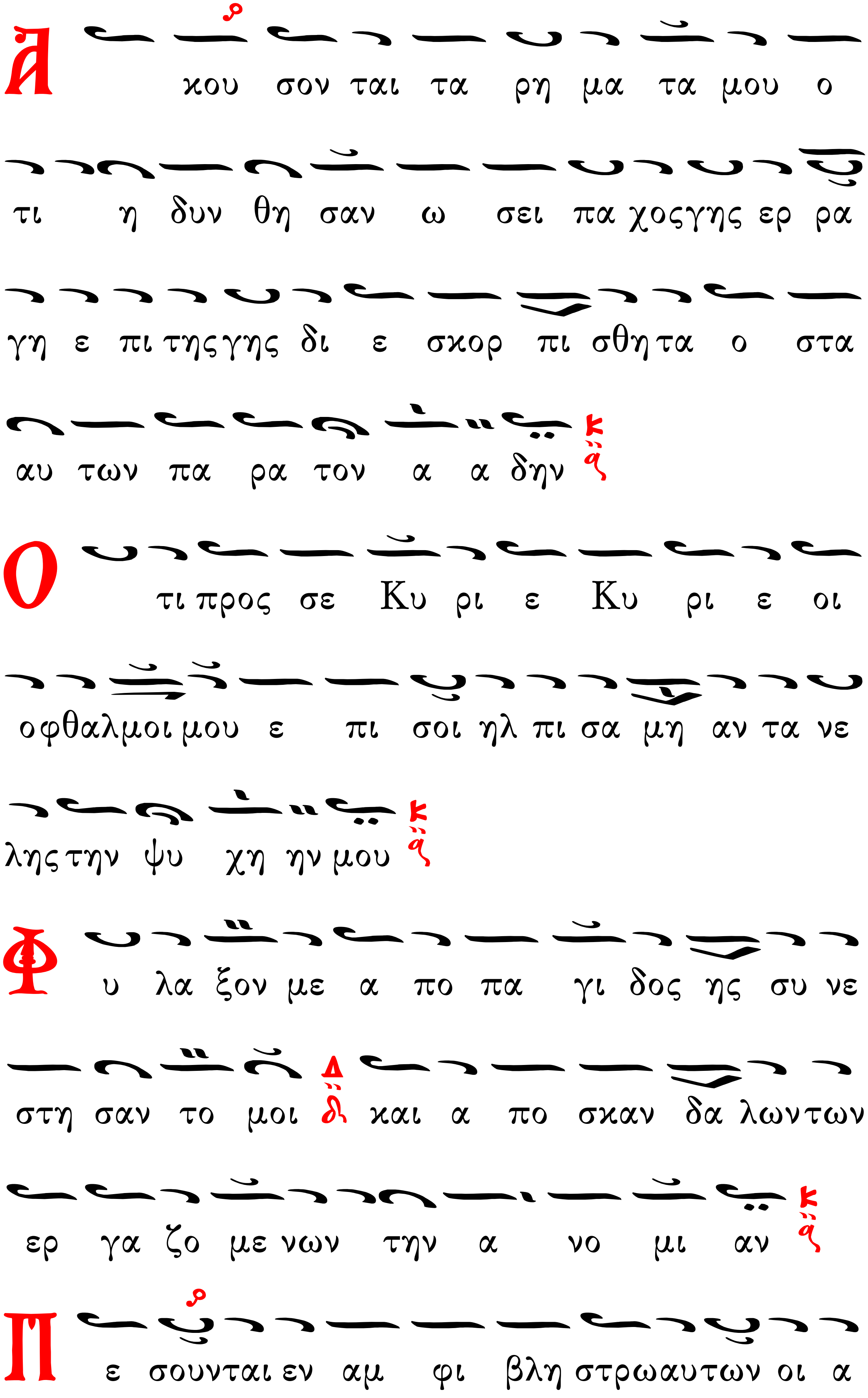
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο
τι η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα
γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι
οφθαλμοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε
λης την ψυ χη ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε
στη σαν το μοι δι και α πο σκαν δα λων των
ερ γα ζο με νων την α νο μι αν
Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α

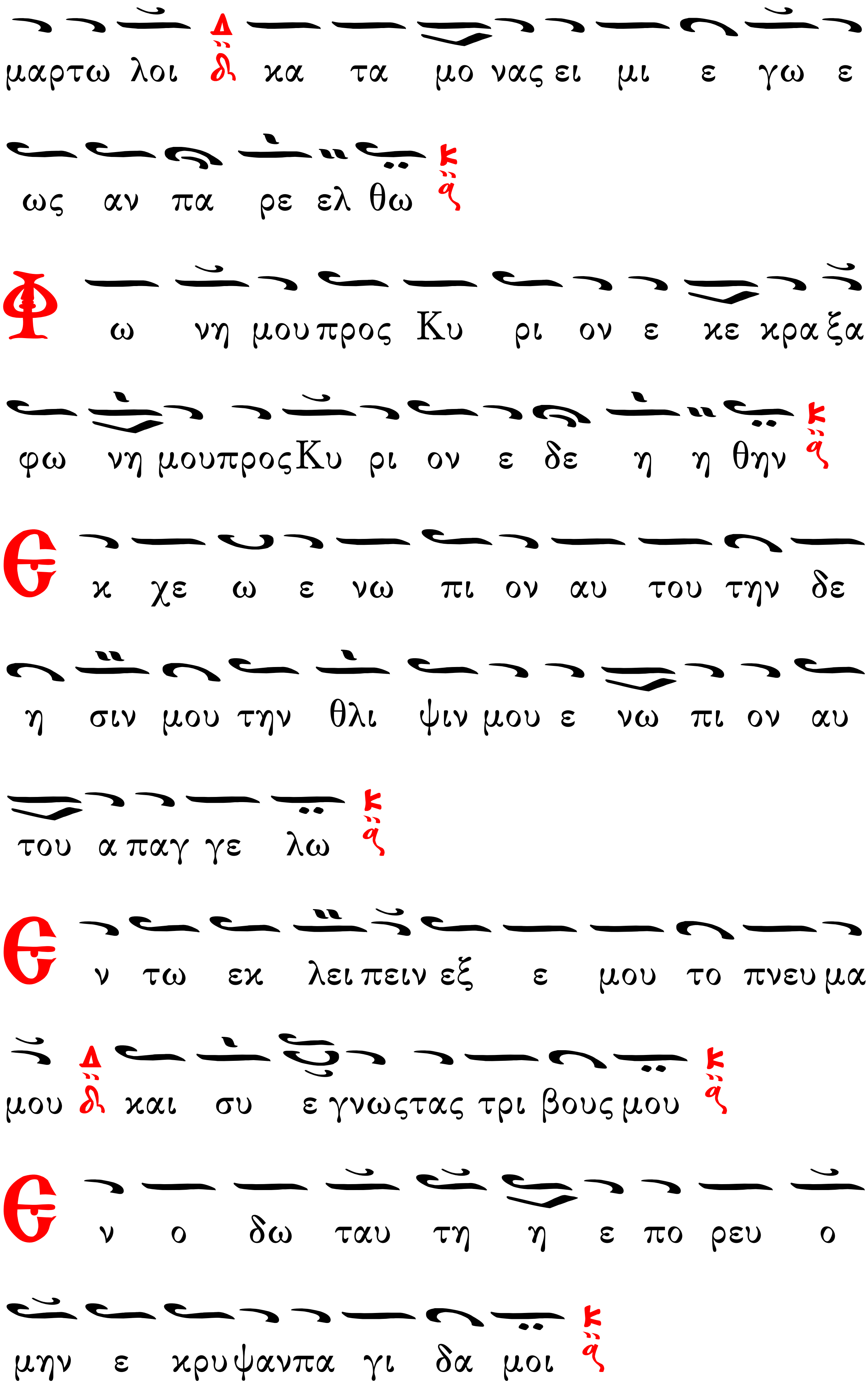
μαρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε
ως αν πα ρε ελ θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα
φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
του α παγ γε λω
Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε γνωστας τρι βους μου
Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο
μην ε κρυψαν πα γι δα μοι

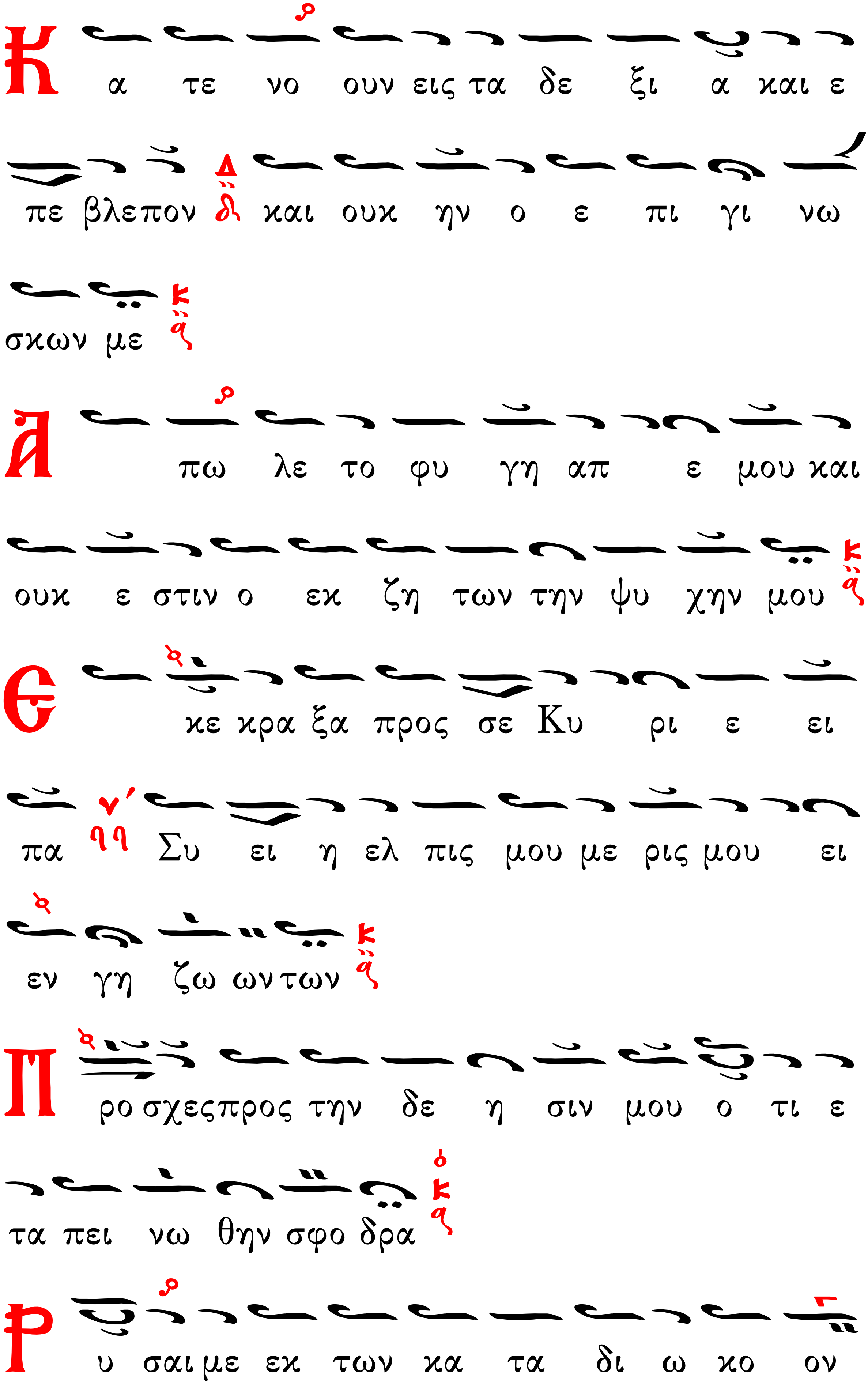
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε
πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω
σκων με
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και
ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει
πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει
εν γη ζω ων των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε
τα πει νω θην σφο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ

ε με ε ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Δ ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου

Χρι ι στε δι α βο ο λο ον η

η η η η σχυ υ υ υ νας και δι

α της Α να α στα σε ω ω ω

ω ως σου το ο κε ε εν τρον της α μαρ τι

ι ας η ημ βλυ υ υ νας και ε σω

σας η η μα α ας εκ των πυ λω

ω ων του θα να α α α του δο ξα ζο

μεν σε ε Μο νο ο ο γε νες

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ο την Α να στα σιν διδουςτω γε νει

των α αν θρω ω ω πων ως προ βα α τον

ε πι σφα γη ην η η η η χθη ε φρι

ι ξα αν του ου τον οι α αρ χον τες του

Α α α α δου και ε πηρ θη η σαν πυ

υ λαι ο δυ υ υ υ νη η η η ραι

ει σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευςτης δο

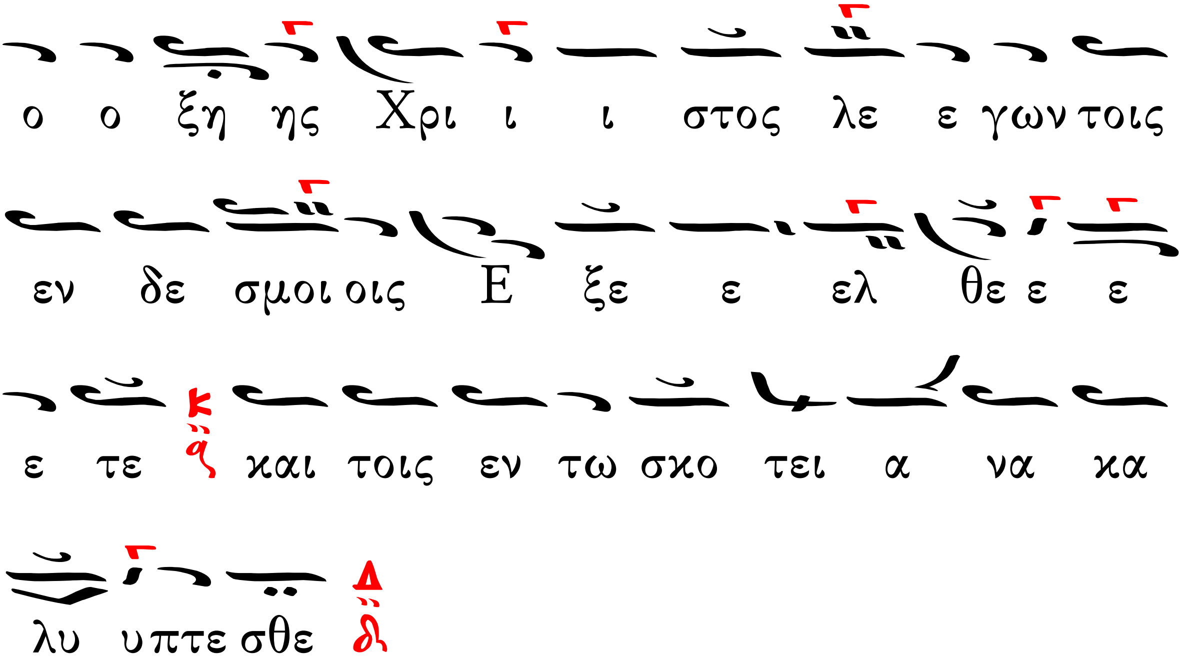

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

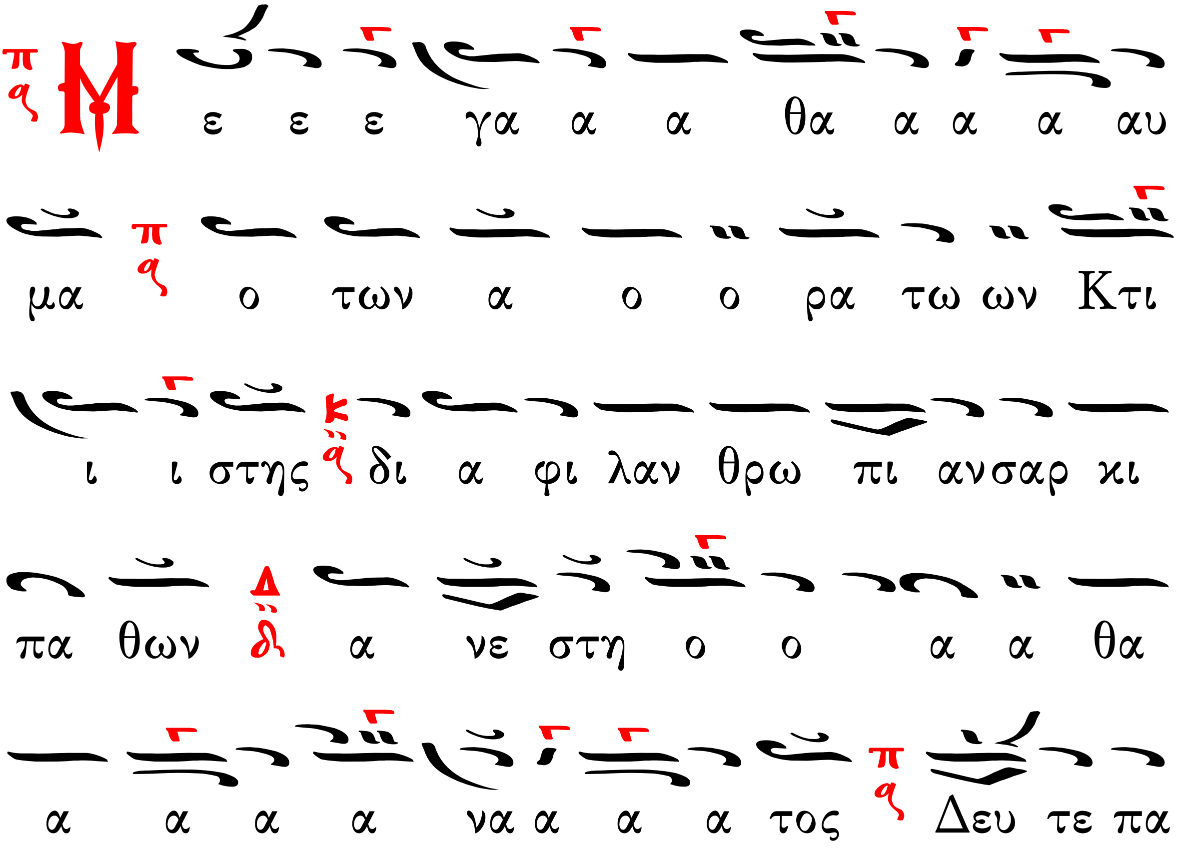

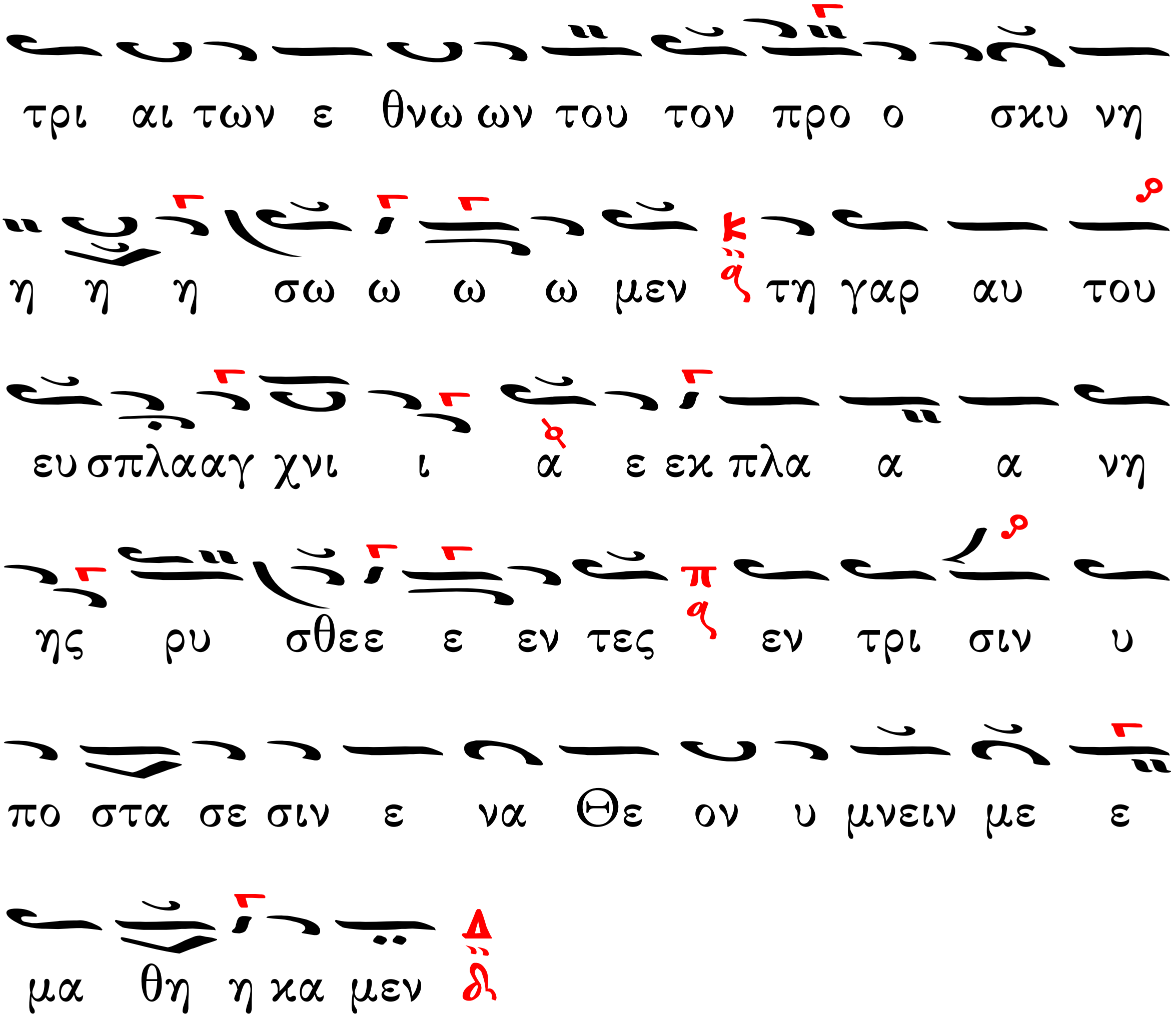

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

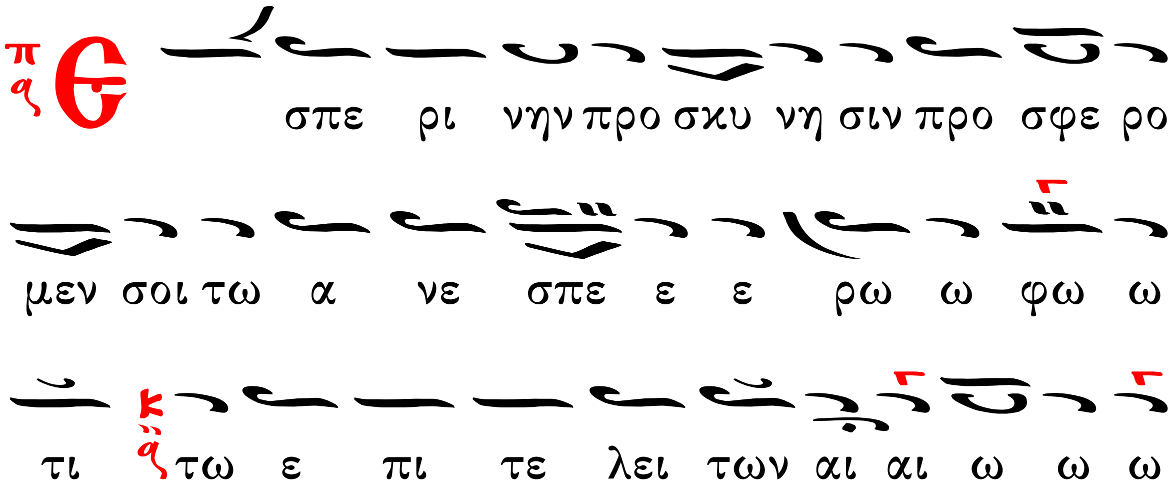

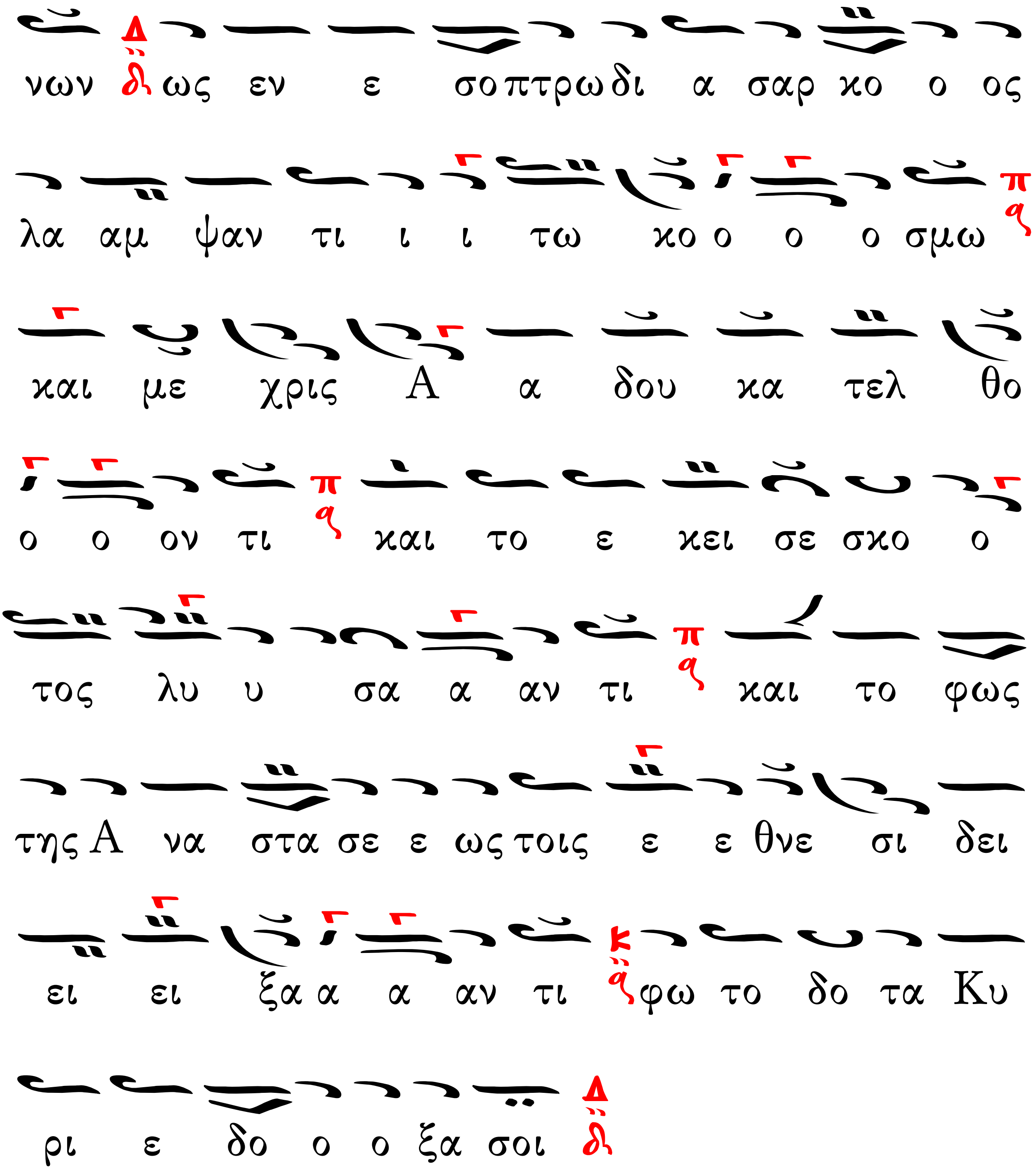

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

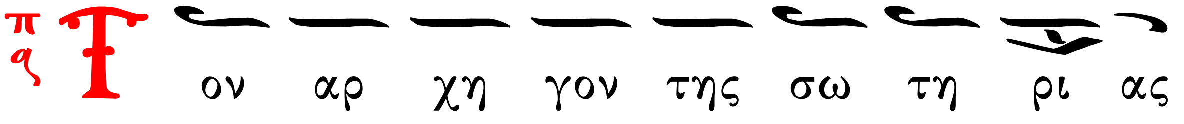

Στίχ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

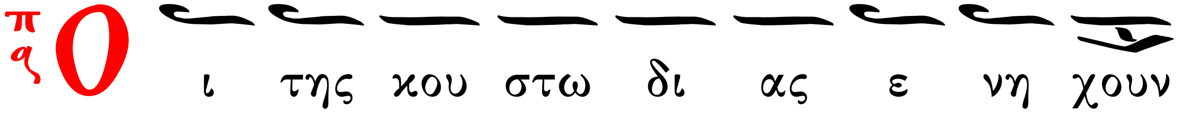

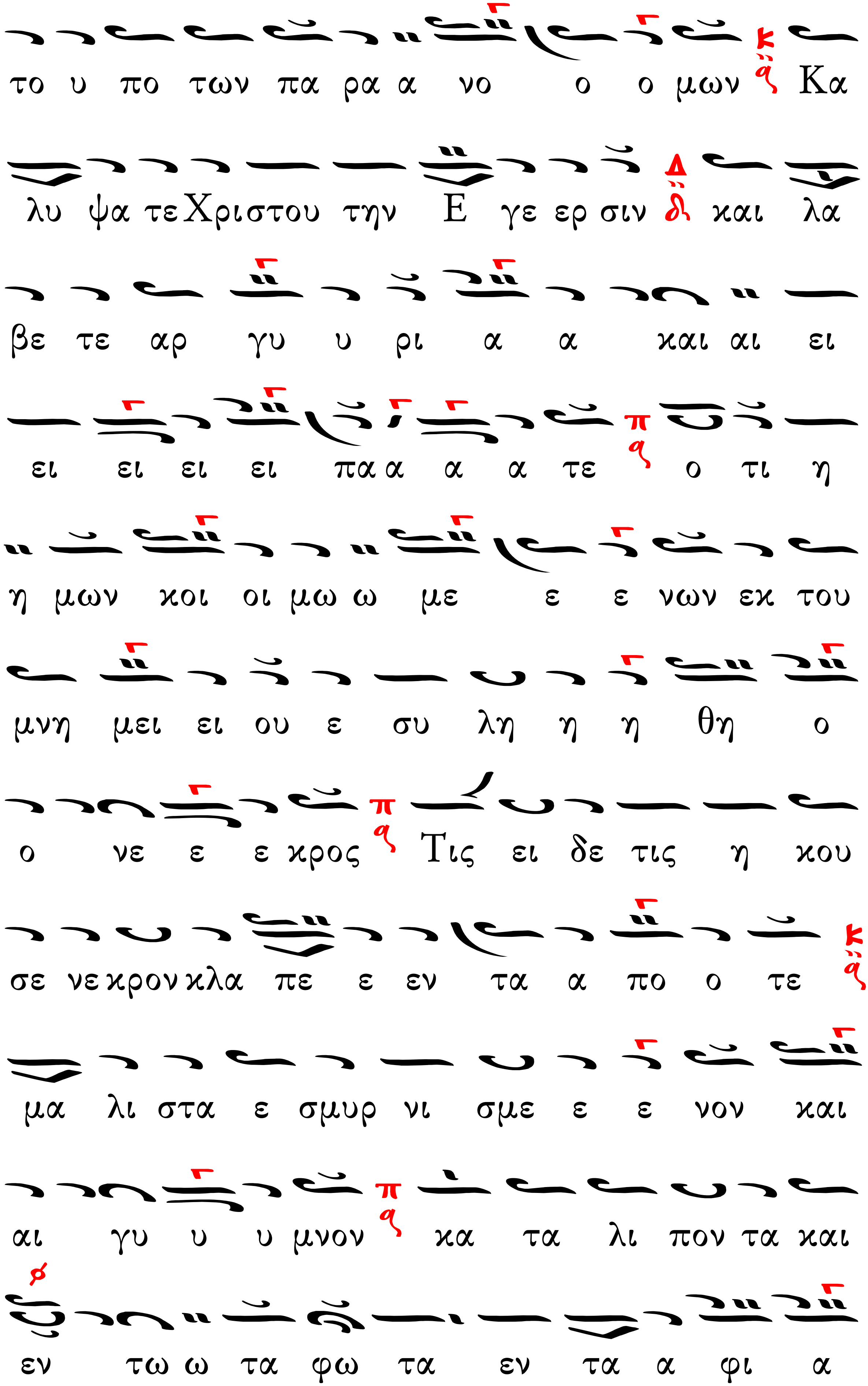
το υ πο των πα ρα α νο ο ο μων Κα
λυ ψα τε Χριστου την Ε γε ερ σιν και λα
βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει
ει ει ει ει πα α α α τε ο τι η
η μων κοι οι μω ω με ε ε νων εκ του
μνη μει ει ου ε συ λη η η θη ο
ο νε ε ε κρος Τις ει δε τις η κου
σε νε κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε
μα λι στα ε σμυρ νι σμε ε ε νον και
αι γυ υ υ μνον κα τα λι πον τα και
εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

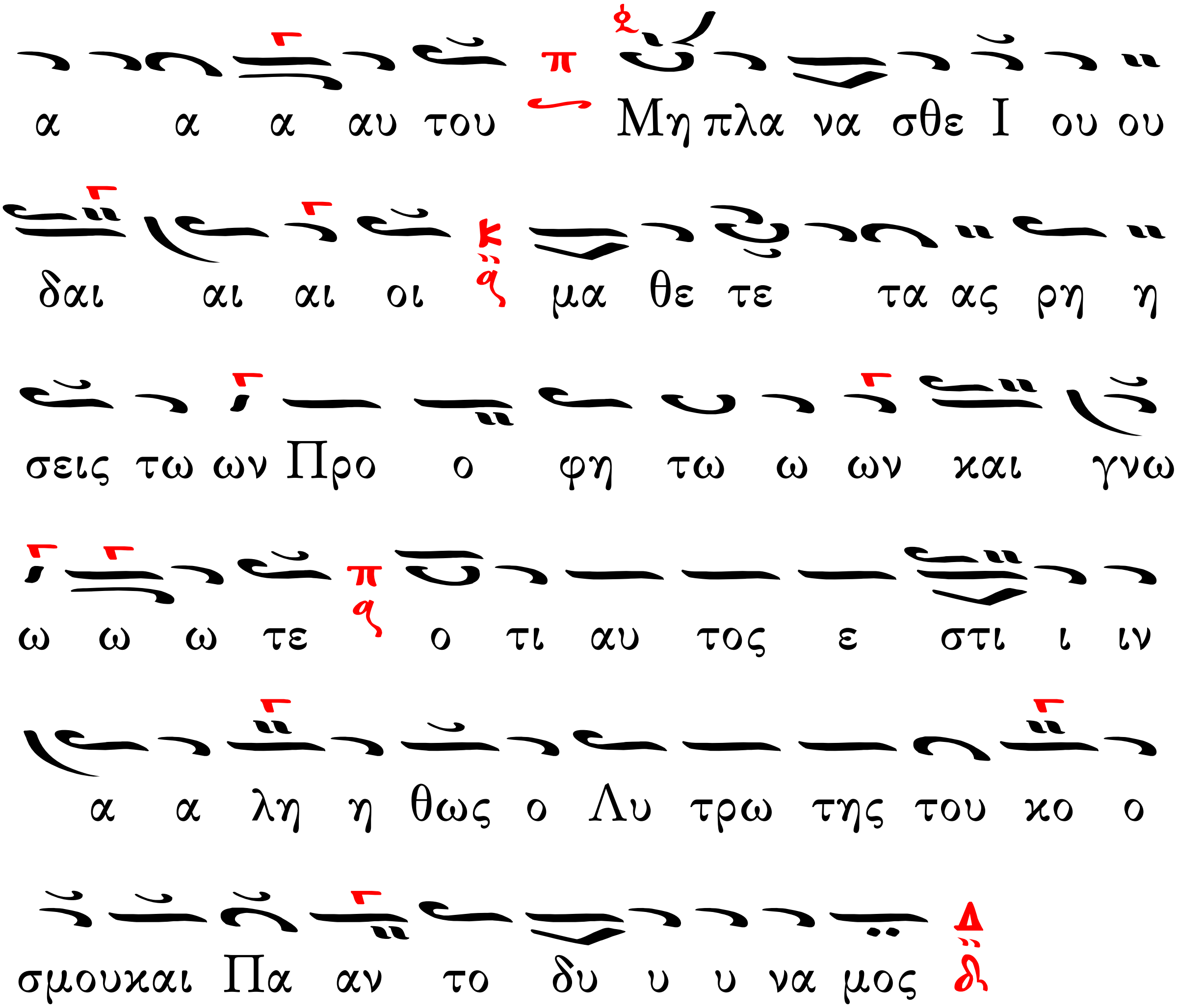

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ´

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θῆρας τὸ πρὶν τροπωσάμενος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, Ἀθλοφόρε ἀοίδιμε, τῶν λεόντων χάσματα, καὶ θηρῶν τὰ ὁρμήματα, ἐντεύξει θείᾳ, σὺ ἐχαλίνωσας, τῆς τούτων βλάβης μείνας ἀμέτοχος· πῦρ οὐ κατέπτηξας, οὐ θυμὸν δικάζοντος· τῆς γὰρ Χριστοῦ, Μάκαρ ἀγαπήσεως, οὐδὲν προέκρινας.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Νέῳ ἐν σώματι ἔνδοξε, τὸν παλαιὸν πτερνιστήν, ἐτροπώσω τὰ στίγματα, τοῦ Χριστοῦ μακάριε, τῇ σαρκί σου δεξάμενος· καὶ νῦν Μαρτύρων, συναγελάζῃ χοροῖς, στεφανηφόρος Μάμα πανεύφημε, φέγγει λαμπόμενος, τρισηλίῳ πάντοτε, τῶν ἐφετῶν, βλέπων τὸ ἀκρότατον, καθαρωτάτῳ νοΐ.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, καθελόντος τὸν τύραννον, ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀθλοφόρε ἑπόμενος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπῆλθες στάδιον, καὶ ταῖς αἰκίαις κατατεινόμενος, τὸν καυχησάμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, μετὰ σαρκός, Μάρτυς κατηδάφισας, καὶ ἐτραυμάτισας.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

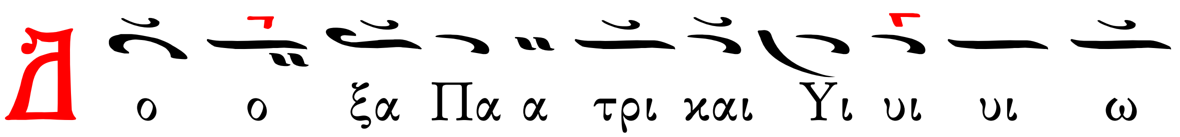

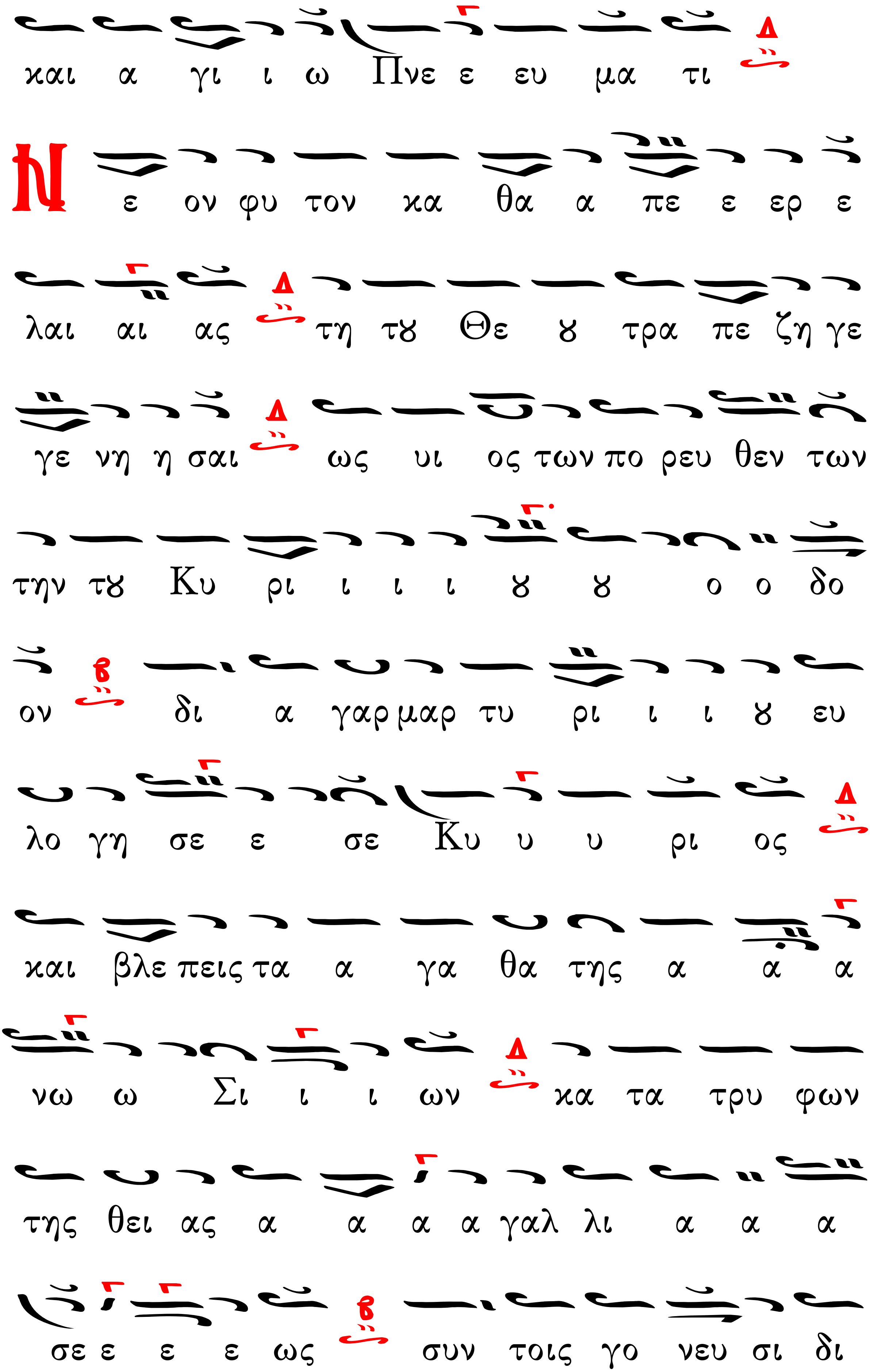
και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
ε ον φυ τον κα θα α πε ε ερ ε
λαι αι ας τη τȣ Θε ȣ τρα πε ζη γε
γε νη η σαι ως υι ος των πο ρευ θεν των
την τȣ Κυ ρι ι ι ȣ ȣ ο ο δο
ον δι α γαρ μαρ τυ ρι ι ȣ ευ
λο γη σε ε σε Κυ υ υ ρι ος
και βλε πεις τα α γα θα της α α α
νω ω Σι ι ι ων κα τα τρυ φων
της θει ας α α α α γαλ λι α α α
σε ε ε ε ως συν τοις γο νευ σι δι

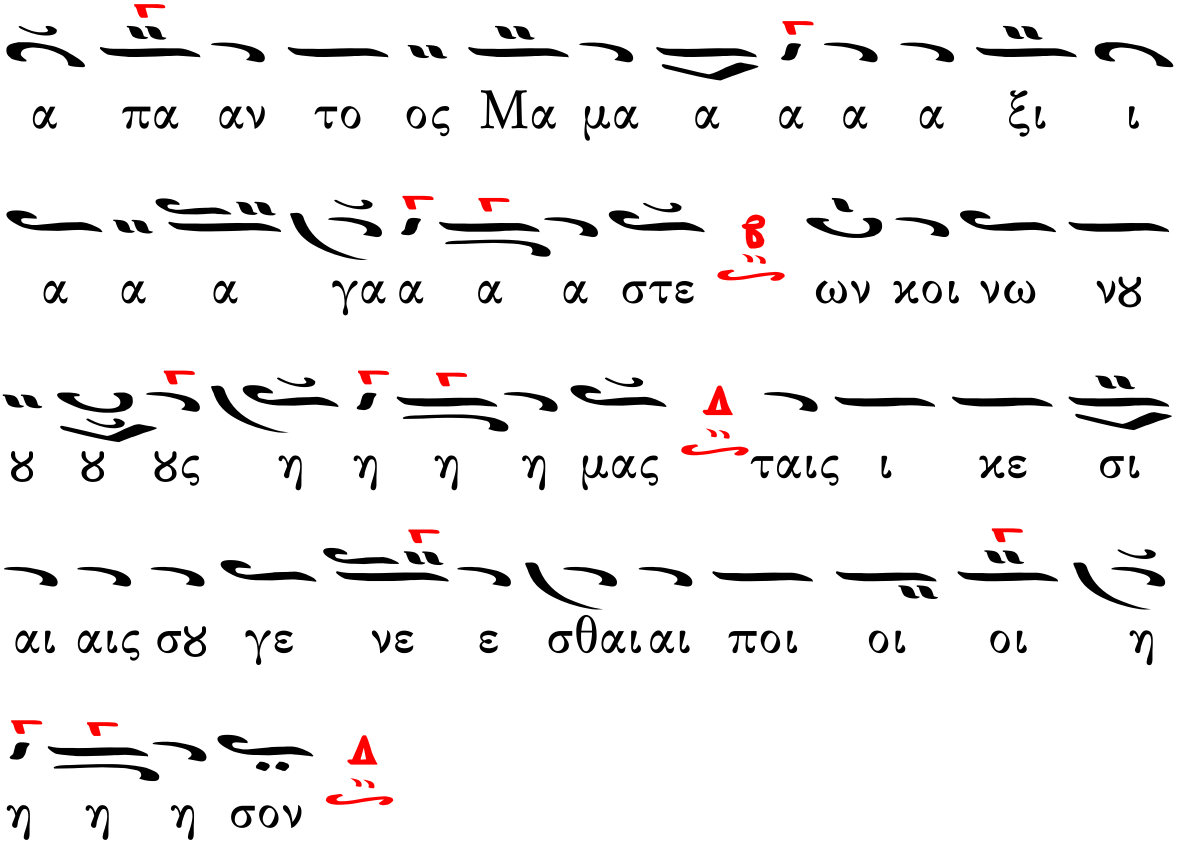

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα.

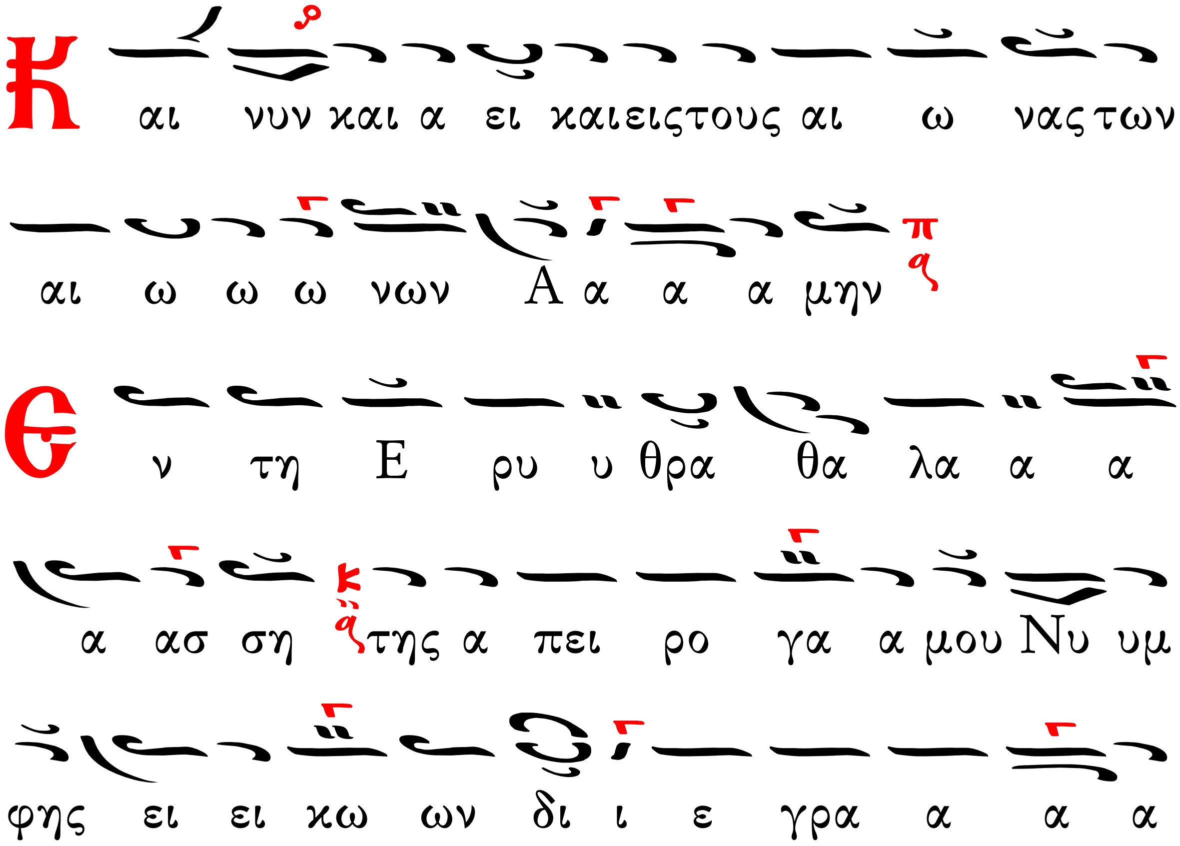

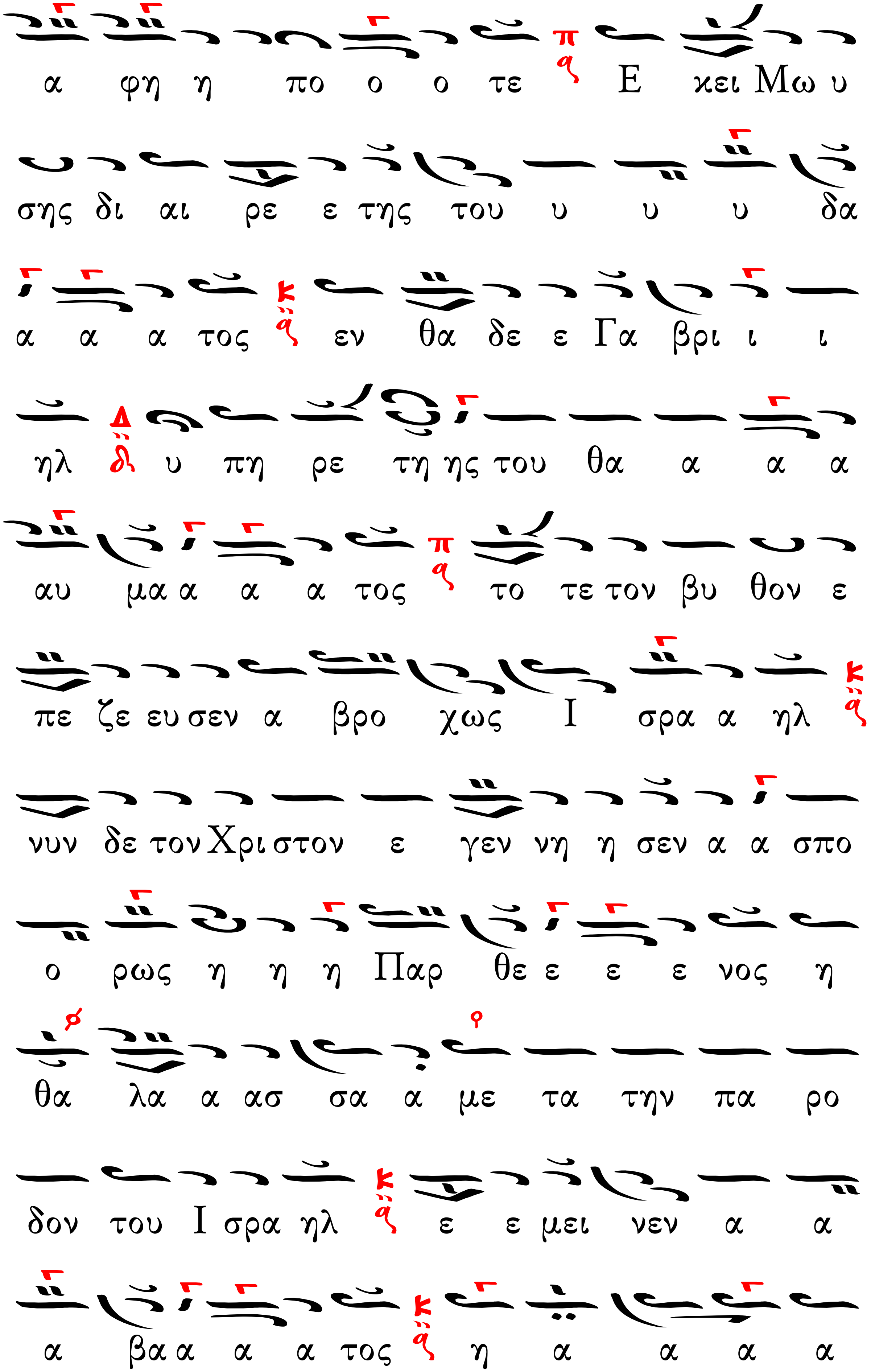
α φη η πο ο ο τε Ε κει Μω υ
σης δι αι ρε ε της του υ υ υ δα
α α α τος εν θα δε ε Γα βρι ι ι
ηλ υ πη ρε τη ης του θα α α α
αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον ε
πε ζε ευ σεν α βρο χως Ι σρα α ηλ
νυν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο
ο ρως η η η Παρ θε ε ε ε νος η
θα λα α ασ σα α με τα την πα ρο
δον του Ι σρα ηλ ε ε μει νεν α α
α βα α α α τος η α α α α

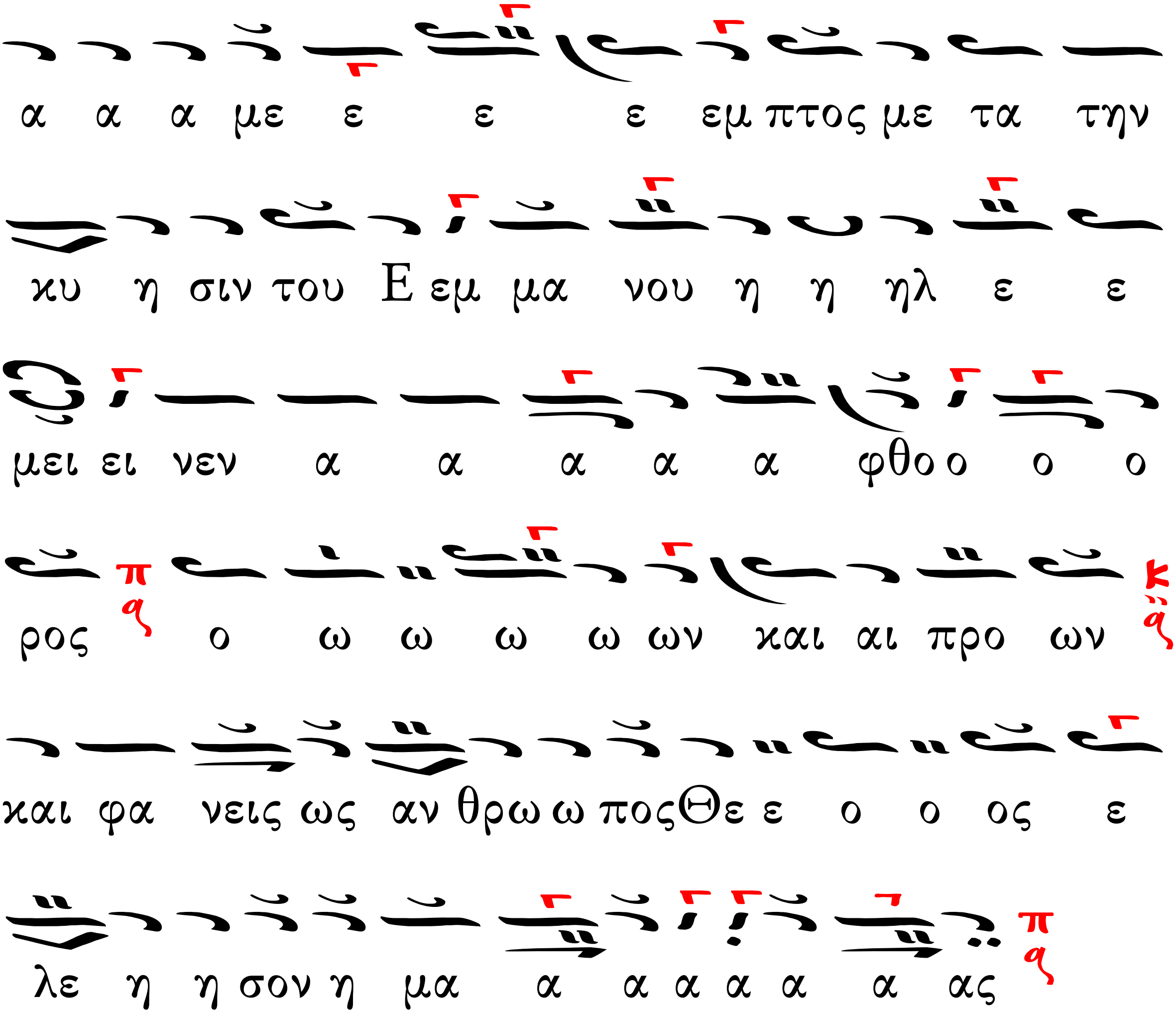

Εἴσοδος. Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία·

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β.′ Ψαλμὸς ϟβ′(92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. α.′ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἶτα ἡ συνήθης ’Εκτενής, καὶ τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ/π α̣ Κε.

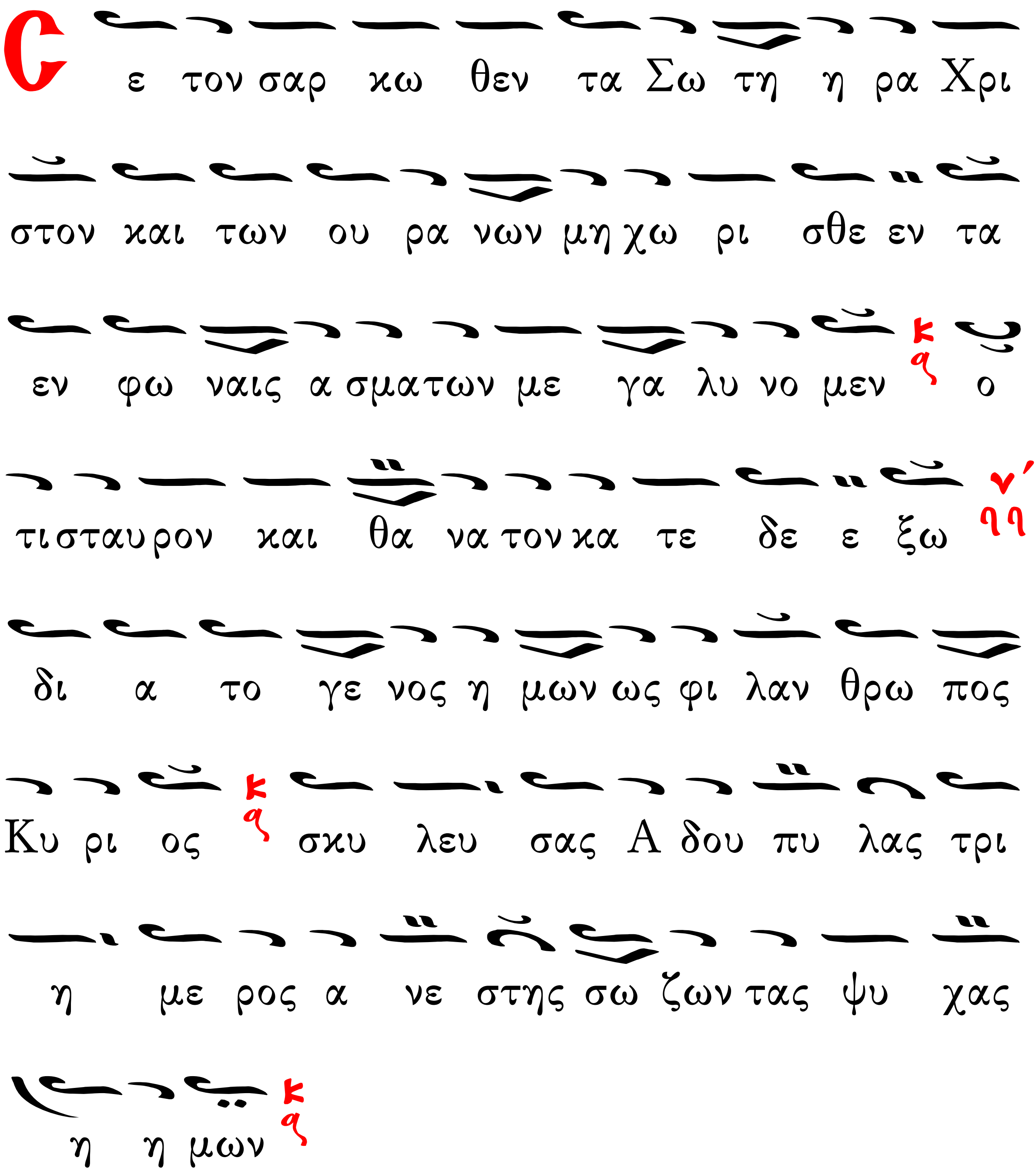

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

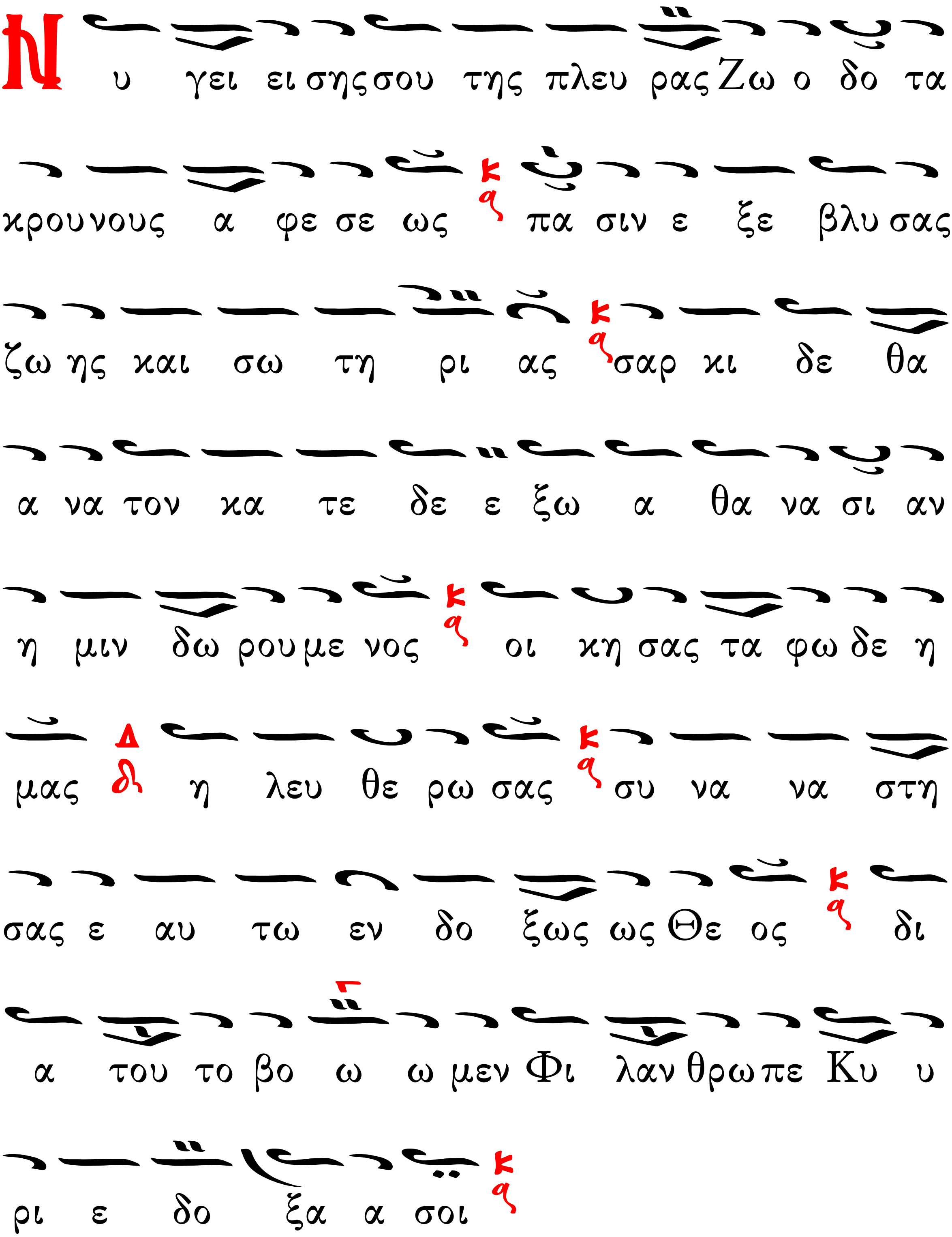

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

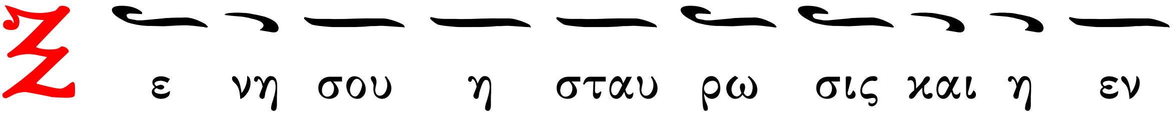

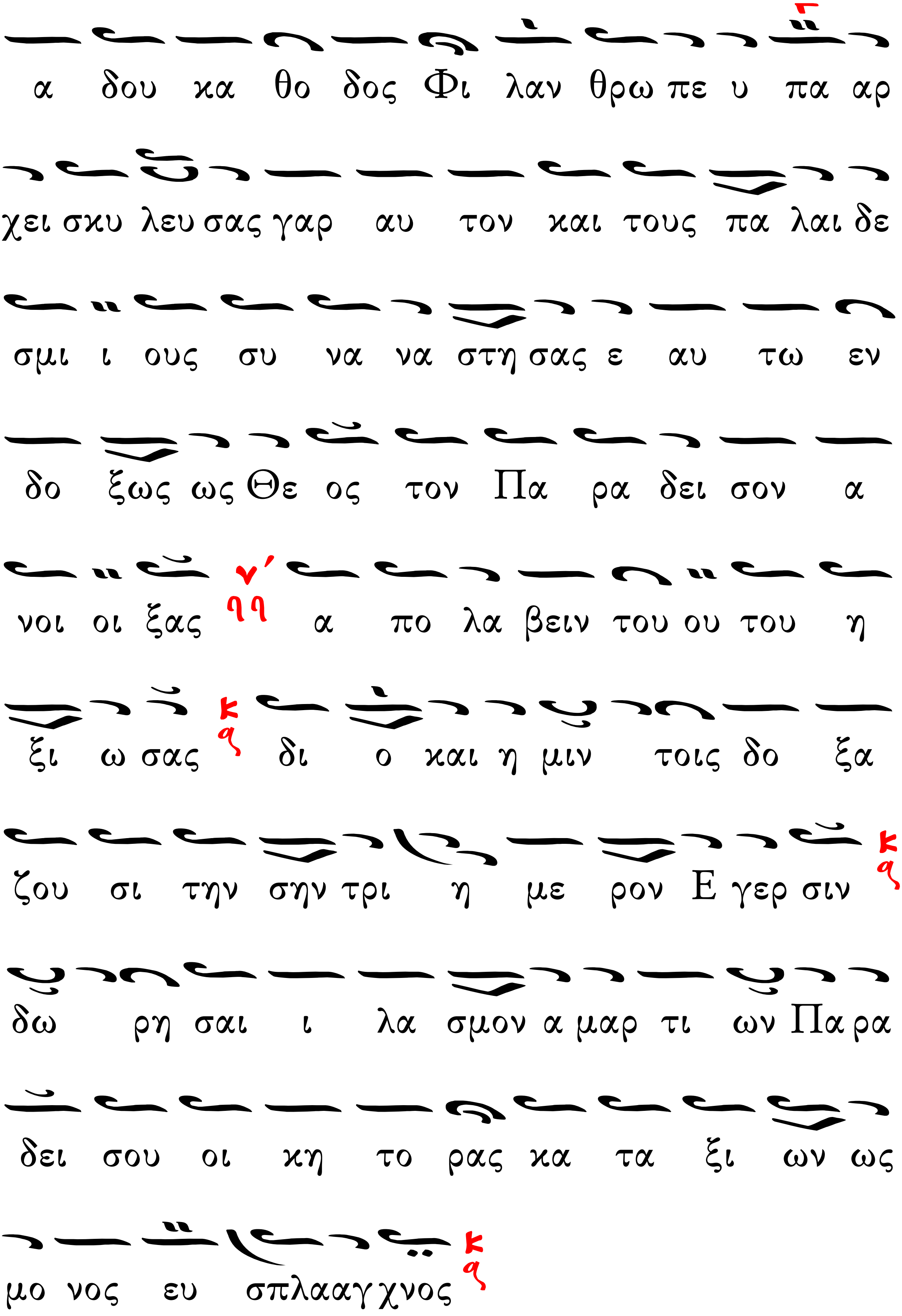

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς

μακρότητα ἡμερῶν.

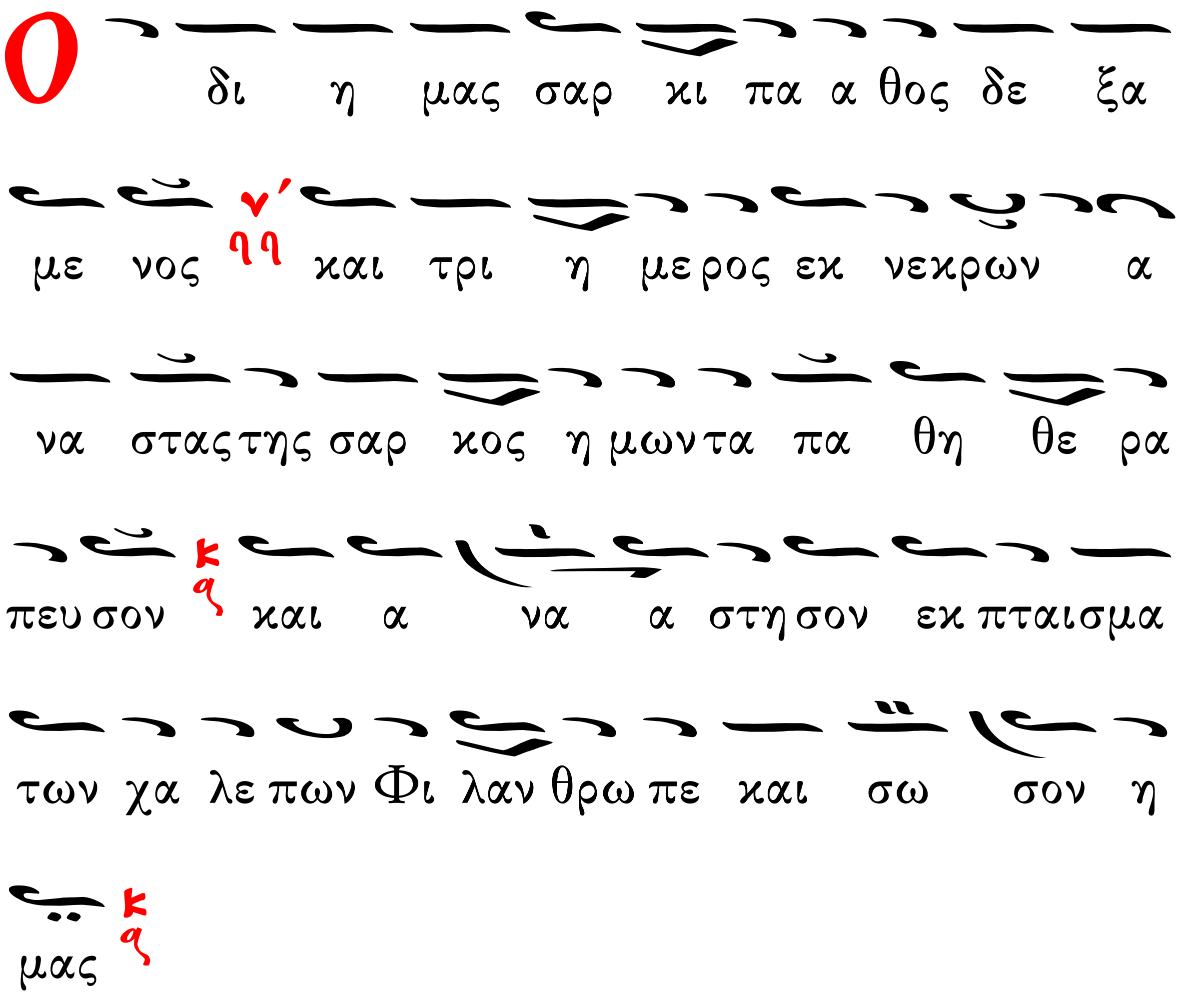

Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' Πα.

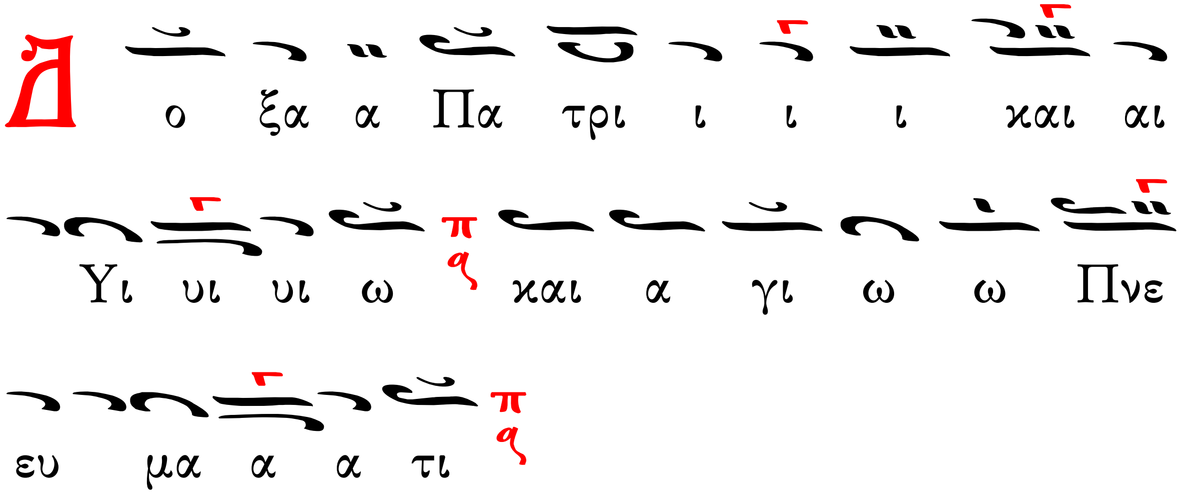

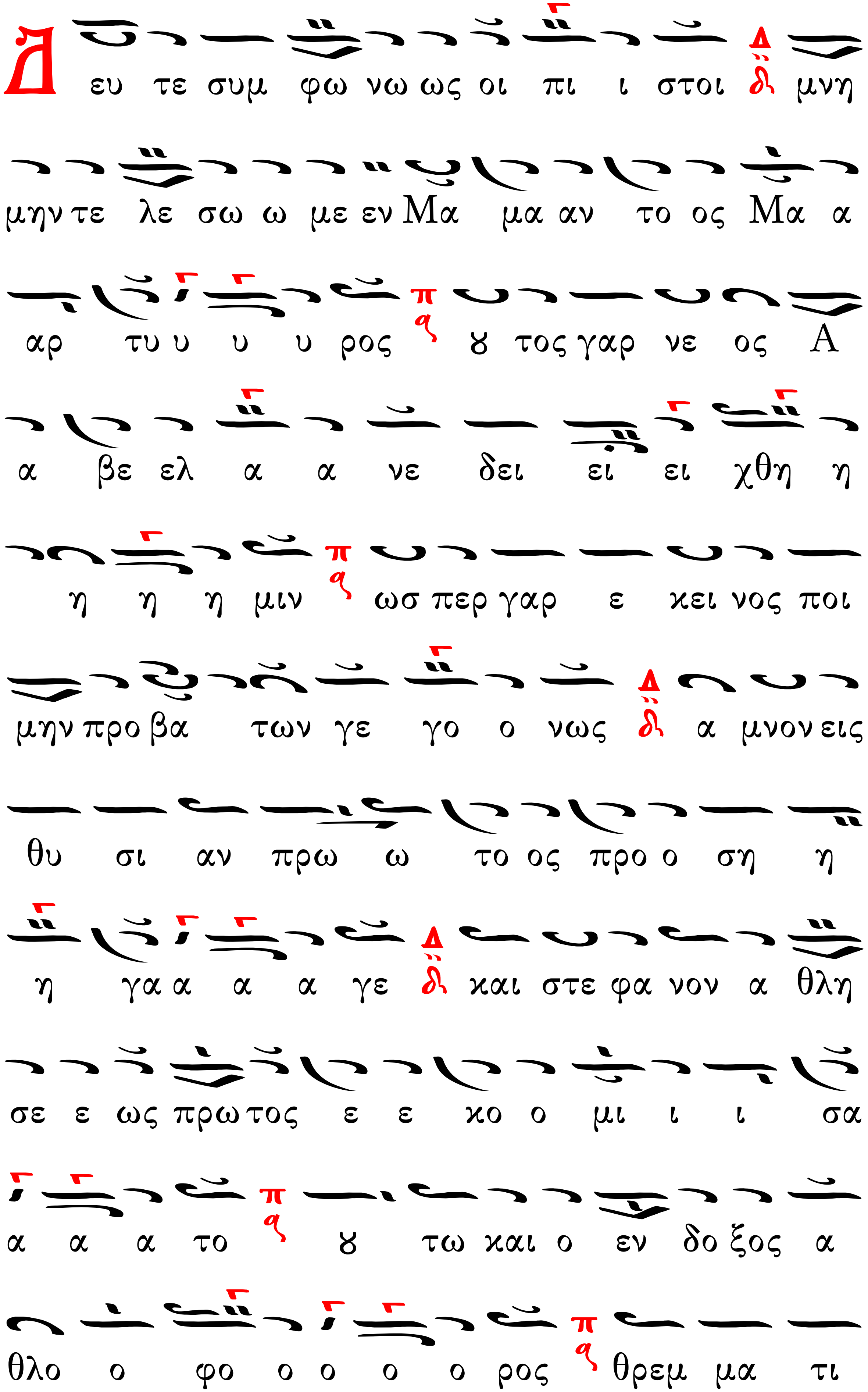
Δ ευ τε συμ φω νω ως οι πι ι στοι μνη
μην τε λε σω ω με εν Μα μα αν το ος Μα α
αρ τυ υ υ υ ρος ȣ τος γαρ νε ος Α
α βε ελ α α νε δει ει ει χθη η
η η η μιν ωσ περ γαρ ε κει νος ποι
μην προ βα των γε γο ο νως α μνον εις
θυ σι αν πρω ω το ος προ ο ση η
η γα α α α γε και στε φα νον α θλη
σε ε ως πρω τος ε ε κο ο μι ι ι σα
α α α το ȣ τω και ο εν δο ξος α
θλο ο φο ο ο ο ο ρος θρεμ μα τι

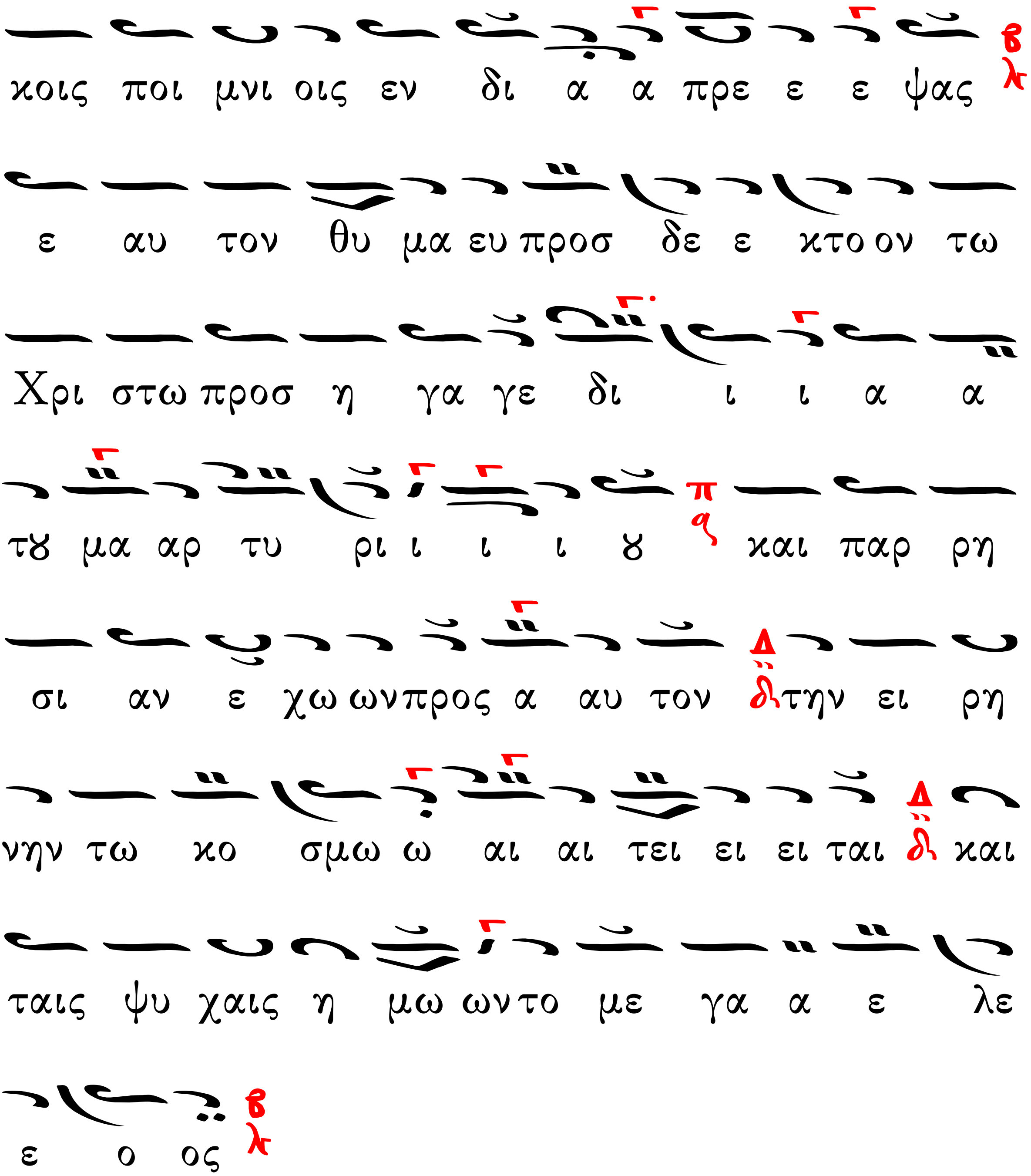

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

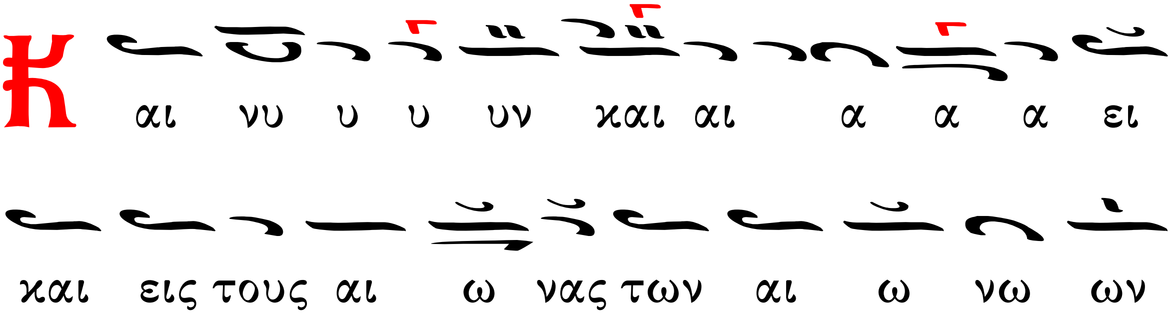

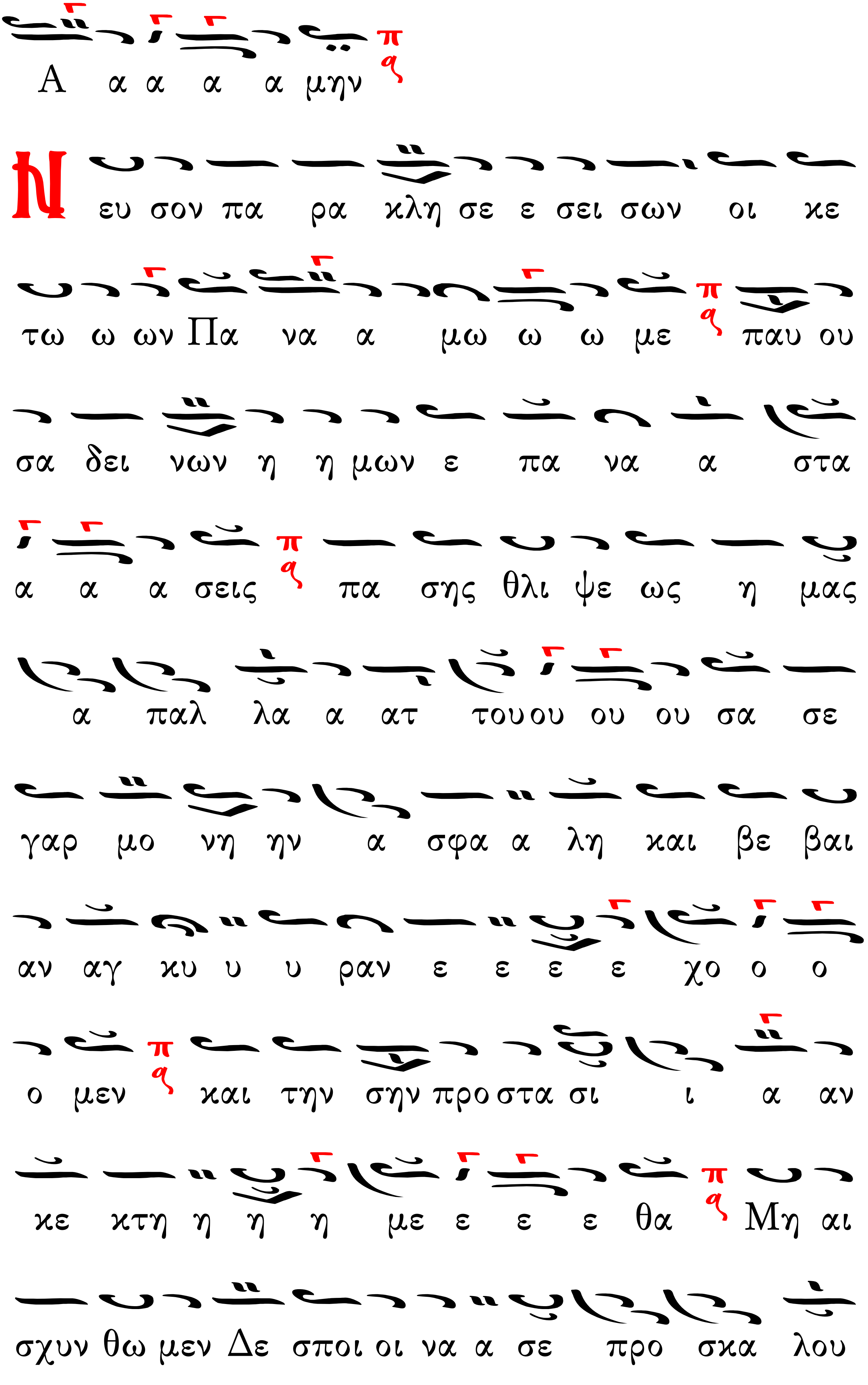
Α α α α α μην
Ν ευ σον πα ρα κλη σε ε σει σων οι κε
τω ω ων Πα να α μω ω ω με παυ ου
σα δει νων η η μων ε πα να α στα
α α α σεις πα σης θλι ψε ως η μας
α παλ λα α ατ τουου ου ου σα σε
γαρ μο νη ην α σφα α λη και βε βαι
αν αγ κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο
ο μεν και την σην προ στα σι ι α αν
κε κτη η η η με ε ε ε θα Μη αι
σχυν θω μεν Δε σποι οι να α σε προ σκα λου

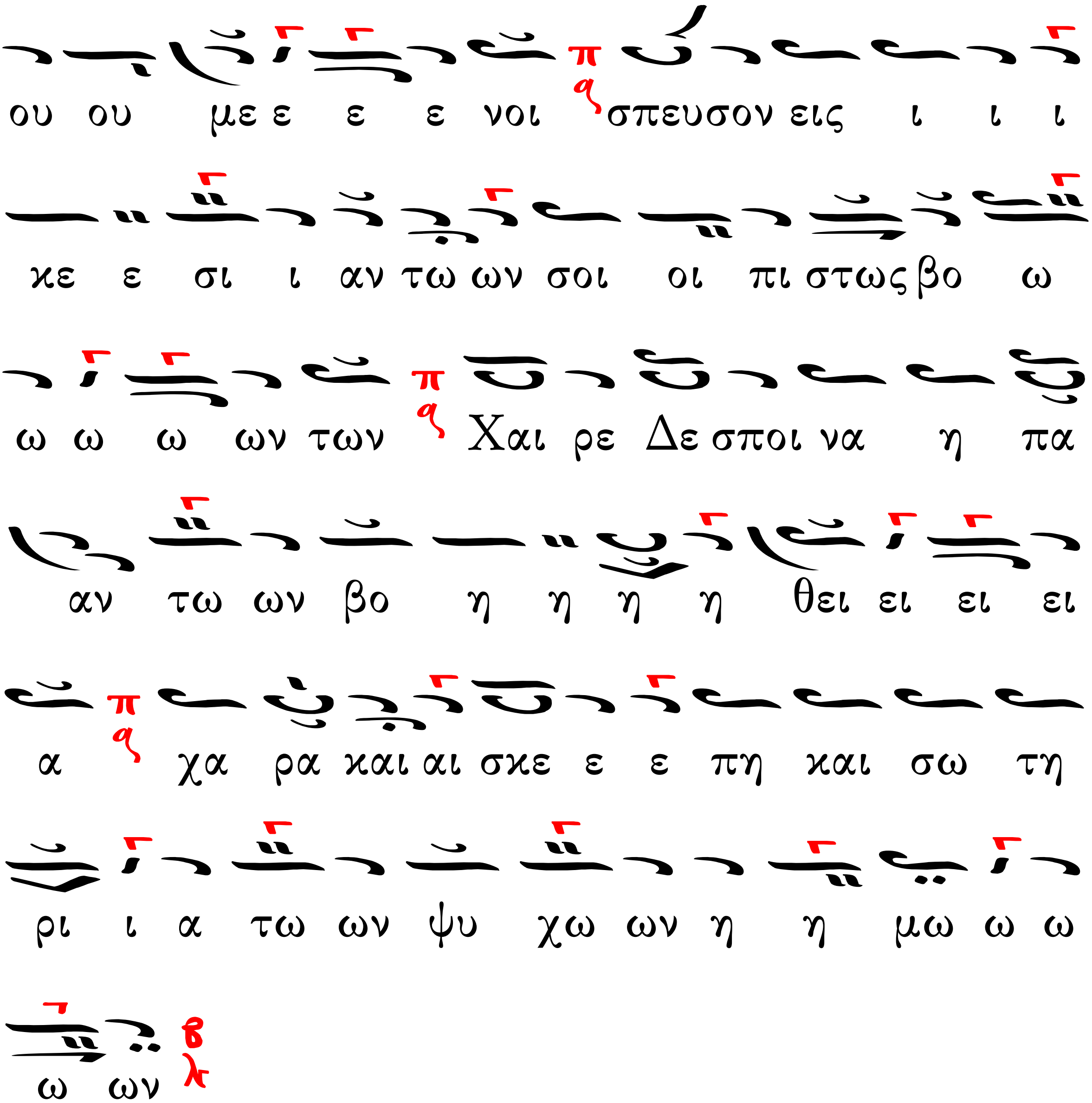

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α´.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ´. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ

στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλε· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διά τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χρι στὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὀρθοδόξων πολιτείαν· σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἀναγνώστης εἰς ἑκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλό γησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (τρίς).

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς γ΄(3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾿ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Ψαλμὸς λζ´ (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾿ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾿ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾿ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ

δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ΄(62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰ σελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου

ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς) Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζʹ (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾿ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾿ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾿ἐμοῦ, ἔθεντό με

βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ᾿ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ᾿ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ´(102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας ταὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
᾿Εγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
῞Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾿ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβʹ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾿ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη Συναπτή.

Ἦχος Κε.

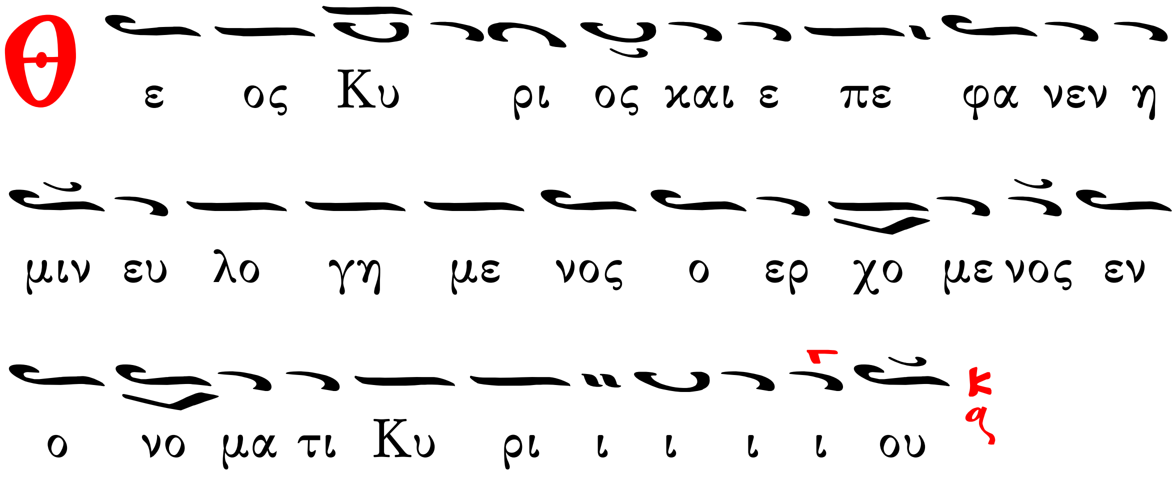

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ μῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλε· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ

τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα· Ληστὴς ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε· ἆρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητήν; ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὦ Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ᾅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος·

ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά

σου.
Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφὶμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ′).

Ἕτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

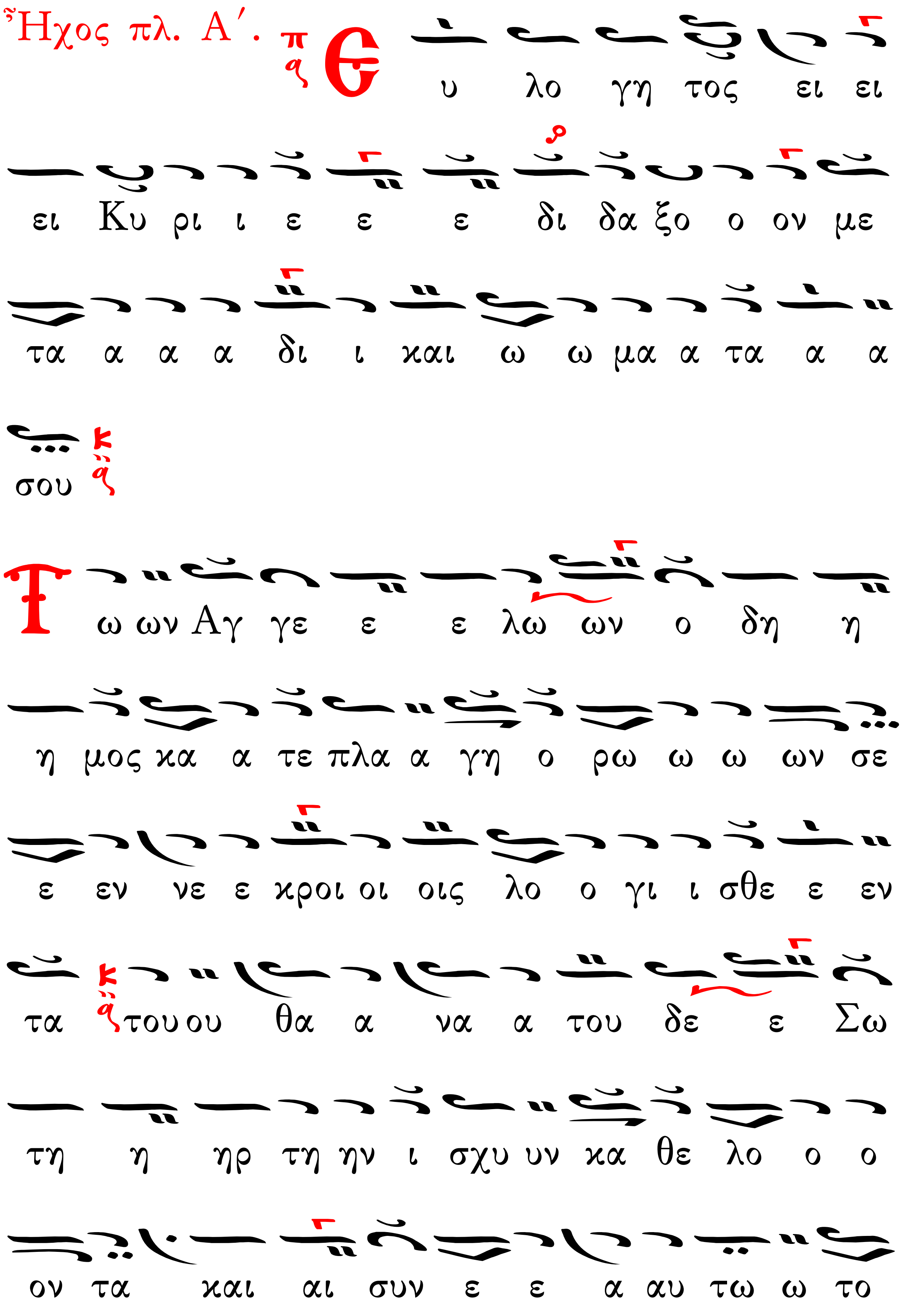

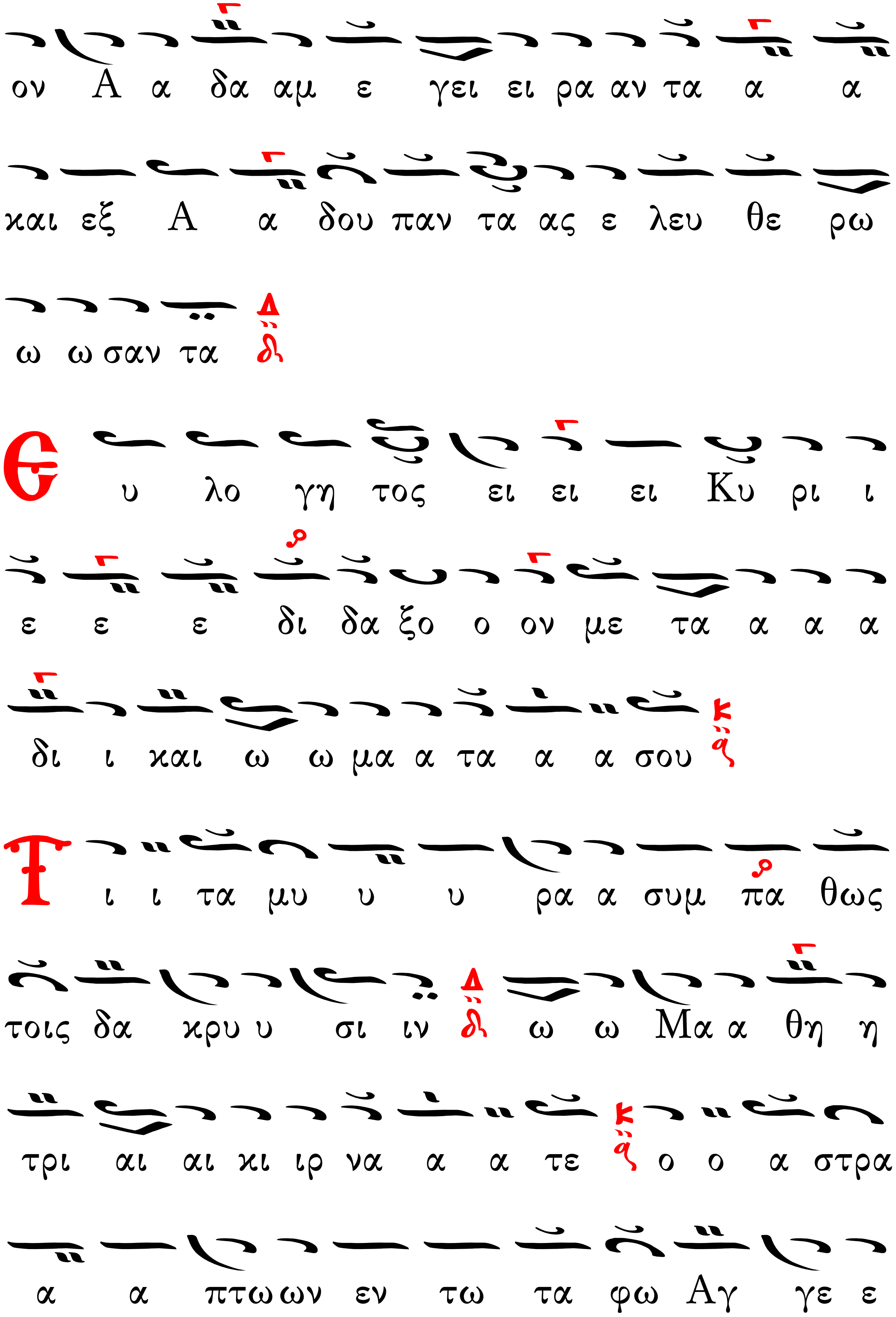
ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α
και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω
ω ω σαν τα
Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι
ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α
δι ι και ω ω μα α τα α α σου
Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως
τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η
τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα
α α πτω ων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ
υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ
υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η
τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε
ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος
Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι
ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α
δι ι και ω ω μα α τα α α σου
Λ ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο
φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

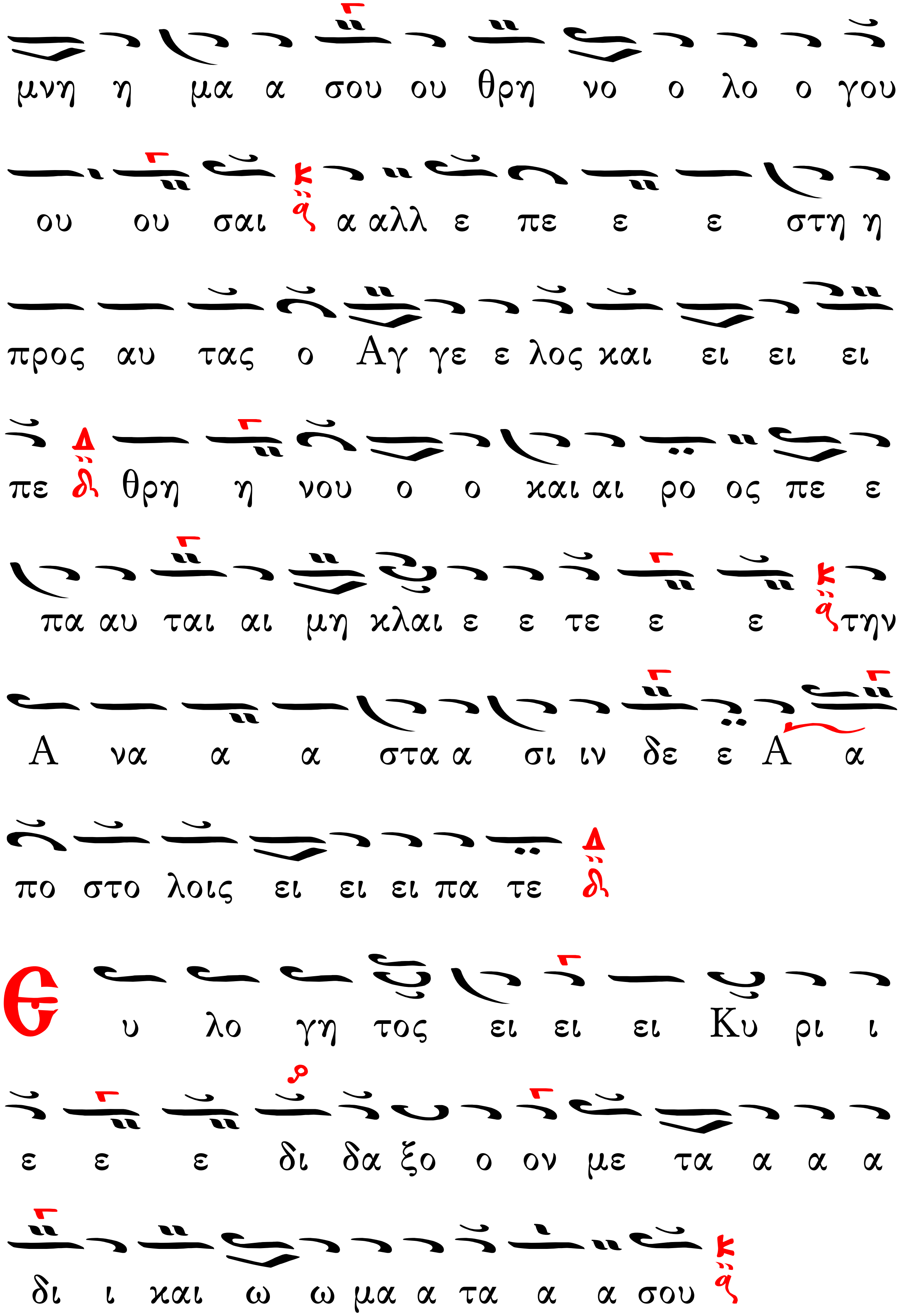
μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου
ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η
προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει
πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε
πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την
Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α
πο στο λοις ει ει ει πα τε
Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι
ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α
δι ι και ω ω μα α τα α α σου

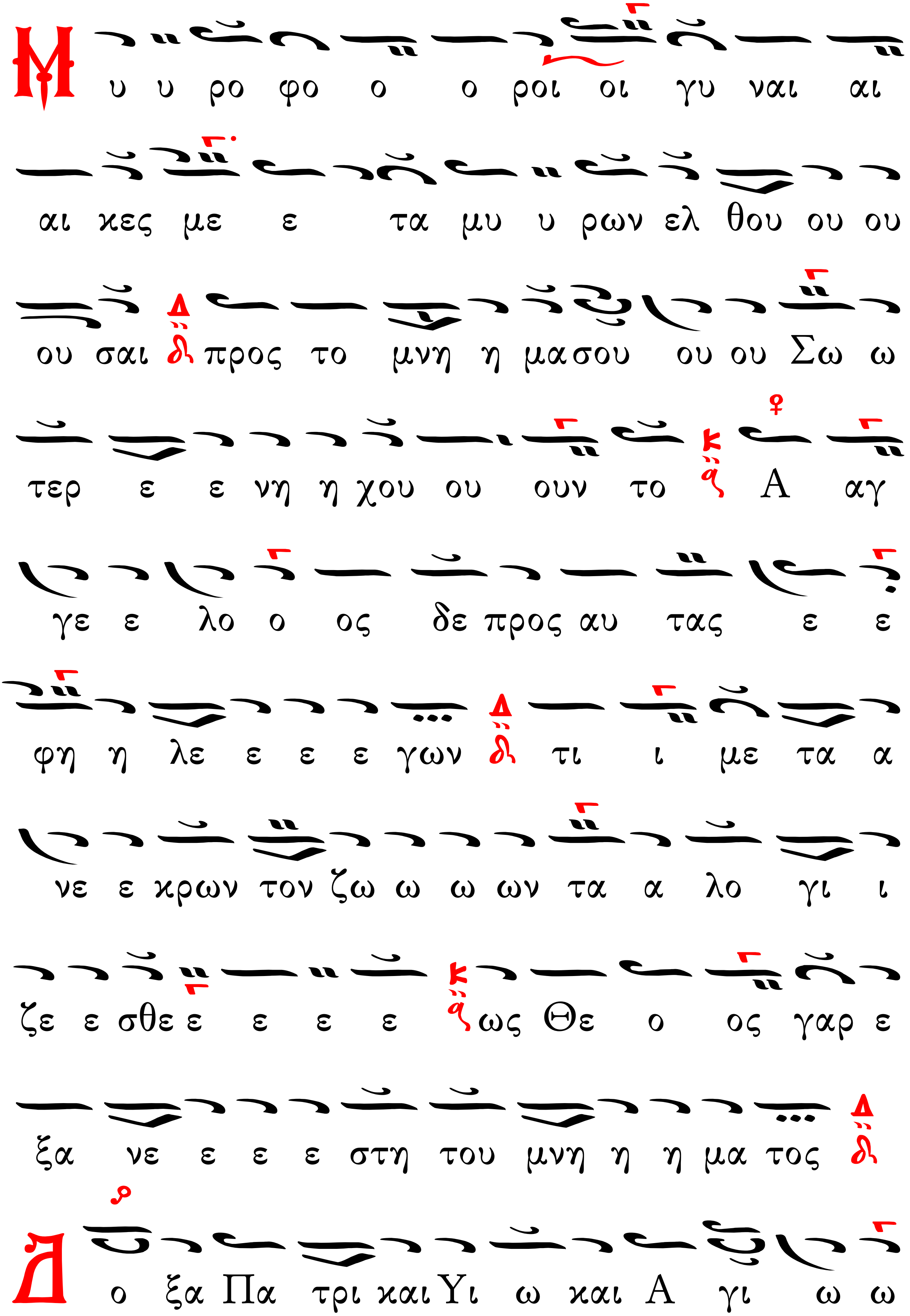
Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι
αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου
ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω
τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ
γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε
φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α
νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι
ζε ε σθε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε
ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

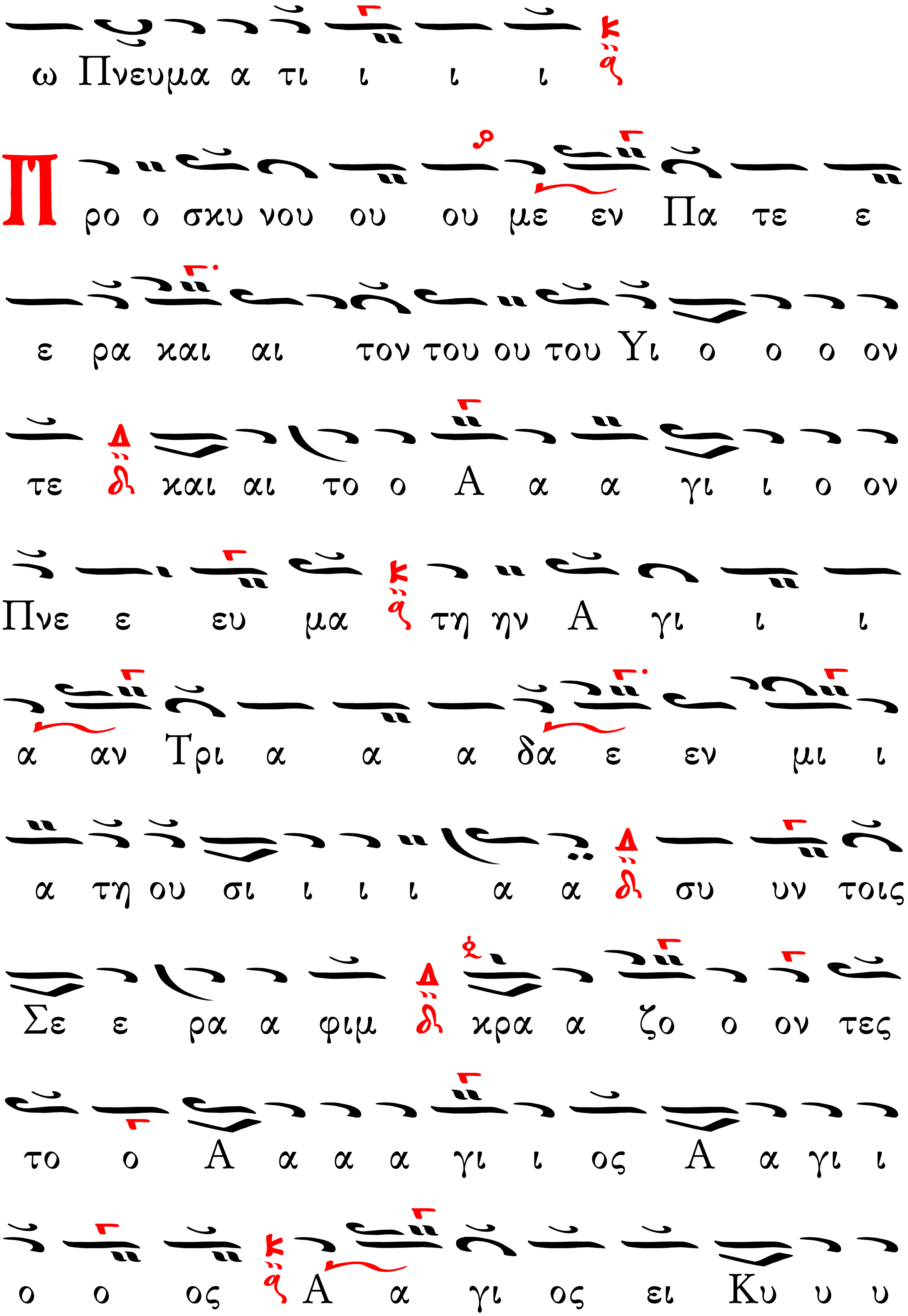
ω Πνευμα α τι ι ι ι
Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε
ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον
τε δι και αι το ο Α α α γι ι ο ον
Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι
α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι
α τη ου σι ι ι ι α α δι συ υν τοις
Σε ε ρα α φιμ δι κρα α ζο ο ον τες
το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι
ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

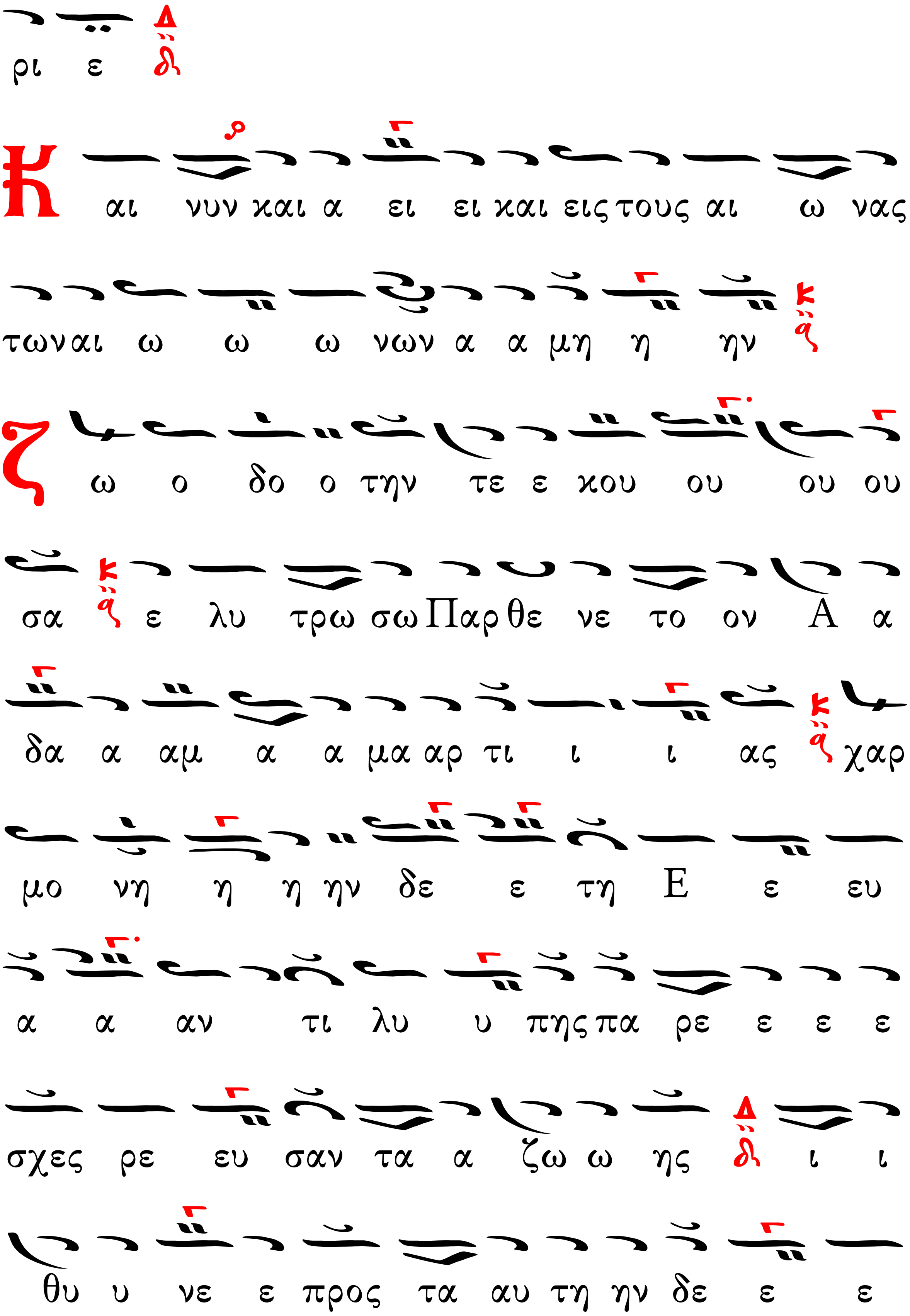
ρι ε
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ω νων α α μη η ην
ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου
σα ε λυ τρω σω Παρ θε νε το ον Α α
δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ
μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ
α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε
σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι
θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

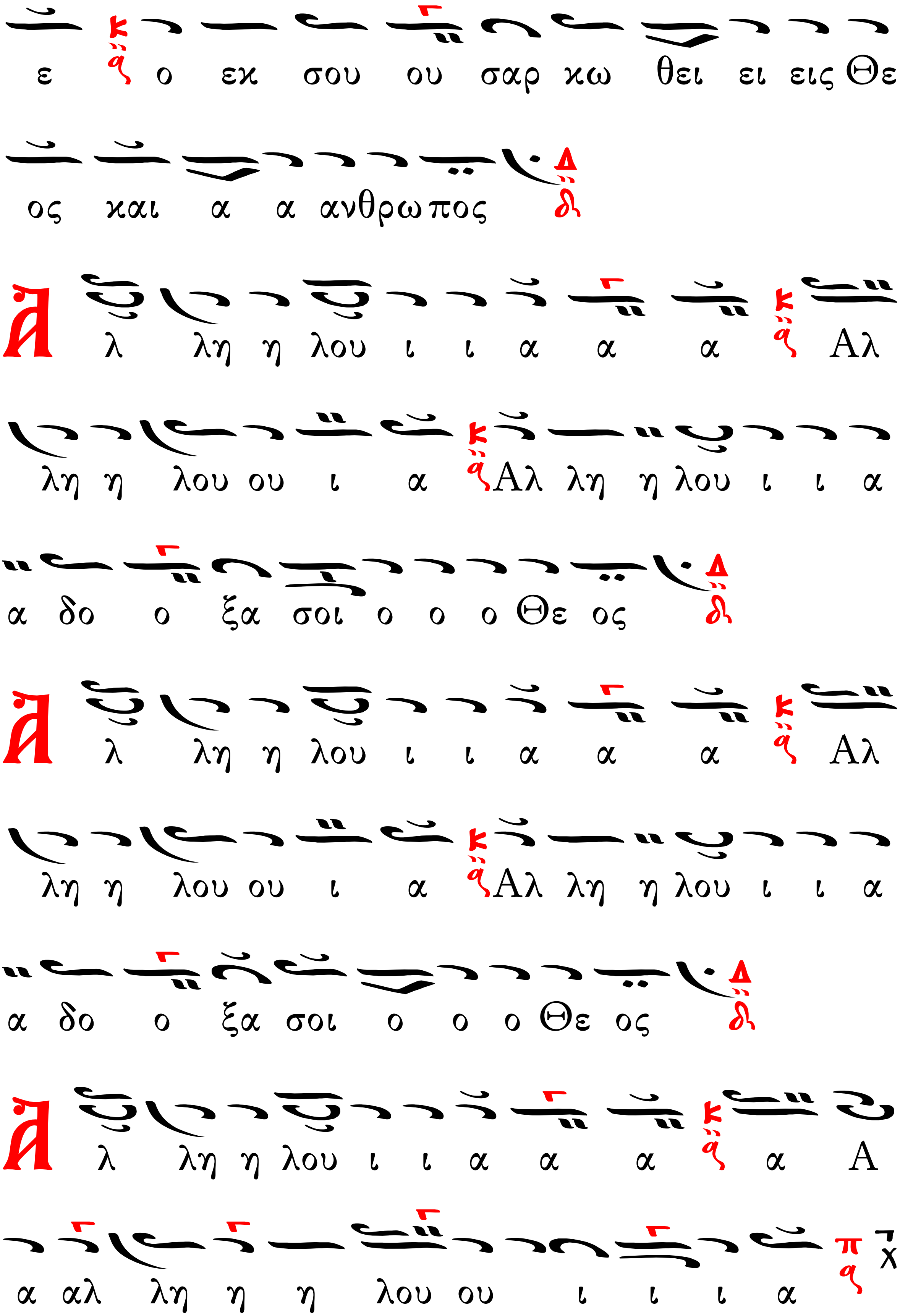
ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε
ος και α α ανθρωπος
Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ
λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος
Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ
λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος
Α λ λη η λου ι ι α α α α Α
α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

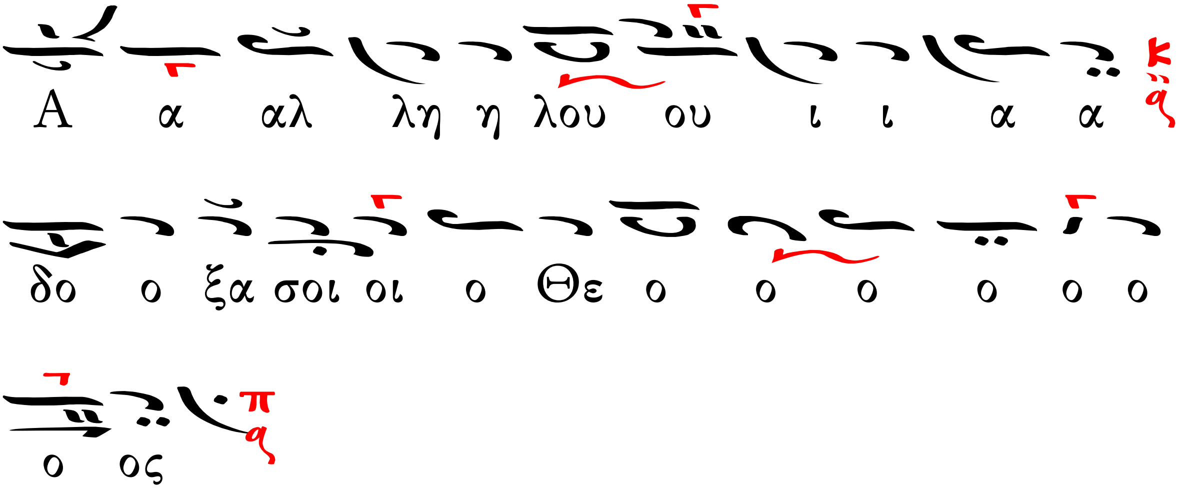

Συναπτὴ μικρά.

Ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ᾄδω σοι Σωτήρ μου· Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἕν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός, ζωή, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθείς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρί, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος ὁ αὐτός.

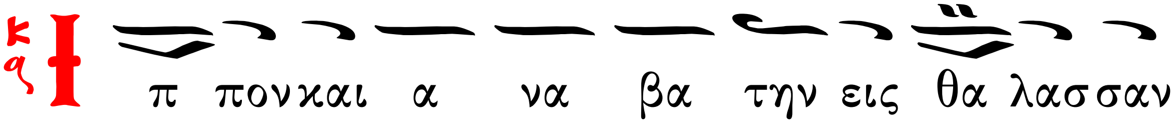

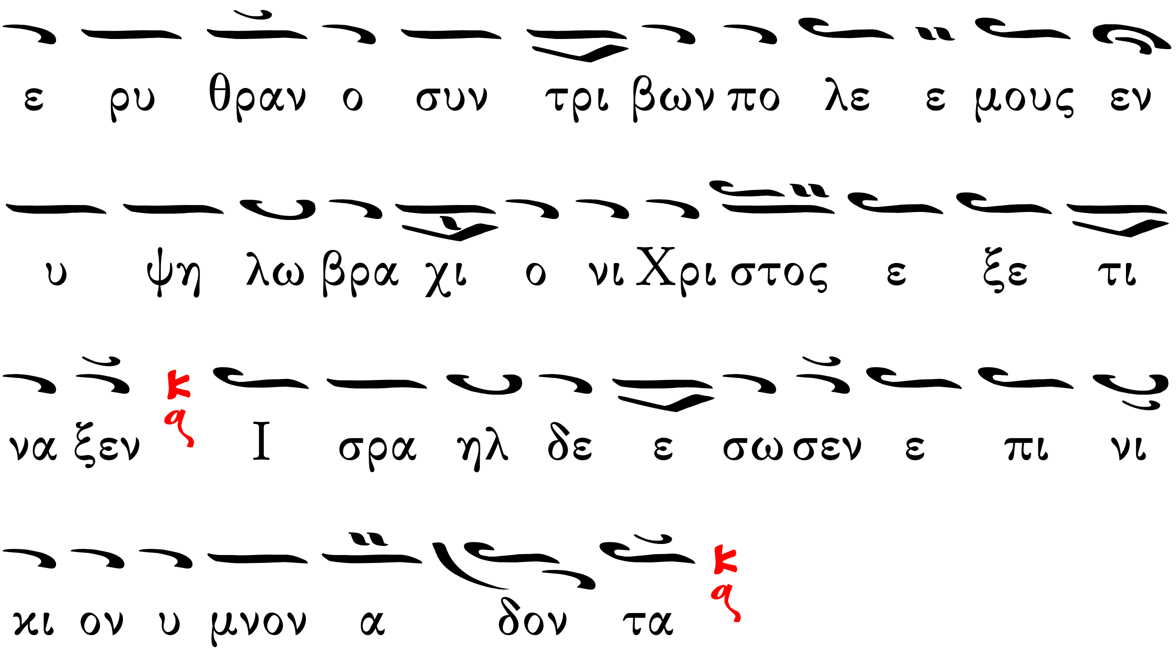

Τροπάρια.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικήν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ἤγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλησθείς, Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος ἀπειράστως, θείας οὐσίας, μύρῳ με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς οὐρανοὺς περιπολῶν ὡς ἄριστος, μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοῦς αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Τὸ εὐγενὲς καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδὼς Λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ἰδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Οἱ σοὶ γενέται ἀμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλάνης, καὶ ἐγκαθειργνύμενοι, ἔνθα καὶ τελευτήσαντες, ὑπὲρ τοῦ θείου πόθου, βλαστάνουσι σὲ τὸν λύσαντα, τῆς πολυθεΐας τὸν σύνδεσμον.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τήν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

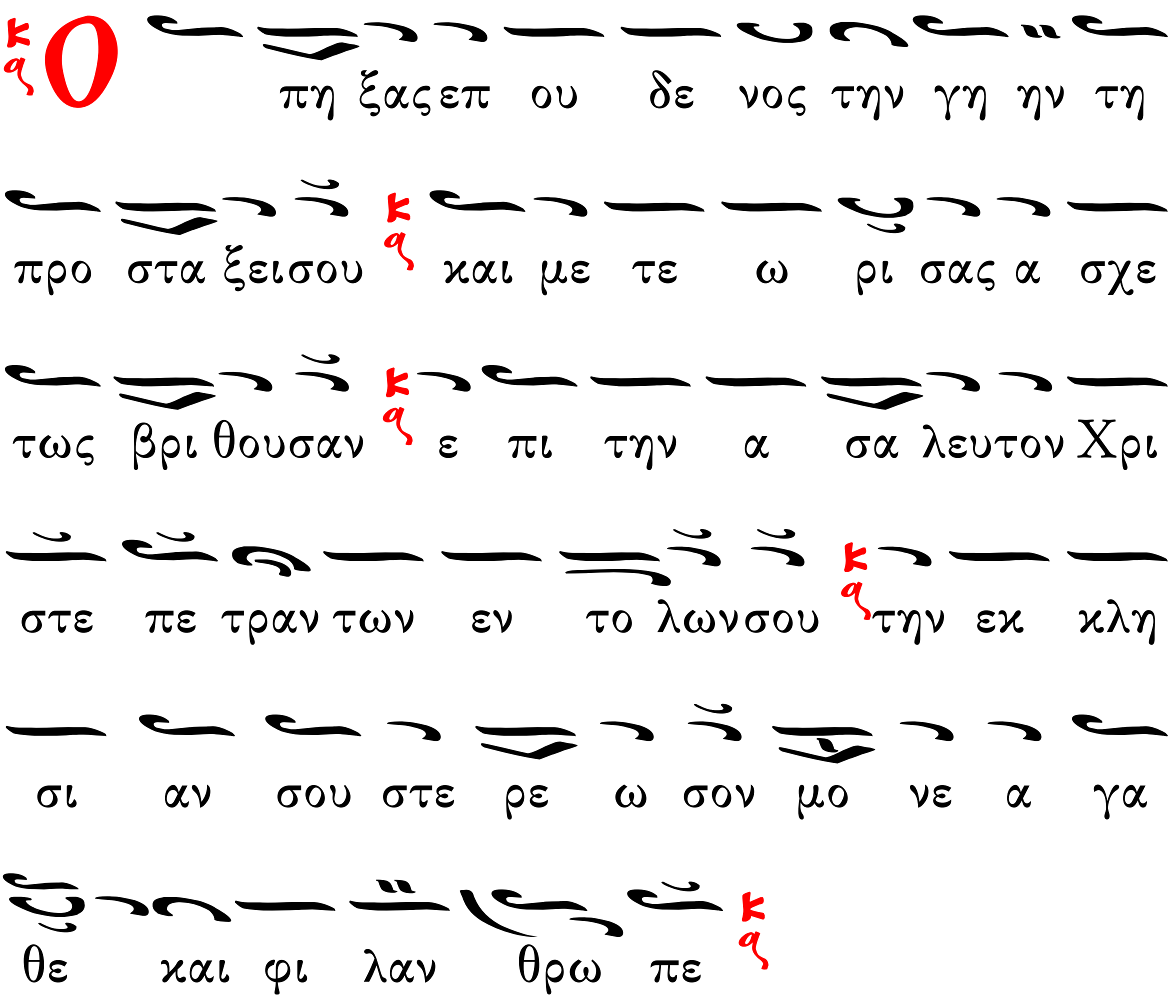

Τροπάρια.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ᾽ ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ᾽ αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δʹ. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Φωταυγῆ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἄθλων λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταλαμπρύνοντα.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ καταστραφθεὶς θεωρίαις, νοῦ καθαρότητι, φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνῳδίαν, θεϊκαῖς προστάξεσι Μάρτυς διήγειρας.

Νεανίας ὡραῖος, περικαλὴς πέφηνας· ὅθεν τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε, ὤφθης ἀπρόσιτος, ἐθελοντὶ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἄχραντε, γῦρον ὁ κατέχων ἁπάσης, φύσει θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Συναπτὴ μικρά.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.
Ἦχος πλ. δ´
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτός, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτής, ὦ Μάμα πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι, πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Πρὸς τὸν ᾅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου

τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· Διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Β´ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχοι

Ἀκμαῖος ὢν Τριάδος εἰς πίστιν Μάμας,
Ἀκμαῖς τριαίνης καρτερεῖ τετρωμένος.
Δευτερίῃ χολάδες Μάμαντος χῦντο τριαίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχοι

Τοῖς μὴ ῥέουσιν ἐντρυφᾷς νῦν ἡδέσι,
Νηστευτὰ ῥευστῶν ἡδονῶν Ἰωάννη.

Ὁ Ἅγιος Διομήδης σπαθιζόμενος τελειοῦται.

Στίχοι

Σίδηρος εἰς σίδηρον ὢν Διομήδης,
Πρὸς τοὺς σπαθισμοὺς ἀνδρικῶς ἐκαρτέρει.

Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ξύλῳ θλασθεὶς τὴν κεφαλήν, τελειοῦται.

Στίχοι

Ἰουλιανός, συντριβεὶς κάραν ξύλῳ,
Τὸν πρὸς Θεὸν νοῦν σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὁ Ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἵππον ταχὺν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχων,
Πρὸς τὸν φιλοῦντα θᾶττον ἦλθε Δεσπότην.

Ὁ Ἅγιος Εὐτυχιανὸς ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς τελειοῦται.

Στίχοι

Εὐτυχιανός, πυρποληθεὶς ἐσχάρᾳ,
Εἰς εὐτυχῆ μετῆλθε κλῆρον Μαρτύρων.

Ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαγχονισθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

Ποθῶν τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,
Καὶ τὸν δι᾽αὐτὸν ἡσύχως φέρει βρόχον.

Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Τοῦ πρὸς Θεὸν σε φλὸξ πόθου, Λεωνίδη,
Ἔπειθε ῥᾷστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

Βαίνων κατ᾽ ἴχνος Εὐτύχιος Κυρίου,
Δίκην ἐκείνου καρτερεῖ σταυροῦ πάθος.

Ὁ Ἅγιος Φιλάδελφος, λίθῳ τὸν τράχηλον βαρυνθείς, τελειοῦται.

Στίχοι

Σαρκὸς βάρος πᾶν ἐκλιπὼν λίθου βάρει,
Ἀνῆλθε κοῦφος Φιλάδελφος εἰς πόλον.

Ὁ Ἅγιος Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Εἴπερ τι Μελάνιππος εἶχε καὶ μέλαν,
Κάθαρσιν εὗρεν, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἡ Ἁγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσσῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Θνήσκεις θαλάσσης ἔνδον, ὦ Παρθαγάπη,
Καὶ δωρεῶν θάλασσαν εὑρίσκεις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν δικαίων ἱερέων, Ἐλεαζάρου καὶ Φινεές, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀειθαλᾶ καὶ Ἀμμοῦν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος … Γα.

Ὠδὴ Α΄.

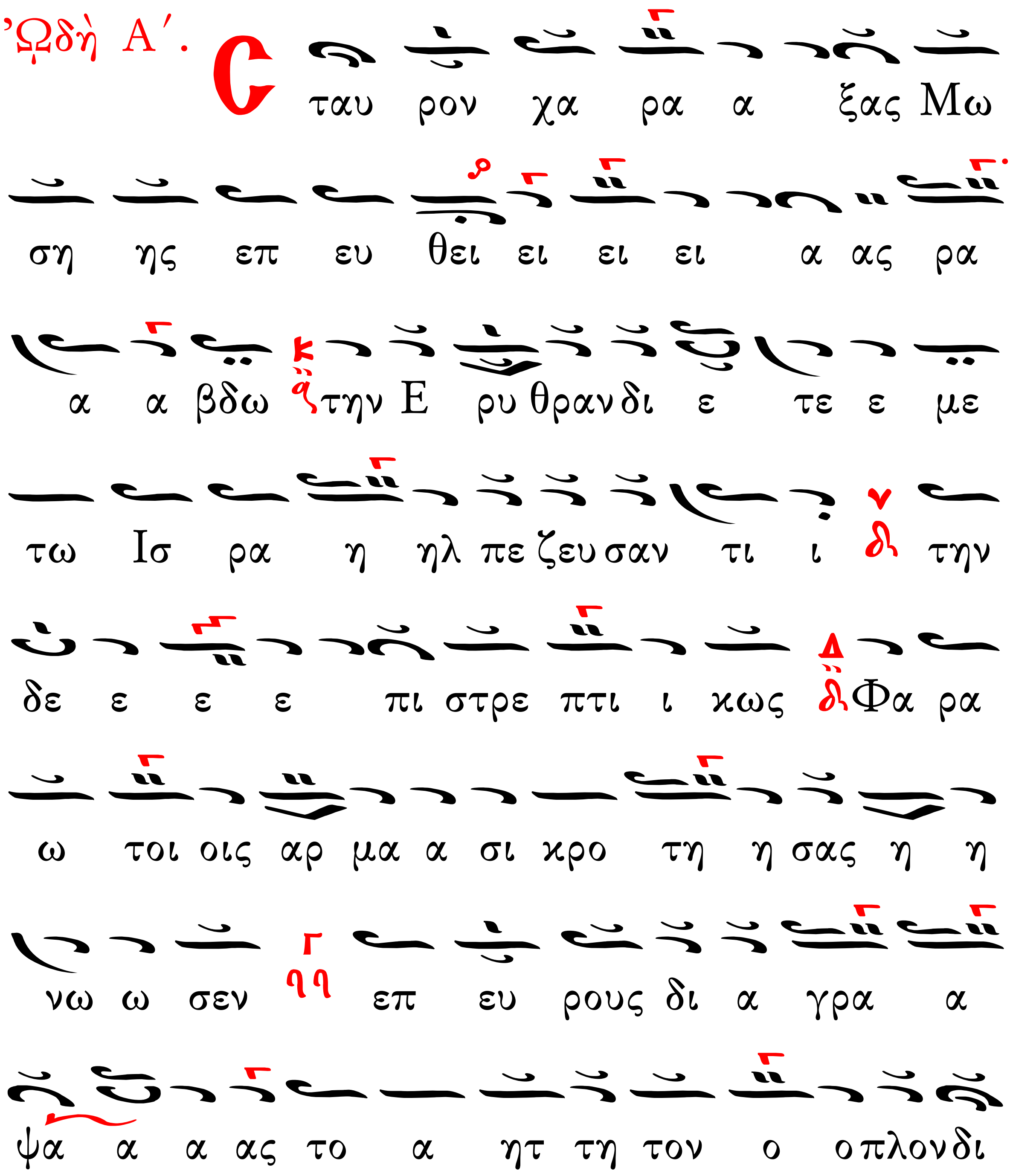

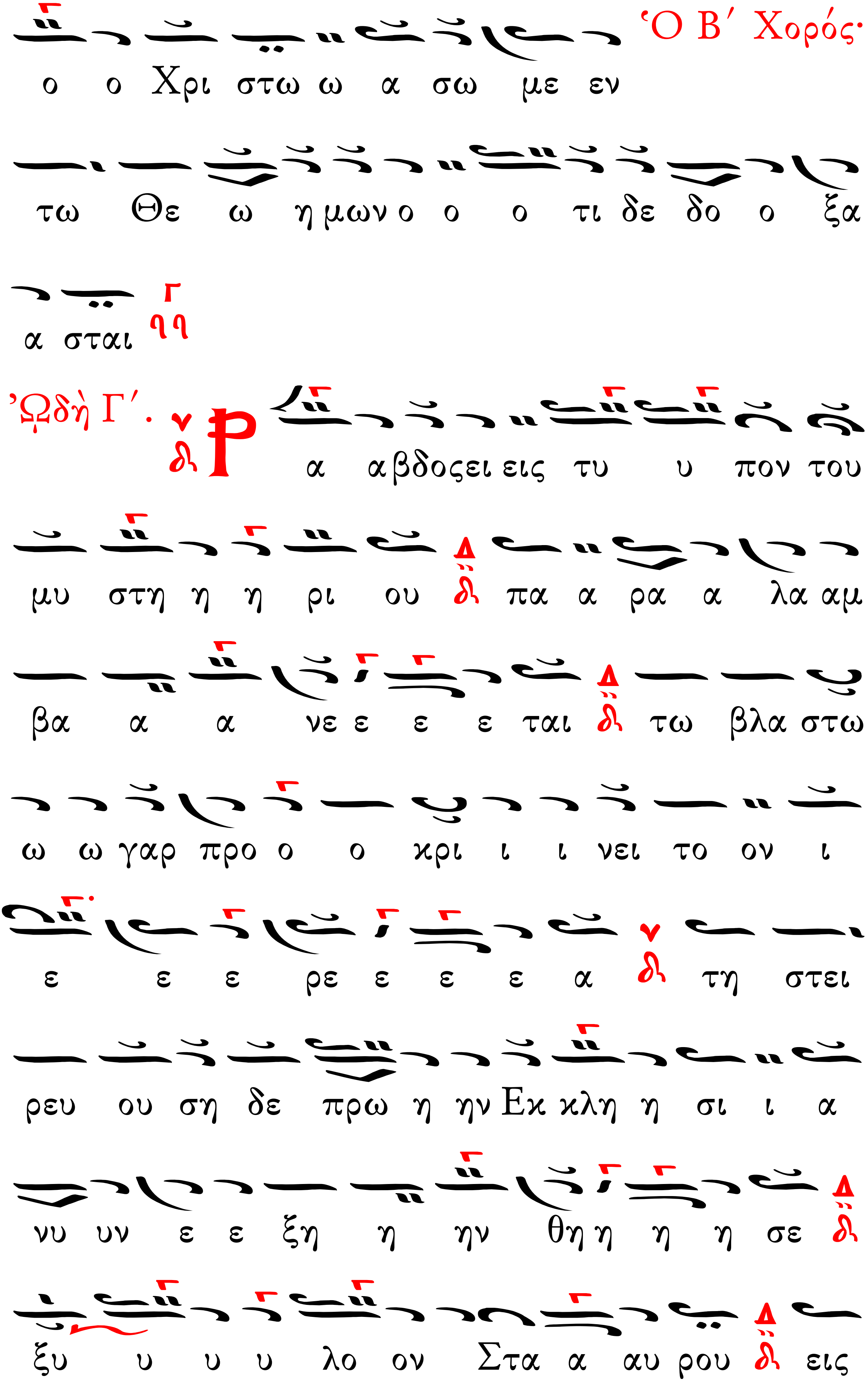
'Ο Β' Χορός·
ο ο Χρι στω ω α σω με εν
τω Θε ω η μων ο ο ο τι δε δο ο ξα
α σται
Ὠδὴ Γ'.
Ρ α αβδος ει εις τυ υ πον του
μυ στη η η ρι ου πα α ρα α λα αμ
βα α α νε ε ε ε ται τω βλα στω
ω ω γαρ προ ο ο κρι ι ι νει το ον ι
ε ε ε ρε ε ε ε α τη στει
ρευ ου ση δε πρω η ην Εκ κλη η σι ι α
νυ υν ε ε ξη η ην θη η η η σε
ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου εις

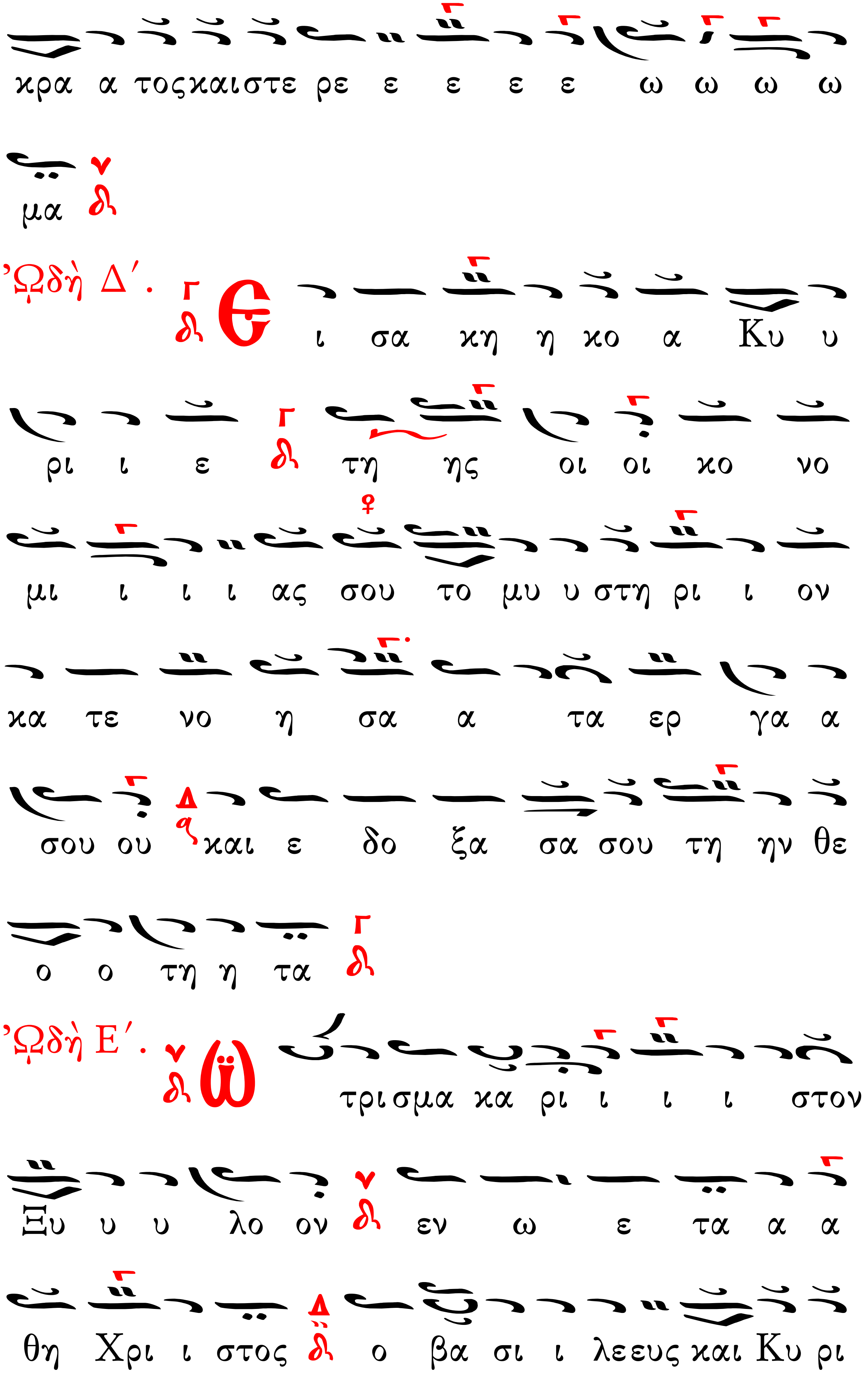
κρα α τοςκαιστε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω
μα
Ὠδὴ Δ΄. Ε ι σα κη η κο α Κυ υ
ρι ι ε τη ης οι οι κο νο
μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον
κα τε νο η σα α τα ερ γα α
σου ου και ε δο ξα σα σου τη ην θε
ο ο τη η τα
Ὠδὴ Ε΄. Ω τρισμα κα ρι ι ι ι στον
Ξυ υ υ λο ον εν ω ε τα α α
θη Χρι ι στος ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

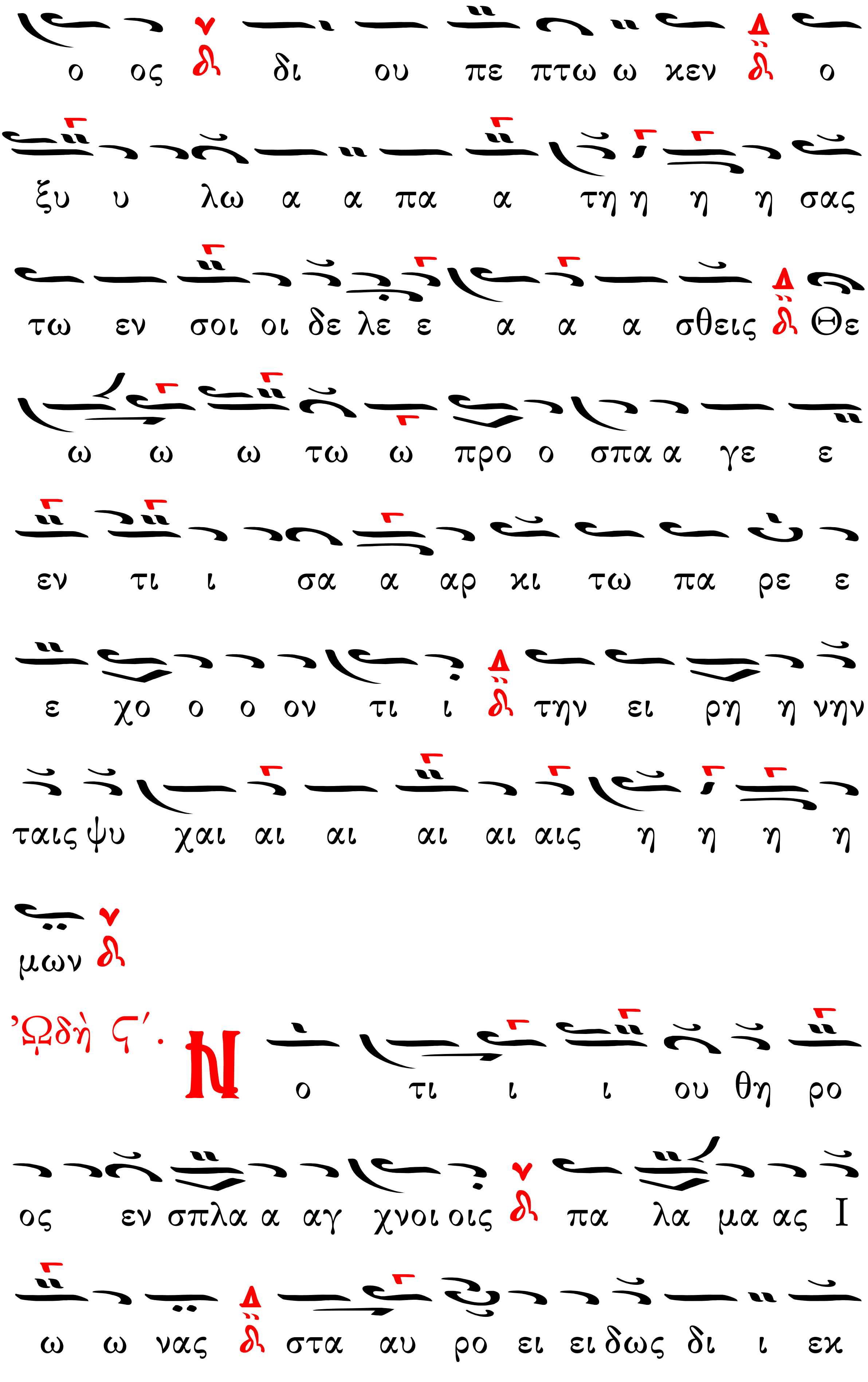
ο ος δι ου πε πτω ω κεν ο
ξυ υ λω α α πα α τη η η η η σας
τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε
ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε
εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε
ε χο ο ο ον τι ι την ει ρη η νην
ταις ψυ χαι αι αι αι αι αις η η η η
μων
Ὠδὴ ϛ΄. Ν ο τι ι ι ου θη ρο
ος εν σπλα α αγ χνοι οις πα λα μα ας Ι
ω ω νας στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

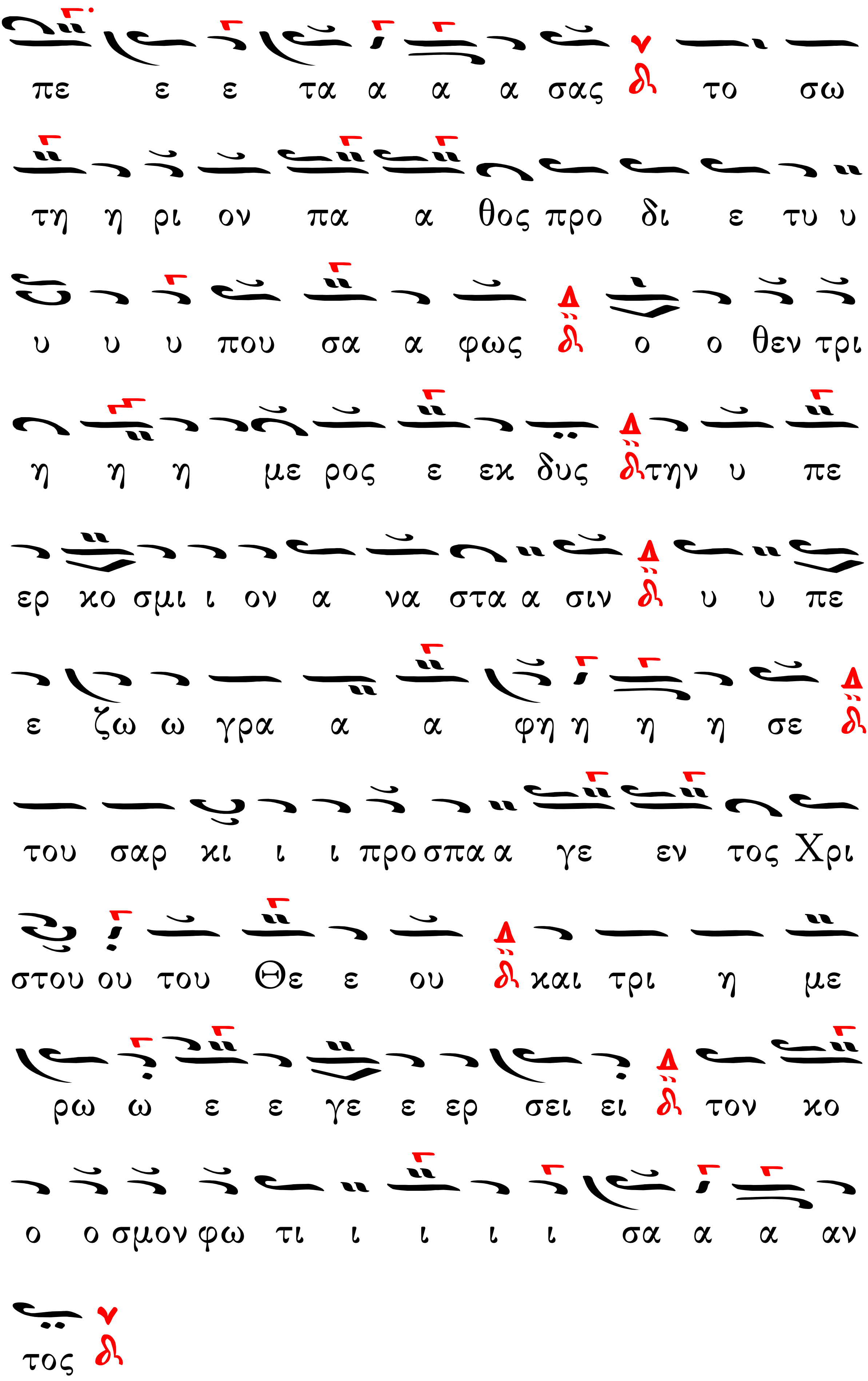
πε ε ε τα α α α σας το σω
τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
υ υ υ που σα α φως ο ο θεν τρι
η η η με ρος ε εκ δυς την υ πε
ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν υ υ πε
ε ζω ω γρα α α φη η η η σε
του σαρ κι ι ι προ σπα α γε εν τος Χρι
στου ου του Θε ε ου και τρι η με
ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει τον κο
ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν
τος

Ὠδὴ Ζ΄.

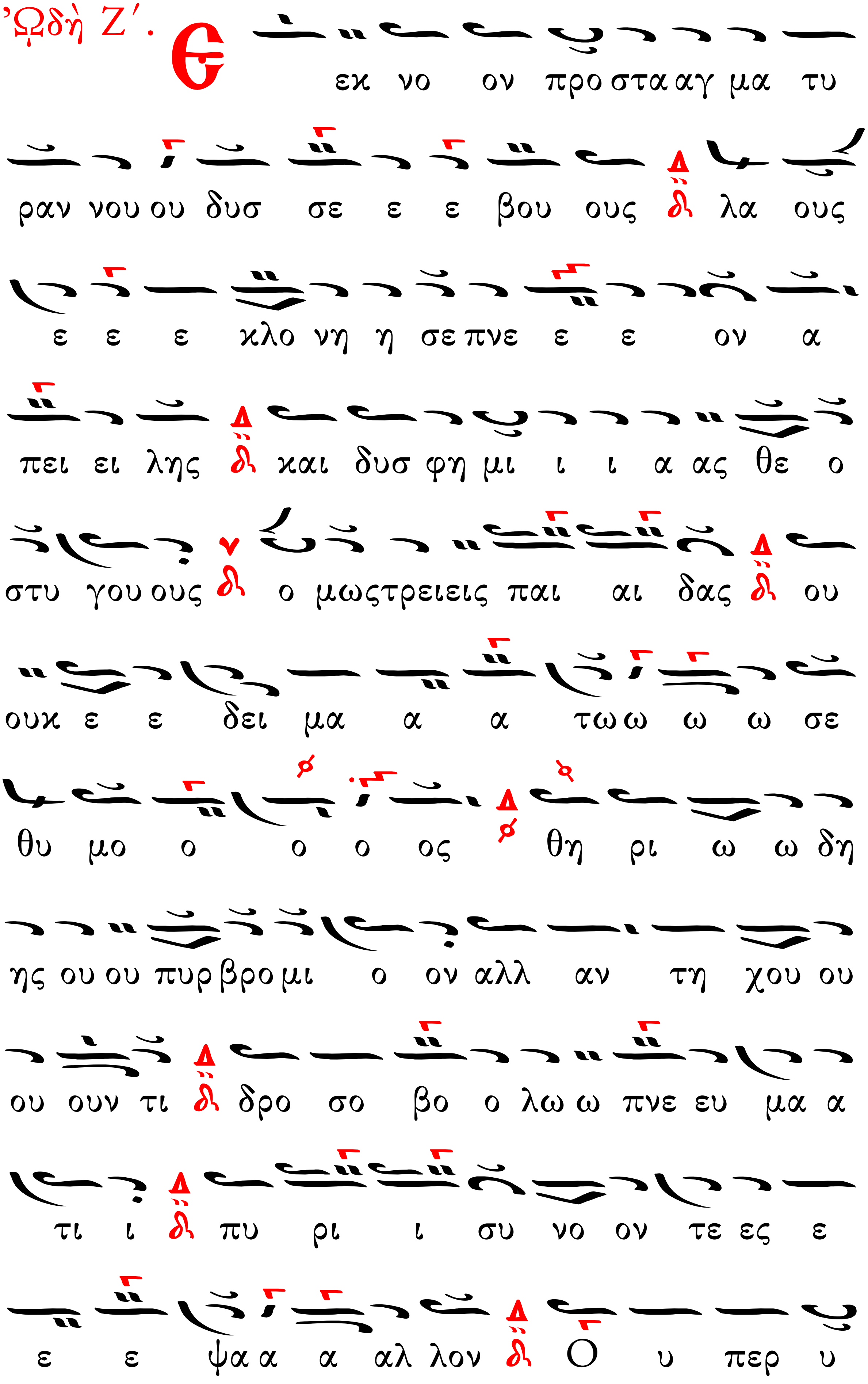
Ε εκ νο ον προ στα αγ μα τυ
ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους λα ους
ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α
πει ει λης και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο
στυ γου ους ο μωςτρειεις παι αι δας ου
ουκ ε ε δει μα α α τωω ω ω σε
θυ μο ο ο ο ος θη ρι ω ω δη
ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου
ου ουν τι δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α
τι ι πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε
ε ε ψα α α αλ λον Ο υ περ υ

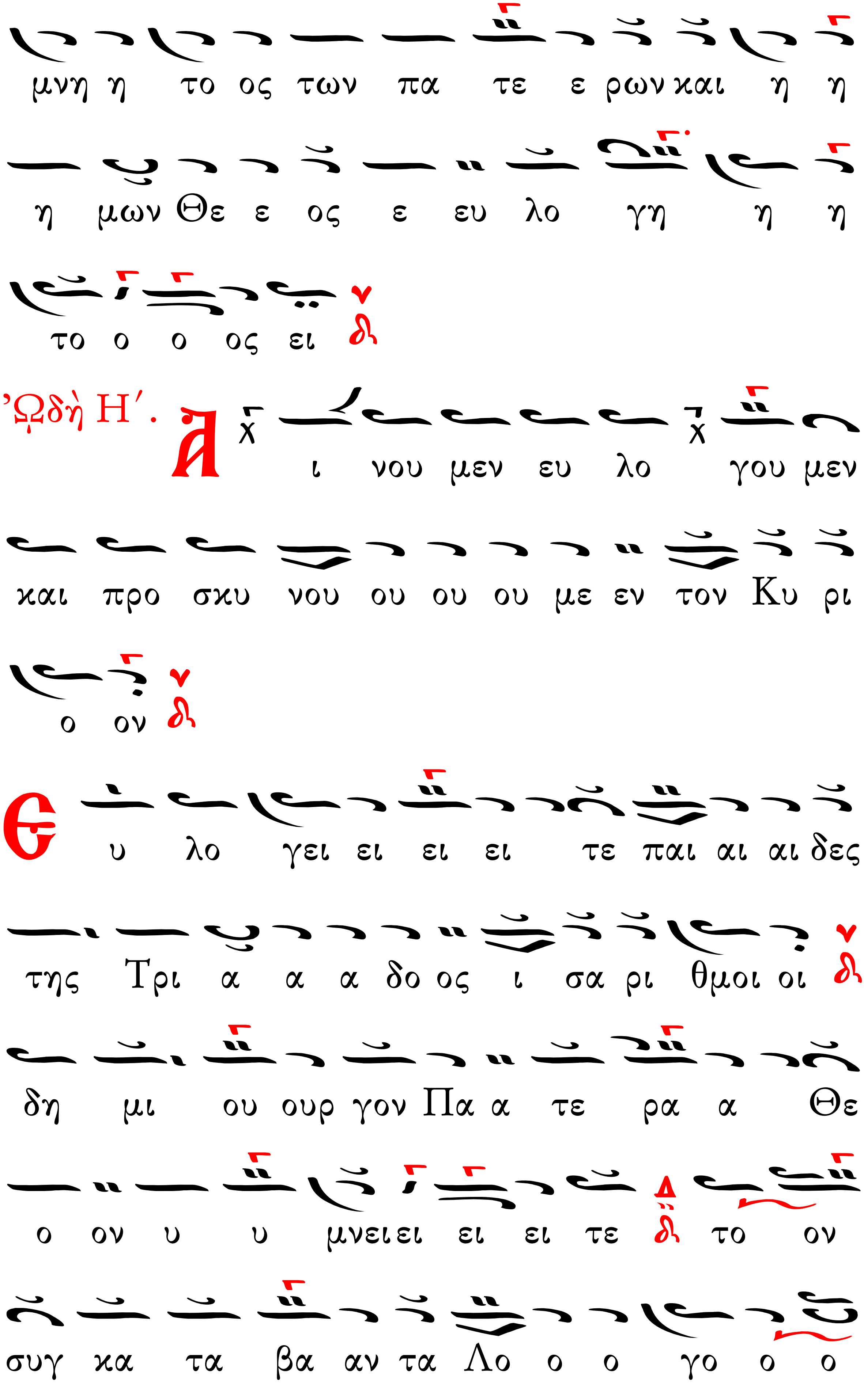
μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η
η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η
το ο ο ος ει
Ὠδὴ Η΄.
ι νου μεν ευ λο γου μεν
και προ σκυ νου ου ου ου με εν τον Κυ ρι
ο ον
υ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δες
της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι
δη μι ου ουρ γον Πα α τε ρα α Θε
ο ον υ υ μνει ει ει ει τε το ον
συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α και υ περ υ

υ ψου ου ου ου ου τε ε το ο πα σι

ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον

Πνε ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

ω ω να α α α ας

Εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠιδὴ Α΄.

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ραβ δω την Ε ρυ θραν δι

ε τε με τω Ι σρα ηλ πε ζευ σαν τι την

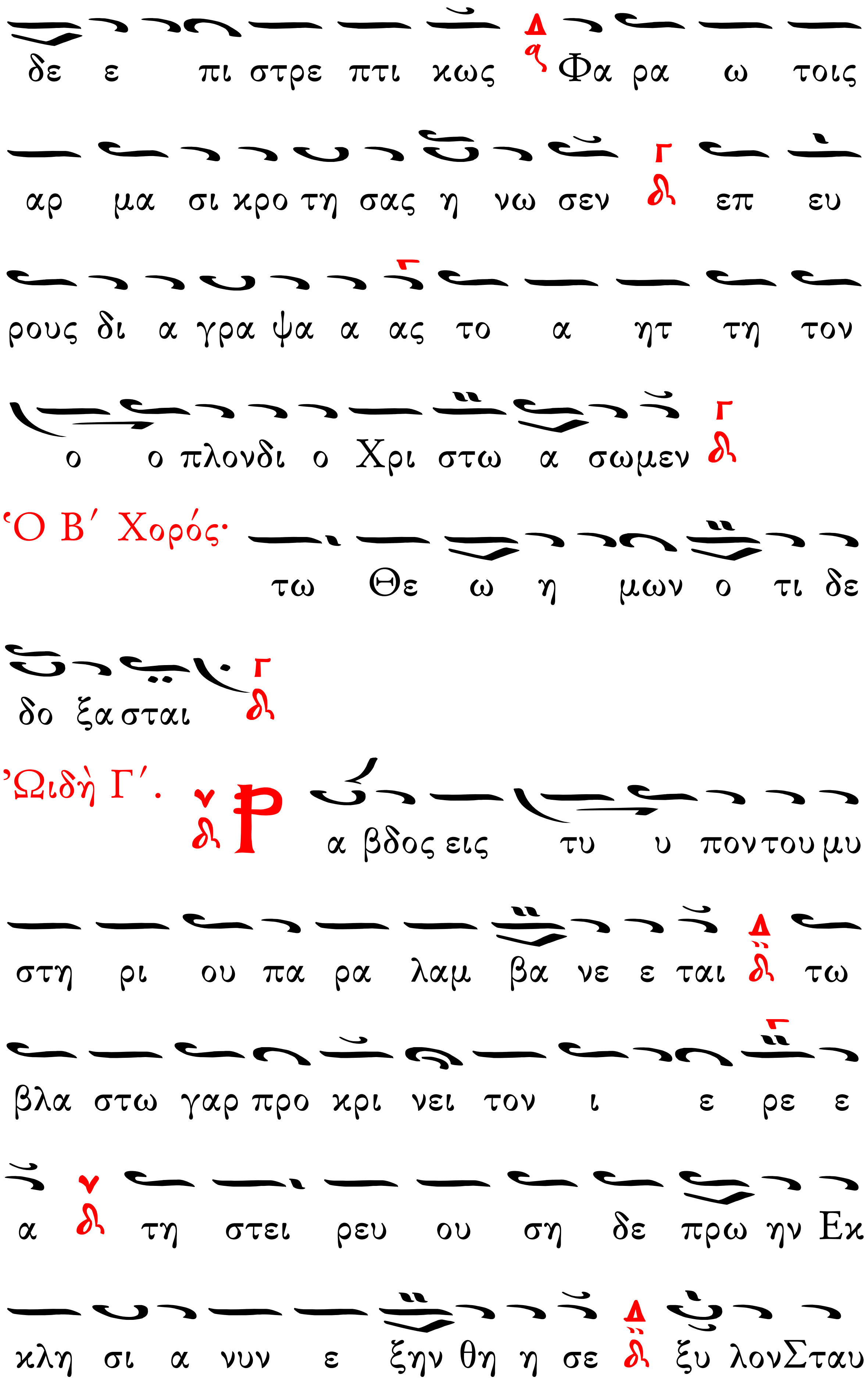
δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σι κρο τη σας η νω σεν επ ευ
ρους δι α γρα ψα α ας το α ητ τη τον
ο ο πλονδι ο Χρι στω α σωμεν
Ὁ Β´ Χορός· τω Θε ω η μων ο τι δε
δο ξα σται
Ὠιδὴ Γ´. Ρ α βδος εις τυ υ πον του μυ
στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω
βλα στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε ε
α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ

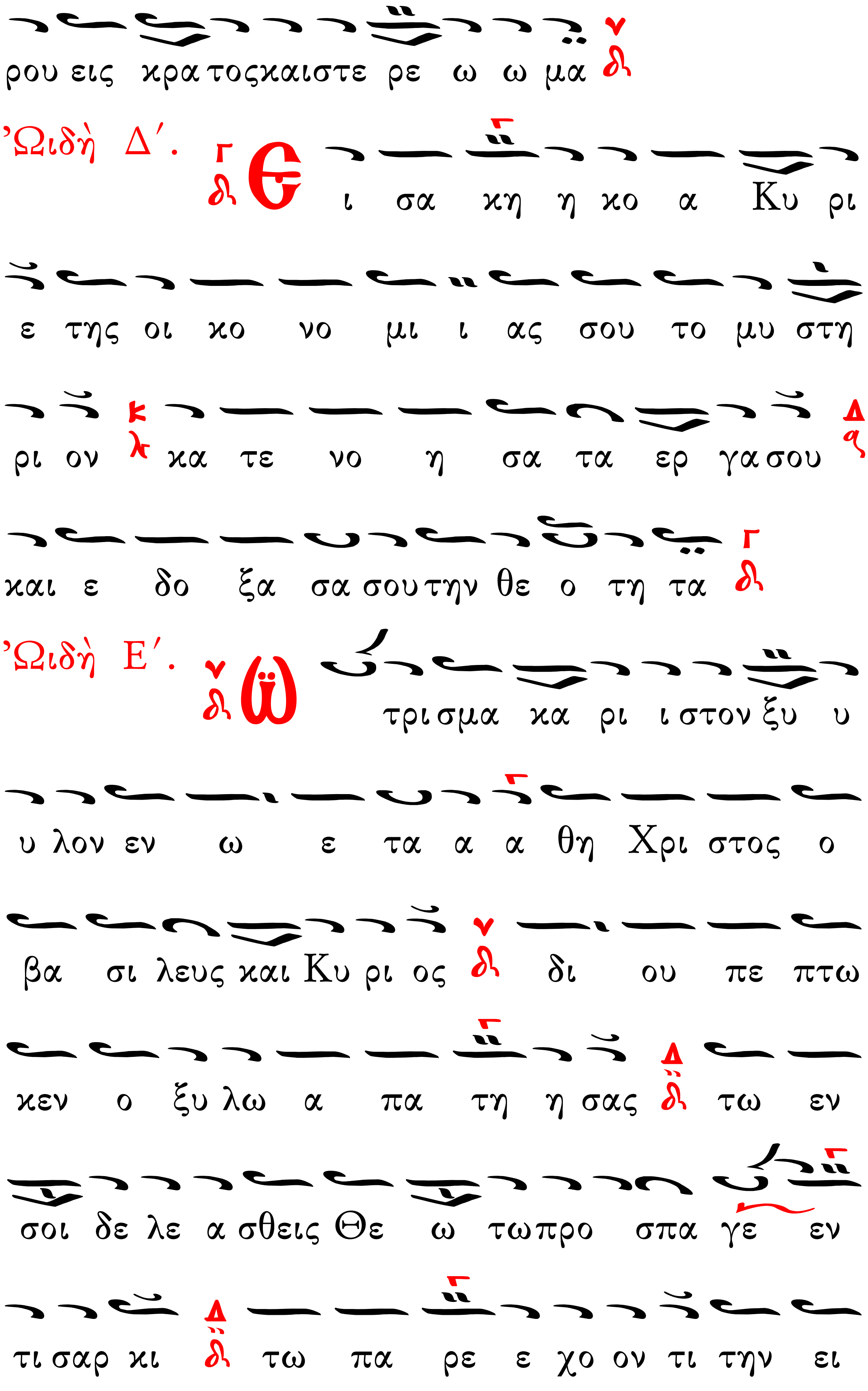
ρου εις κρα τοςκαιστε ρε ω ω μα
Ὠιδὴ Δʹ. Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι
ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη
ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασου
και ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα
Ὠιδὴ Εʹ. Ω τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ
υ λον εν ω ε τα α α θη Χρι στος ο
βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου πε πτω
κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν
σοι δε λε α σθεις Θε ω τωπρο σπα γε εν
τι σαρ κι τω πα ρε ε χο ον τι την ει

ρη νηνταιςψυχαις η η μων
Ὠιδὴ ΣΤʹ.
Ν ο τι ου θη ρο ος εν
σπλα α αγχνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ
ρο ει δως δι εκ πε τα α σας το
σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
που σα φως ο ο θεντρι η με ρος εκ δυς
την υ περ κο σμι ον α να στασιν υ πε
ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσπαγεν τος
Χριστου ου ου του Θε ου και τρι η με
ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι σα αν
τος

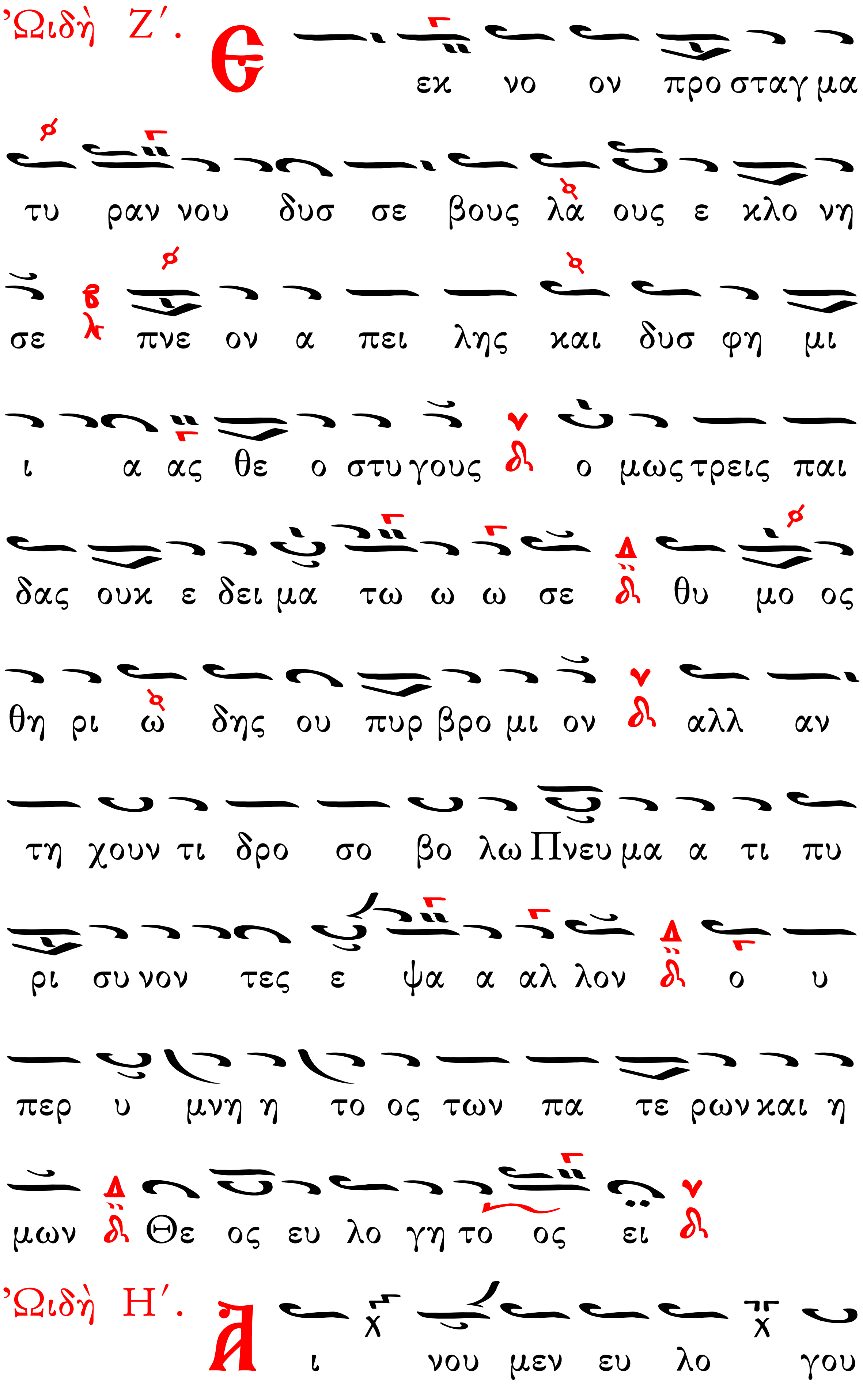
Ὠιδὴ Ζ΄.
Ε εκ νο ον προ σταγ μα
τυ ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη
σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι
δας ουκ ε δει μα τω ω ω σε θυ μο ος
θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον αλλ αν
τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ
ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ
περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η
μων Θε ος ευ λο γη το ος ει
Ὠιδὴ Η΄.
Αι νου μεν ευ λο γου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ
β΄ χορός· πᾶσα τὸν Κύριον.
Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Α΄ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἶτα τό·
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμός. Ἦχος β.΄

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ

νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Εἰς τὸν ἀσπασμόν τοῦ Ἀρχιερέως.

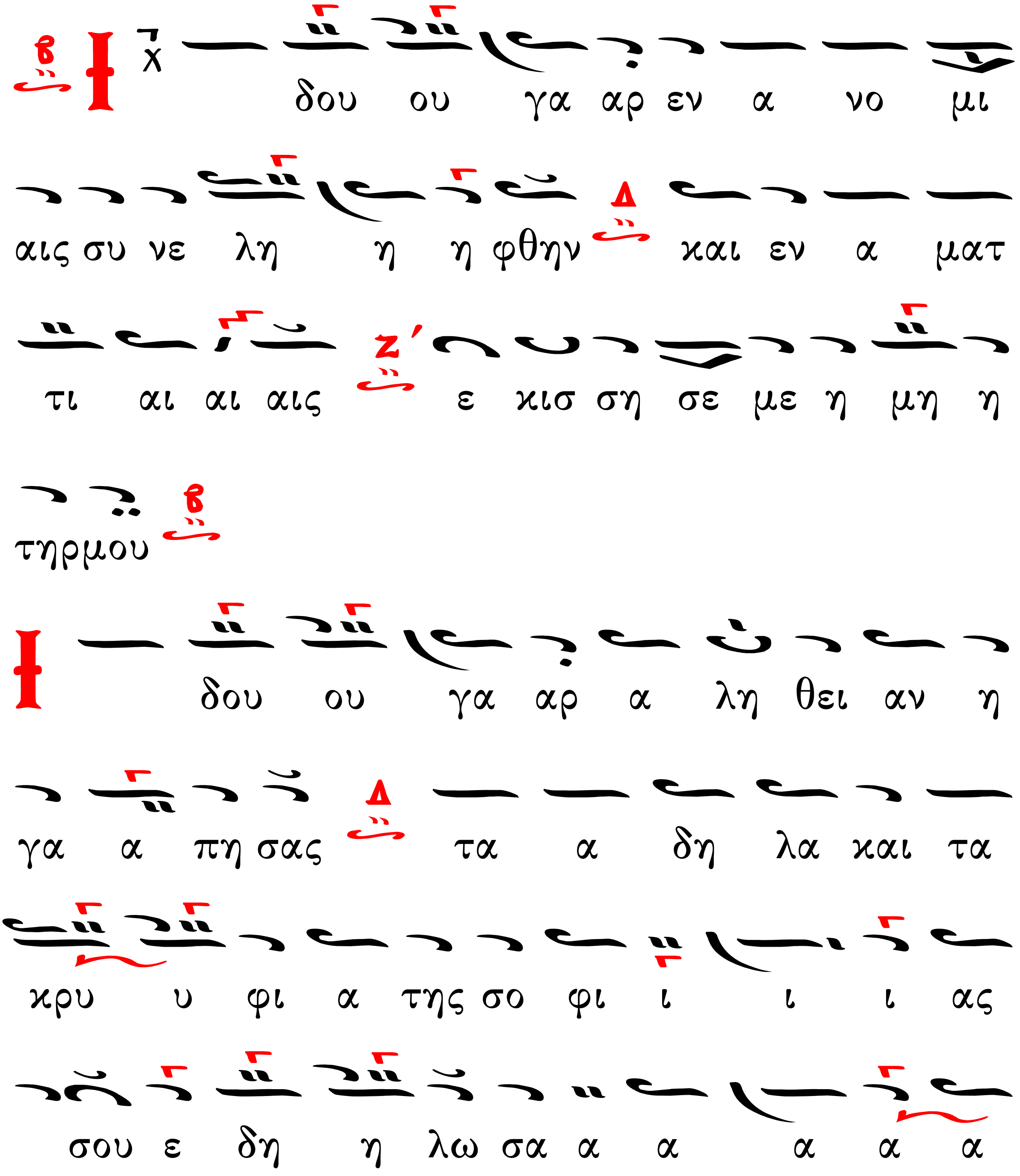

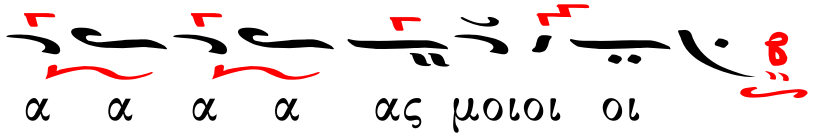

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ

οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.
Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα ἀργά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

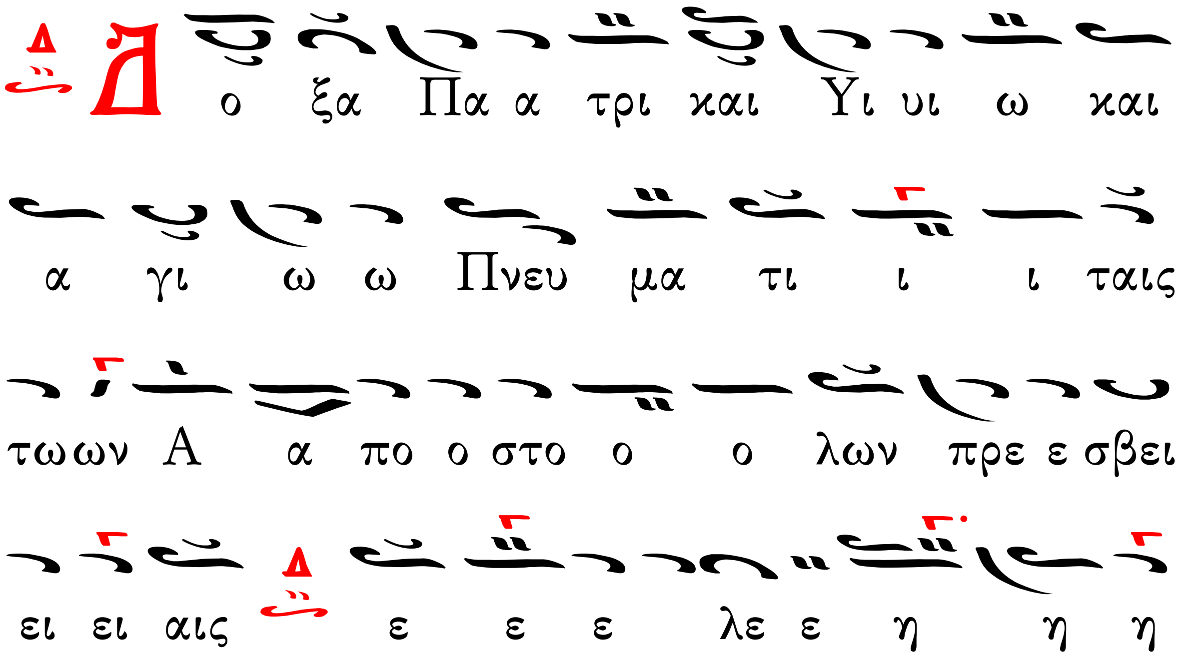

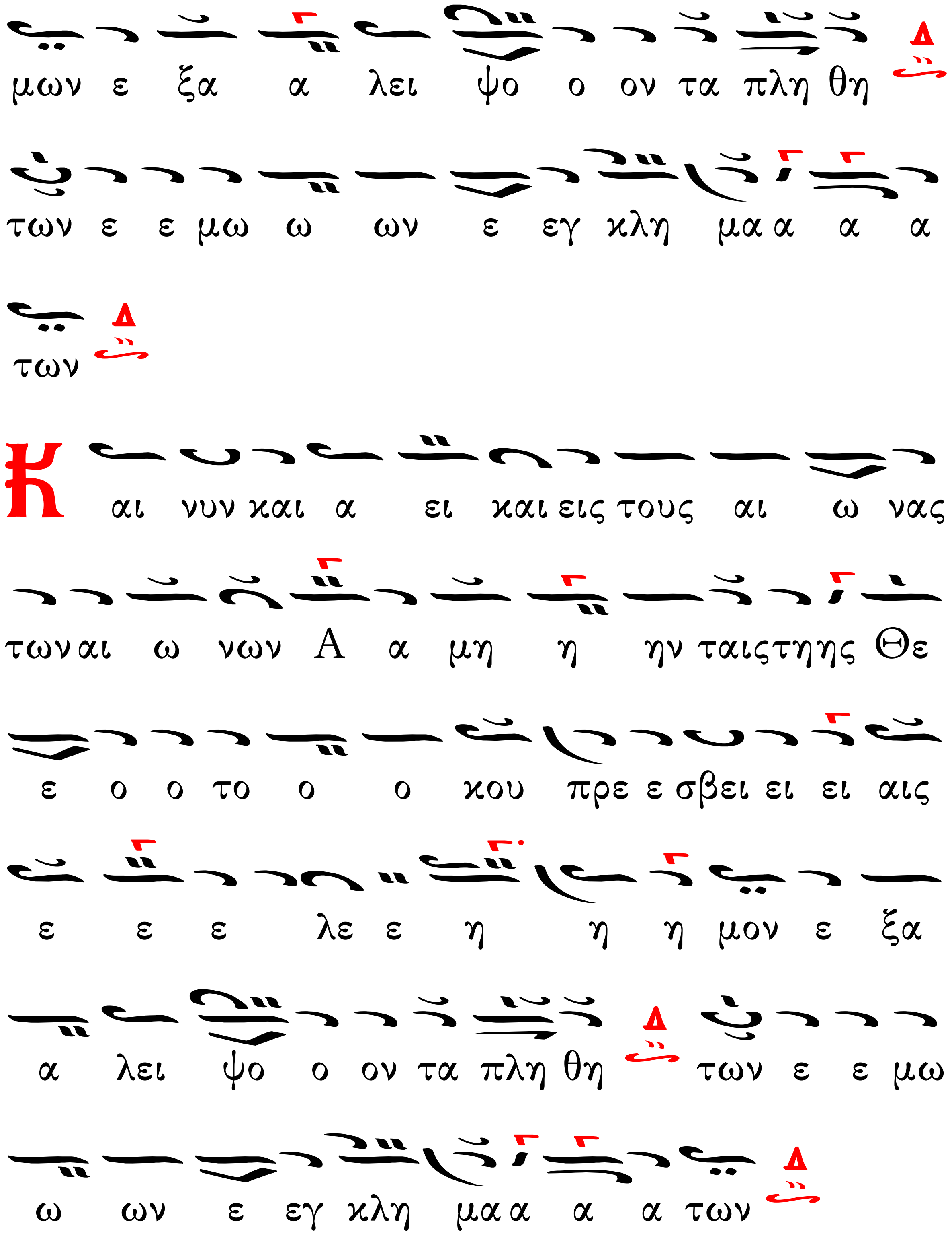

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ/π δ Νη.

Στίχ. α΄· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί

μου.

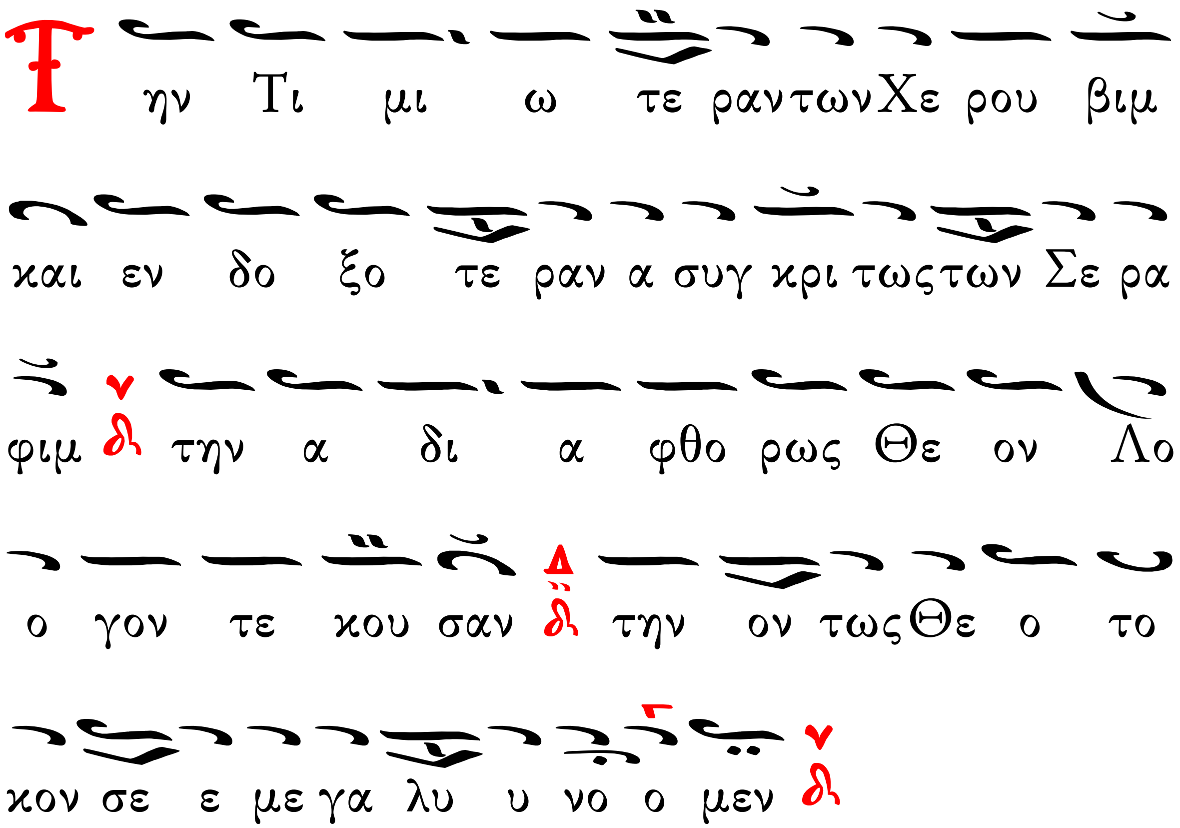

Στίχ. β´· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ´· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ´· Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε´· Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς´· Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἀργὸν Εἱρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

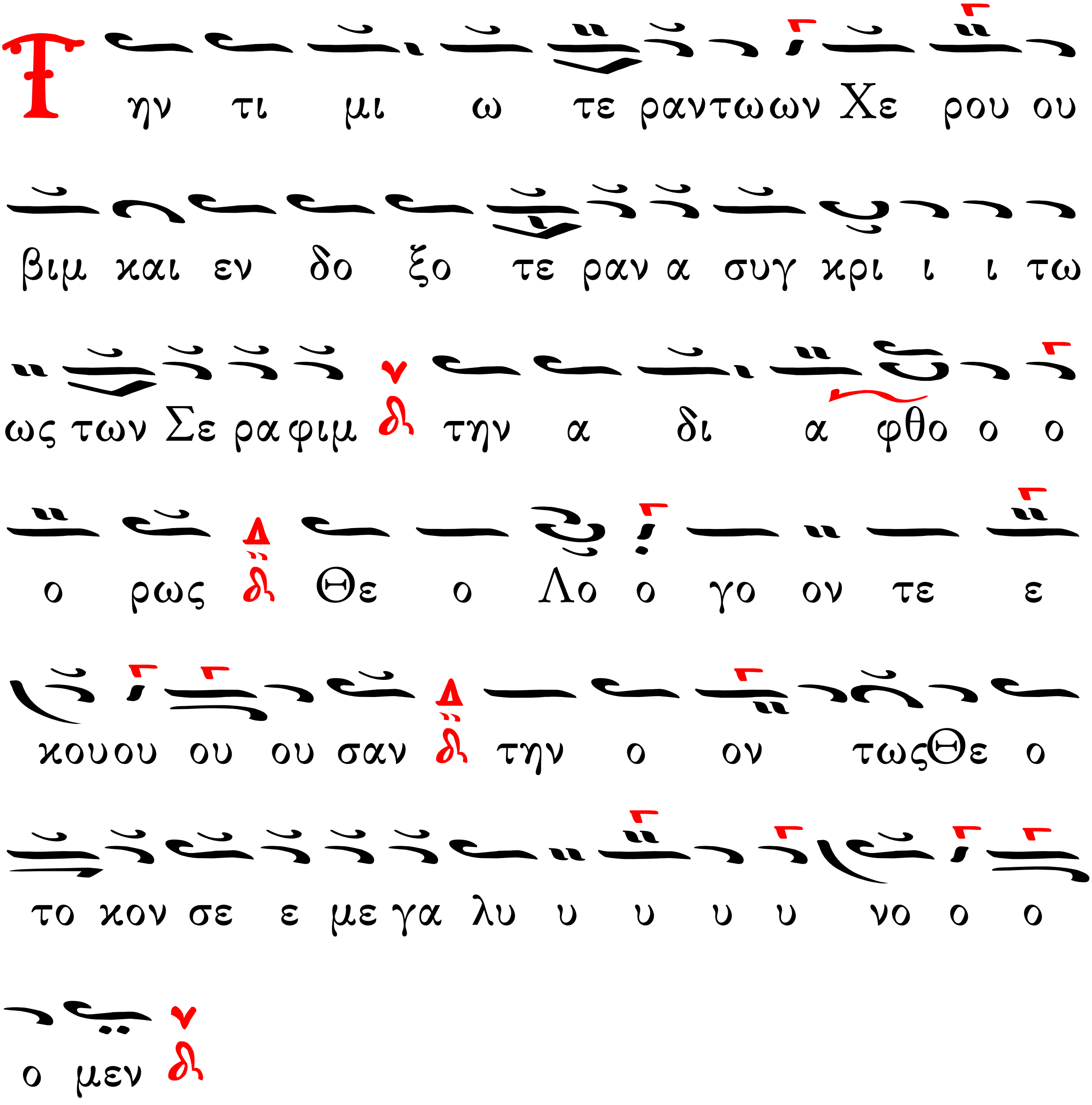

Ὠιδὴ Θ΄. Τοῦ αὐτοῦ.

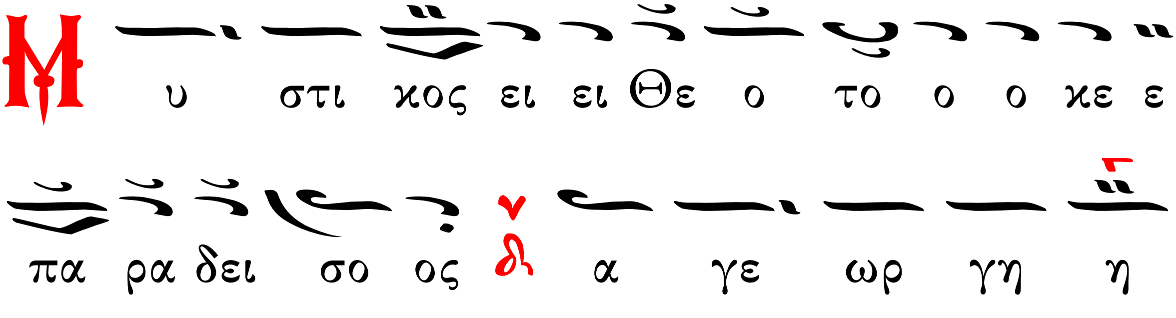

τως βλα στη η η σα σα Χρι ι στον υφ

ου ου το του ου Στα α αυ ρου ζω η

φο ο ρον ε εν γη πε φυ υ του ου ουρ

γη ται αι αι δε ε ε εν δρον δι

ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

ε ε νου ου προ σκυ νου ου ου ου ουν

τε ε ες α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε

ε εν

Εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει

σος α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι

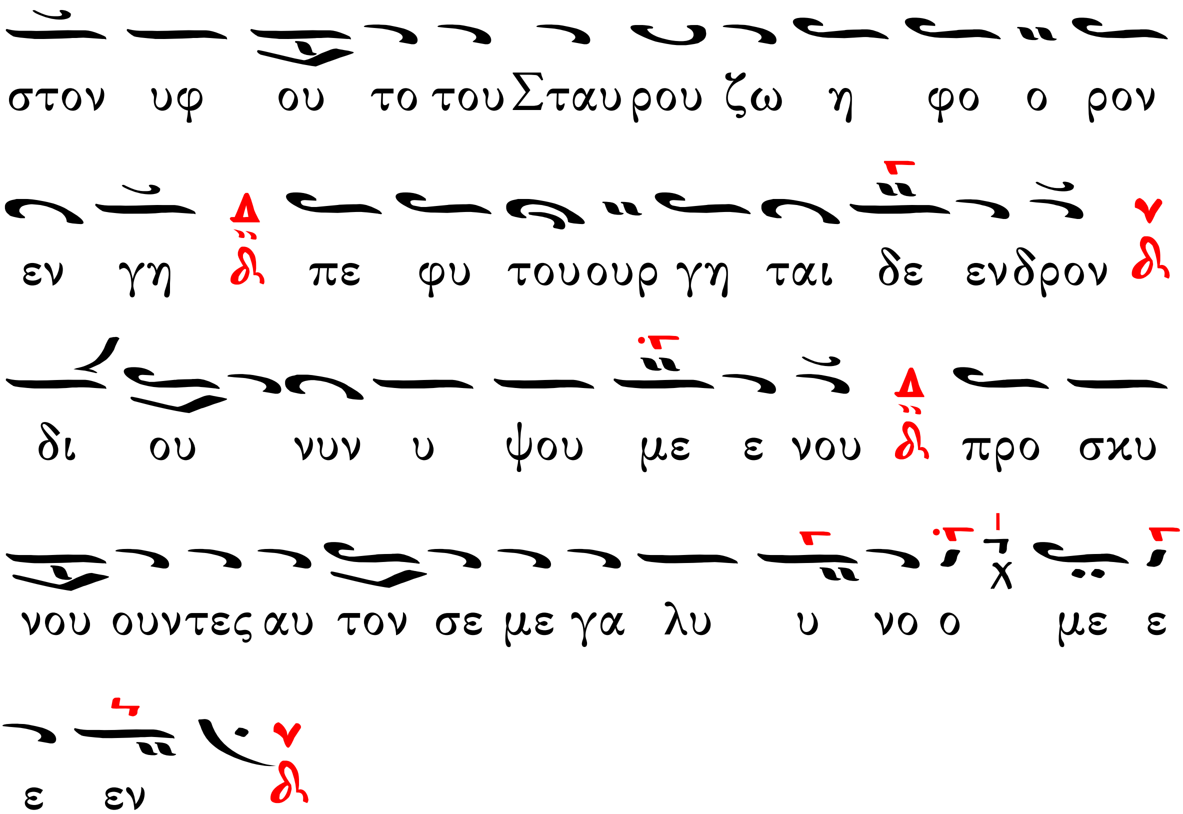

Ἦχος β.́

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β΄ χορός, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ α΄ χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β΄ χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστείτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἕνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανούς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ γάλακτι ἐτράφης τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι διαιτώμενος Μάρτυς Μάμα· ἀλλ᾽ὤφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότατα· καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρός Κύριον παρεγένου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Πέτρου Λαμπαδαρίου,

Ἦχος Πα.

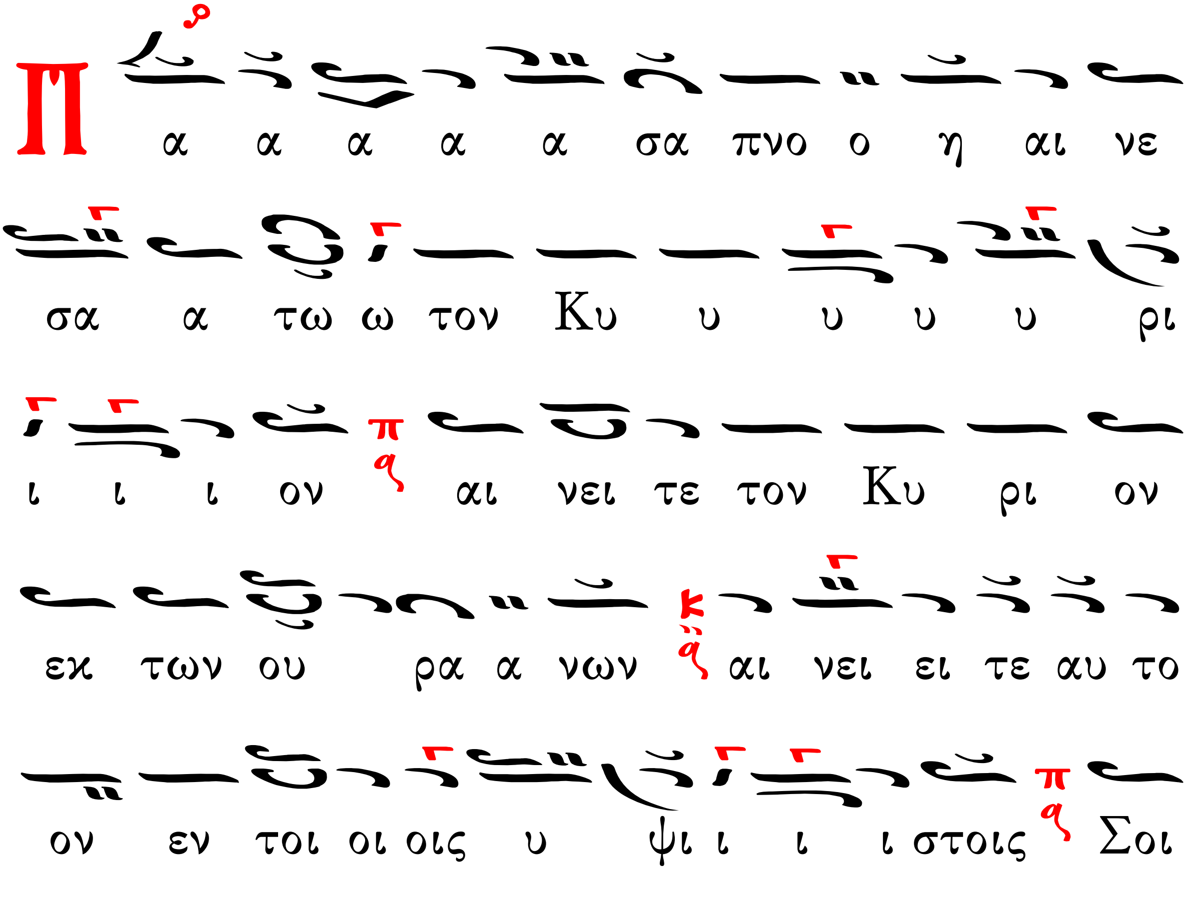

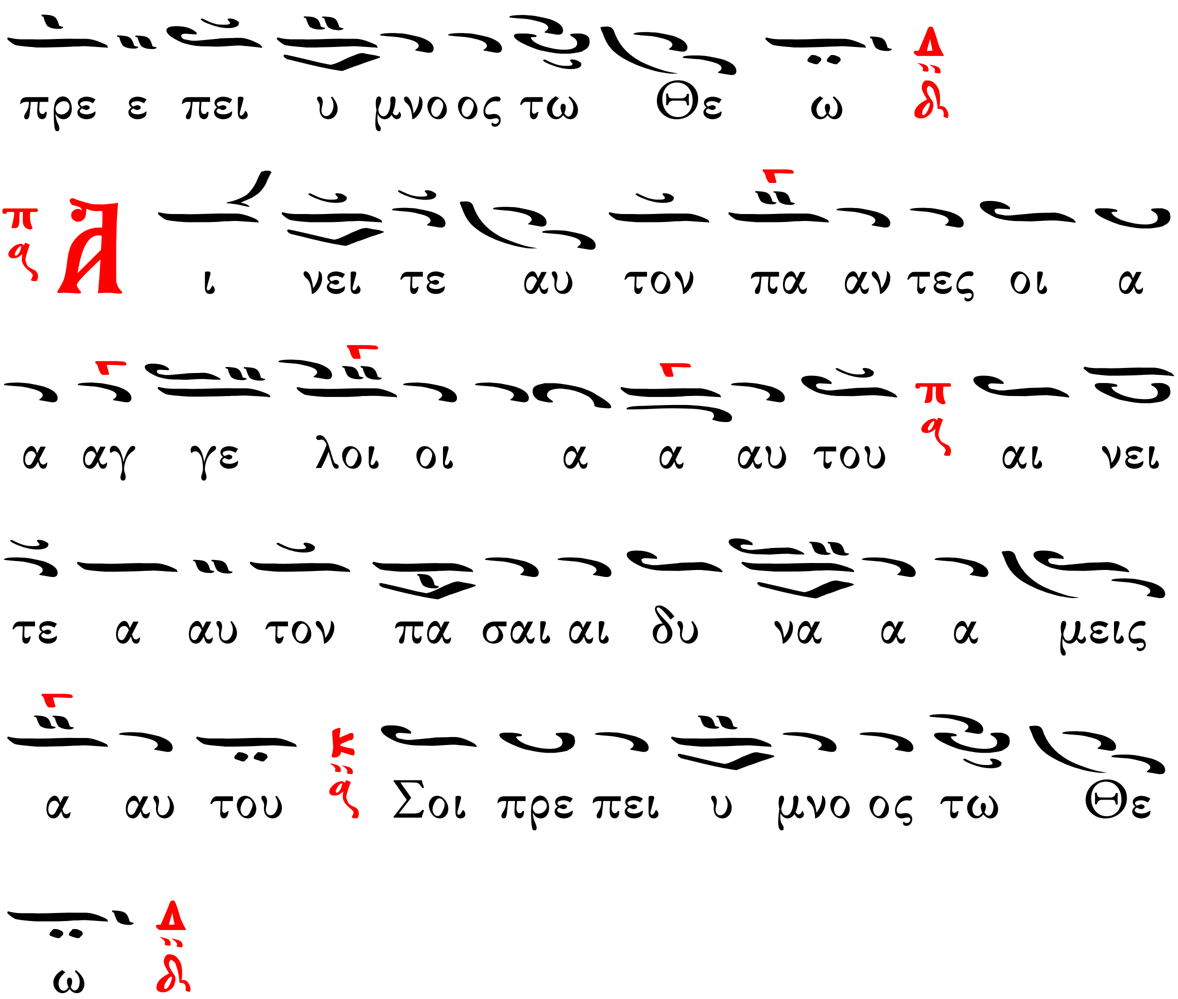

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς.

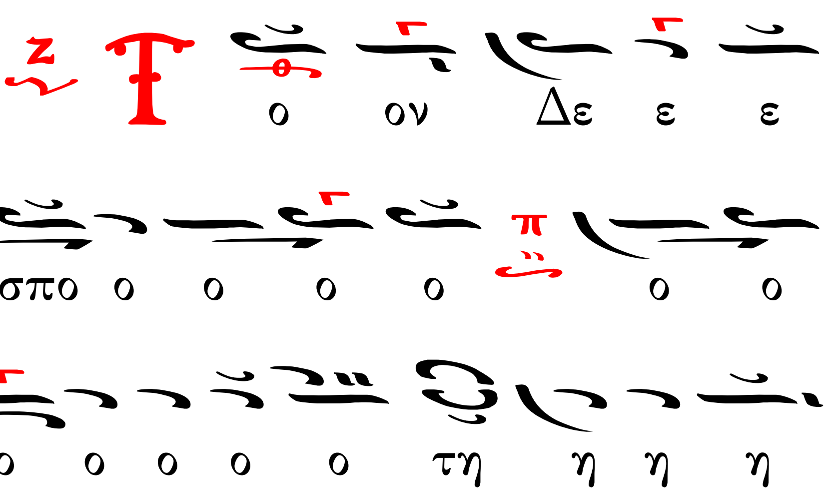

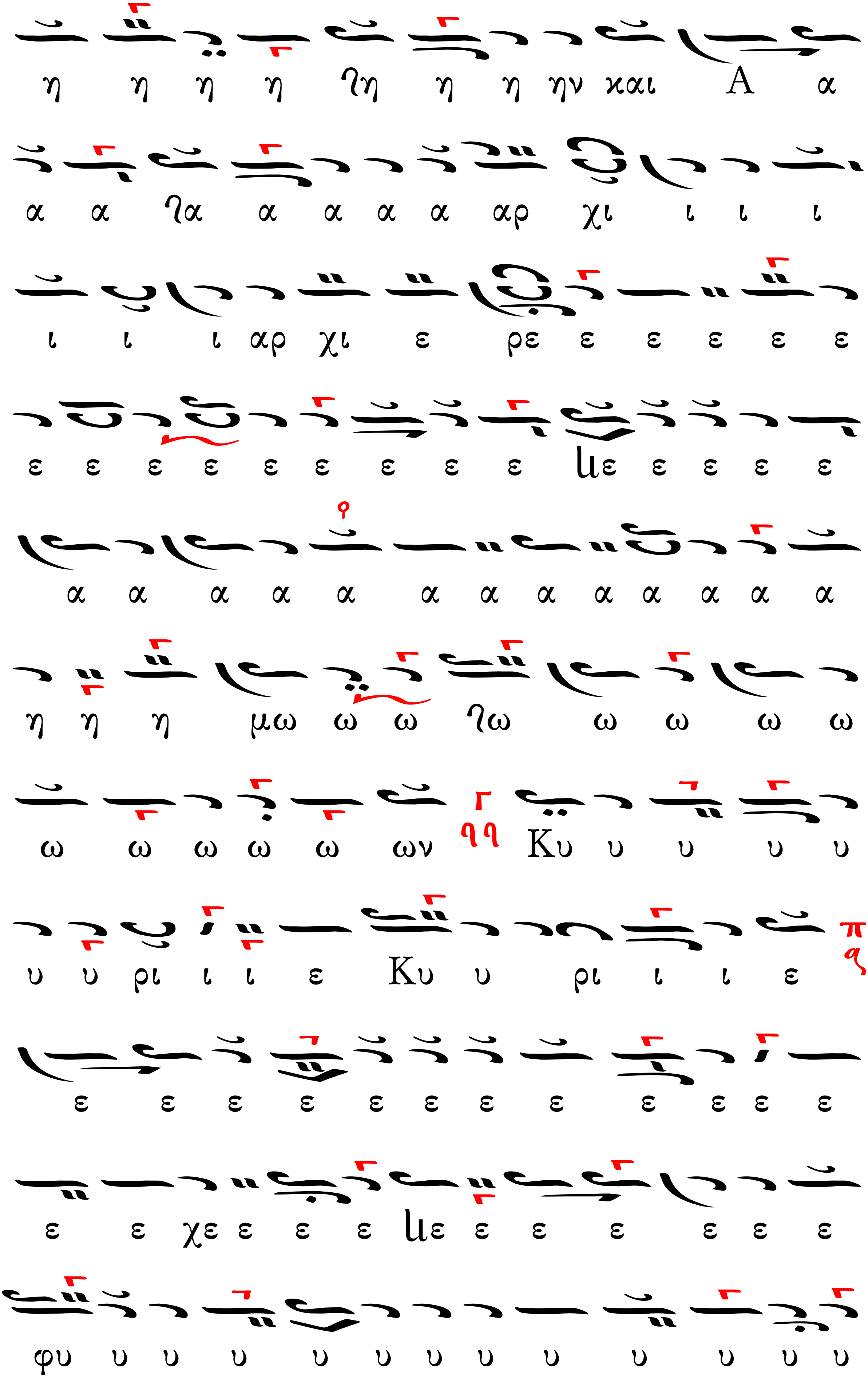
η η η η ʔη η η ην και Α α
α α ʔα α α α α αρ χι ι ι ι
ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ɯε ε ε ε ε
α α α α α α α α α α α α α
η η η μω ω ω ʔω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ɯε ε ε ε ε ε ε
φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

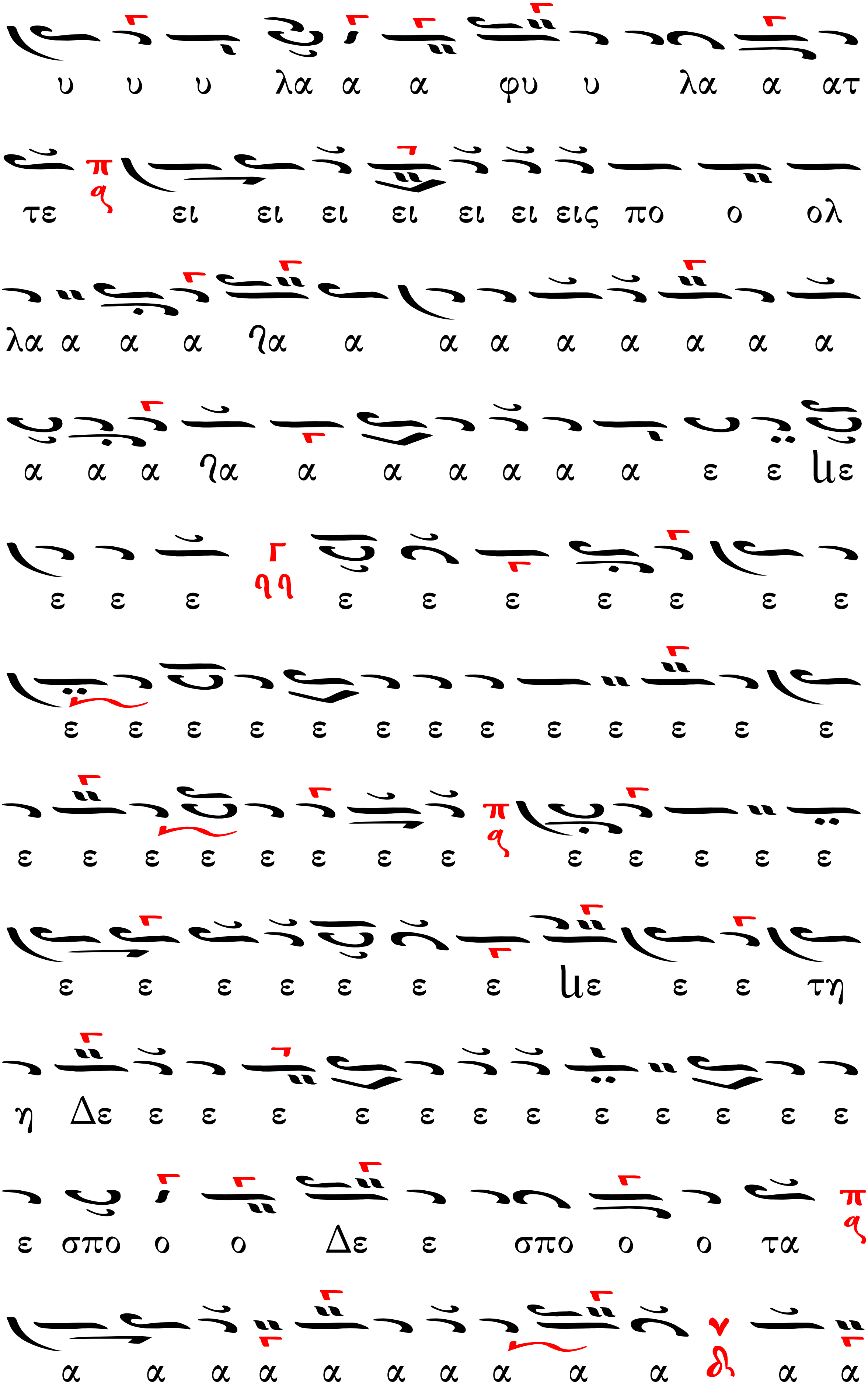
υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ
τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ
λα α α α ʔα α α α α α α α α
α α α ʔα α α α α α α ε ε Աε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε Աε ε ε τη
η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα
α α α α α α α α α α α α

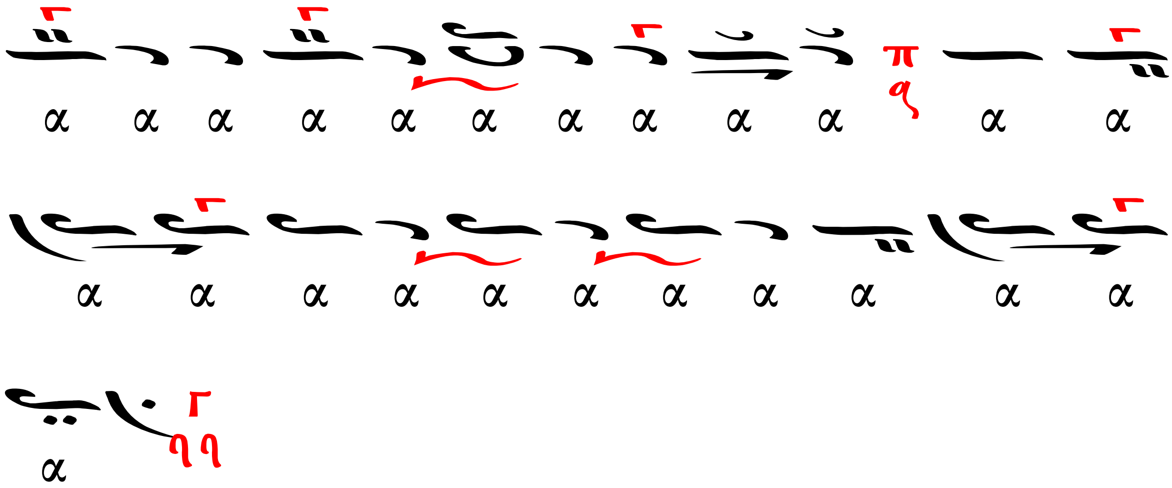

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. α' Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

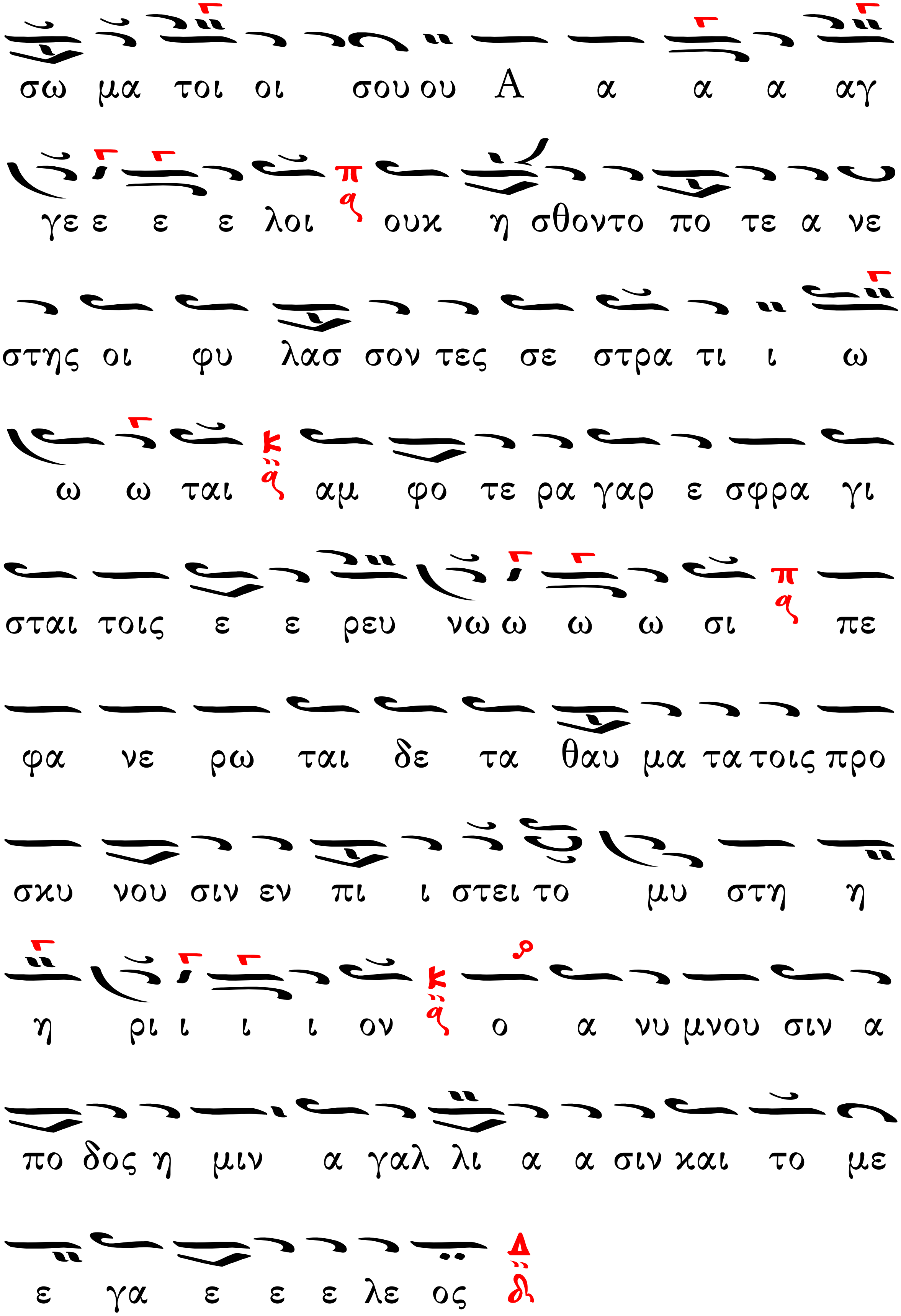

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

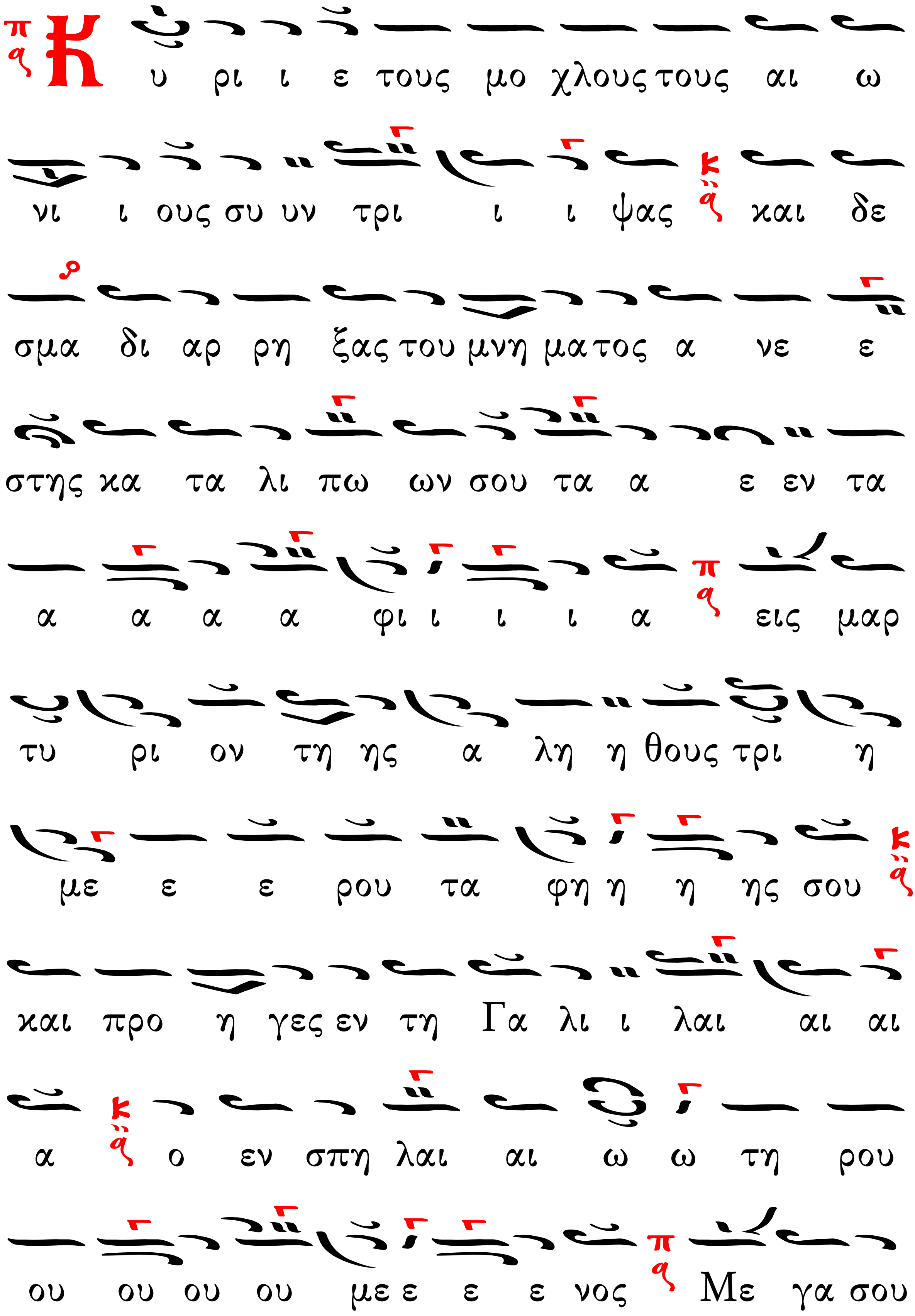

το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε

λε η η σον η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κ υ ρι ι ε αι Γυ ναι κες ε δραμον

ε πι το ο μνη η η μα του ι δειν

σε τον Χριστον τον δι η μα α ας πα θο

ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ ρον

Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα θη η

η με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω

κυ υ υ λι σθεε ε εν τα και προς αυ

τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων Α

α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ος ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α

νε στη εκ νε κρων ο σω ζων τα ας ψυ

χα α ας η μων

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κ υ ρι ι ε ω σπερ ε ξηλ θες ε σφρα

γι σμε ε νου του τα α α α α φου

ου τως ει σηλ θες και των θυ ρων κε κλει σμε

νω ων προ ος τους μα α θη τα α α ας

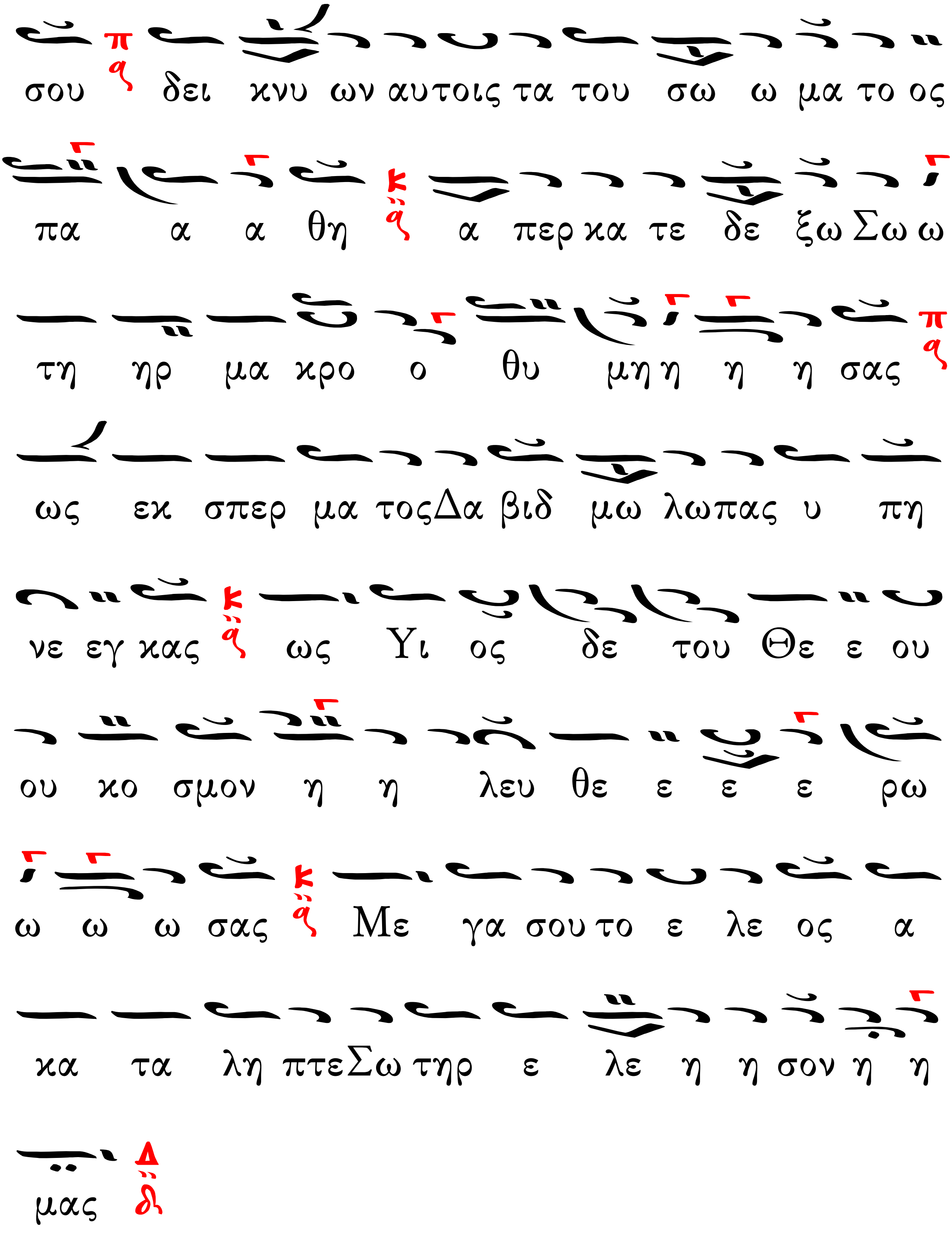

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

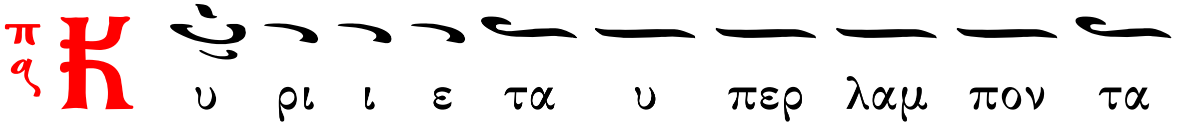

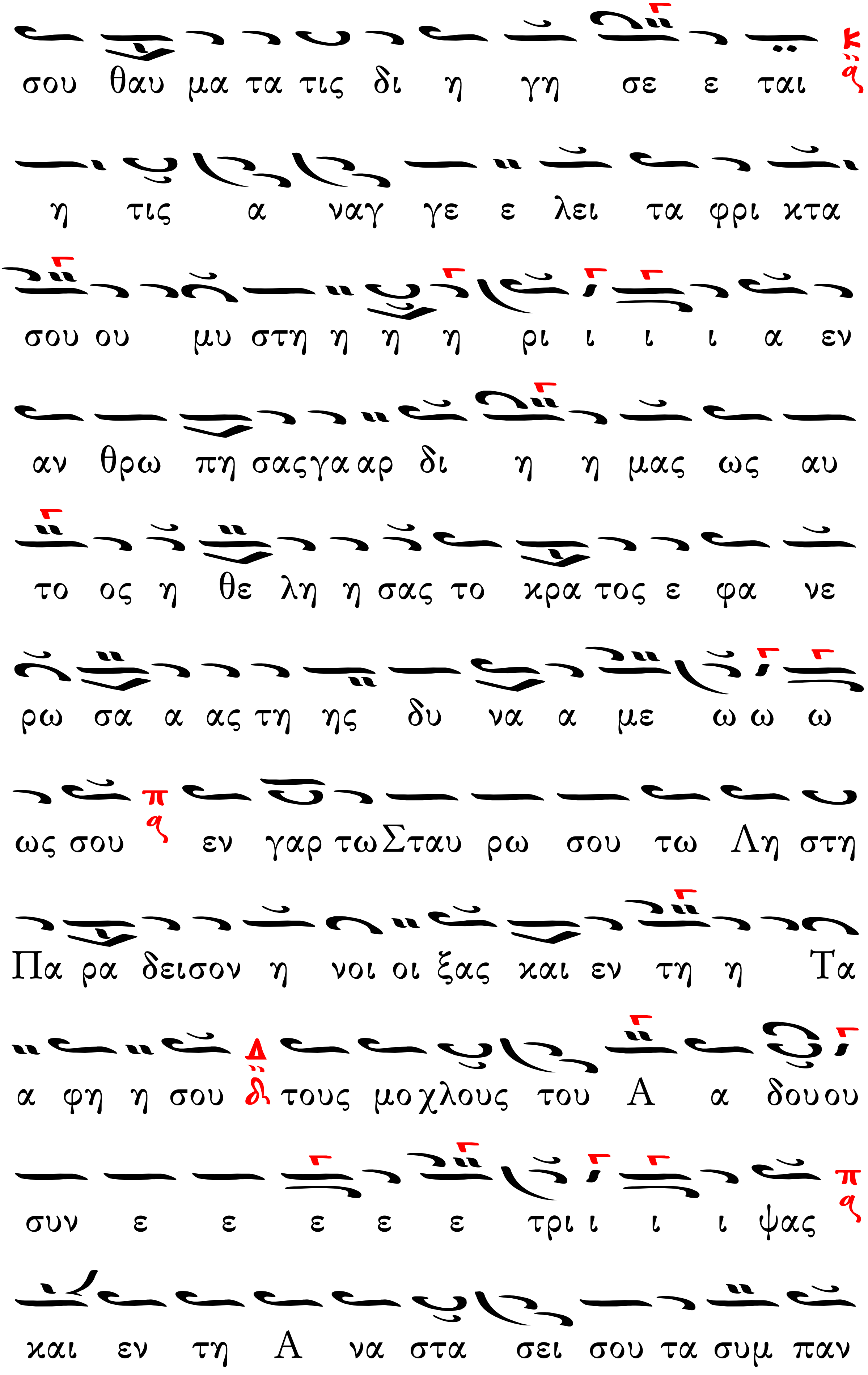

σου θαυ μα τα τις δι η γη σε ε ται
η τις α ναγ γε ε λει τα φρι κτα
σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι α εν
αν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ
το ος η θε λη η σας το κρα τος ε φα νε
ρω σα α ας τη ης δυ να α με ω ω ω
ως σου εν γαρ τω Σταυ ρω σου τω Λη στη
Πα ρα δεισον η νοι οι ξας και εν τη η Τα
α φη η σου τους μοχλους του Α α δου ου
συν ε ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας
και εν τη Α να στα σει σου τα συμ παν

τα α ε πλου ου ου ου τι ι ι ι σας

Ευσπλαγχνε δο ο ο ξα σοι

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Μ υ ρο φο ροι γυ υ ναι κες τον τα

φον σου κα τα λα α βου ου ου σαι λι αν

πρω ι ε πε ζη τουν σε μυ υ ρι ι σαι τον

Α θα να τον Λο ο γον και αι Θε ε

ε ον και του Αγ γε ε λου τοις ρη μα

σιν εν η χη η θει ει ει σαι υ πε στρε

φον εν χα α ρα τοις Α πο στο λοις μη νυ

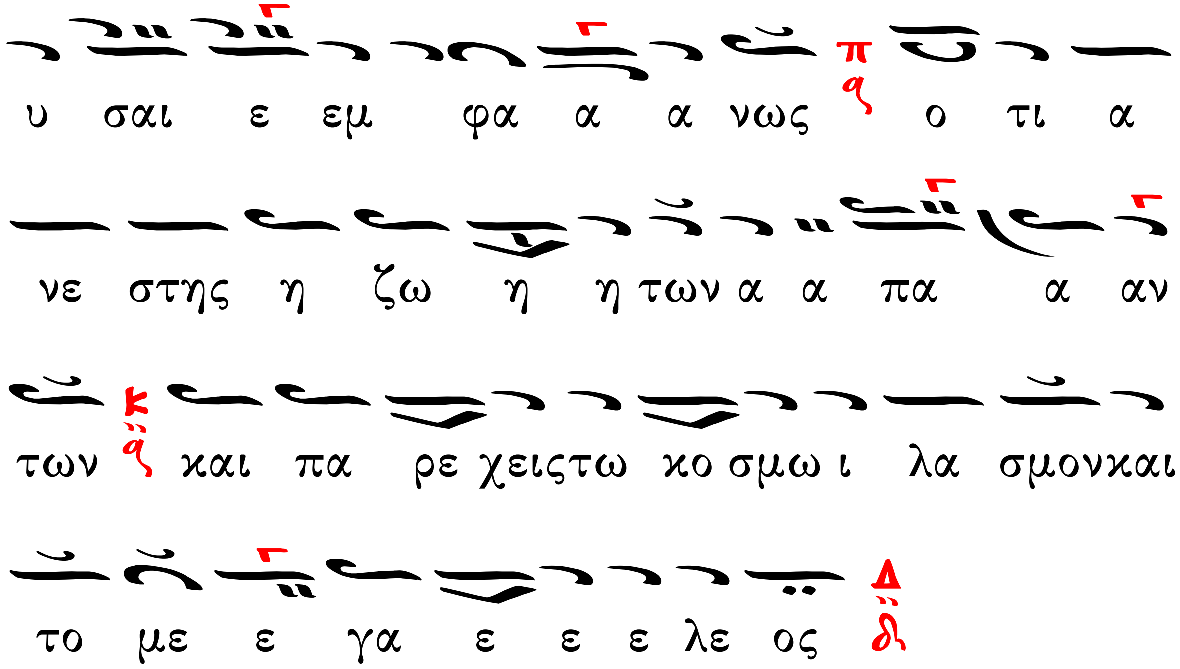

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

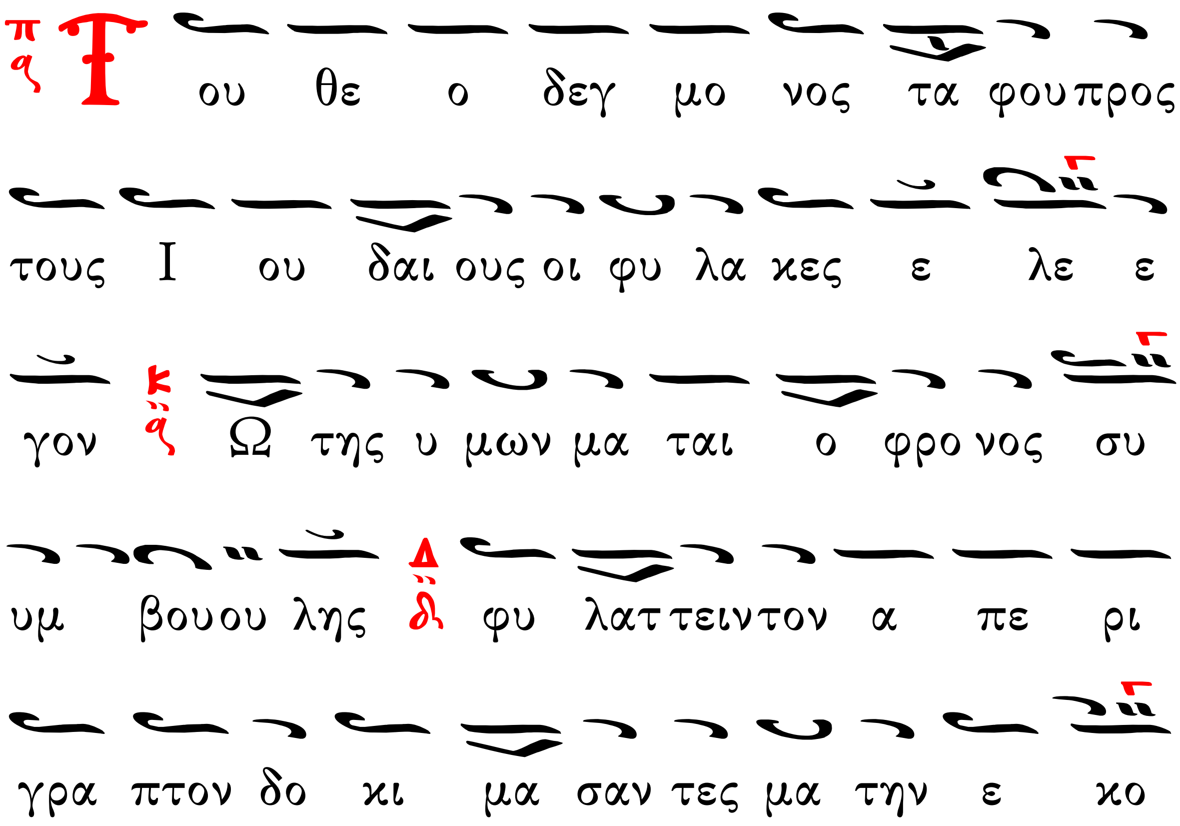

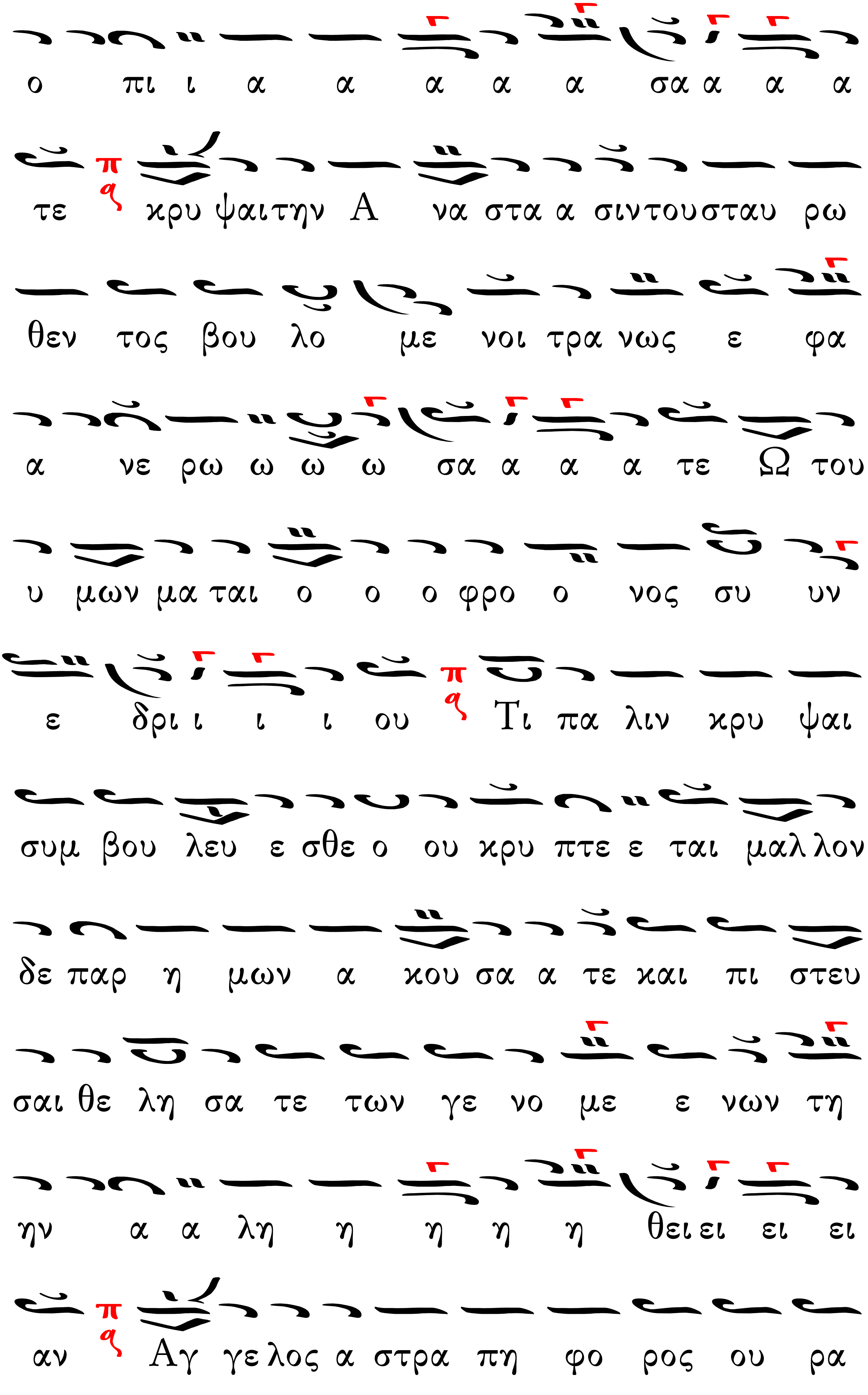
ο πι ι α α α α α σα α α α
τε κρυ ψαιτην Α να στα α σιντουσταυ ρω
θεν τος βου λο με νοι τρα νως ε φα
α νε ρω ω ω ω σα α α α τε Ω του
υ μων μα ται ο ο ο φρο ο νος συ υν
ε δρι ι ι ι ου Τι πα λιν κρυ ψαι
συμ βου λευ ε σθε ο ου κρυ πτε ε ται μαλ λον
δε παρ η μων α κου σα α τε και πι στευ
σαι θε λη σα τε των γε νο με ε νων τη
ην α α λη η η η η θει ει ει ει
αν Αγ γε λος α στρα πη φο ρος ου ρα

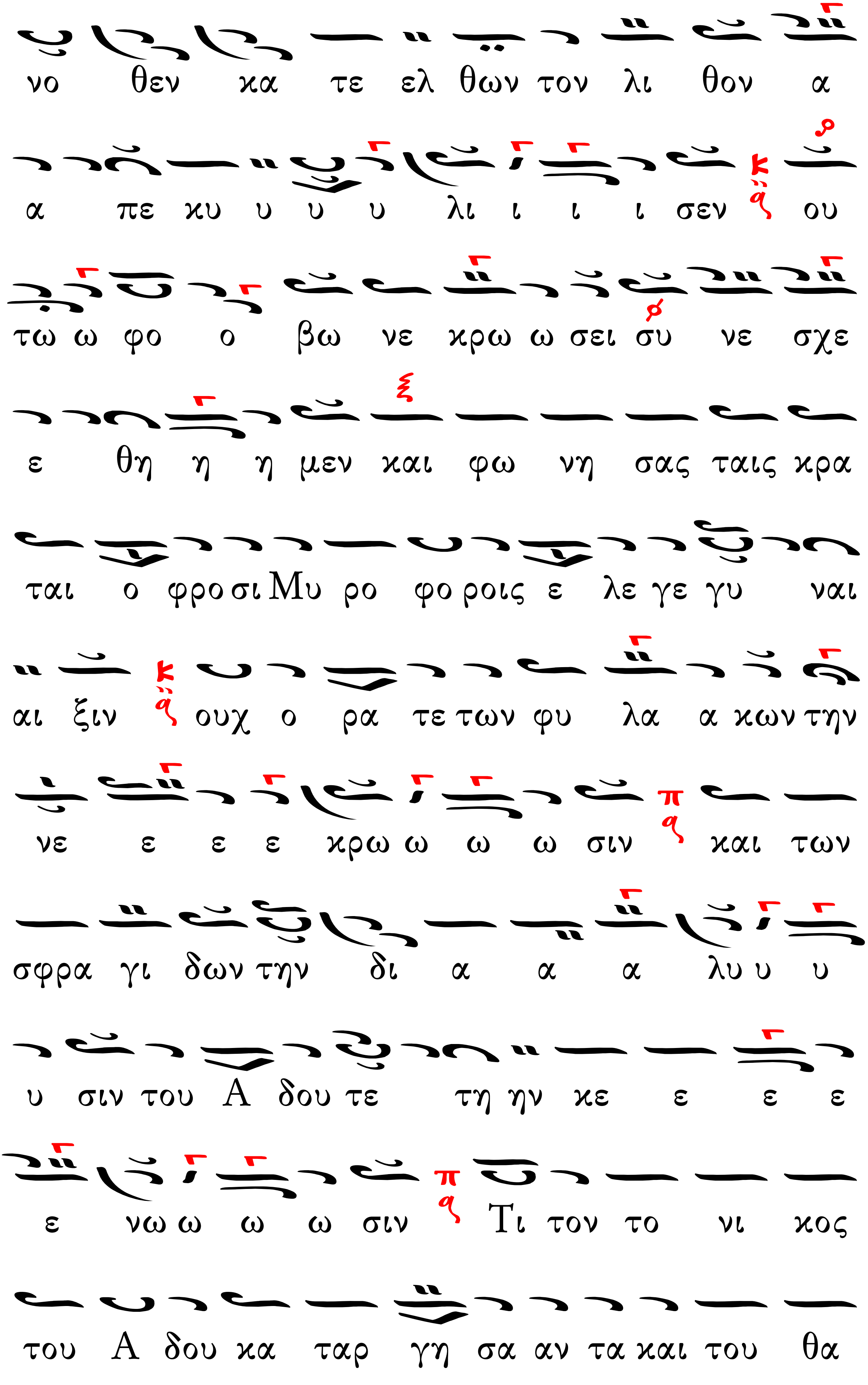
νο θεν κα τε ελ θων τον λι θον α
α πε κυ υ υ υ λι ι ι ι σεν ου
τω ω φο ο βω νε κρω ω σει συ νε σχε
ε θη η η μεν και φω νη σας ταις κρα
ται ο φρο σι Μυ ρο φο ροις ε λε γε γυ ναι
αι ξιν ουχ ο ρα τε των φυ λα α κων την
νε ε ε ε κρω ω ω ω σιν και των
σφρα γι δων την δι α α α λυ υ υ
υ σιν του Α δου τε τη ην κε ε ε ε
ε νω ω ω ω σιν Τι τον το νι κος
του Α δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα

να του το κεν τρον συν τρι ψα αν τα ως θνη η

το ον ε πι ι ζη τει ει ει ει τε

Ευ αγ γε λι σα σθε ε δε τα χυ

πο ρευ θει σαι τοις Α πο στο λοις την Α να

στα α σιν α α φο βως κραυ γα α α α

ζου ου ου ου σαι Ον τως α νε στη ο Κυ

ρι ι ος ο ε χων το με ε γα ε ε ε

λε ος

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

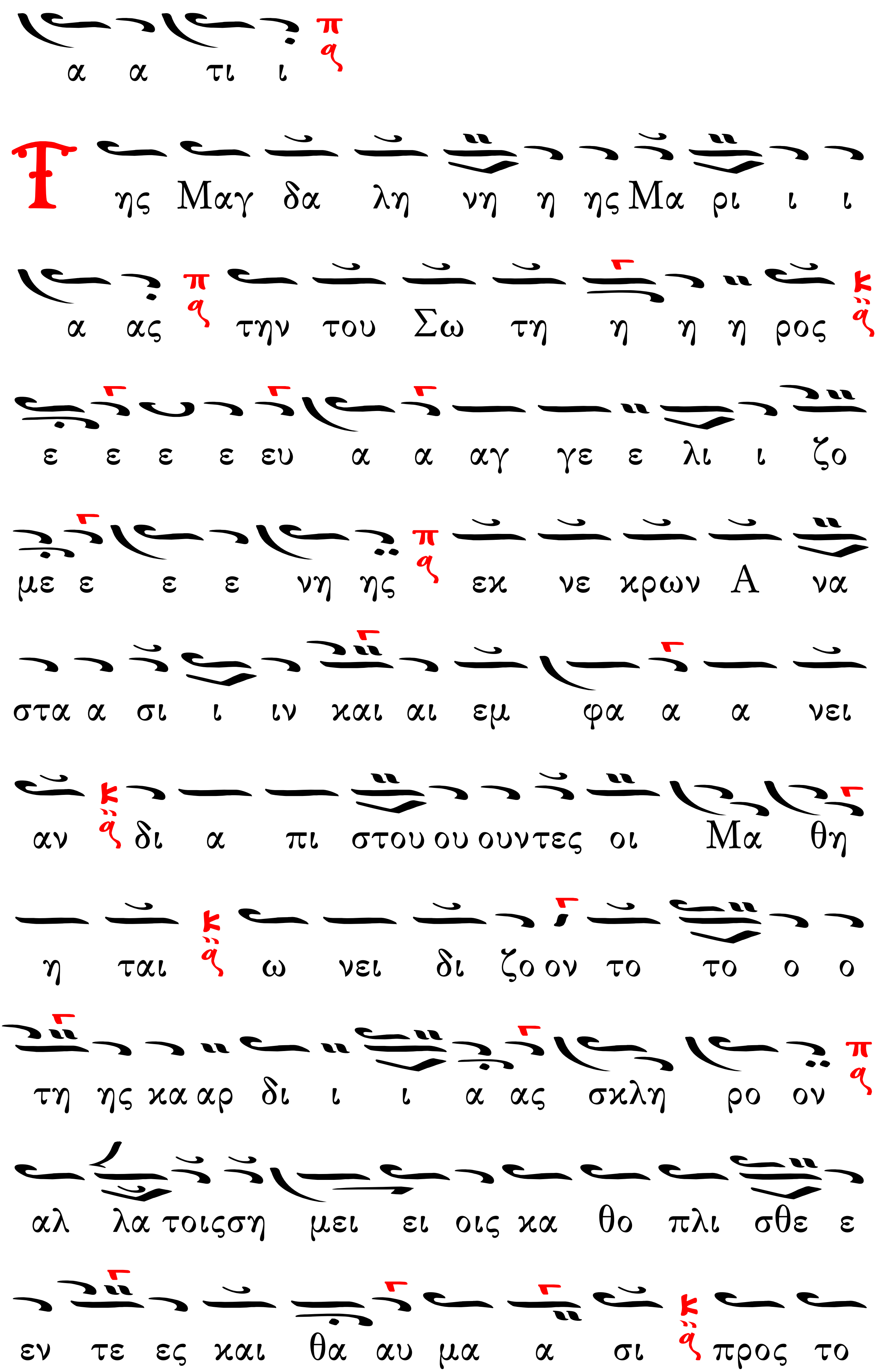
α α τι ι
Τ ης Μαγ δα λη νη η ης Μα ρι ι ι
α ας την του Σω τη η η η ρος
ε ε ε ε ευ α α αγ γε ε λι ι ζο
με ε ε ε νη ης εκ νε κρων Α να
στα α σι ι ιν και αι εμ φα α α νει
αν δι α πι στου ου ουντες οι Μα θη
η ται ω νει δι ζο ον το το ο ο
τη ης κα αρ δι ι ι α ας σκλη ρο ον
αλ λα τοιςση μει ει οις κα θο πλι σθε ε
εν τε ες και θα αυ μα α σι προς το

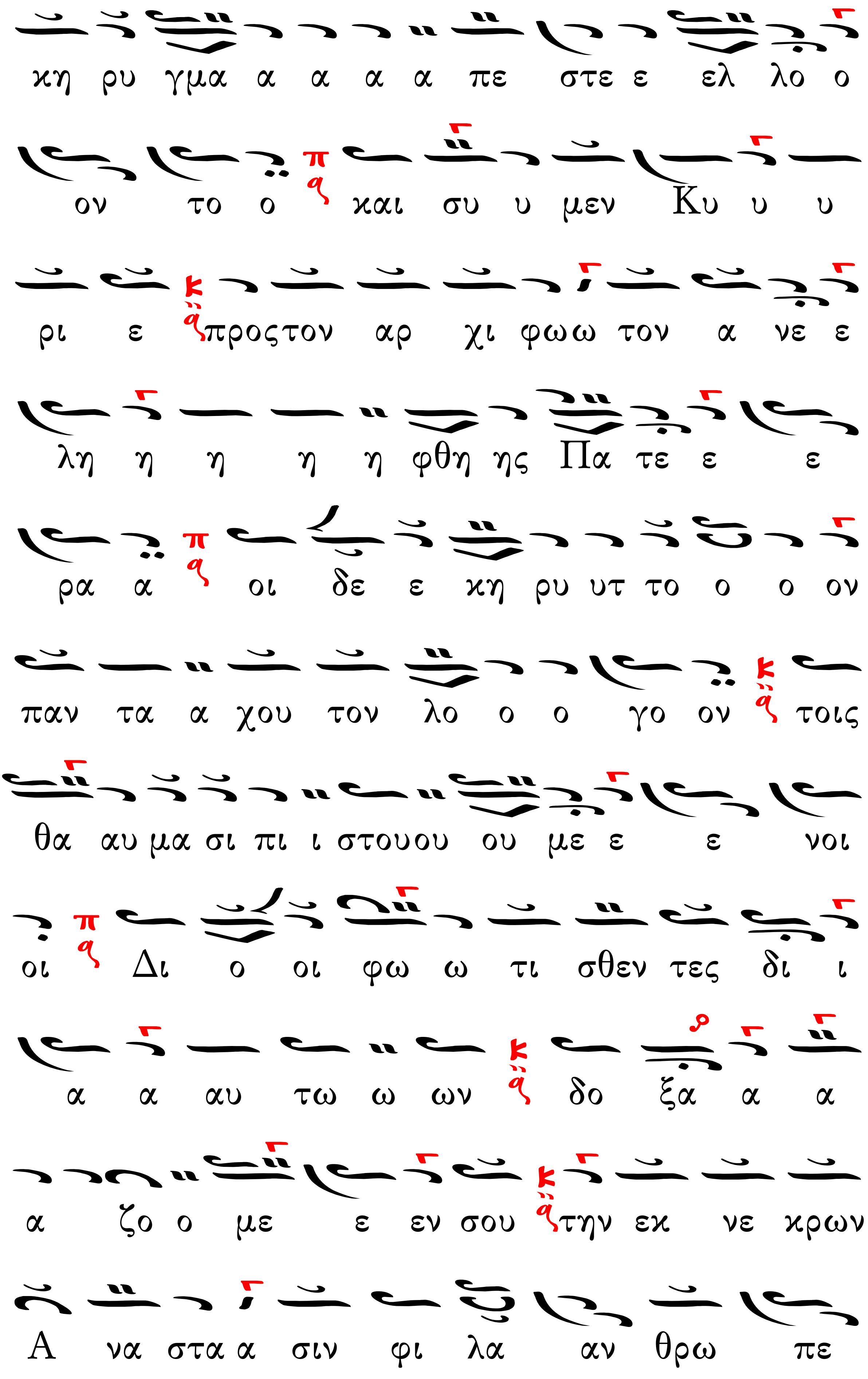
κη ρυ γμα α α α α πε στε ε ελ λο ο
ον το ο και συ υ μεν Κυ υ υ
ρι ε προςτον αρ χι φωω τον α νε ε
λη η η η η φθη ης Πα τε ε ε
ρα α οι δε ε κη ρυ υτ το ο ο ον
παν τα α χου τον λο ο ο γο ον τοις
θα αυ μα σι πι ι στουου ου με ε ε νοι
οι Δι ο οι φω ω τι σθεν τες δι ι
α α αυ τω ω ων δο ξα α α
α ζο ο με ε εν σου την εκ νε κρων
Α να στα α σιν φι λα αν θρω πε

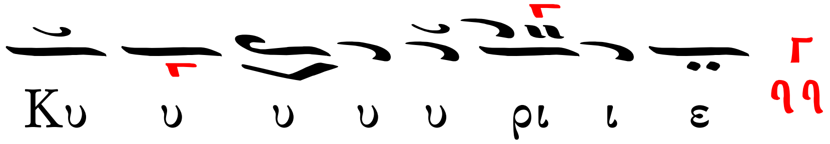

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

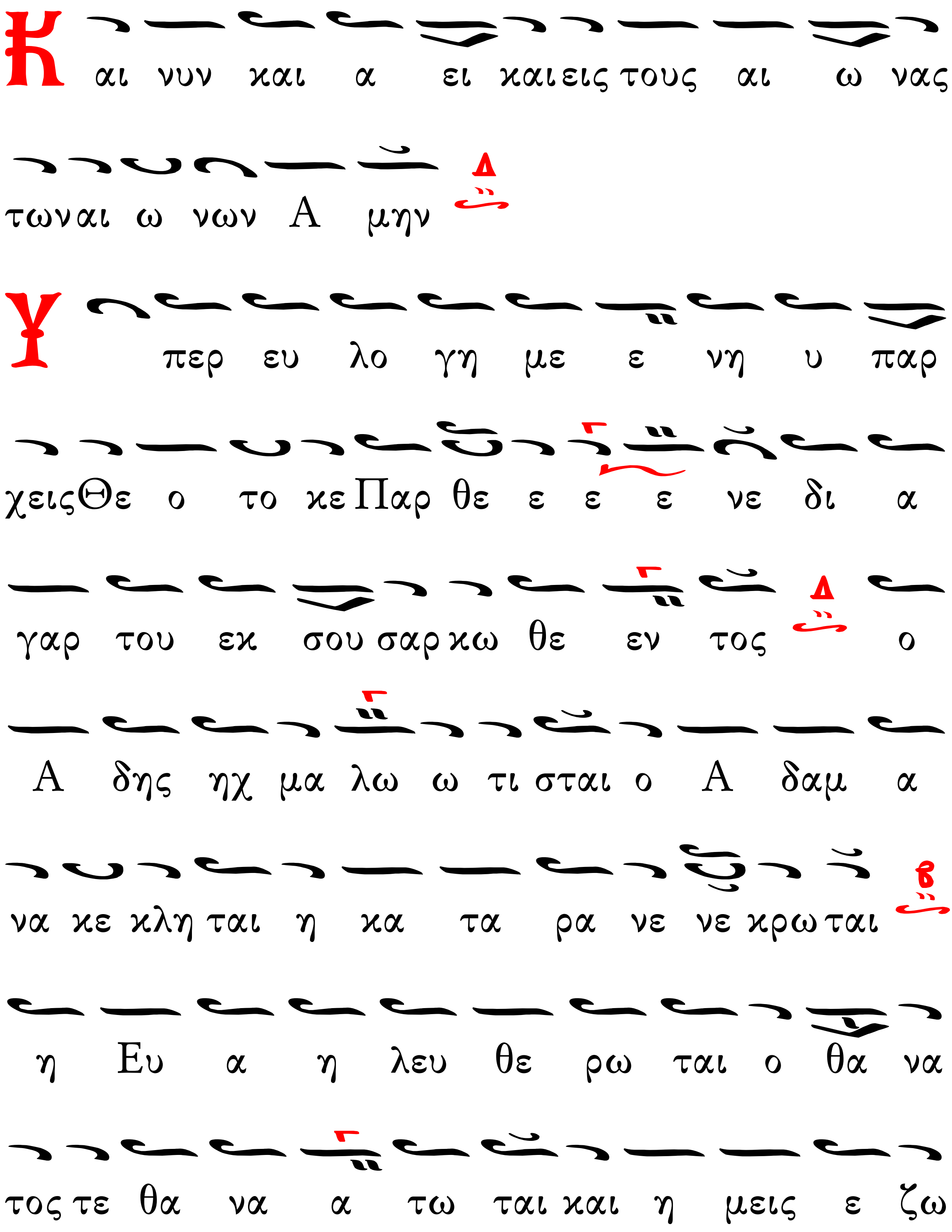

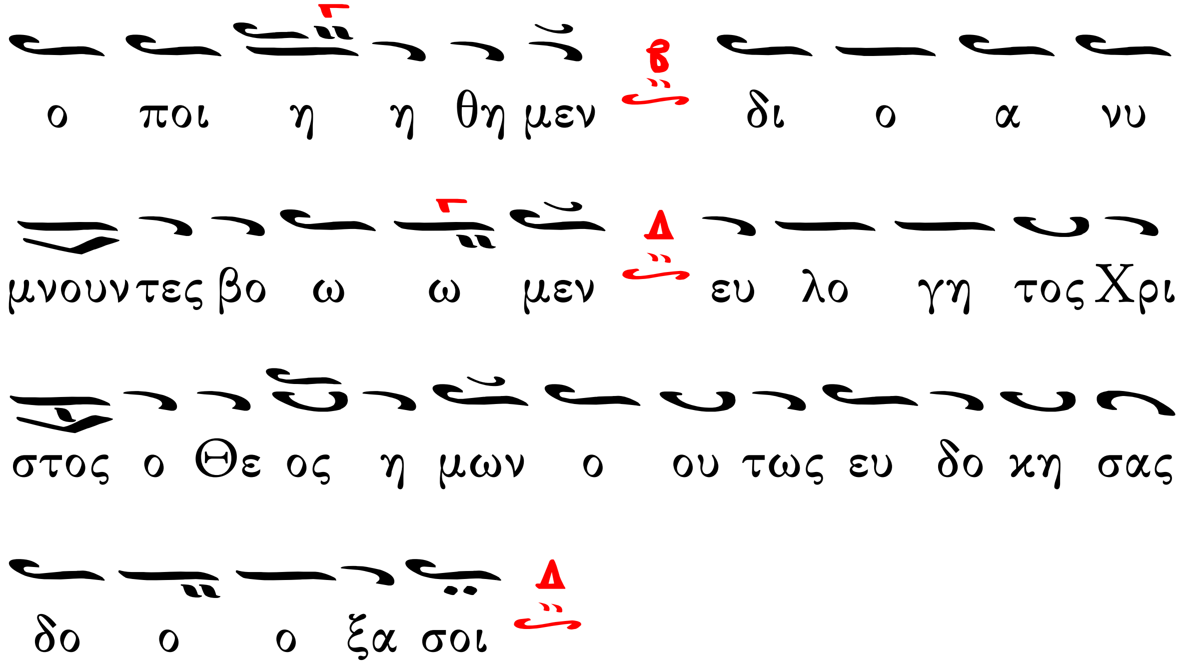

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

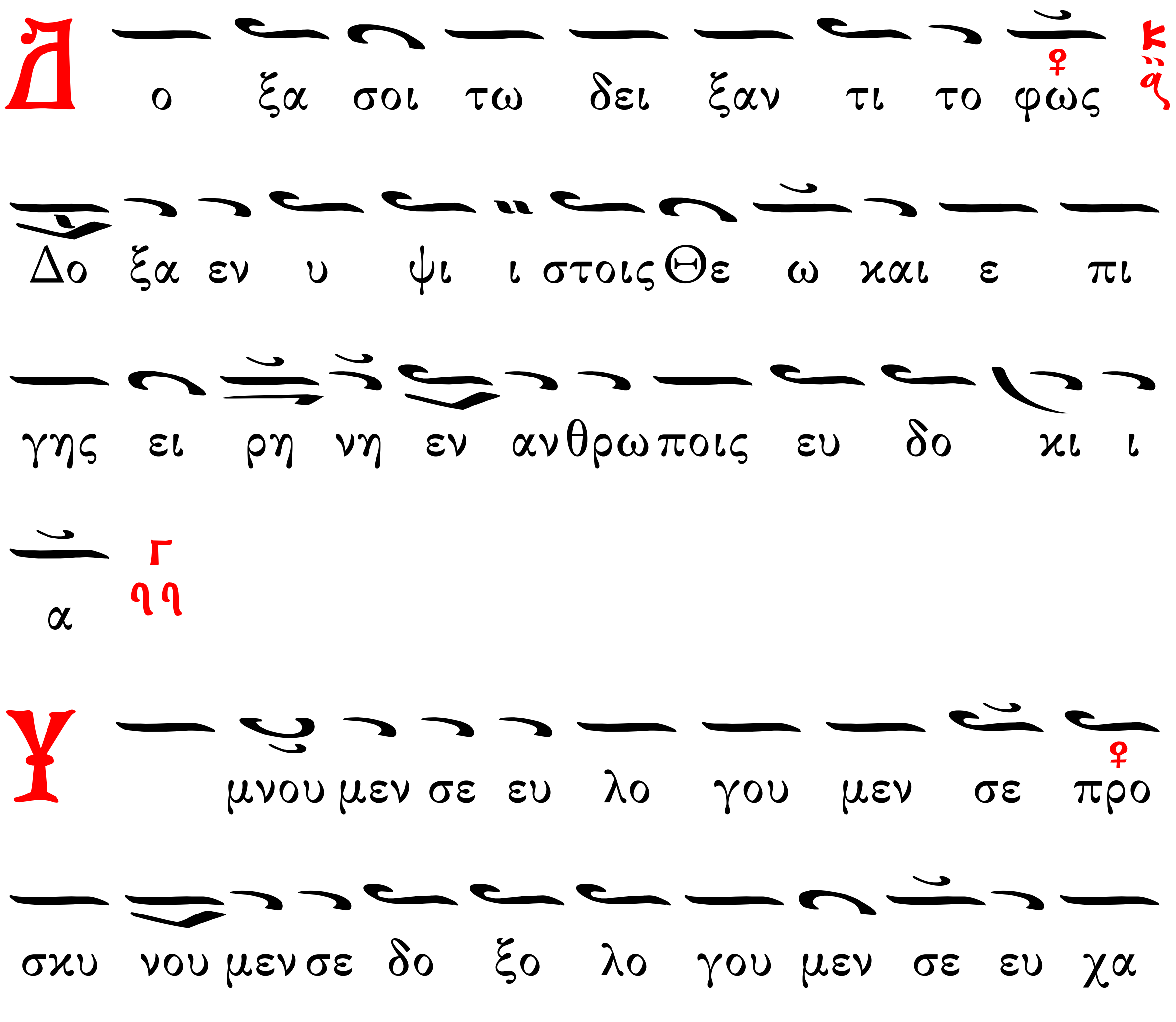

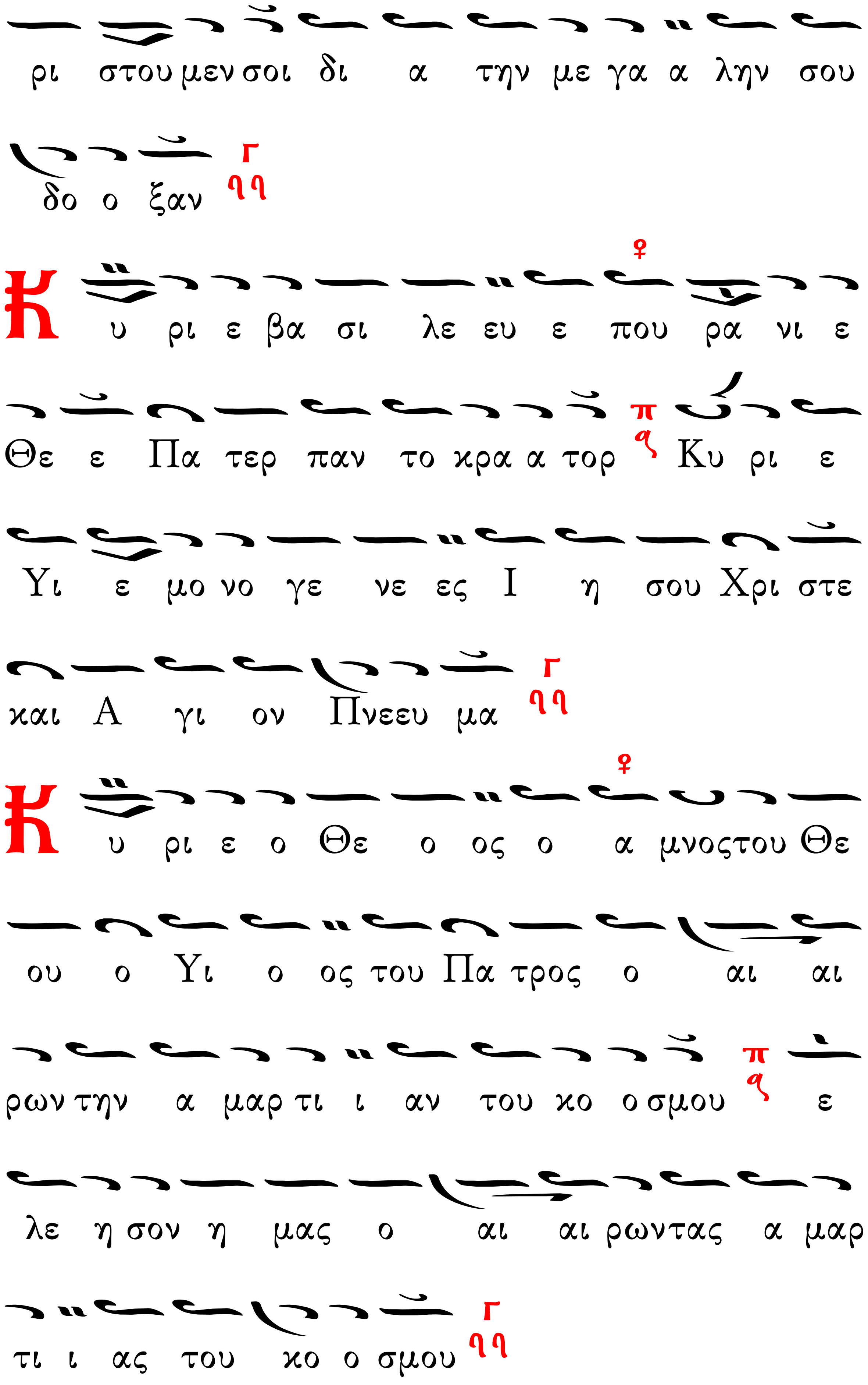
ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου
δο ο ξαν
Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι ε
Θε ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε
Υι ε μο νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε
και Α γι ον Πνευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνος του Θε
ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι
ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ε
λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
τι ι ας του κο ο σμου

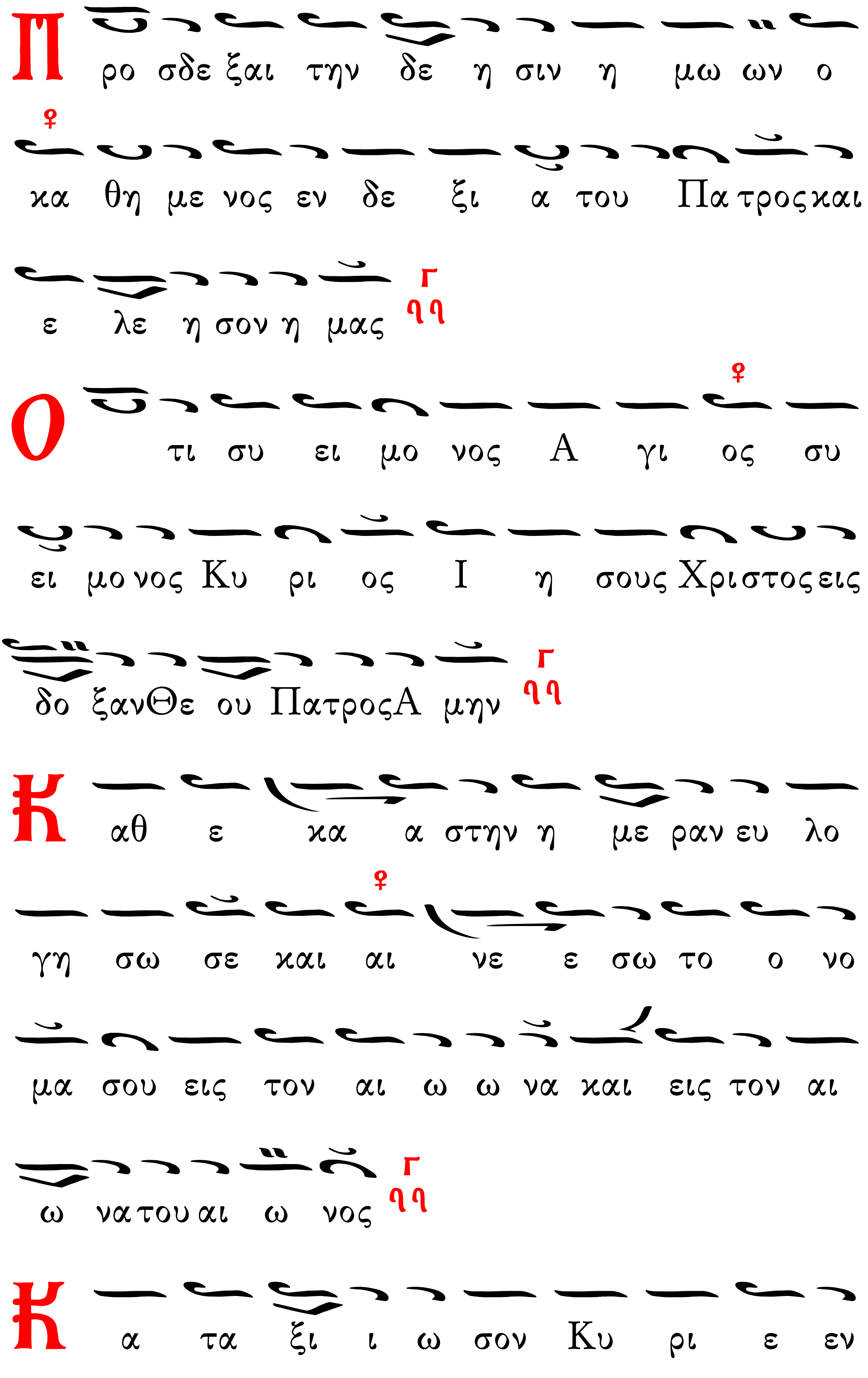
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μω ων ο
κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ
ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις
δο ξαν Θε ου Πατρος Α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο
γη σω σε και αι νε ε σω το ο νο
μα σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν

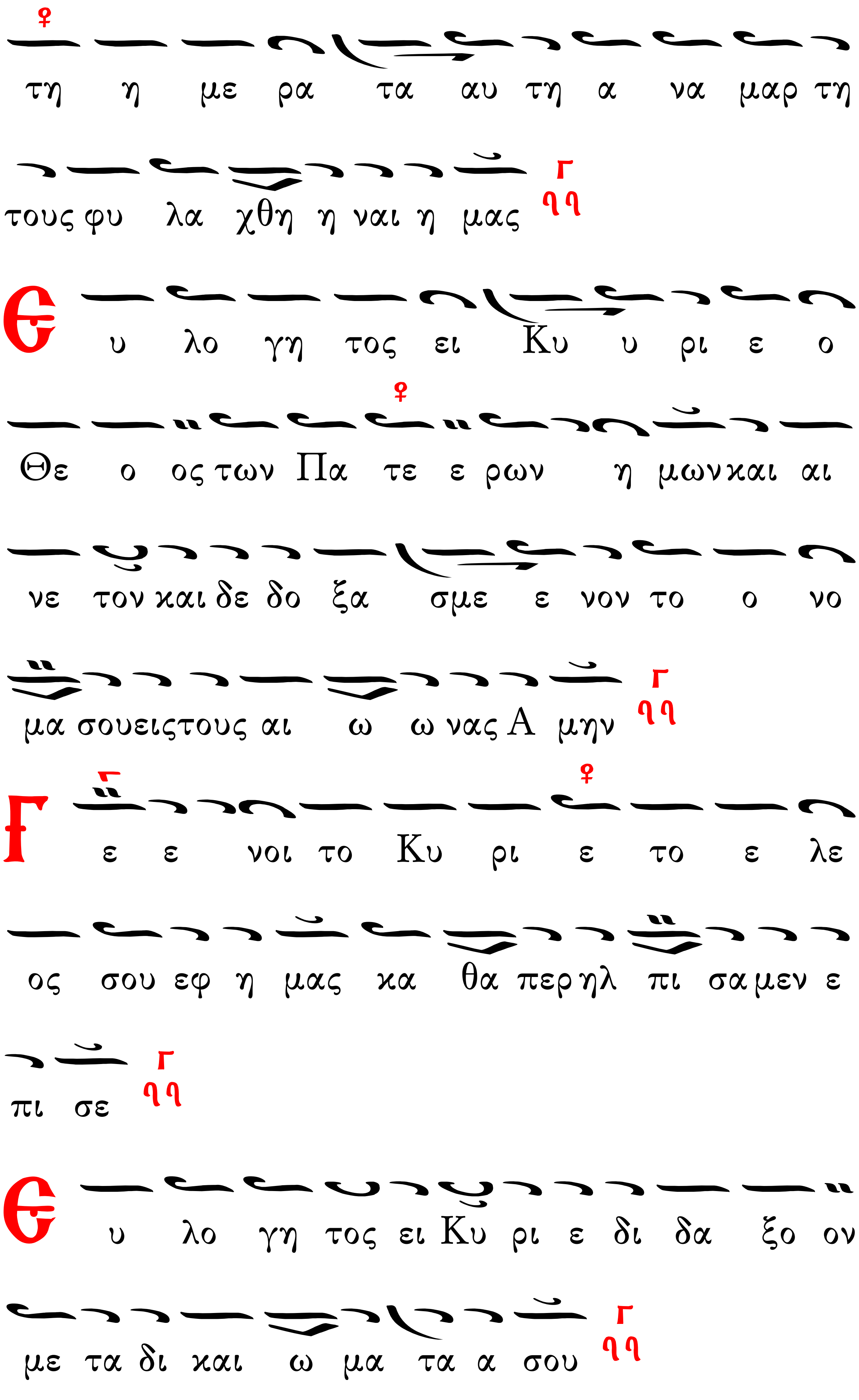
τη η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη
τους φυ λα χθη η ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο
Θε ο ος των Πα τε ε ρων η μων και αι
νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο
μα σου εις τους αι ω ω νας Α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε
ος σου εφ η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε
πι σε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα α σου

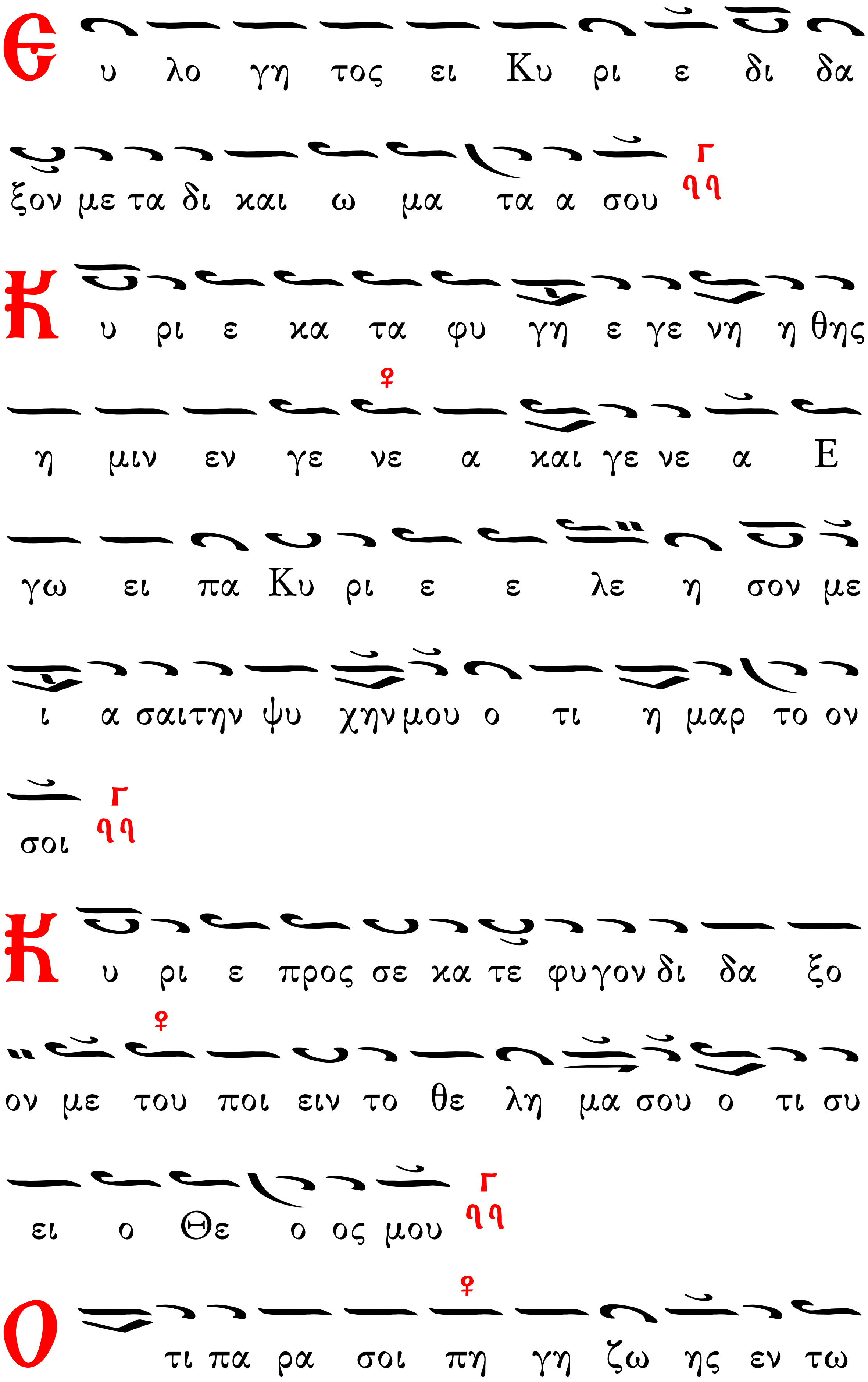
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης
η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε
γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με
ι α σαιτην ψυ χηνμου ο τι η μαρ το ον
σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο
ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ
ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

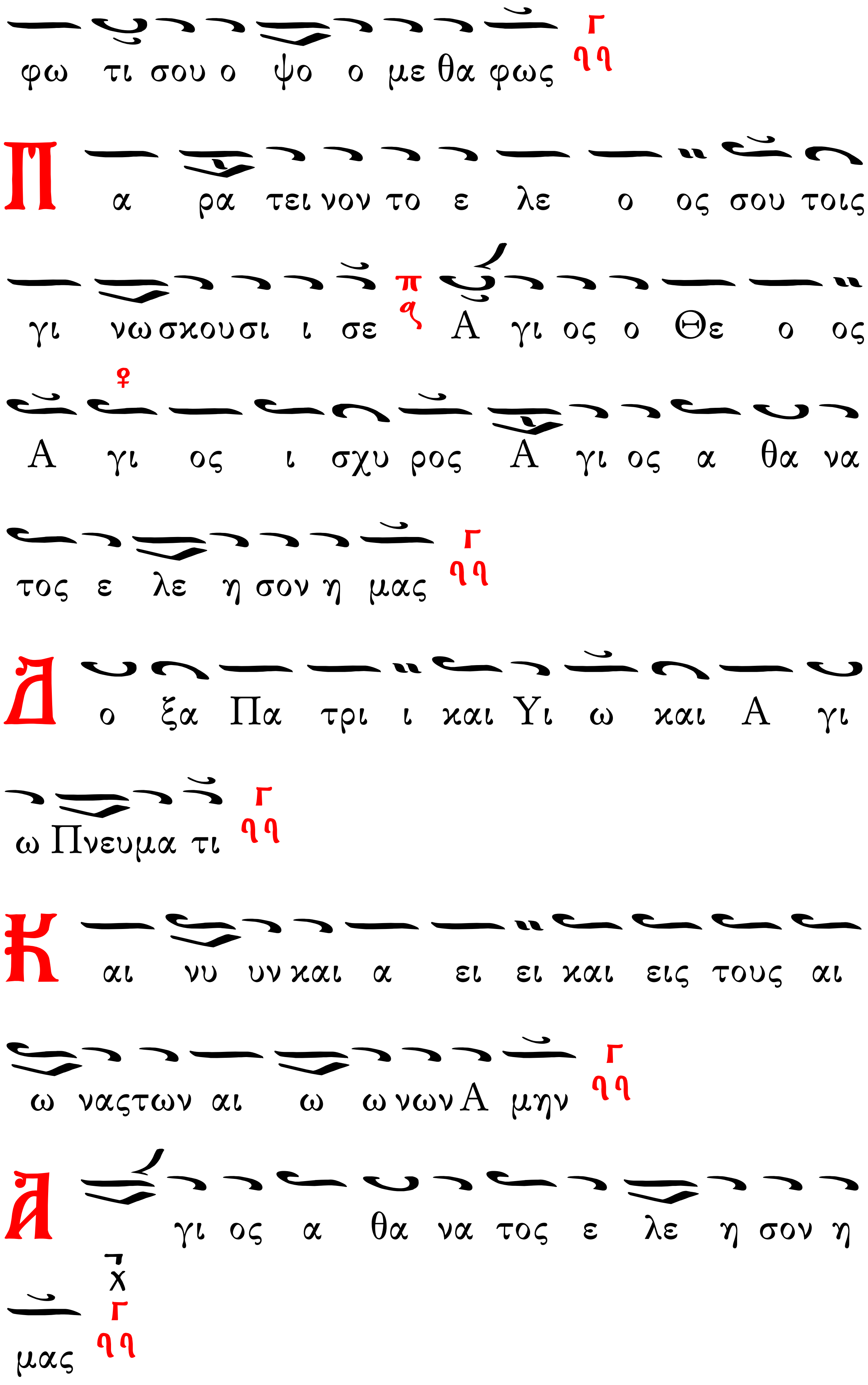
φω τι σου ο ψο ο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις
γι νωσκουσι ι σε Α γι ος ο Θε ο ος
Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι
Και νυ υν και α ει ει και εις τους αι
ω νας των αι ω ω νων Α μην
Αγι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας

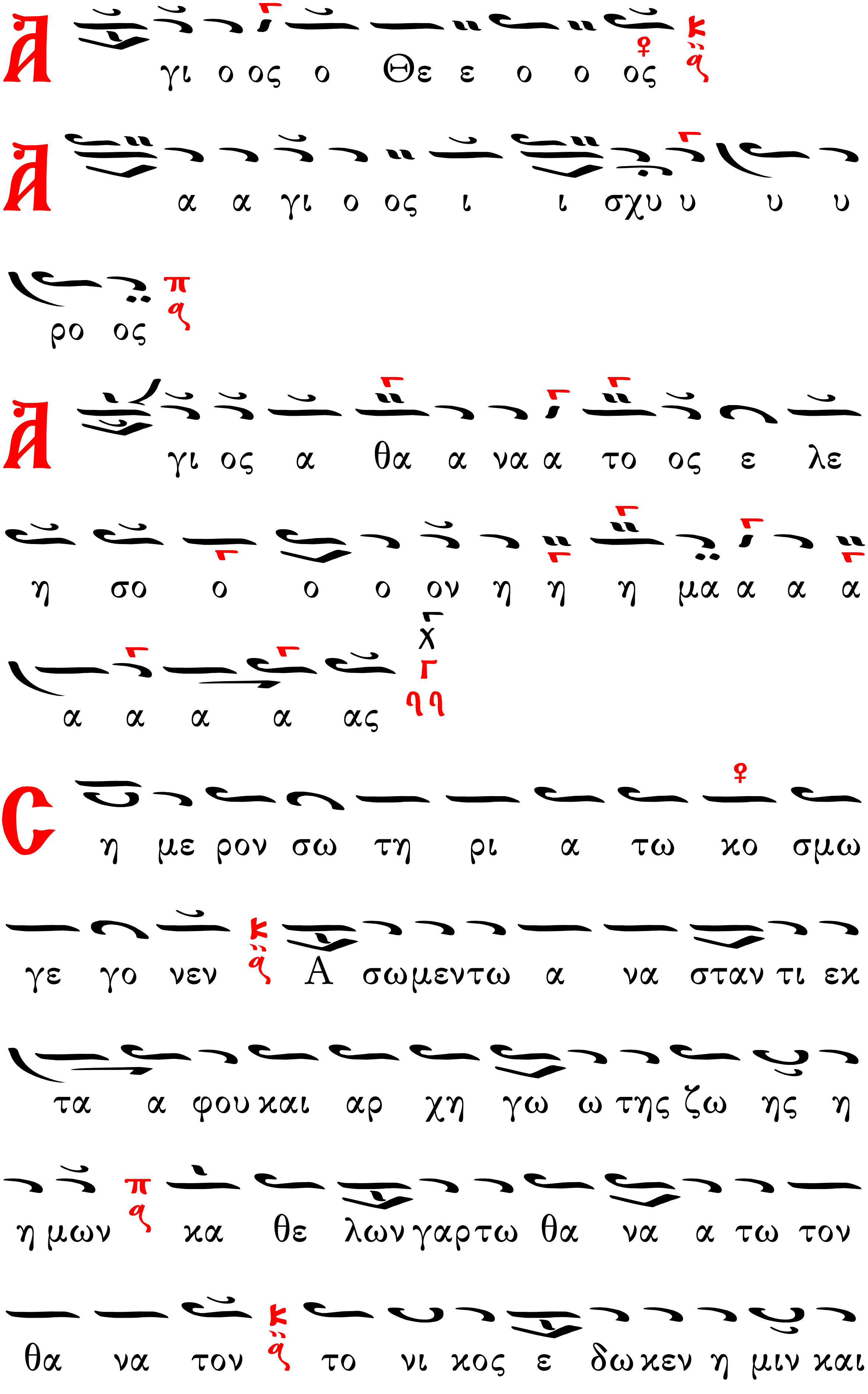
Α γι ο ος ο Θε ε ο ο ος
Α α α γι ο ος ι ι σχυ υ υ υ
ρο ος
Α γι ος α θα α να α το ος ε λε
η σο ο ο ο ον η η η μα α α α
α α α α ας
Ϲ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω
γε γο νεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ
τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η
η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και

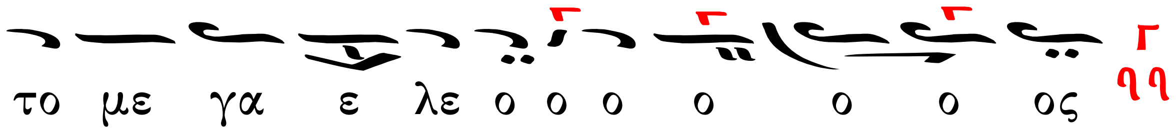

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα

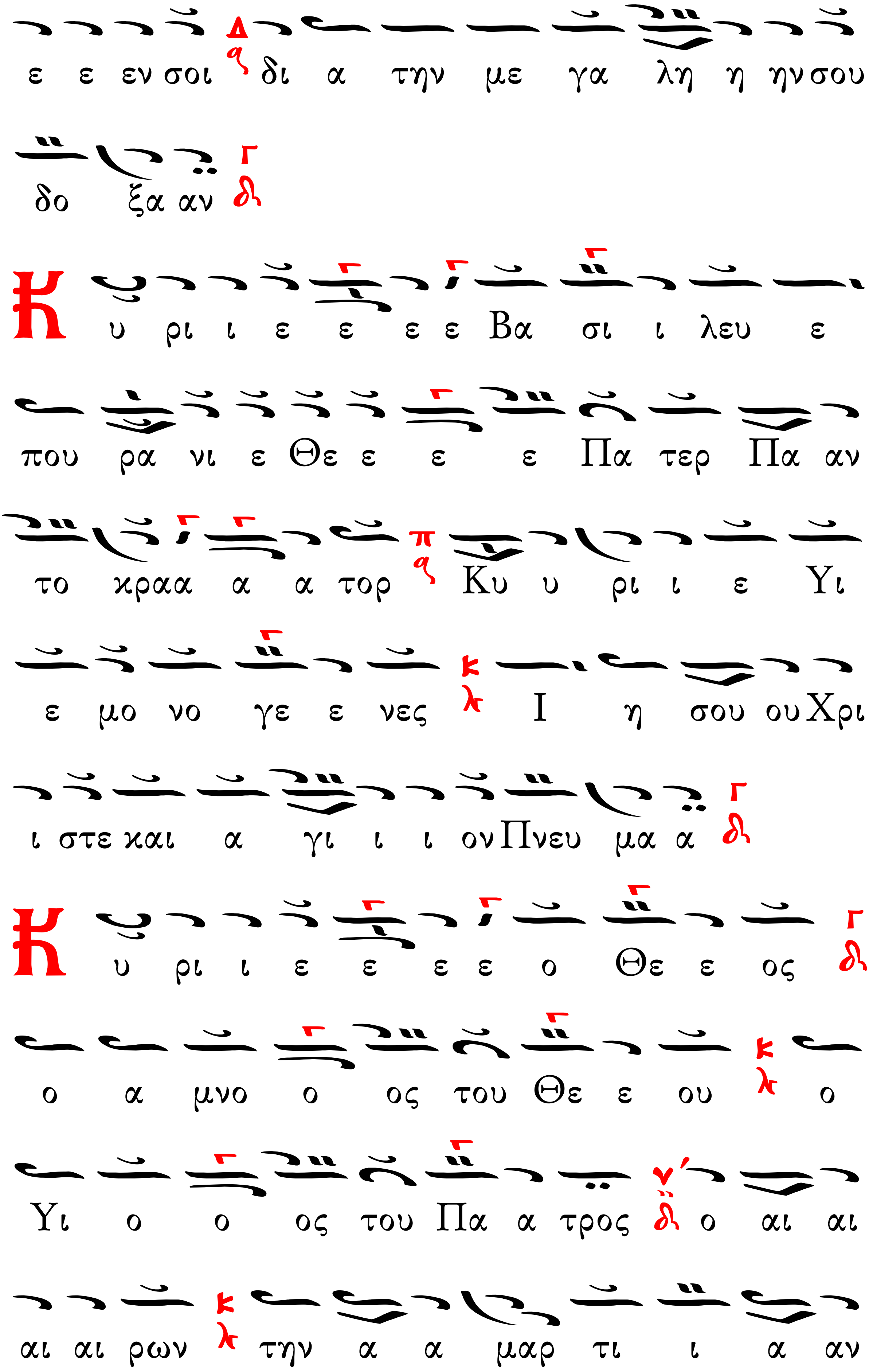
ε ε εν σοι δι α την με γα λη η ην σου
δο ξα αν
Κυ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε
που ρα νι ε Θε ε ε ε Πα τερ Πα αν
το κραα α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι
ε μο νο γε ε νες Ι η σου ου Χρι
ι στε και α γι ι ι ον Πνευ μα α
Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος
ο α μνο ο ος του Θε ε ου ο
Υι ο ο ος του Πα α τρος ο αι αι
αι αι ρων την α α μαρ τι ι α αν

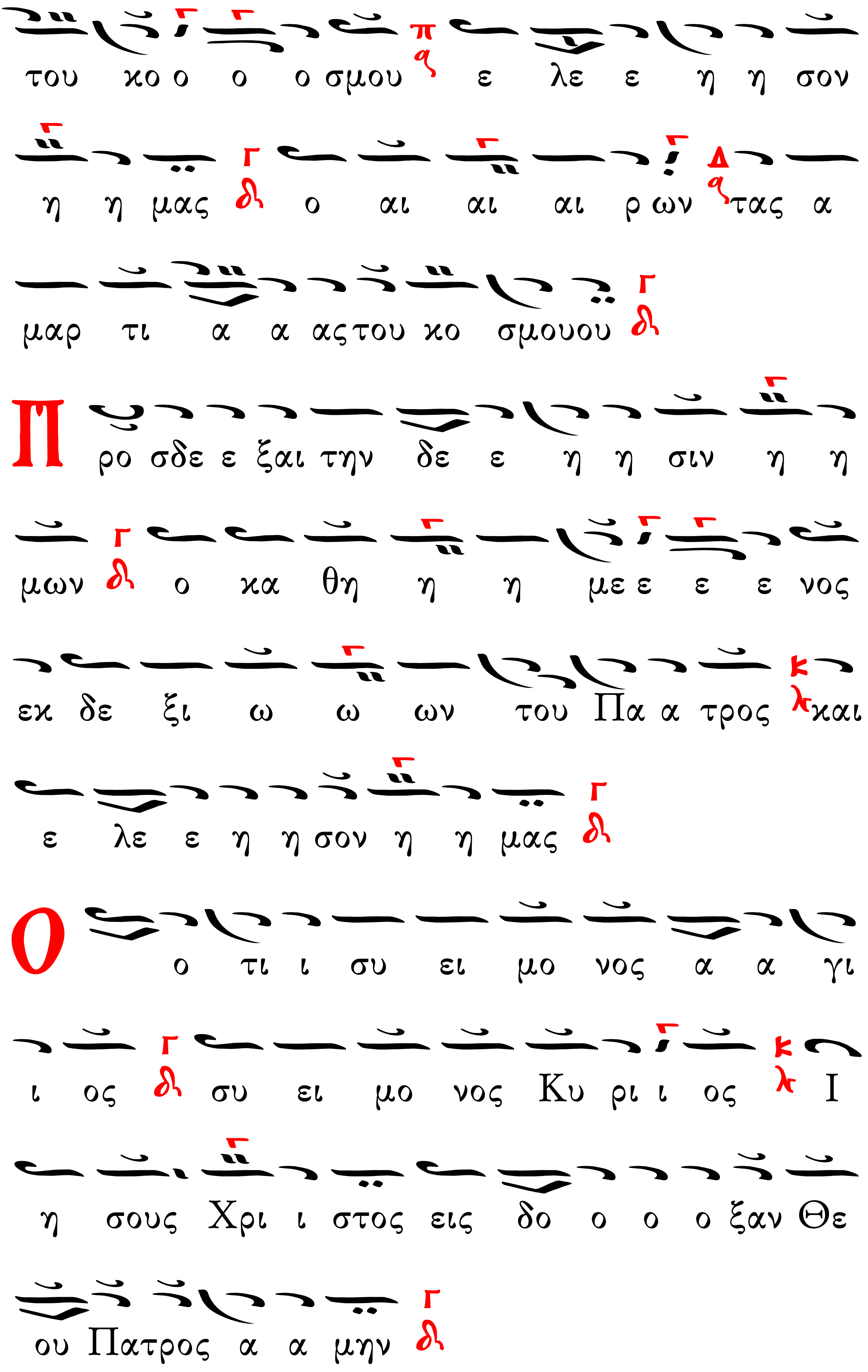

του κο ο ο ο σμου ε λε ε η η σον
η η μας ο αι αι αι ρ ων τας α
μαρ τι α α ας του κο σμουου
Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η η σιν η η
μων ο κα θη η η με ε ε ε νος
εκ δε ξι ω ω ων του Πα α τρος και
ε λε ε η η σον η η μας
Ο ο τι ι συ ει μο νος α α γι
ι ος συ ει μο νος Κυ ρι ι ος Ι
η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ο ξαν Θε
ου Πατρος α α μην

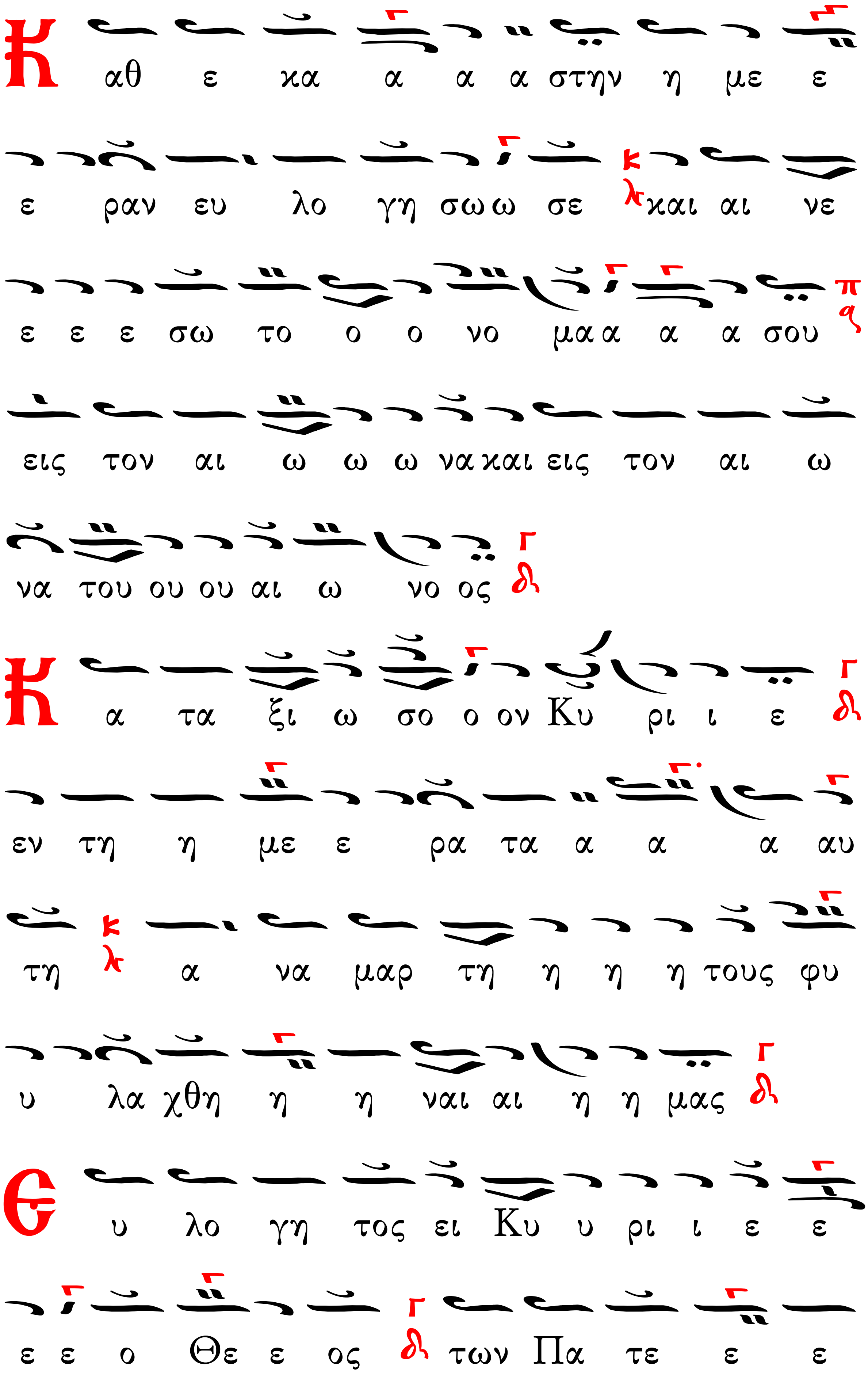
Καθ ε κα α α α στην η με ε
ε ραν ευ λο γη σω ω σε και αι νε
ε ε ε σω το ο ο νο μα α α α σου
εις τον αι ω ω ω να και εις τον αι ω
να του ου ου αι ω νο ος
Κα τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε
εν τη η με ε ρα τα α α α αυ
τη α να μαρ τη η η η τους φυ
υ λα χθη η η ναι αι η η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ο Θε ε ος των Πα τε ε ε

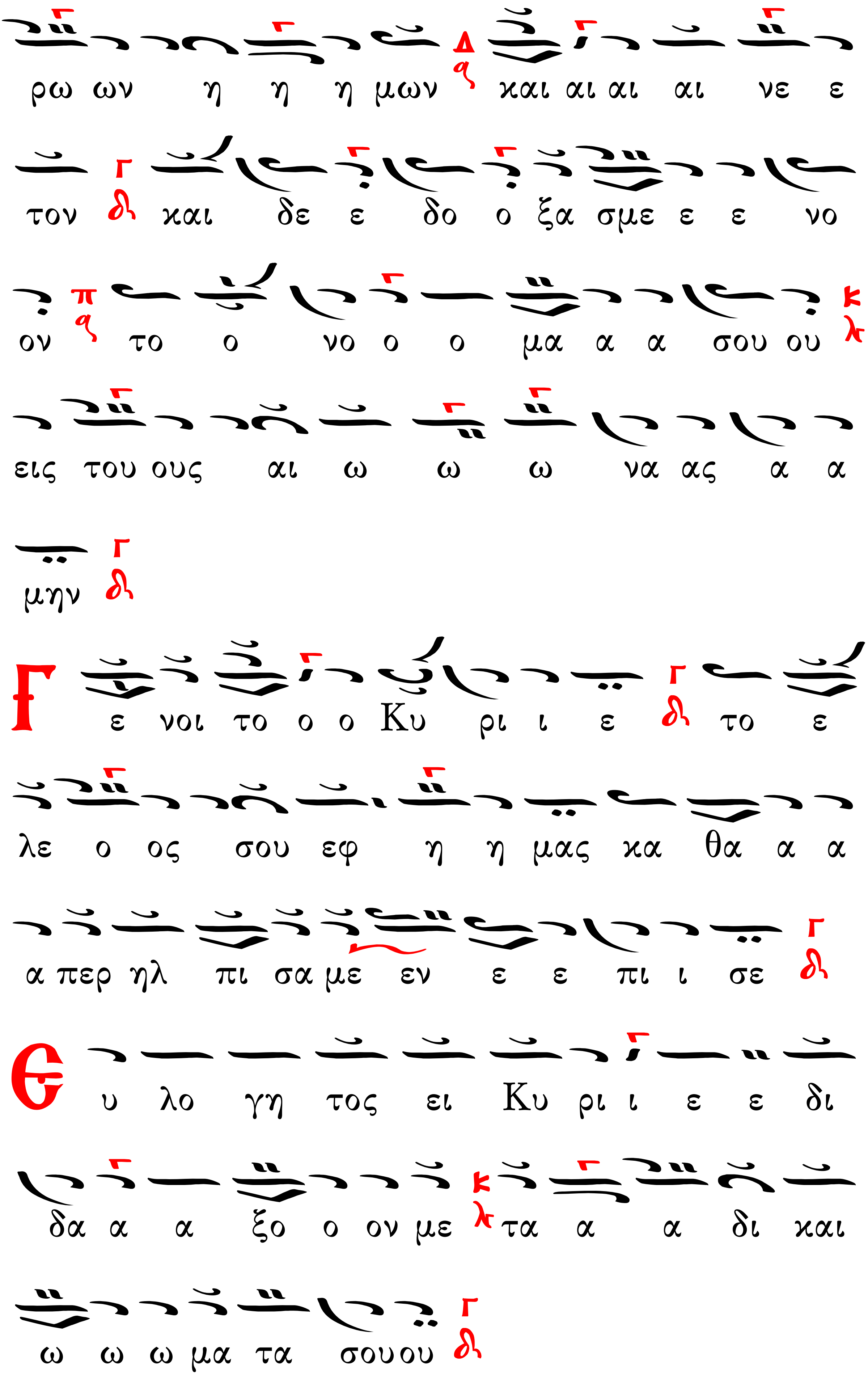
ρω ων η η η μων και αι αι αι νε ε
τον και δε ε δο ο ξα σμε ε ε νο
ον το ο νο ο ο μα α α σου ου
εις του ους αι ω ω ω να ας α α
μην
Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε το ε
λε ο ος σου εφ η η μας κα θα α α
α περ ηλ πι σα με εν ε ε πι ι σε
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε δι
δα α α ξο ο ον με τα α α δι και
ω ω ω μα τα σουου

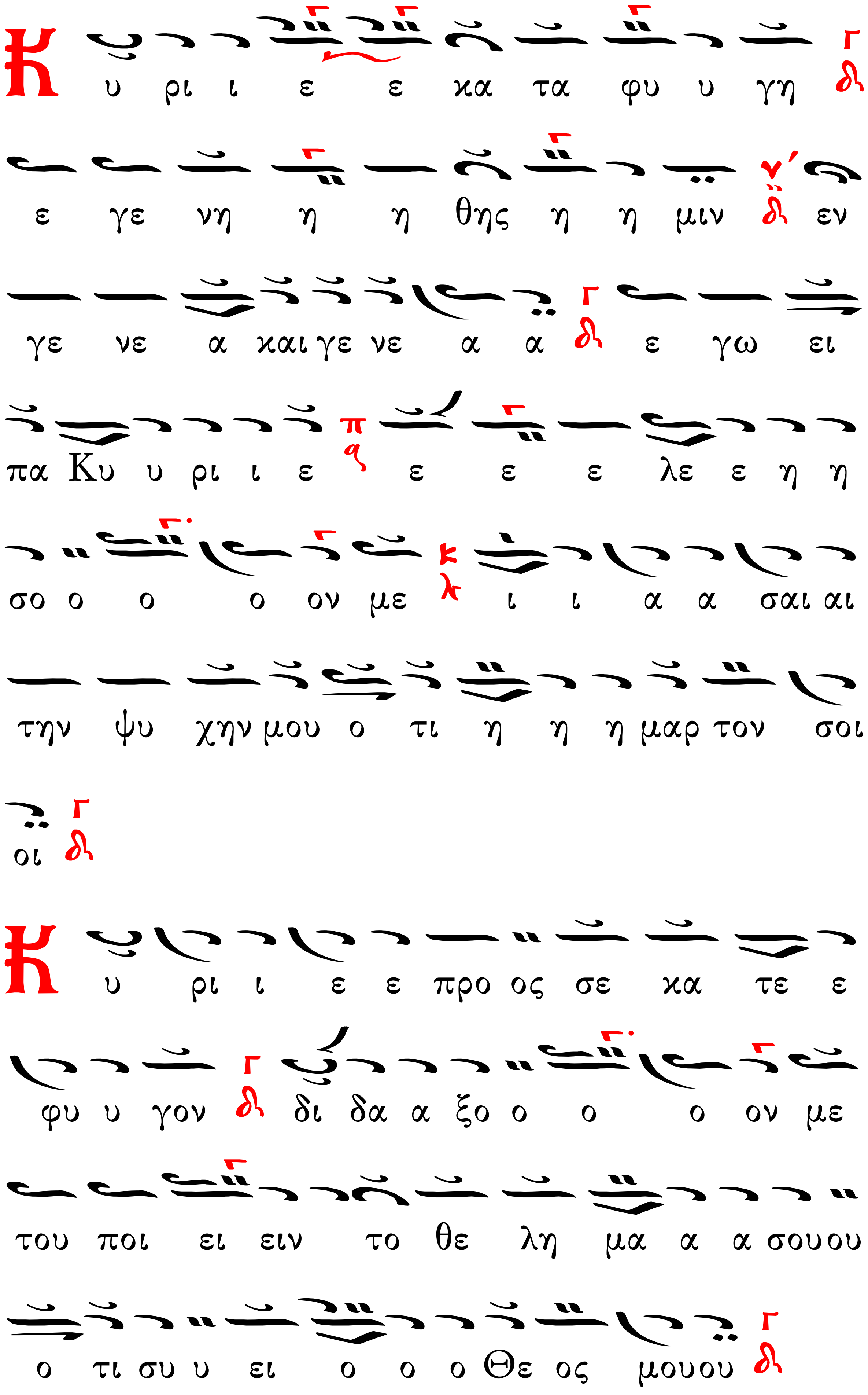
Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη
ε γε νη η η θης η η μιν εν
γε νε α και γε νε α α ε γω ει
πα Κυ υ ρι ι ε ε ε ε λε ε η η
σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι αι
την ψυ χην μου ο τι η η η μαρ τον σοι
οι
Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε κα τε ε
φυ υ γον δι δα α ξο ο ο ο ον με
του ποι ει ειν το θε λη μα α α σουου
ο τι συ υ ει ο ο ο Θε ος μουου

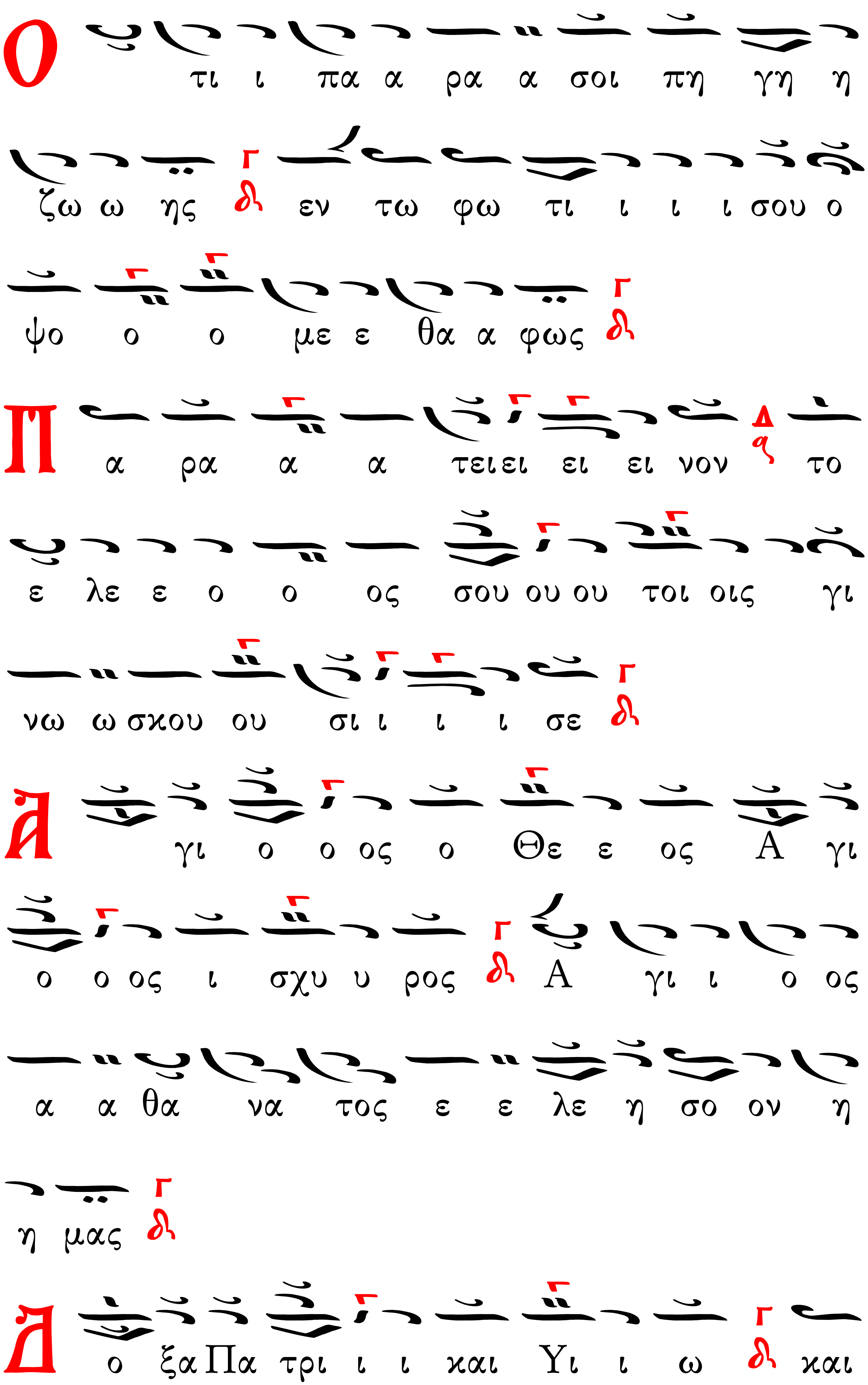
Ο τι ι πα α ρα α σοι πη γη η
ζω ω ης εν τω φω τι ι ι ι σου ο
ψο ο ο με ε θα α φως
Π α ρα α α τειει ει ει νον το
ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοι οις γι
νω ω σκου ου σι ι ι ι σε
Α γι ο ο ος ο Θε ε ος Α γι
ο ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος
α α θα να τος ε ε λε η σο ον η
η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι ω και

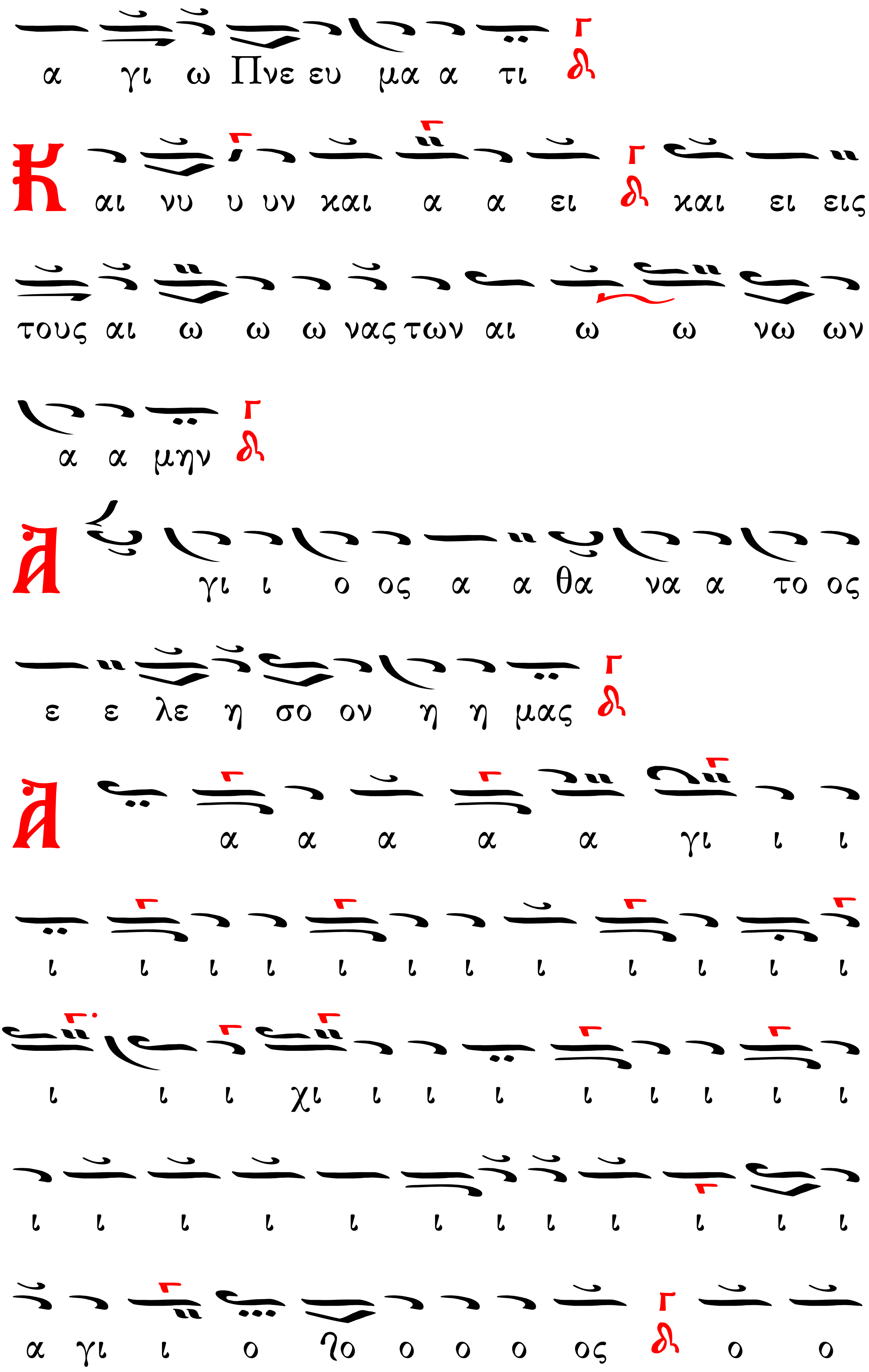
α γι ω Πνε ευ μα α τι
Και νυ υ υν και α α ει και ει εις
τους αι ω ω ω νας των αι ω ω νω ων
α α μην
Α γι ι ο ος α α θα να α το ος
ε ε λε η σο ον η η μας
Α α α α α α γι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α γι ι ο ο ο ο ο ος ο ο

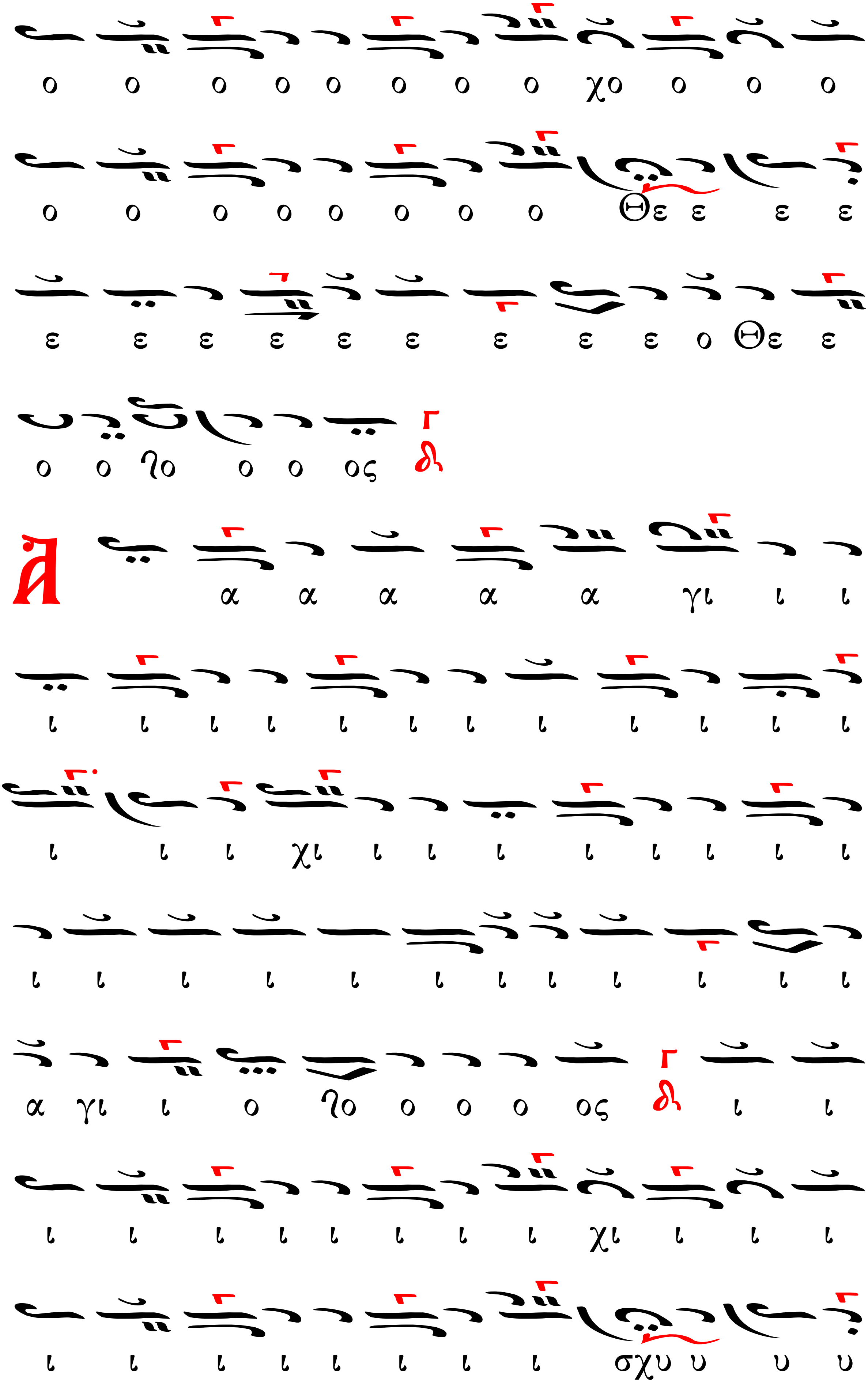
ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο Θε ε
ο ο ῾ο ο ο ος
Α α α α α α γι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α γι ι ο ῾ο ο ο ο ος ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

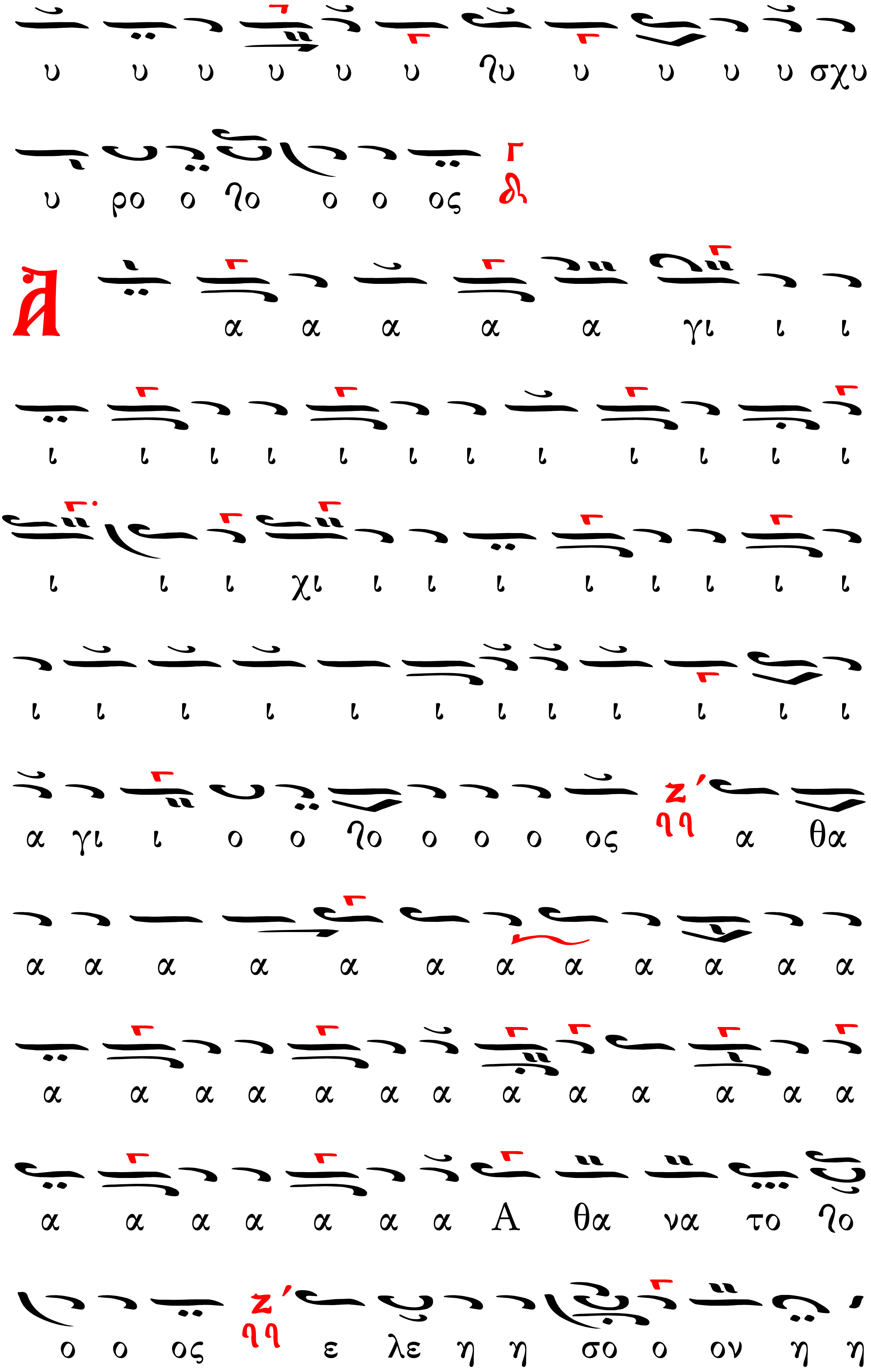
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σχυ
υ ρο ο ο ο ο ος
α α α α α γι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α γι ι ο ο ο ο ο ο ος α θα
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α Α θα να το ο
ο ο ος ε λε η η σο ο ον η η

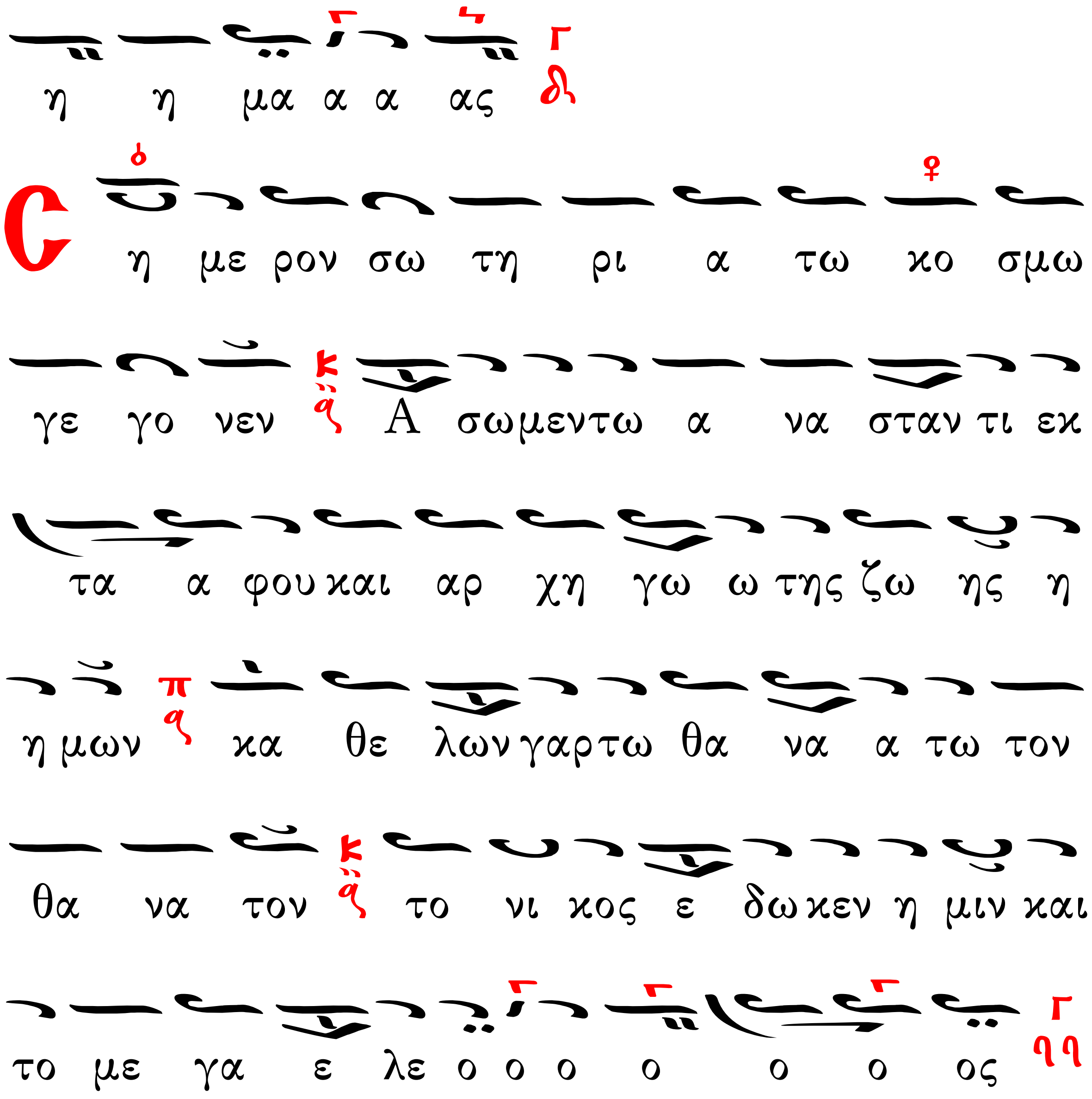
η η μα α α ας
Ϲη με ρον σω τη ρι α τω κο σμω
γε γο νεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ
τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η
η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και
το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ος

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἦχος λ/π δι Νη.

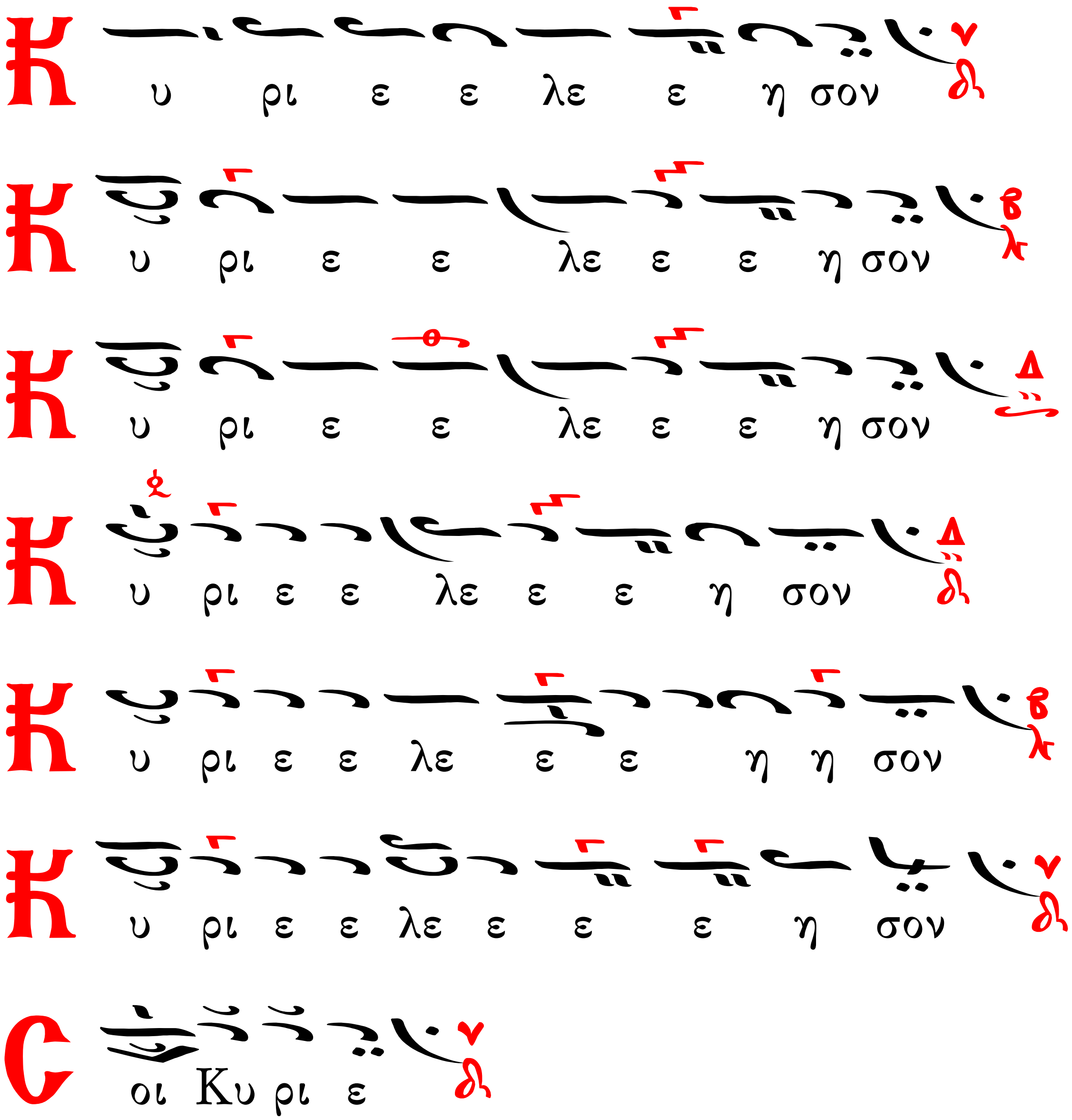

Ἕτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

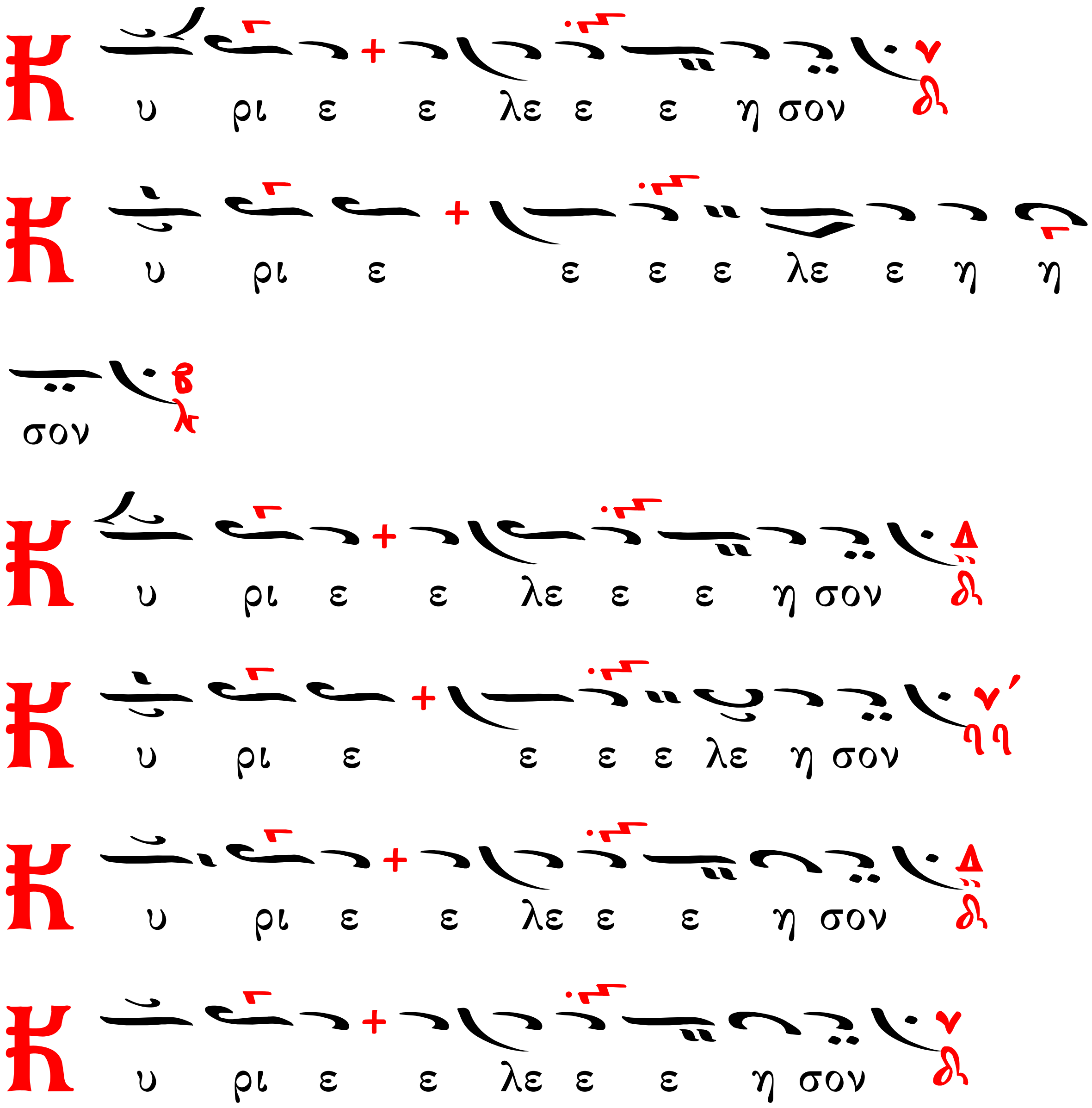

Τυπικὰ παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στάσις Α΄.

Ἦχος Νη.

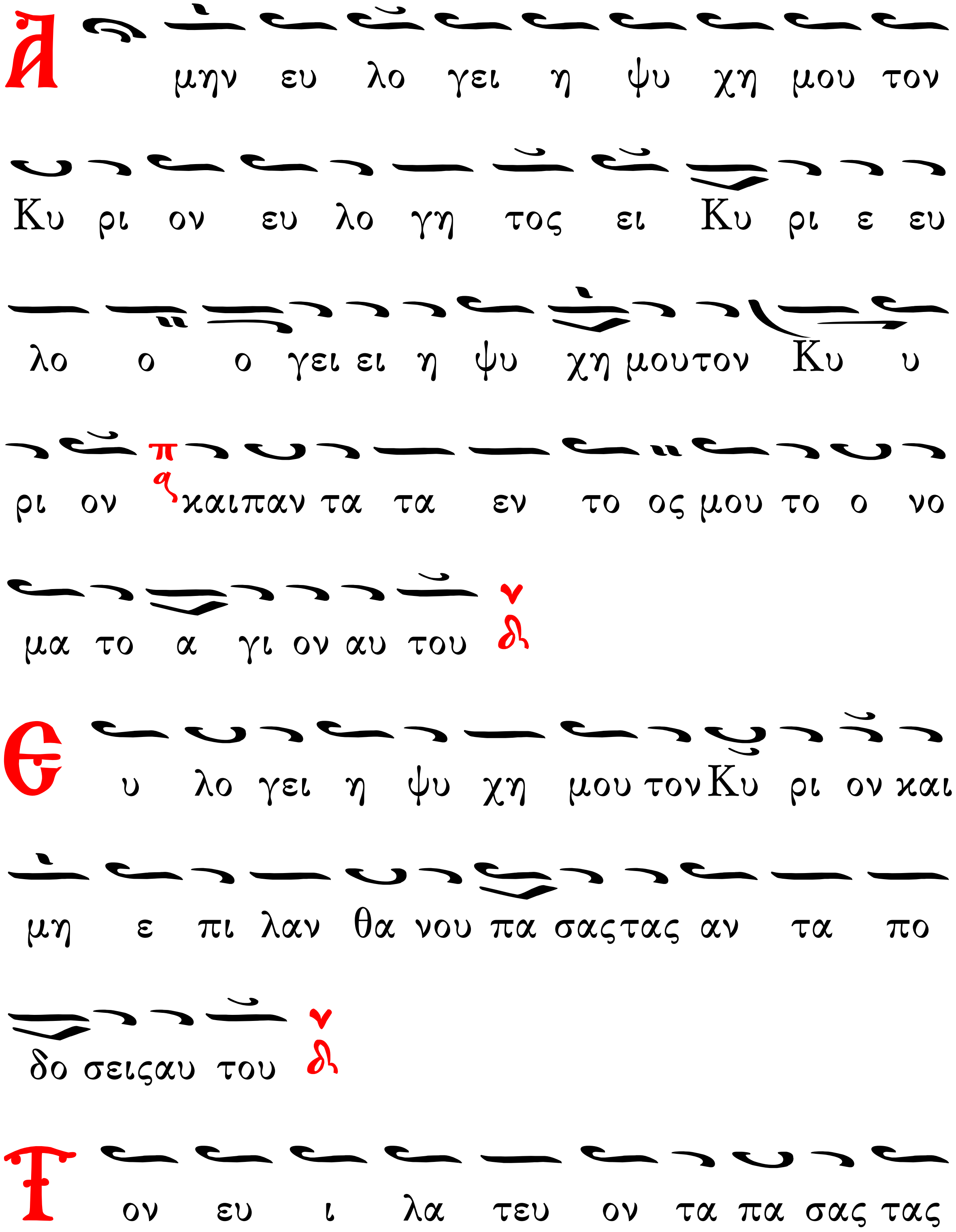

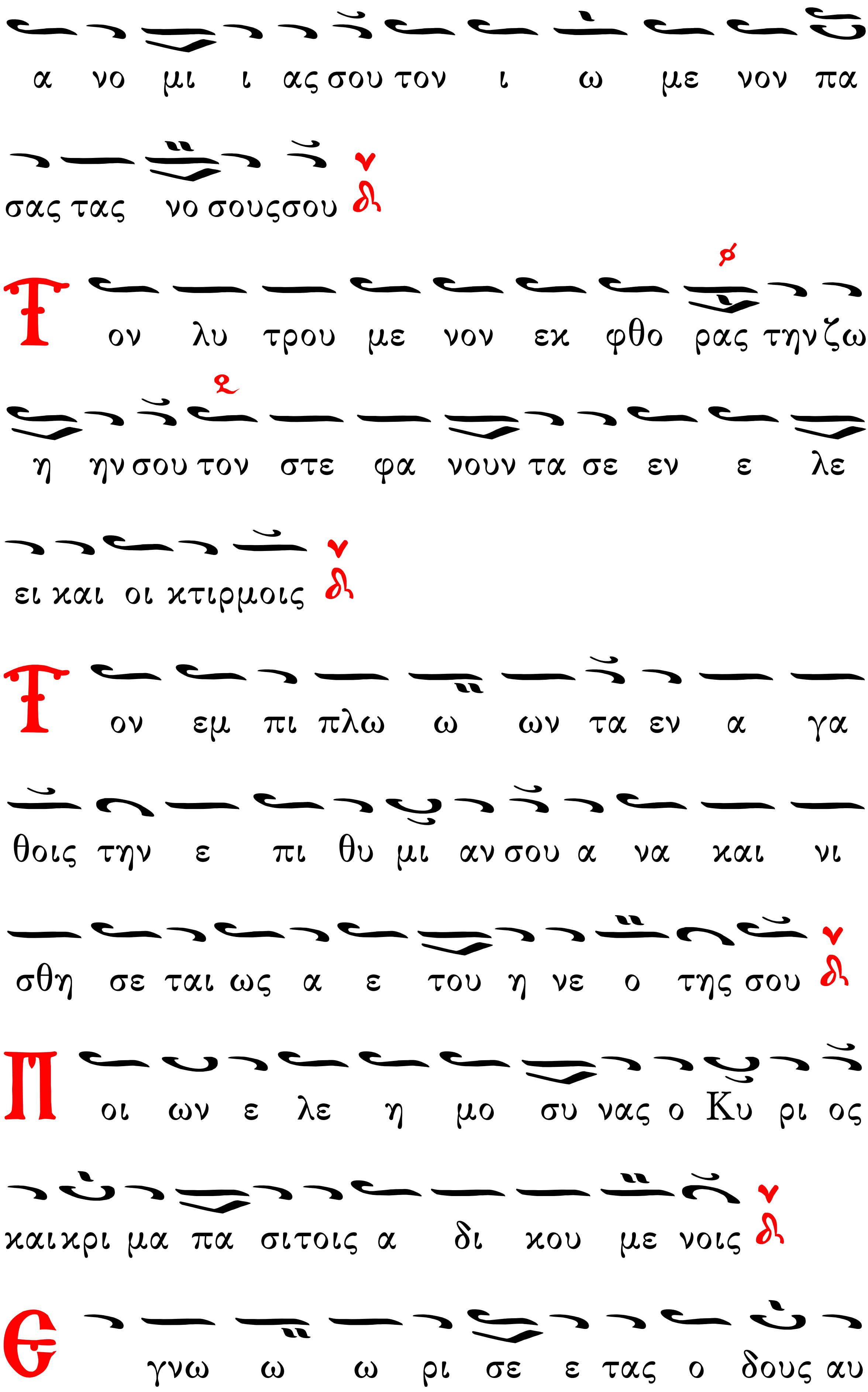
α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα
σας τας νο σους σου
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω
η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε
ει και οι κτιρμοις
Τον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα
θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι
σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου
Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος
και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις
Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

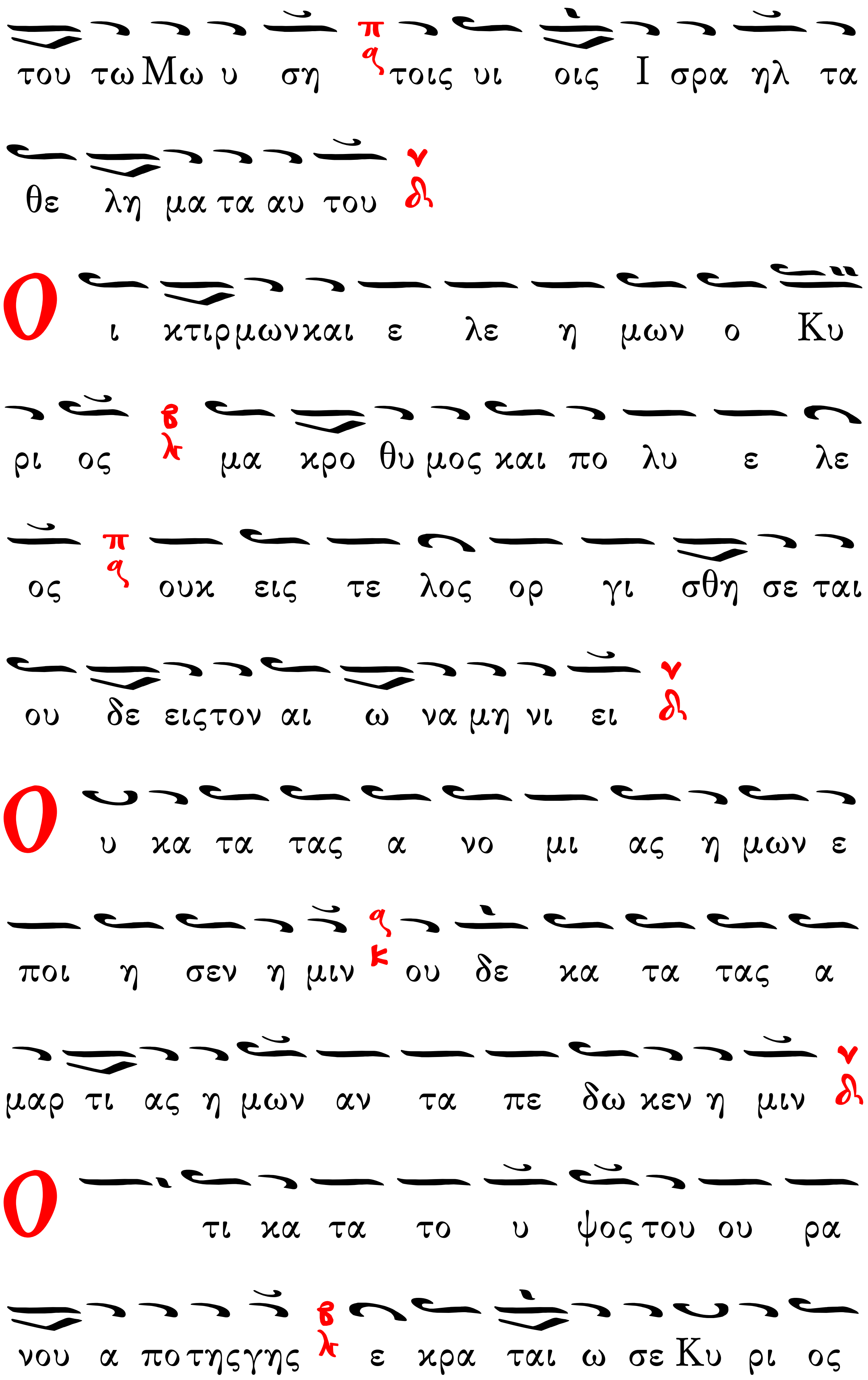
του τω Μω υ ση τοις υι οις Ι σρα ηλ τα
θε λη μα τα αυ του
Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ
ρι ος μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
ος ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται
ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
Ου κα τα τας α νο μι ας η μων ε
ποι η σεν η μιν ου δε κα τα τας α
μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν
Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα
νου α πο της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

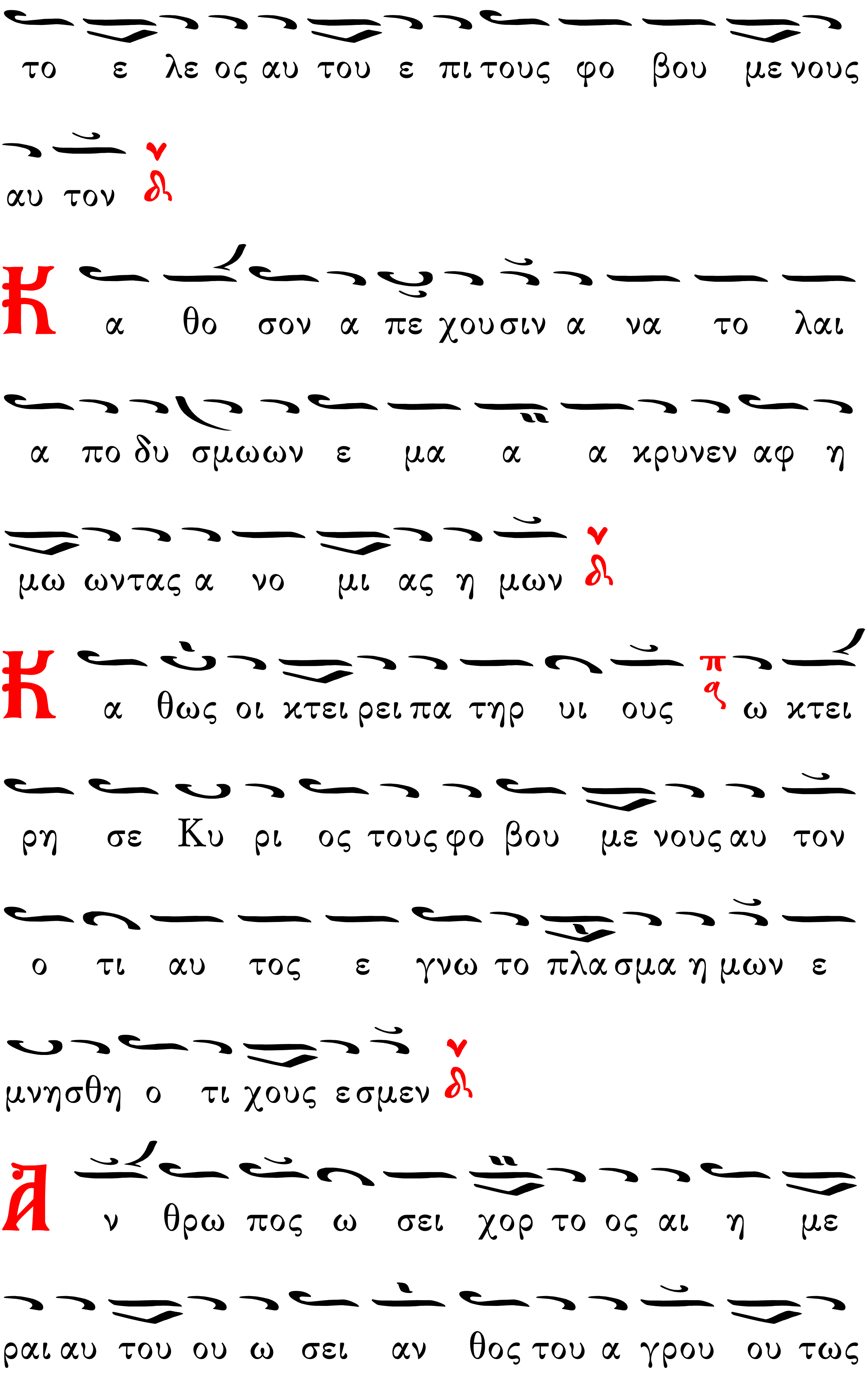
το ε λε ος αυ του ε πι τους φο βου με νους
αυ τον
Κα θο σον α πε χουσιν α να το λαι
α πο δυ σμωων ε μα α α κρυνεν αφ η
μω ωντας α νο μι ας η μων
Κα θως οι κτει ρει πα τηρ υι ους ω κτει
ρη σε Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον
ο τι αυ τος ε γνω το πλα σμα η μων ε
μνησθη ο τι χους εσμεν
Αν θρω πος ω σει χορ το ος αι η με
ραι αυ του ου ω σει αν θος του α γρου ου τως

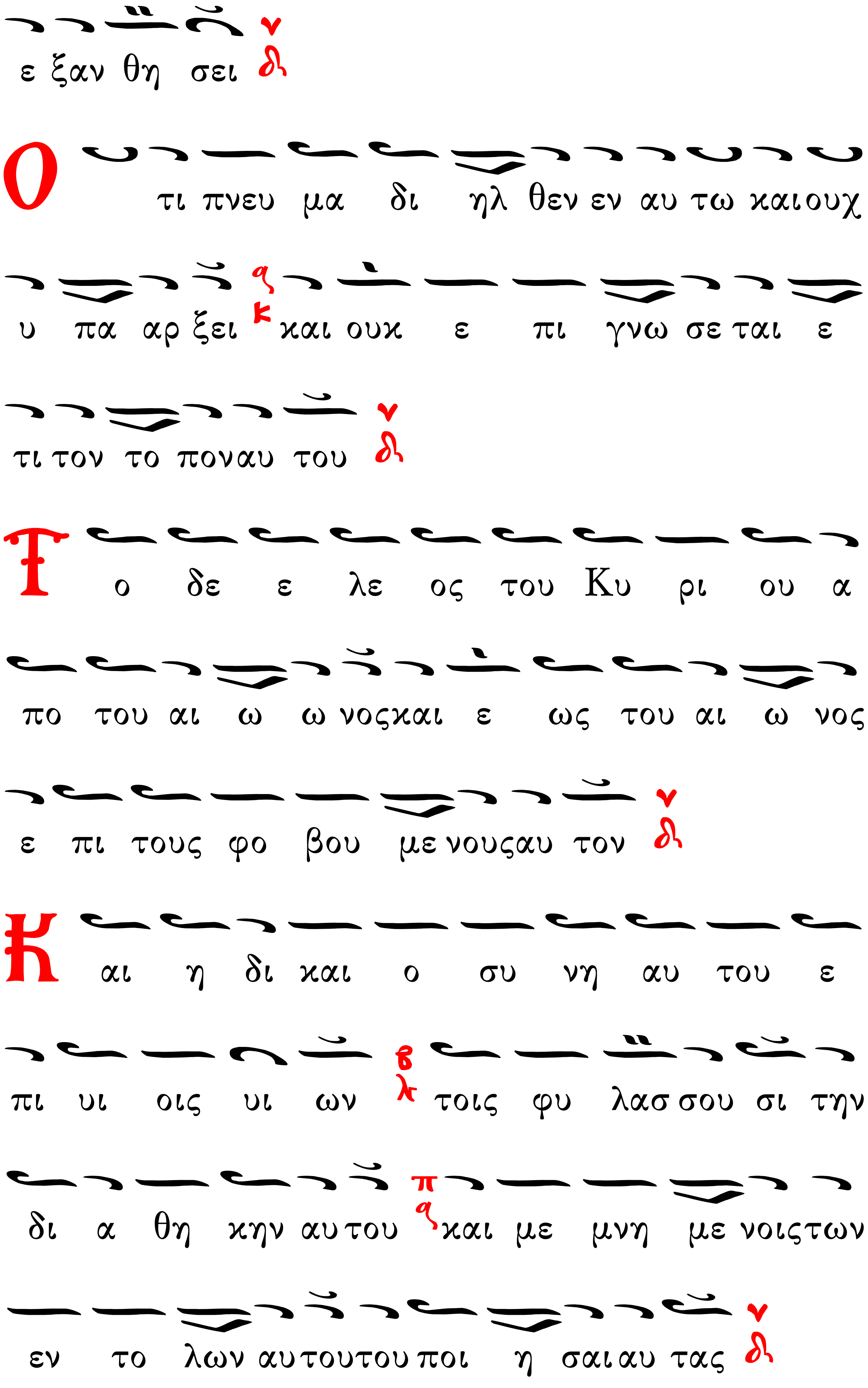
ε ξαν θη σει
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ
υ πα αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε
τι τον το πον αυ του
Το δε ε λε ος του Κυ ρι ου α
πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
ε πι τους φο βου με νους αυ τον
Και η δι και ο συ νη αυ του ε
πι υι οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την
δι α θη κην αυ του και με μνη με νοις των
εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας

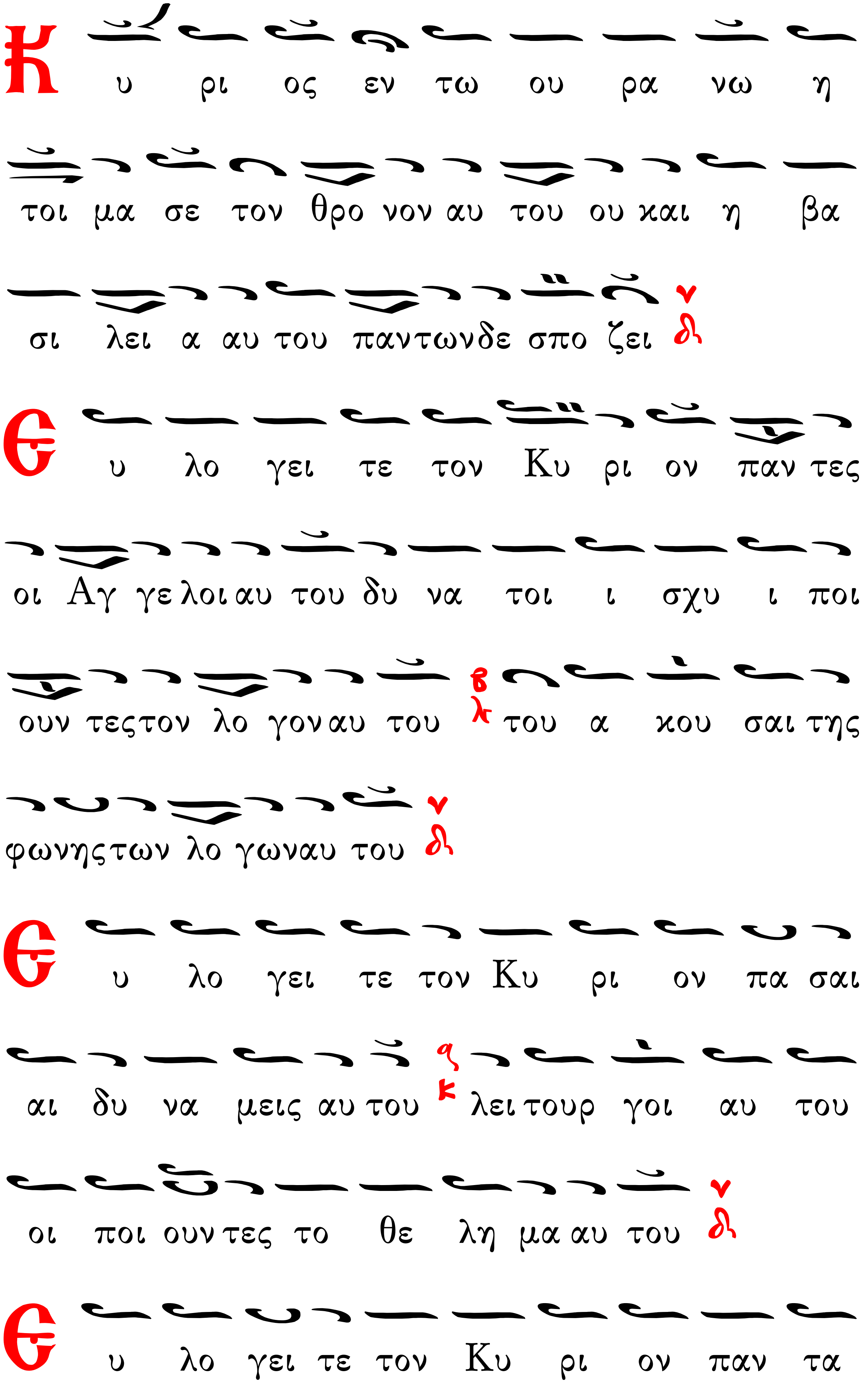
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η
τοι μα σε τον θρο νον αυ του ου και η βα
σι λει α αυ του παντωνδε σπο ζει
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες
οι Αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι
ουν τες τον λο γον αυ του του α κου σαι της
φωνης των λο γων αυ του
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι
αι δυ να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του
οι ποι ουν τες το θε λη μα αυ του
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα

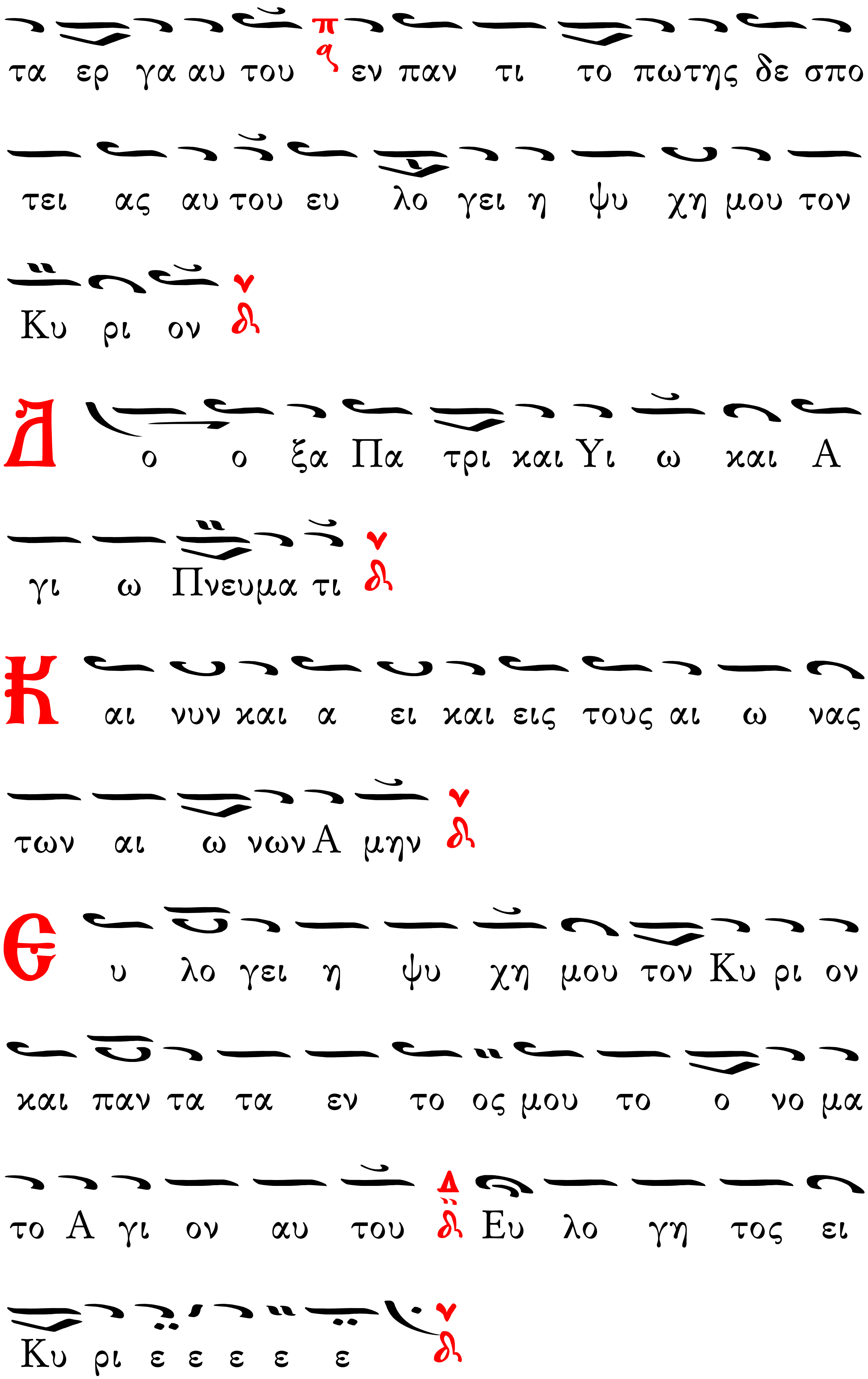
τα ερ γα αυ του εν παν τι το πωτης δε σπο
τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον
Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευμα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην
Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα
το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει
Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἀργόν.

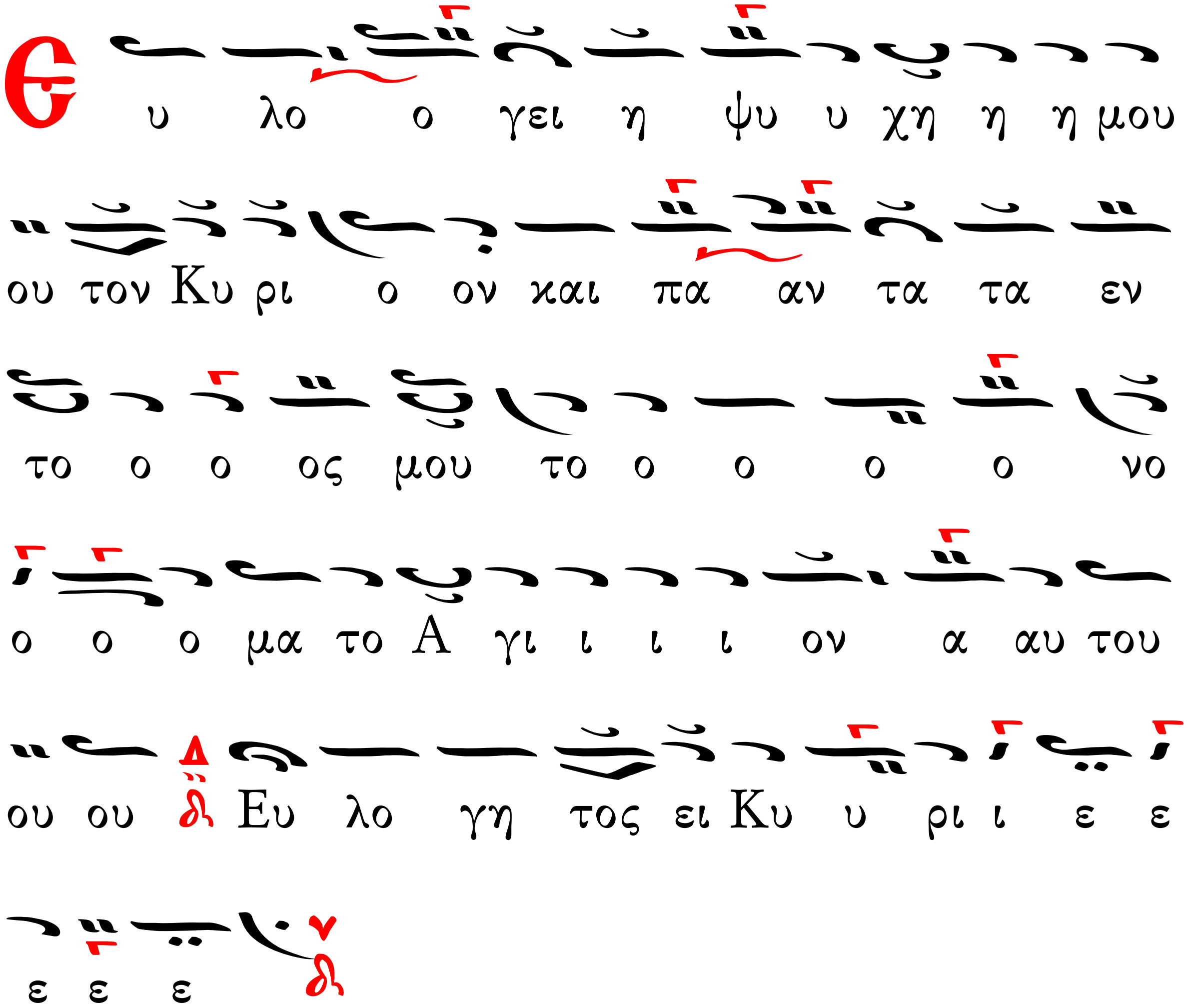

Στάσις Β΄.

Ἦχος Δι

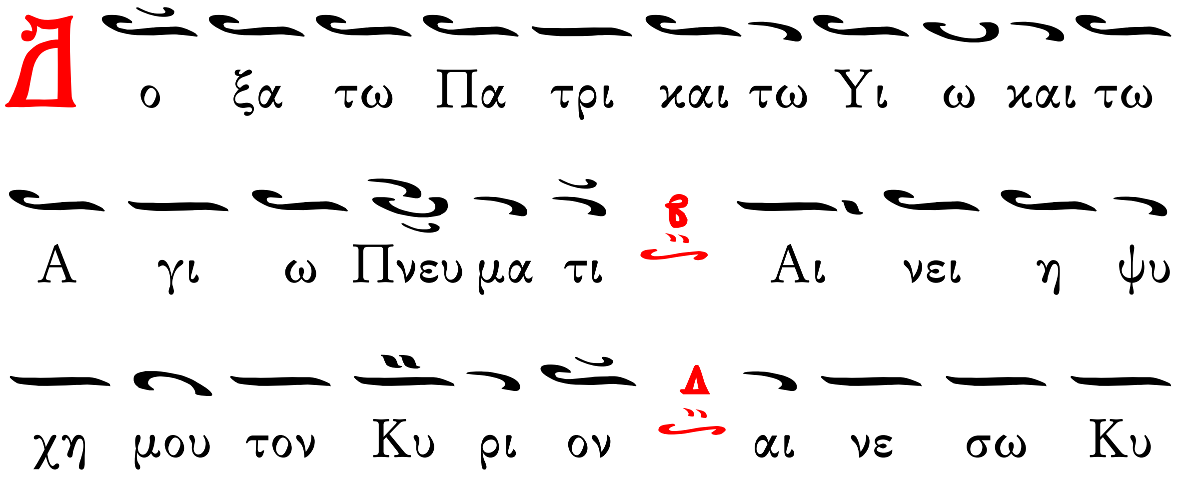

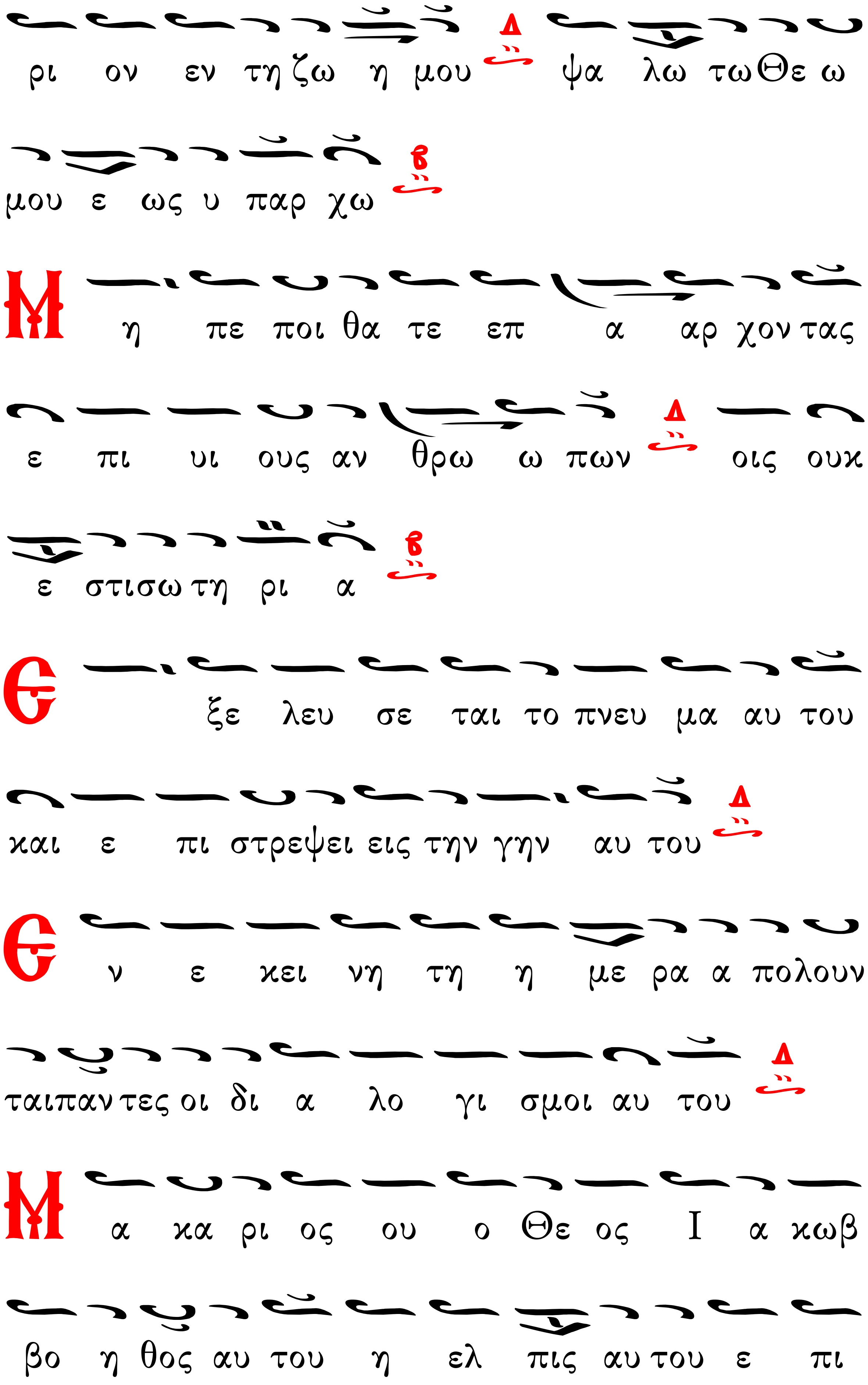
ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω
μου ε ως υ παρ χω
Μη πε ποι θα τε επ α αρ χον τας
ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ
ε στι σω τη ρι α
Εξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του
και ε πι στρεψει εις την γην αυ του
Εν ε κει νη τη η με ρα α πολουν
ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του
Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ
βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ε πι

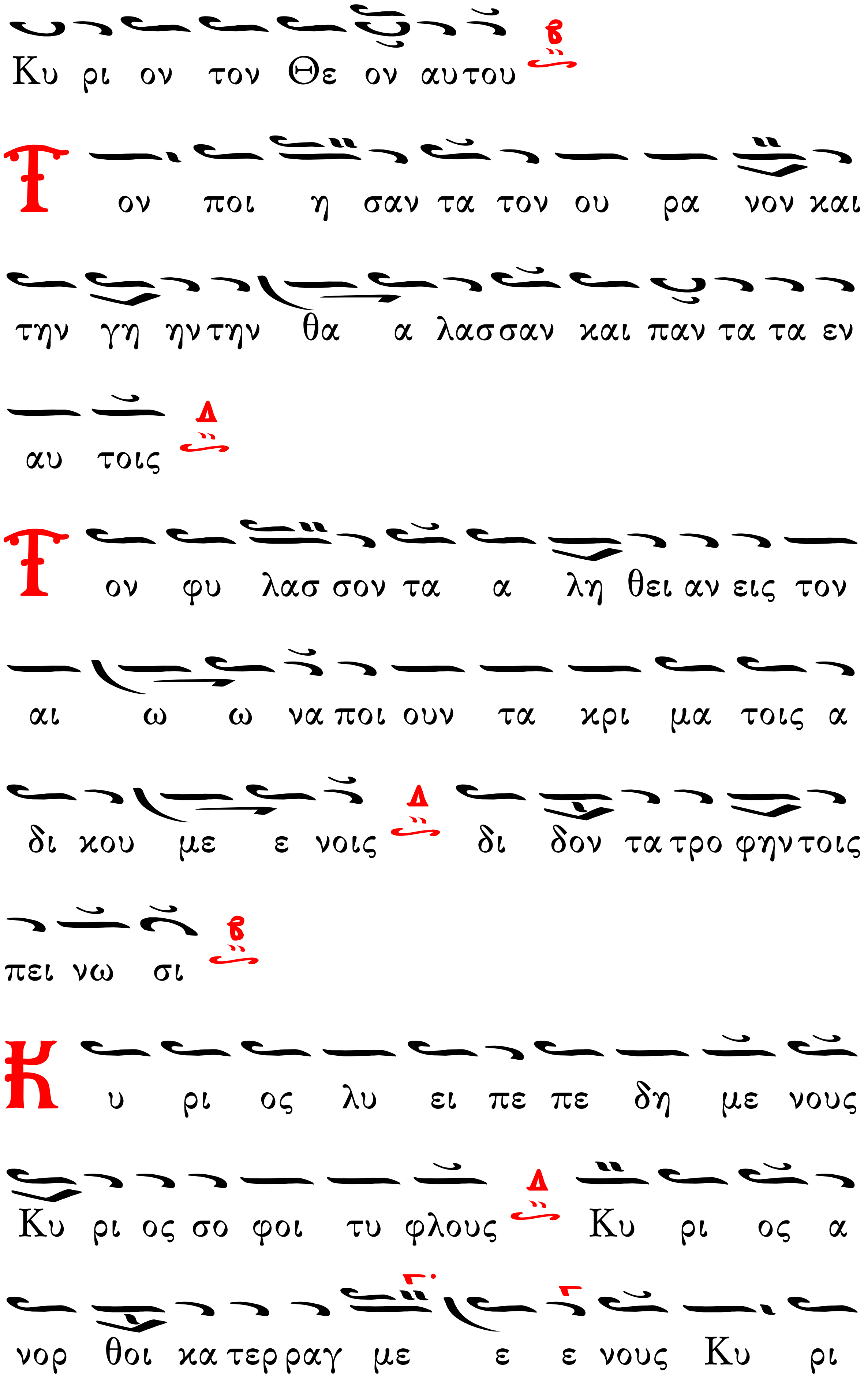
Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και
την γη ην την θα α λασ σαν και παν τα τα εν
αυ τοις
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον
αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α
δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην τοις
πει νω σι
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους
Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α
νορ θοι κα τερ ραγ με ε ε νους Κυ ρι

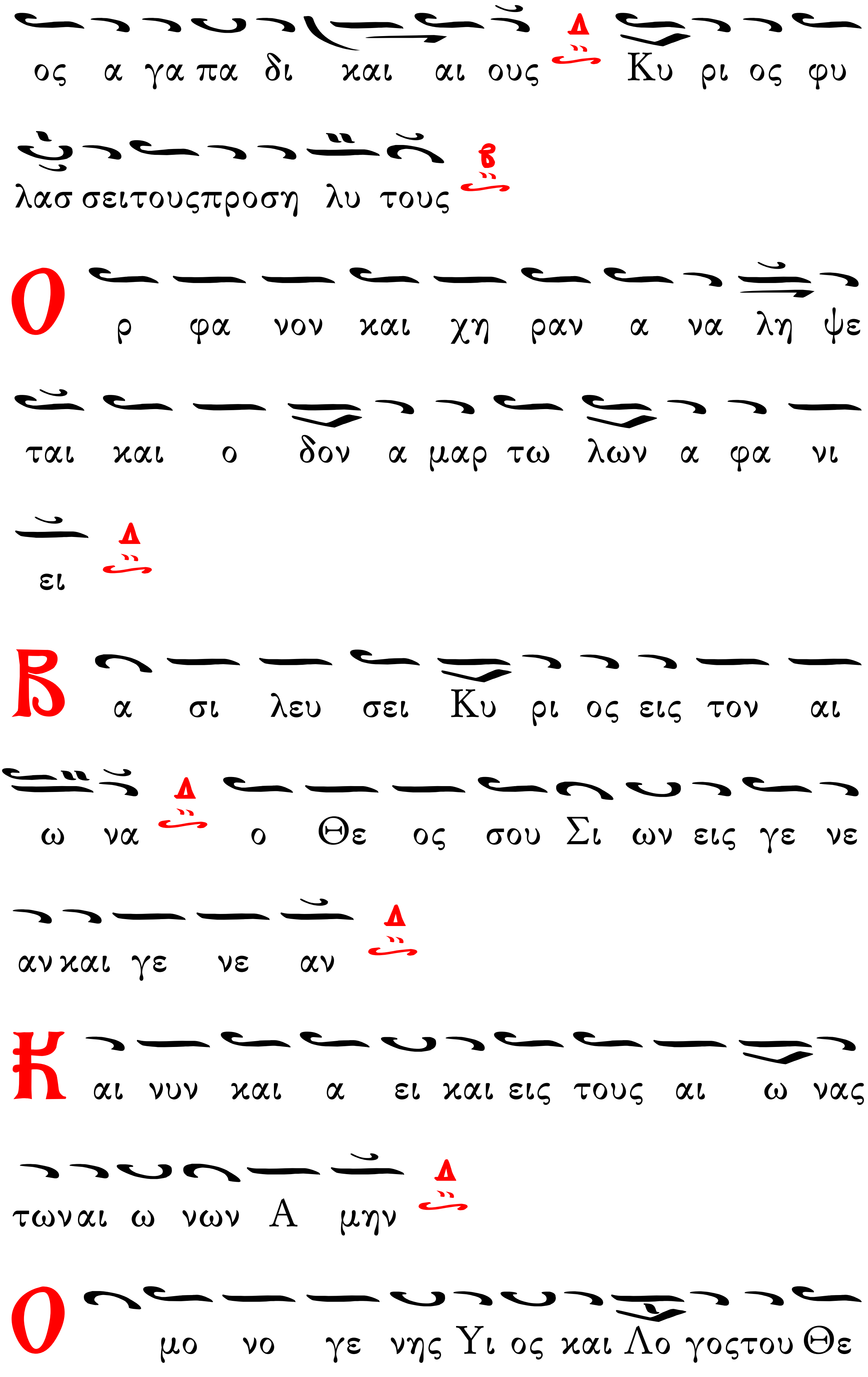
ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ
λασ σει τους προσ η λυ τους
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε
ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι
ει
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι
ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
αν και γε νε αν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε

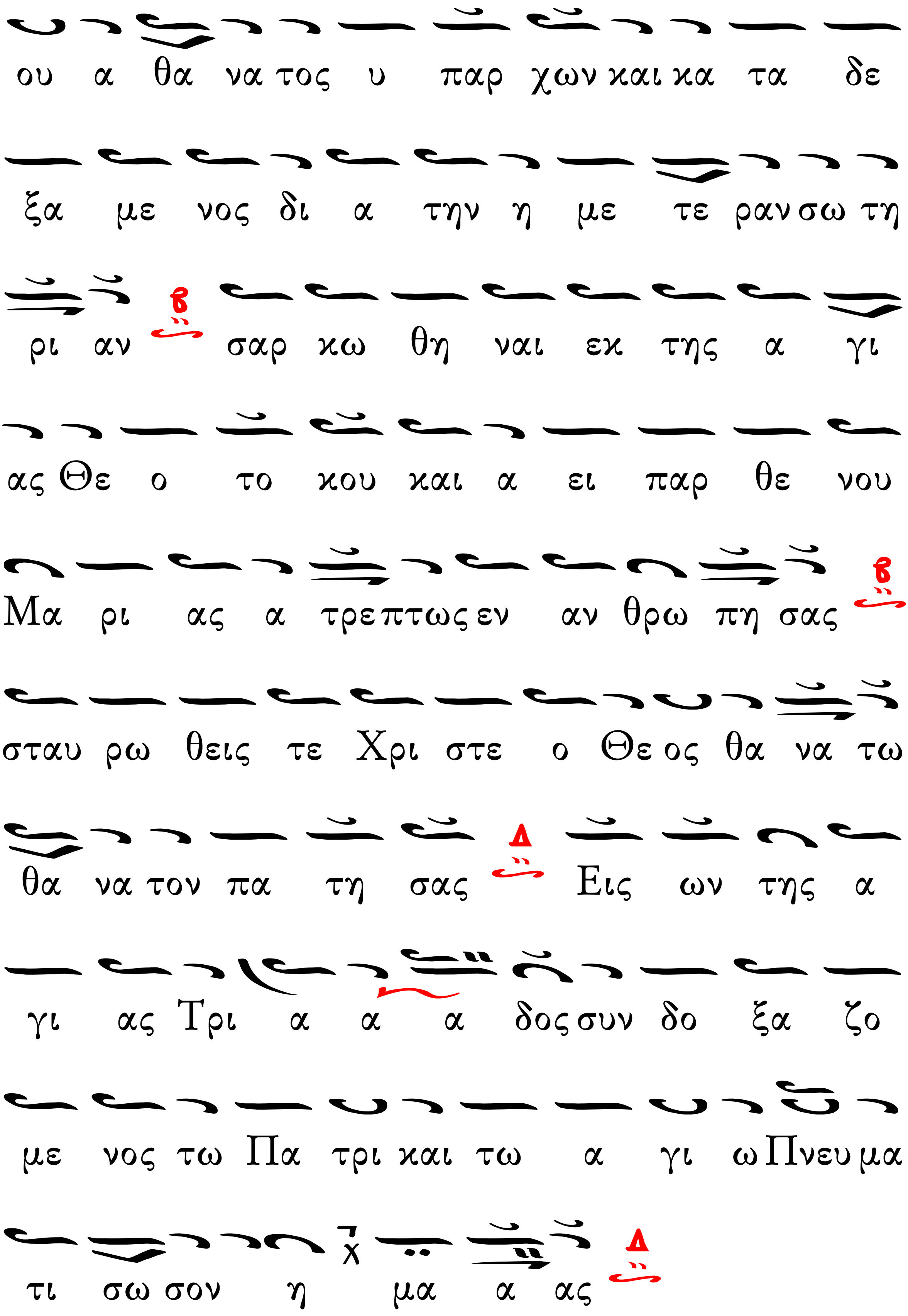
ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε
ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη
ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι
ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου
Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη σας Εις ων της α
γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο
με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος λπ Κε.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

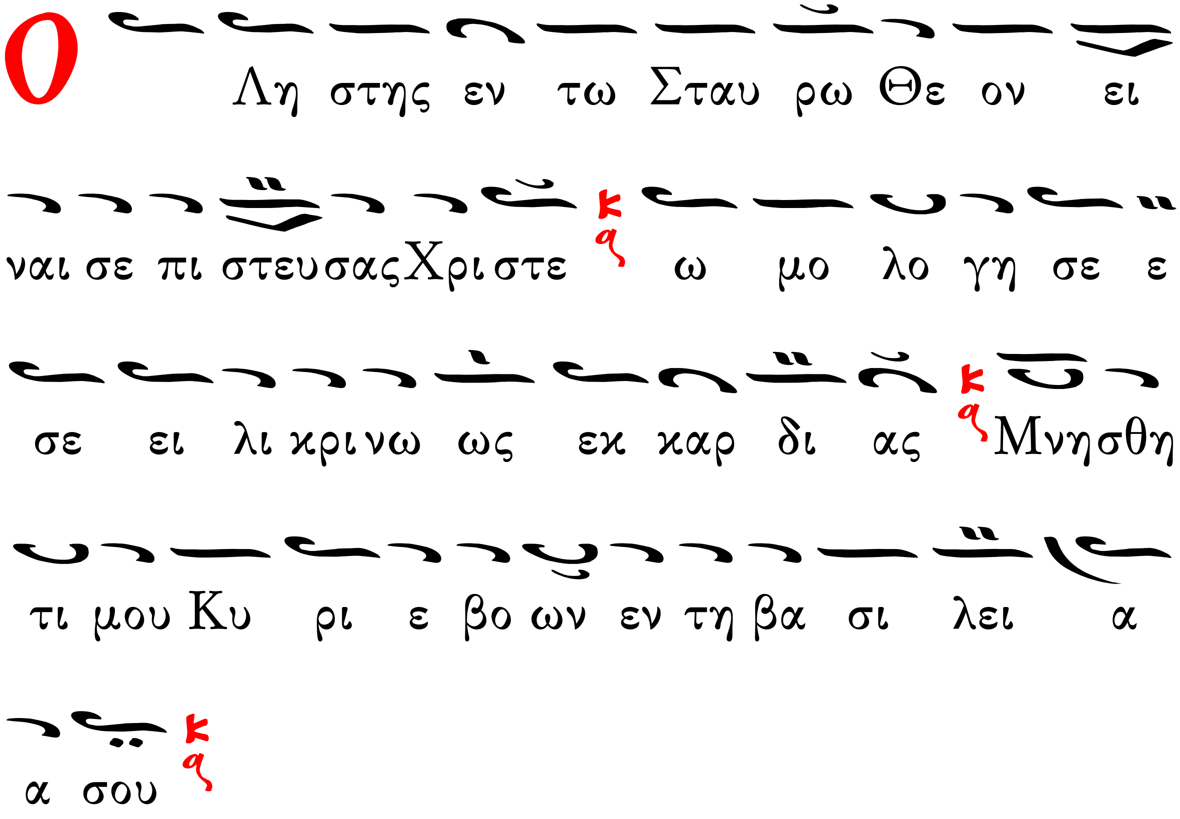

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.
Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.
Τῷ θανάτῳ σου Χριστέ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας, τοὺς ἀπ᾿ αἰῶνος θανόντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστέ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναί, ἐπεζήτουν σε, Ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.
Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων λῃστῶν, ὁ μὲν εἷς βλασφημῶν σε, κατεκρίθη δικαίως, ὁ δὲ ἄλλος σε θεολογῶν, Παράδεισον ᾤκησε.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τῶν Ἀποστόλων τῷ χορῷ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν· ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς Δεσπότην καὶ δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε Μονάς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε ναὲ Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιόδευτε· χαῖρε ἄφλεκτε καὶ πυρίμορφε θρόνε· χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουήλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον β′. Ἦχος β′.

Στίχ. α′ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β′ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ′ Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ′. Ἦχος πλ. α′.

Στίχ. α′ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,

ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Στίχ. β´ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β.´

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α´.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ´. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ μῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλε· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ᾽ αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὔα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου,

ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου, αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Τρισάγιος Ὕμνος.

Ἦχος β΄.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ΄).

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορὸς ἀργῶς· Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ σύνηθες.

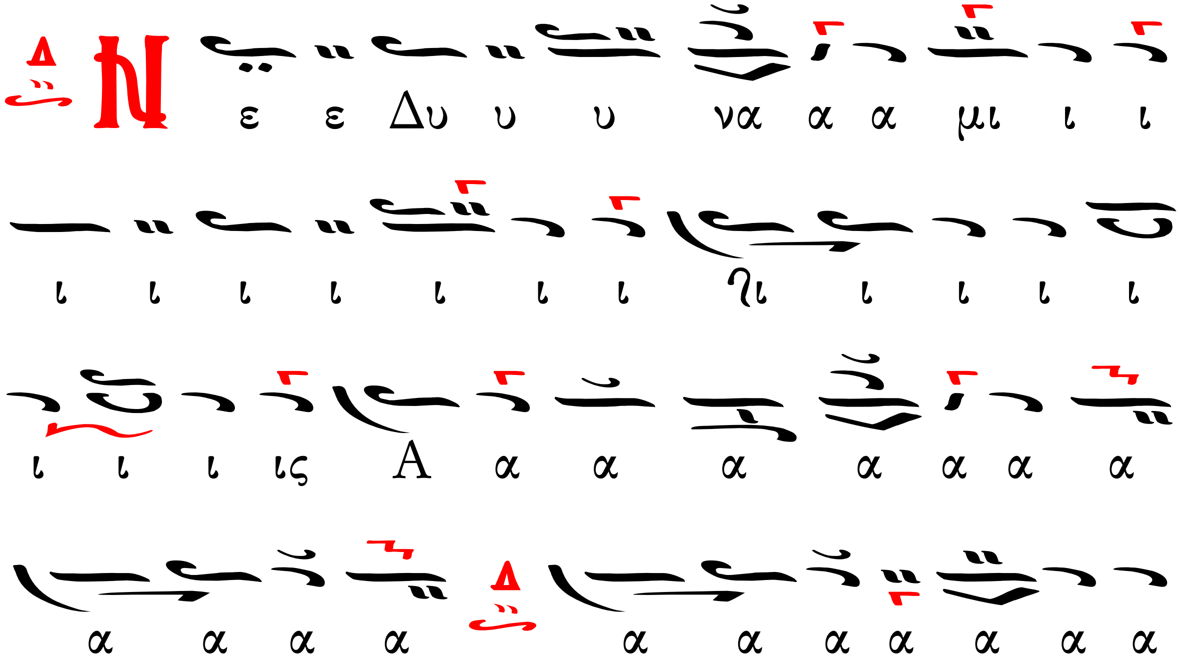

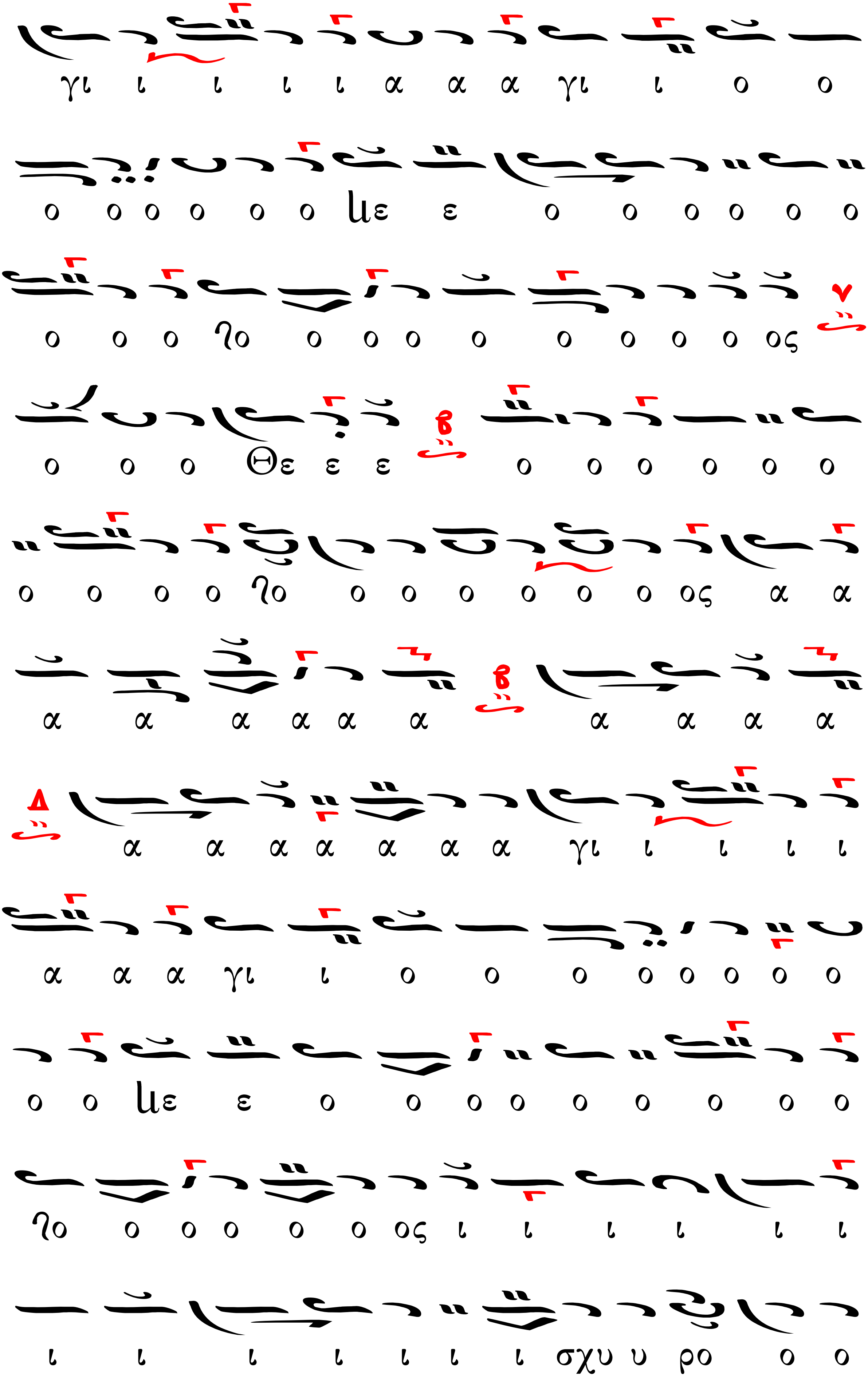
γι ι ι ι ι α α α γι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο Με ε ο ο ο ο ο ο
ο ο ο Το ο ο ο ο ο ο ο ο ος
ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο Το ο ο ο ο ο ο ος α α
α α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι ι
α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο Με ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Το ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο

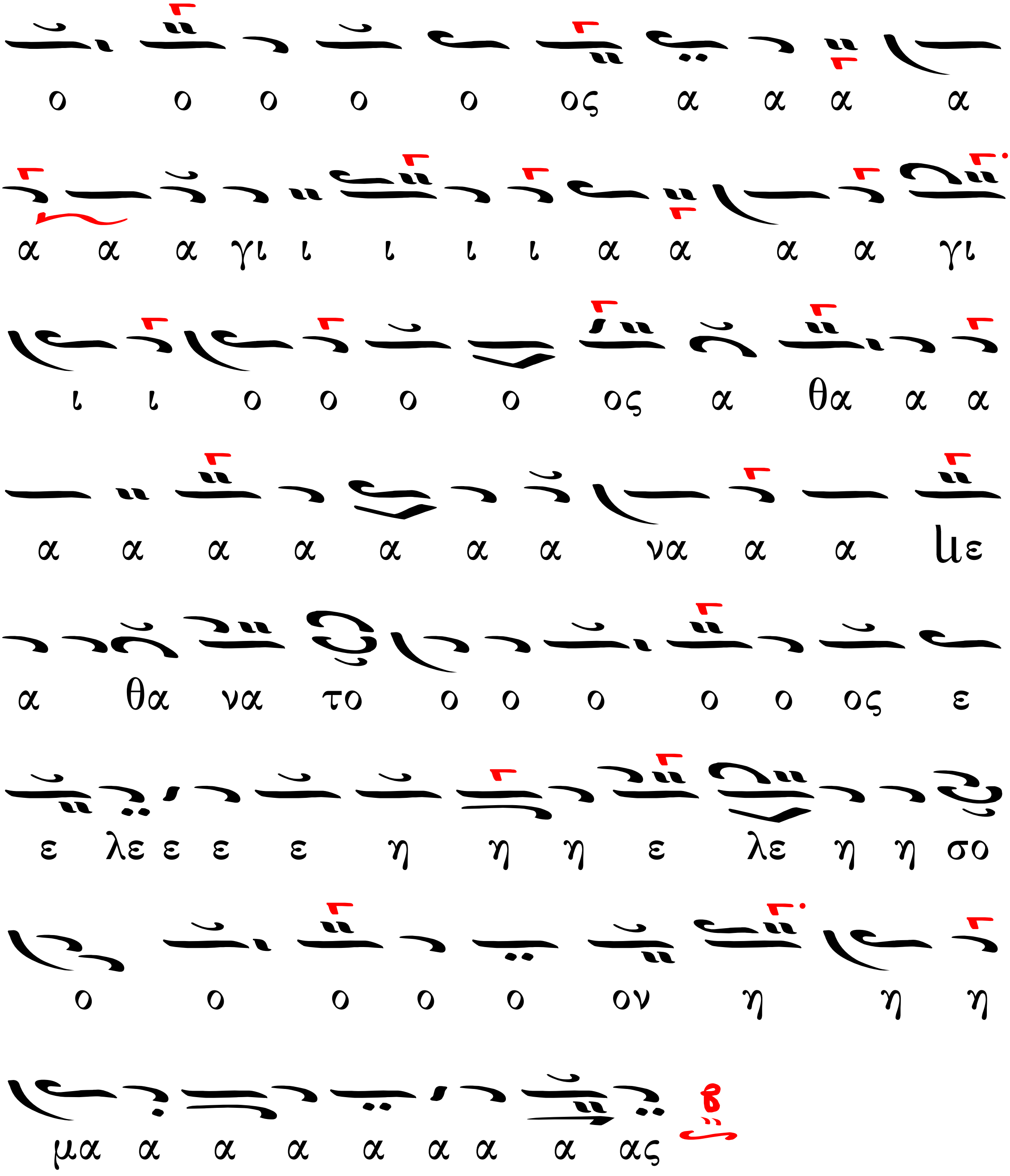

Ἕτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός. Ἦχος ὁ αὐτός.

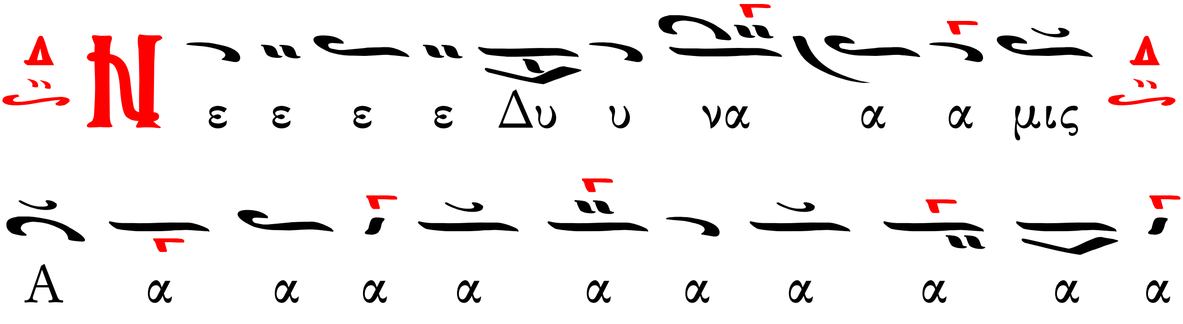

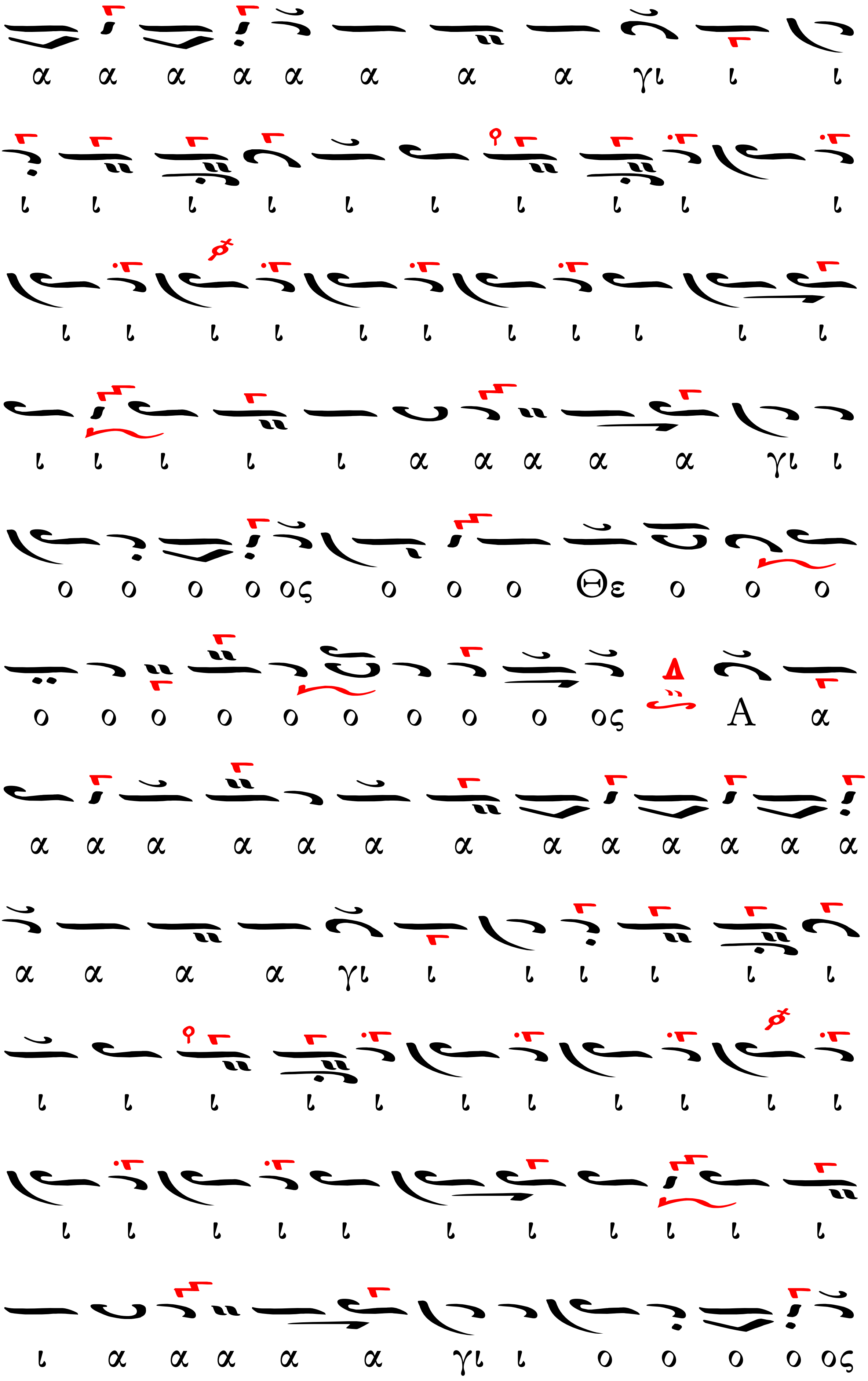
α α α α α α α α γι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι α α α α α γι ι
ο ο ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος

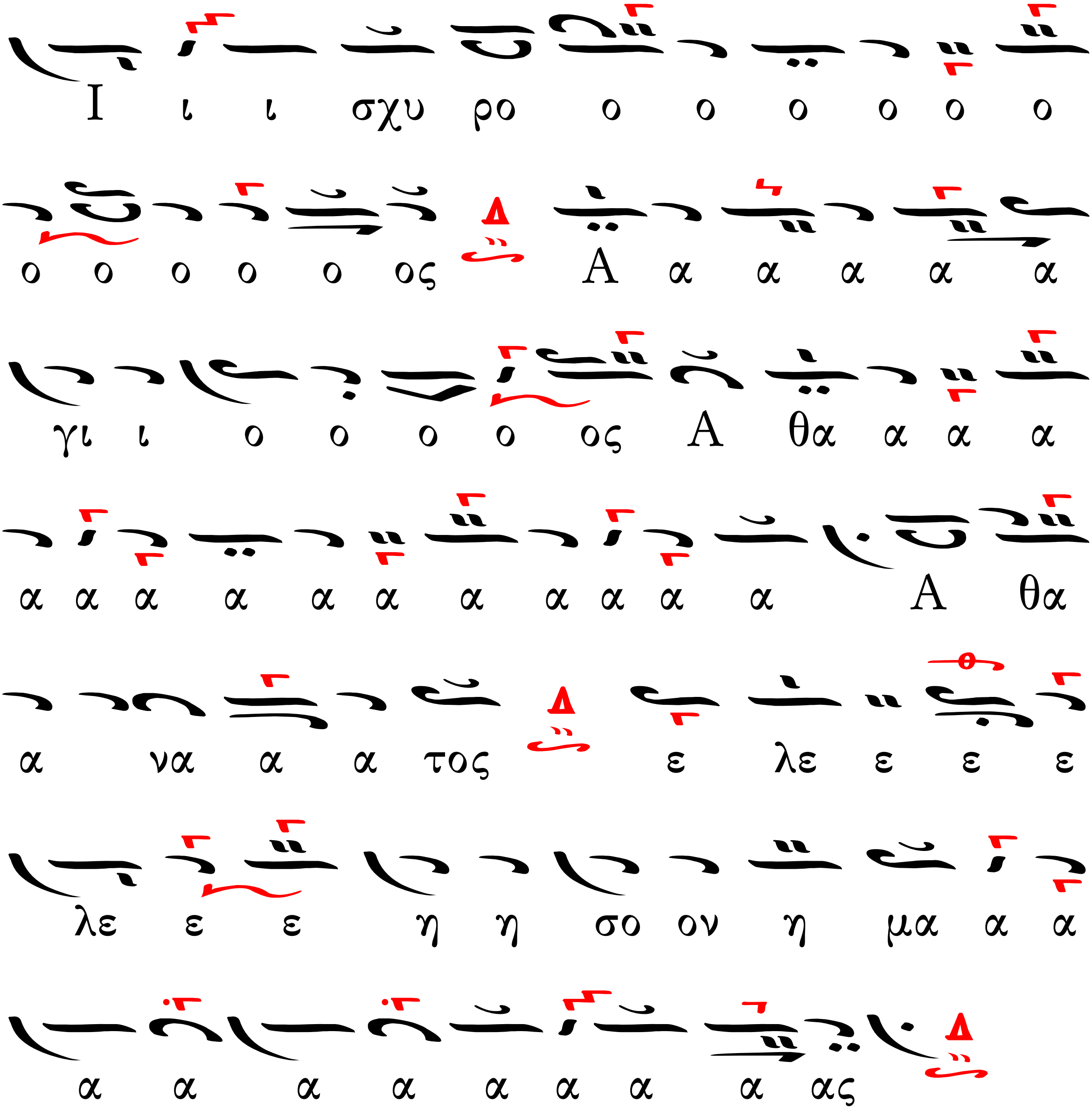

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος πλ. Δ΄.

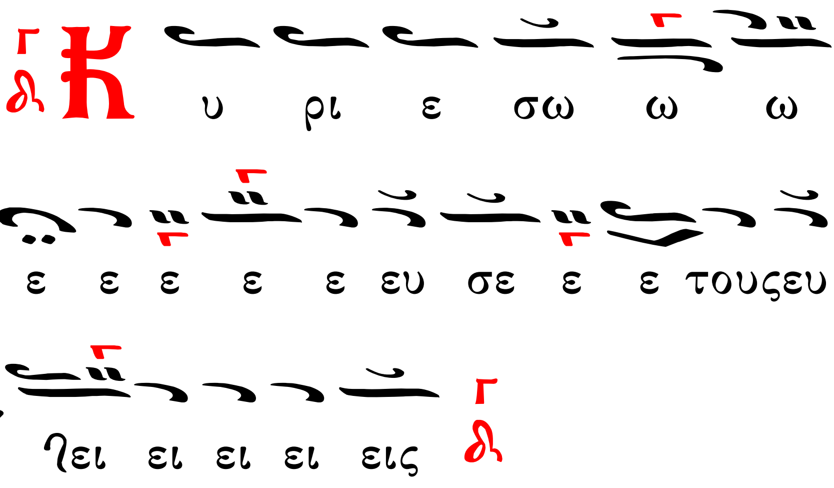

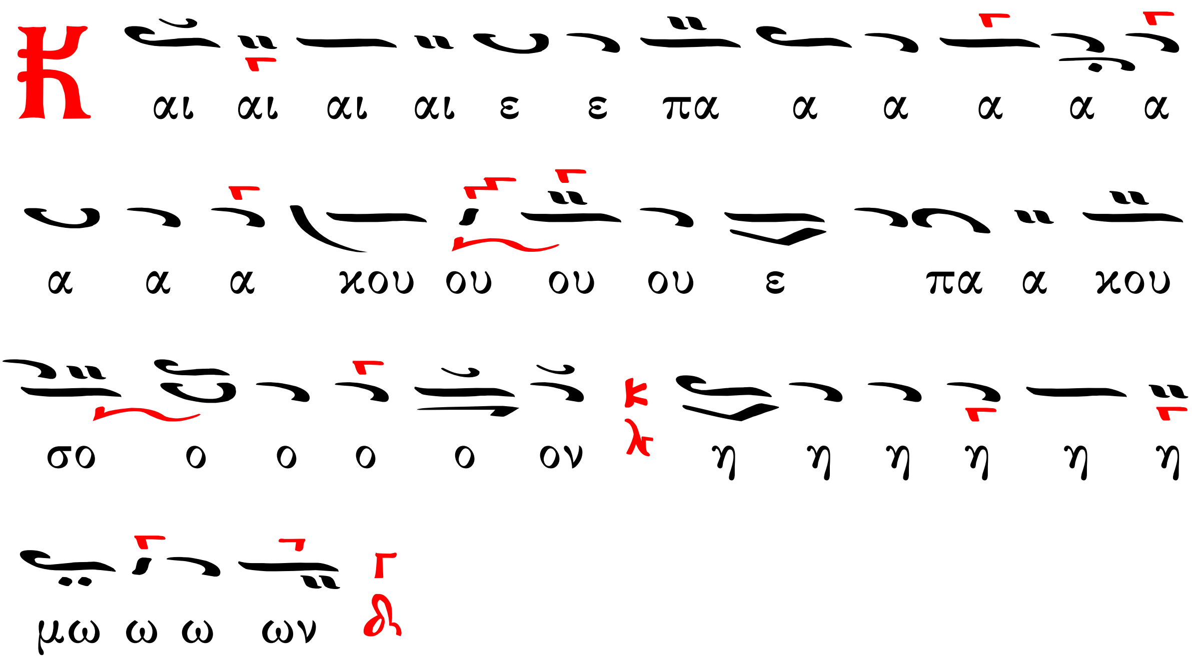

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καί σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε. Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ

ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω, ἀφ᾽ ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

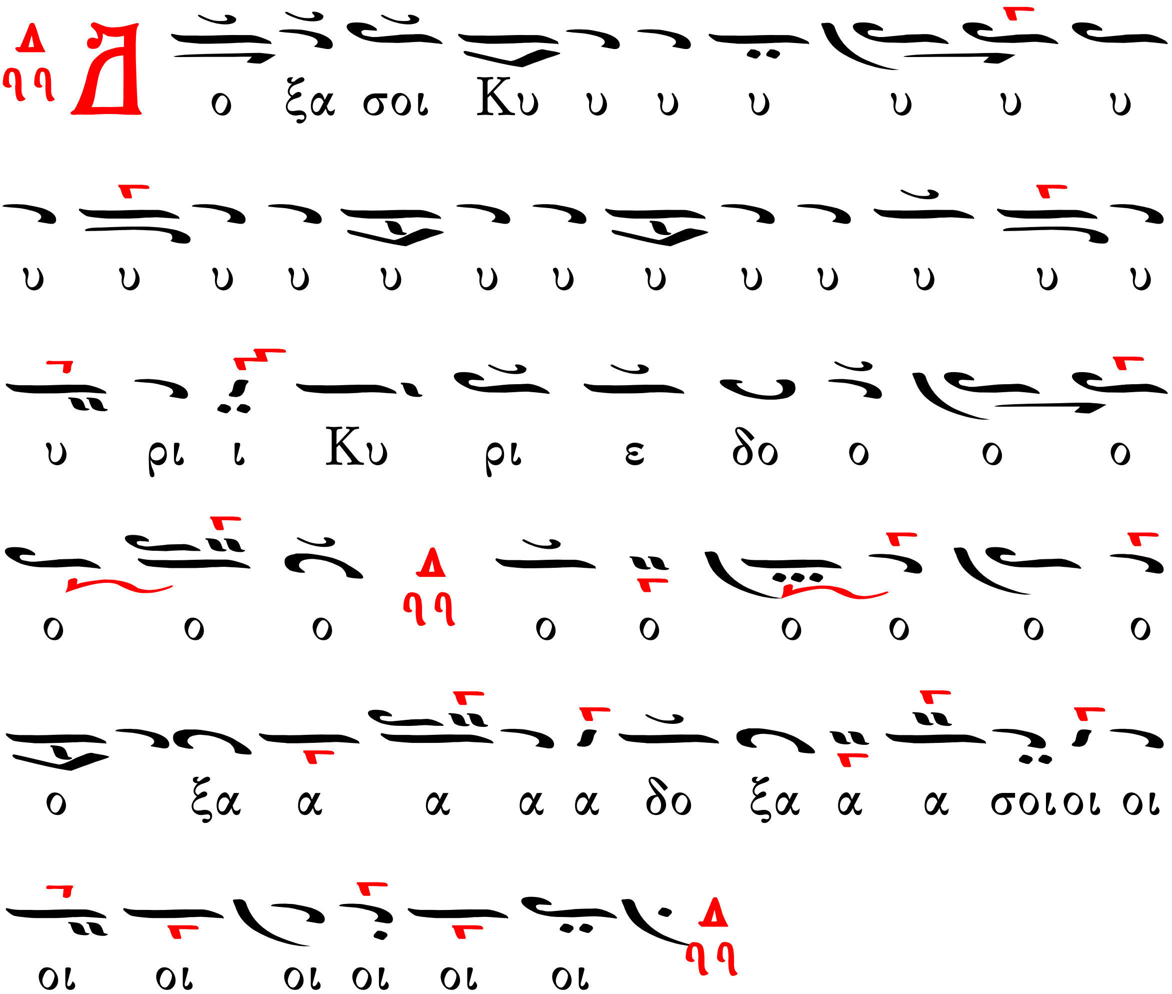

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

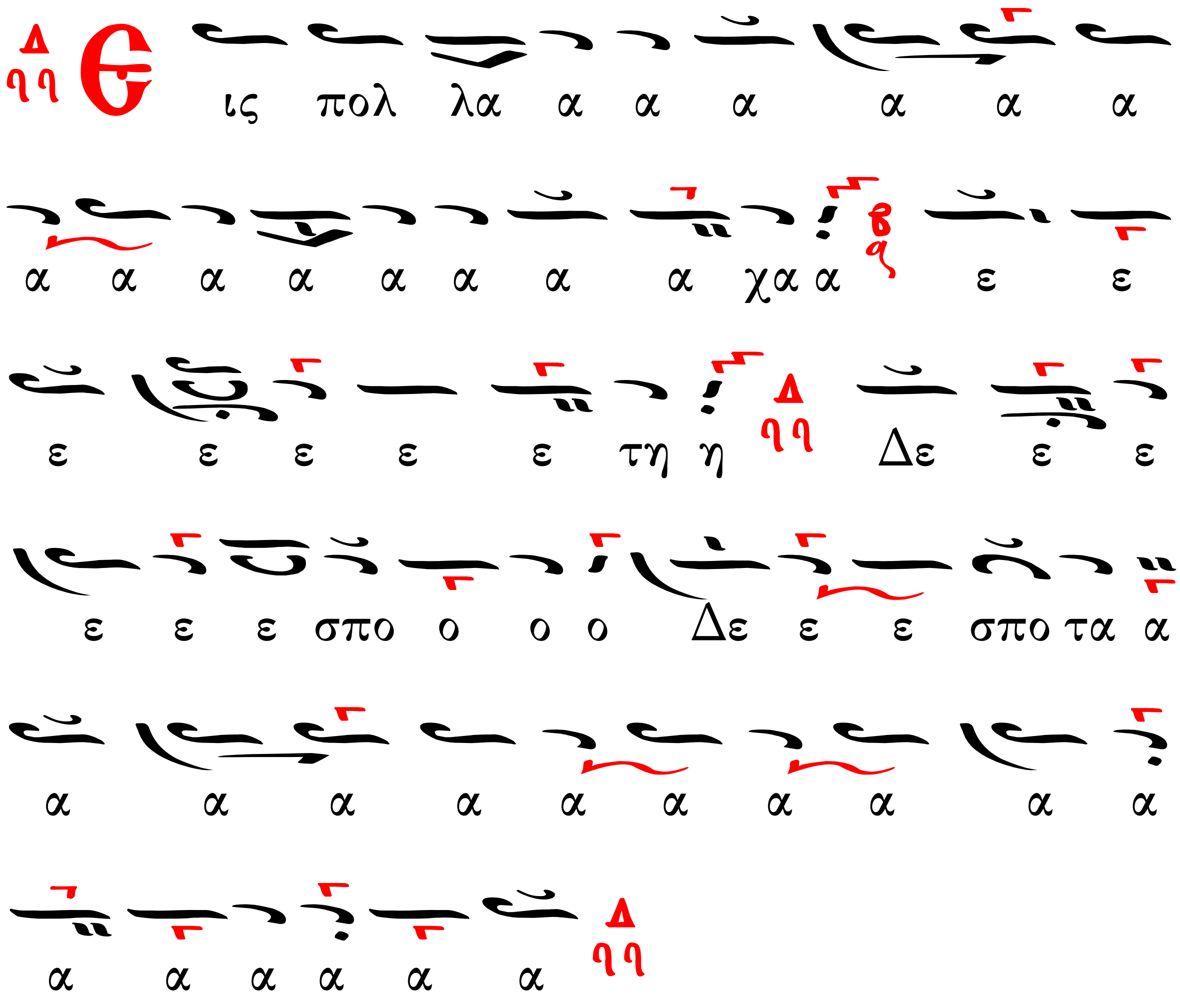

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα.

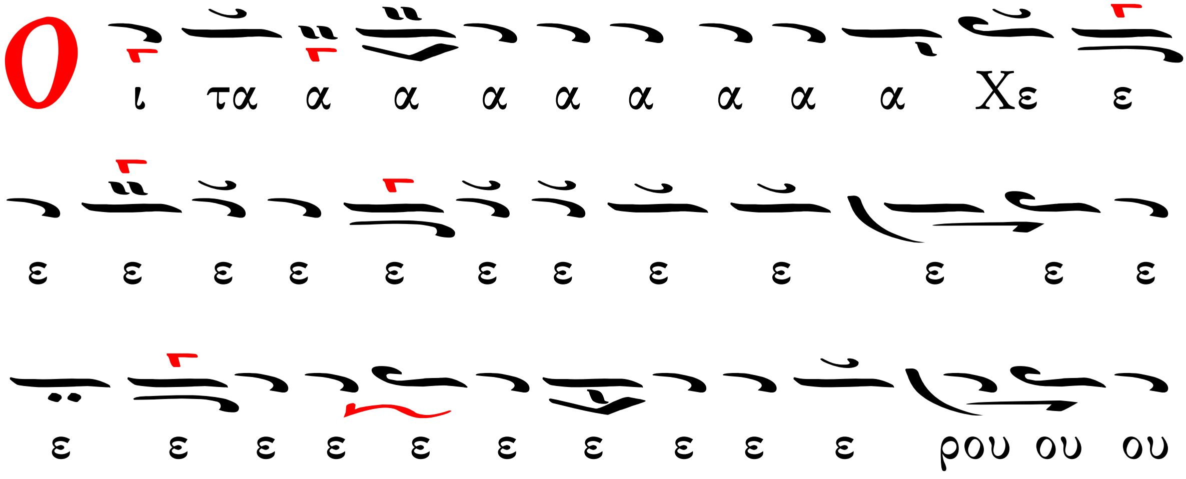

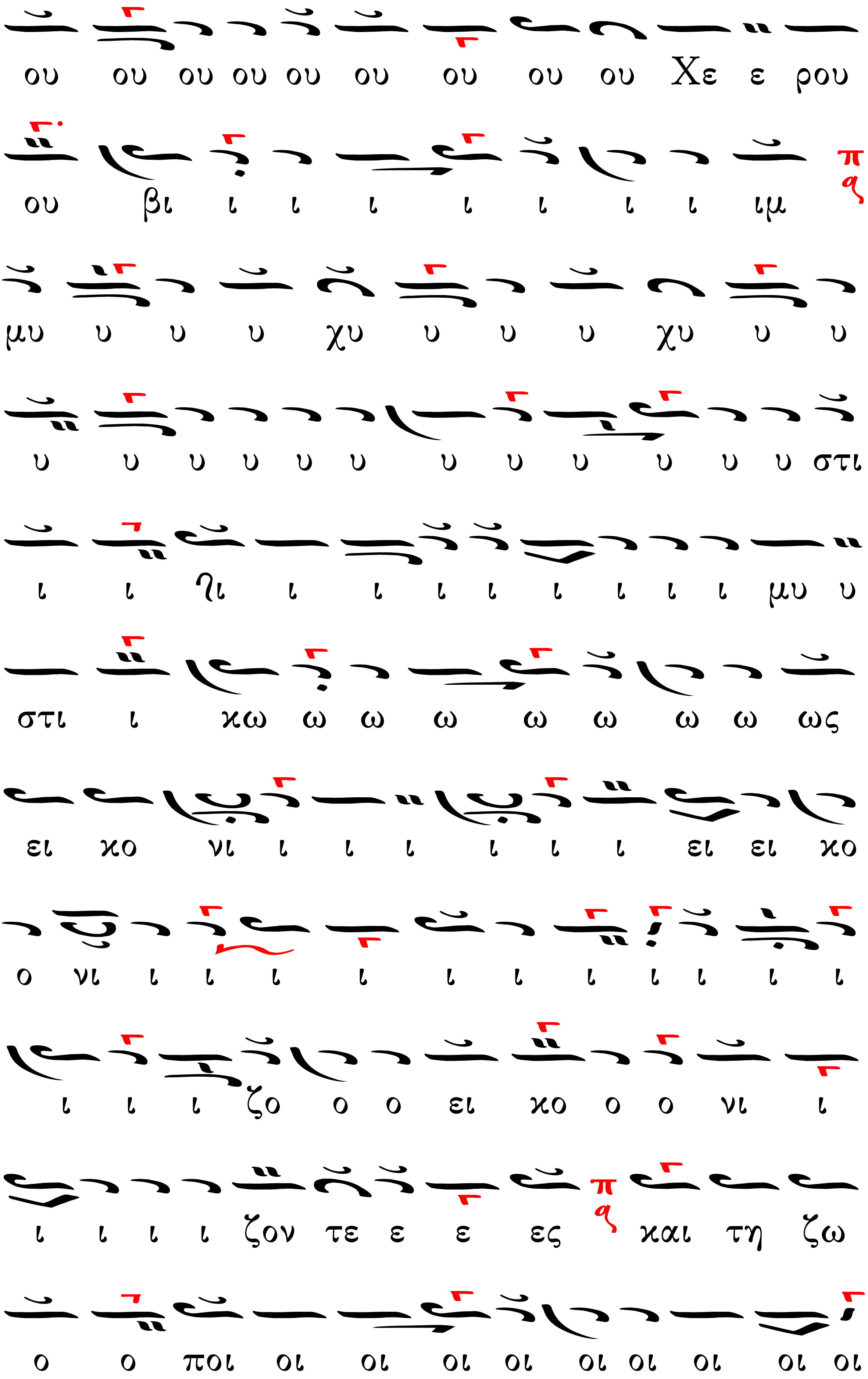
ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι ιμ
μυ υ υ υ χυ υ υ υ χυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι
ι ι γι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ υ
στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ως
ει κο νι ι ι ι ι ι ι ει ει κο
ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο νι ι
ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και τη ζω
ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

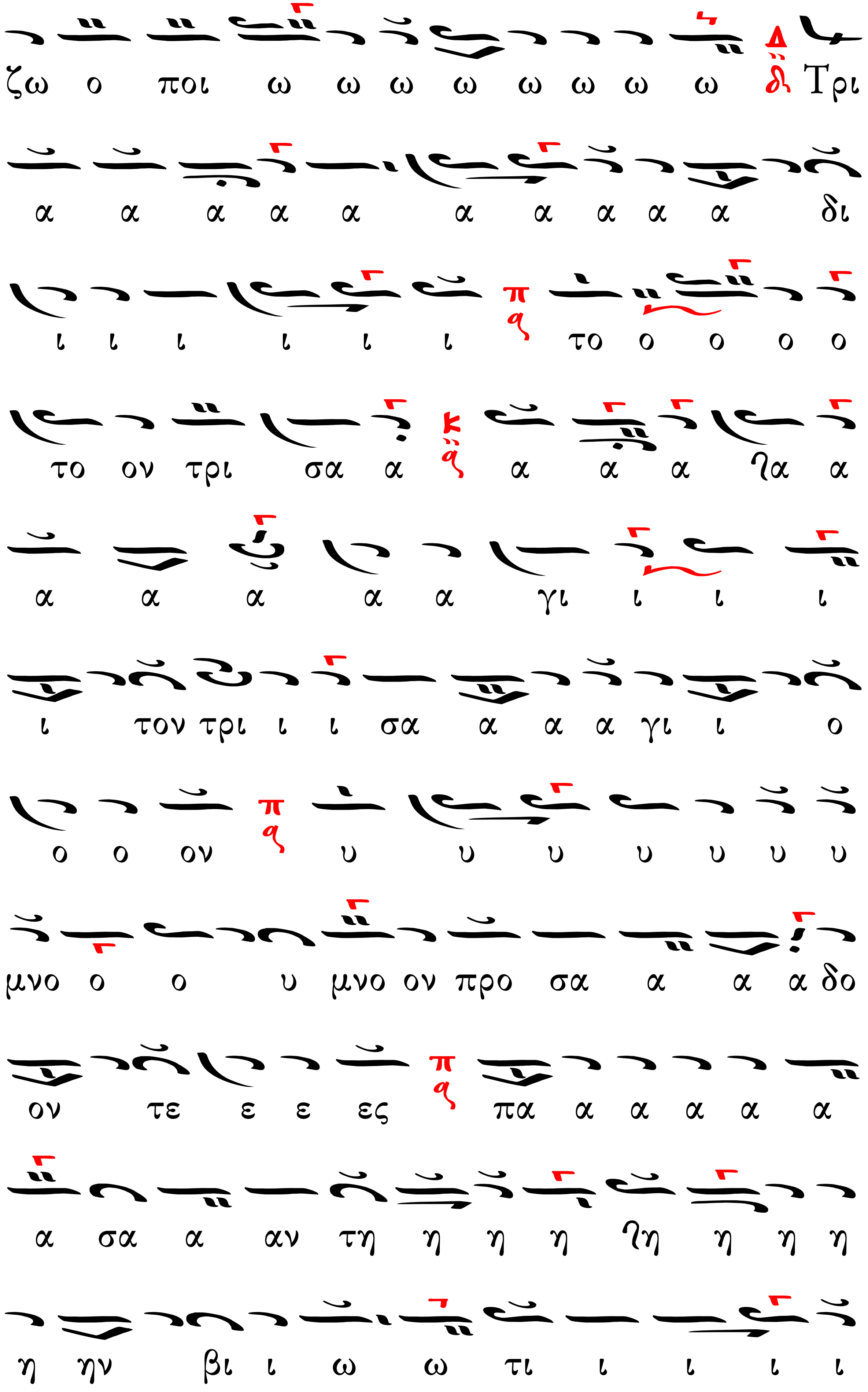

ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι
α α α α α α α α α α δι
ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο
το ον τρι σα α α α α α α
α α α α α γι ι ι ι
ι τον τρι ι ι σα α α α γι ι ο
ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ
μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α α δο
ον τε ε ε ες πα α α α α α
α σα α αν τη η η η η η η η
η ην βι ι ω ω τι ι ι ι ι

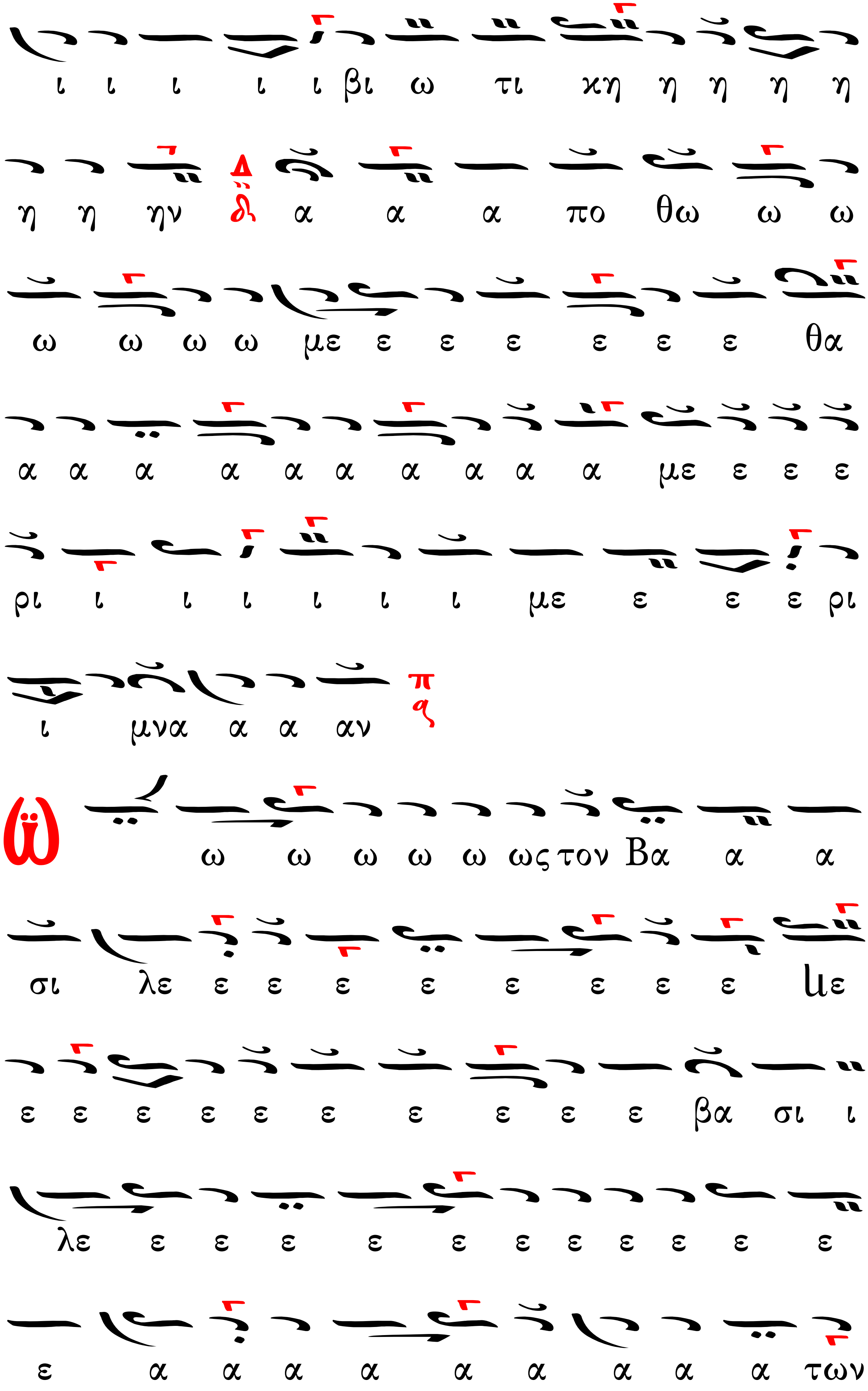
ι ι ι ι ι βι ω τι κη η η η η
η η ην α α α πο θω ω ω
ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα
α α α α α α α α α α με ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν
Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α
σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε Με
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι ι
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε α α α α α α α α α των

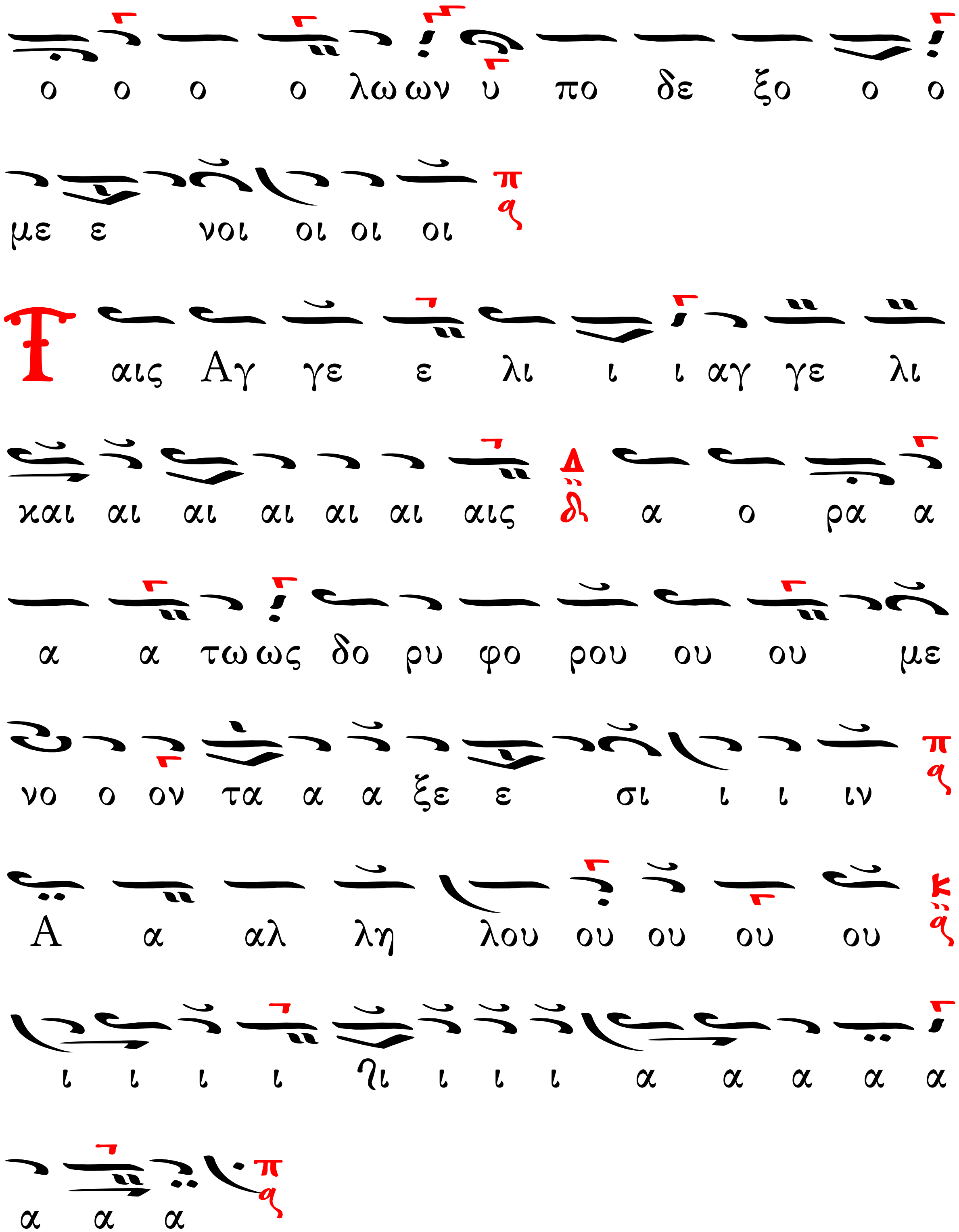

ἝΕτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

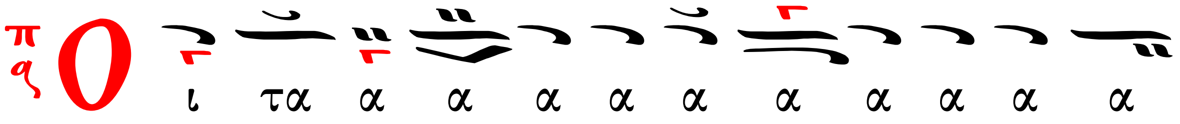

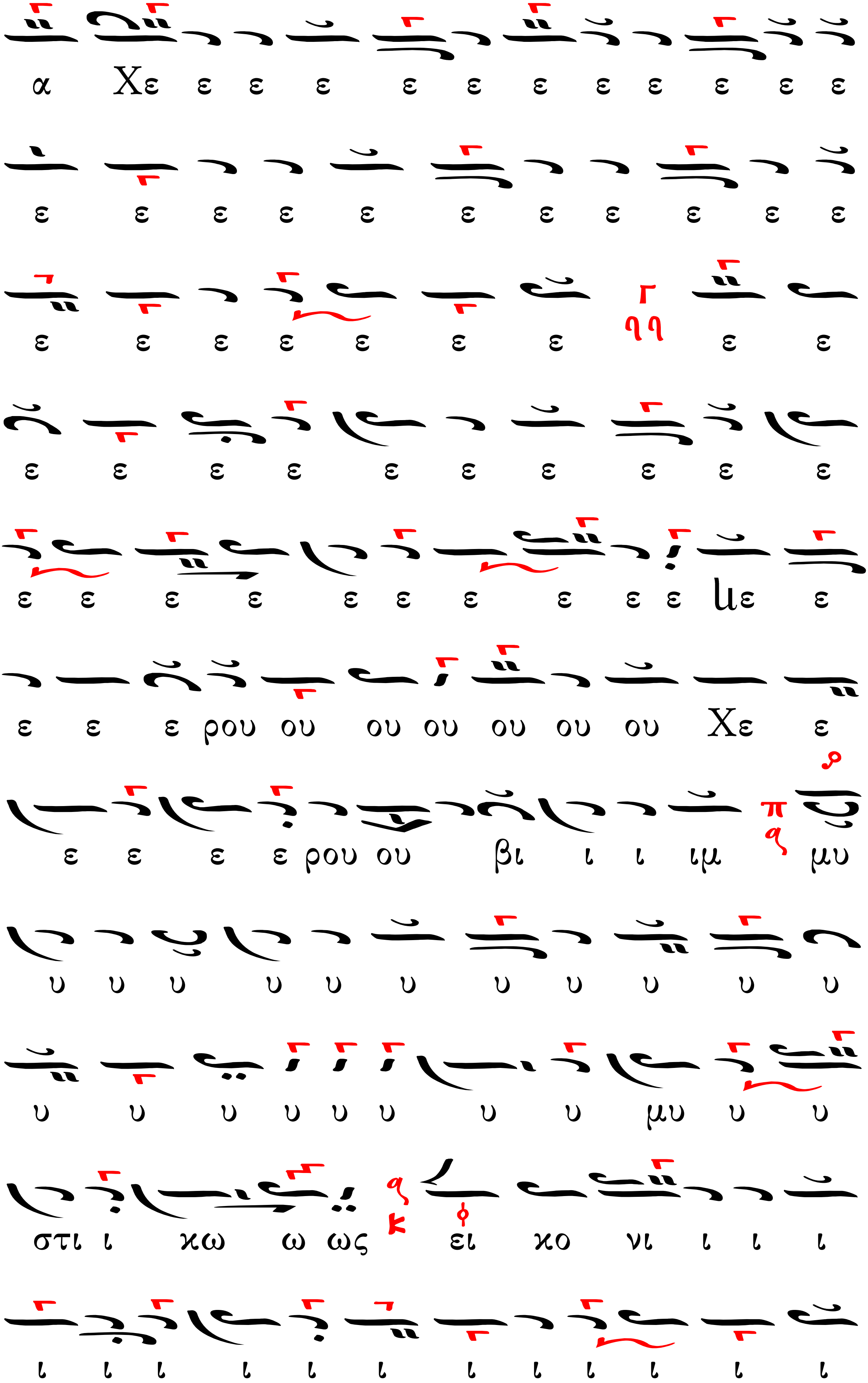
α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε
ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου Χε ε
ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ μυ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ
στι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

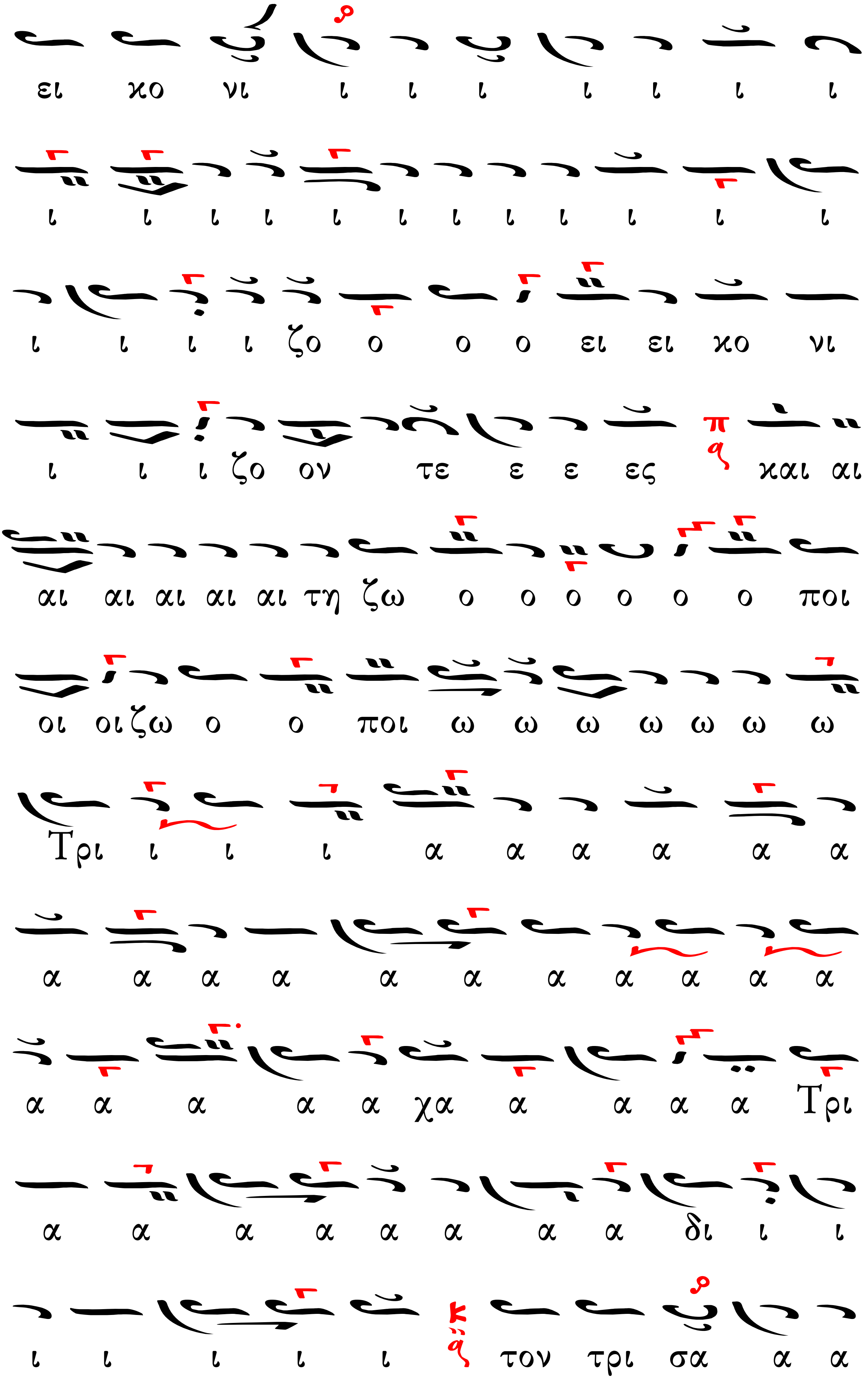
ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι
ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι
αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι
οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
Τρι ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α α
α α α α α χα α α α α Τρι
α α α α α α α α δι ι ι
ι ι ι ι ι τον τρι σα α α

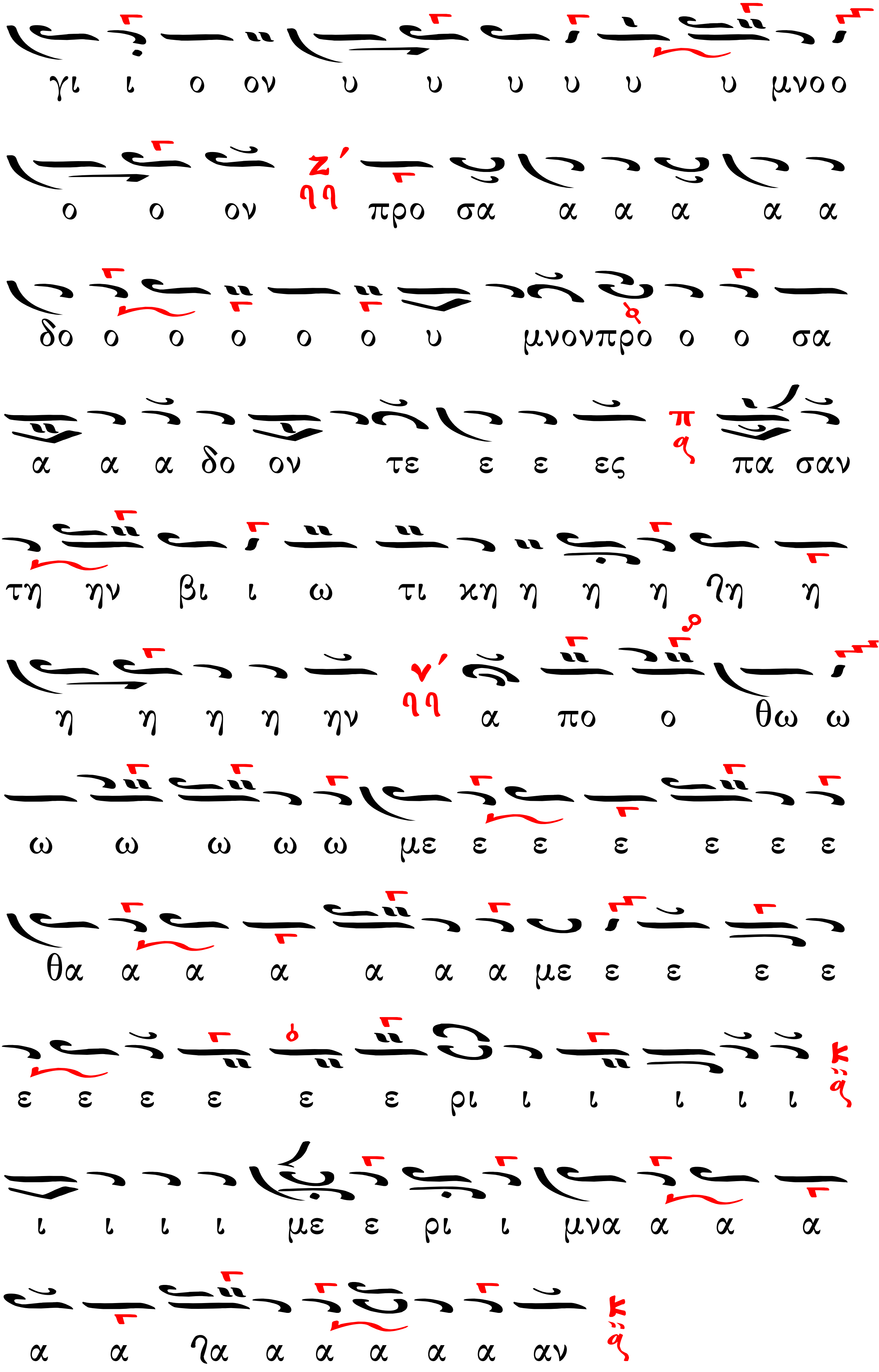
γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνοο
ο ο ον ζ′ ηη προ σα α α α α α
δο ο ο ο ο ο υ μνονπρο ο ο σα
α α α δο ον τε ε ε ες π πα σαν
τη ην βι ι ω τι κη η η η η ʔη η
η η η η ην ν′ ηη α πο ο θω ω
ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε
θα α α α α α α με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι κ
ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α
α α ʔα α α α α α αν κ

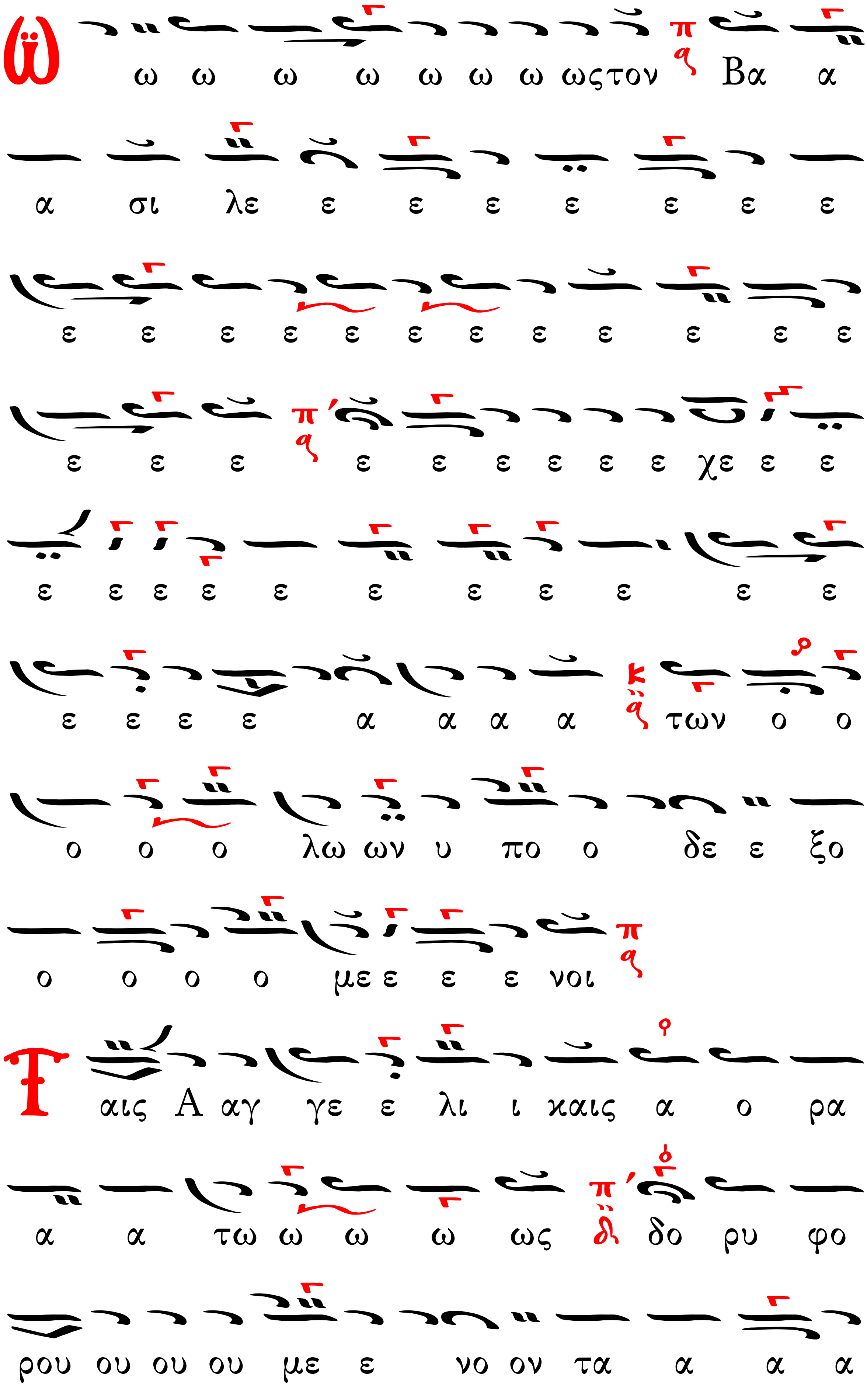
Ω ω ω ω ω ω ω ωςτον Βα α
α σι λε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε α α α α των ο ο
ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο
ο ο ο ο με ε ε ε νοι
Ταις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα
α α τω ω ω ω ως δο ρυ φο
ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

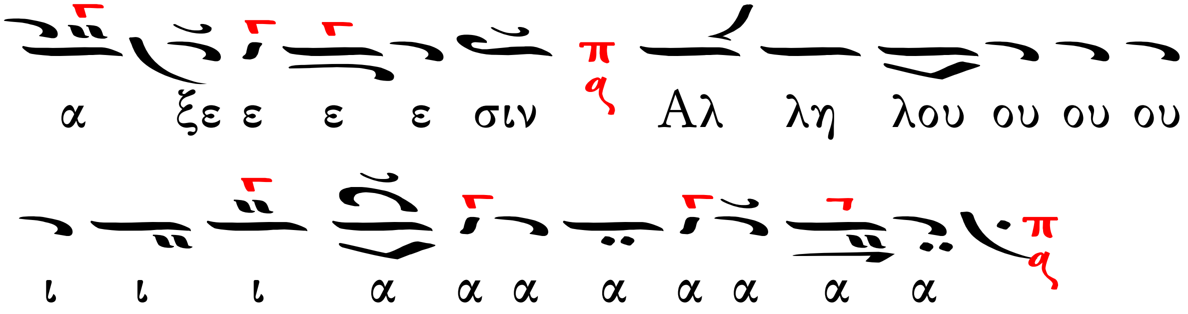

Πληρωτικά.

Ὁ α΄ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.
Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἕν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...
Ὁ α΄ Χορός· Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...
Ὁ β΄ Χορός· Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.
Ὁ α΄ Χορός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Ὁ β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.
Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...
Ὁ α΄ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...
Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.
Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...
Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β´ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

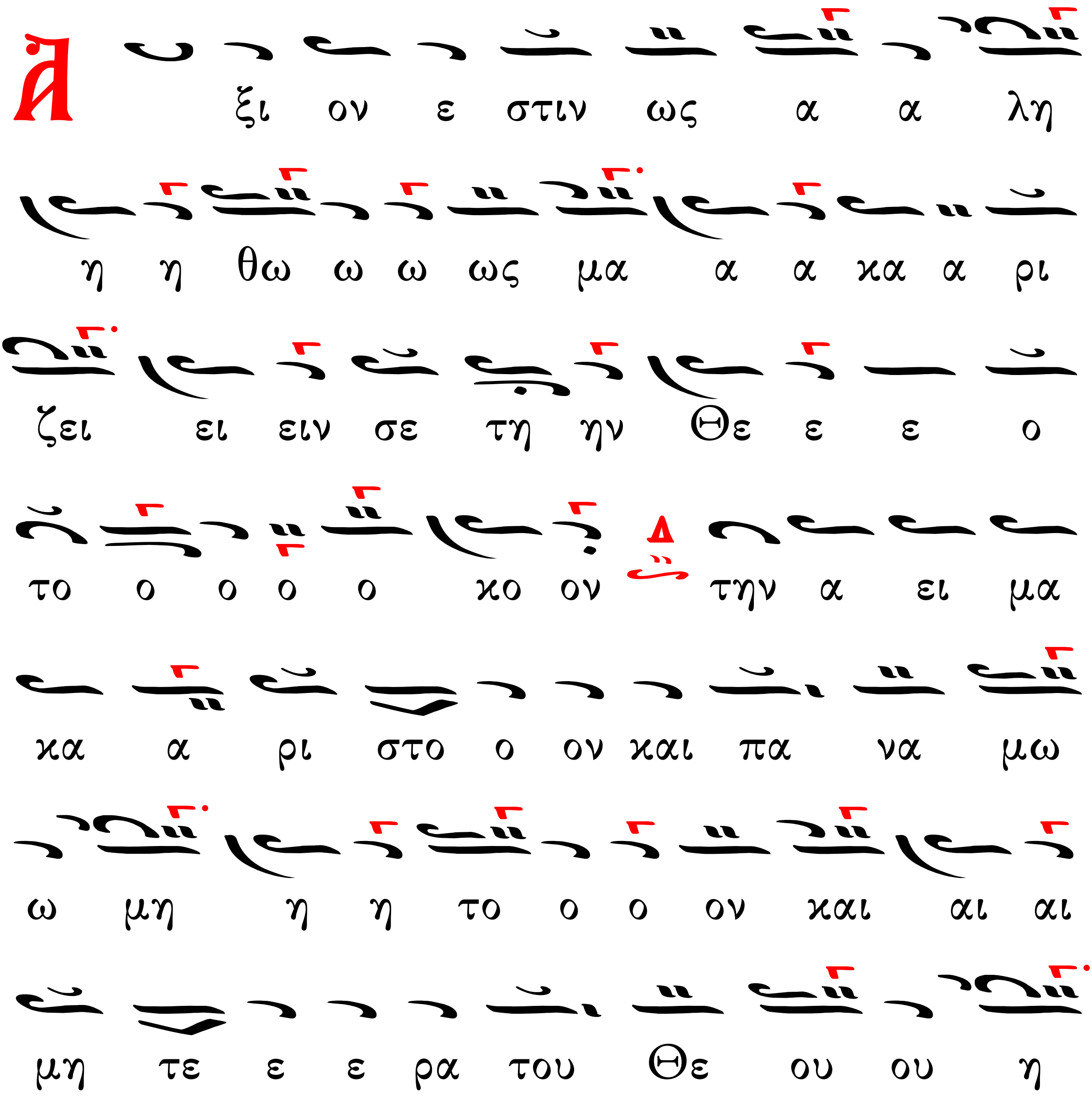

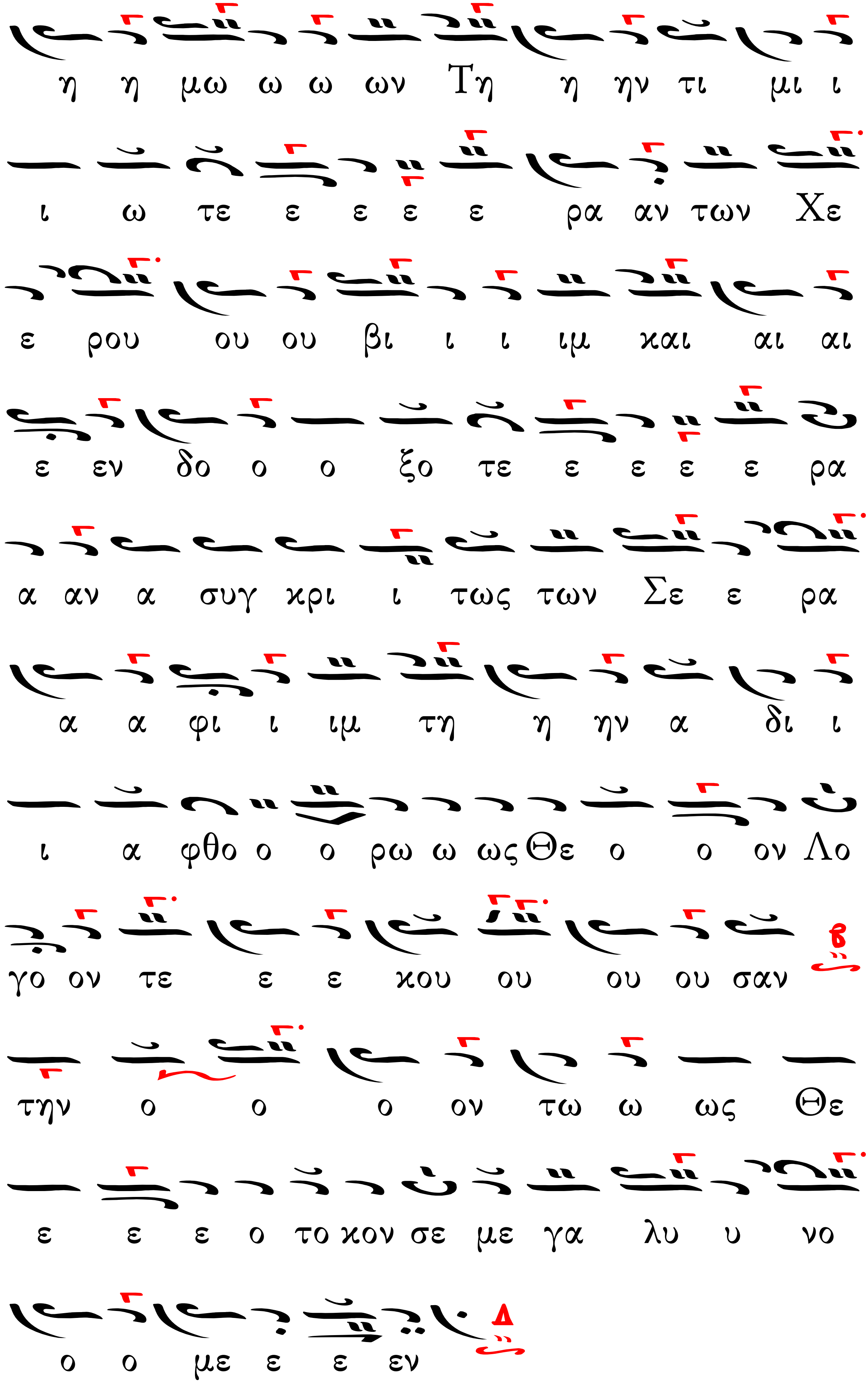
η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι
ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα
α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα
α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν
την ο ο ο ον τω ω ως Θε
ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο
ο ο με ε ε εν

Τὸ καλούμενον «Πατριαρχικόν».

Ἦχος πλ. α΄ Πα.

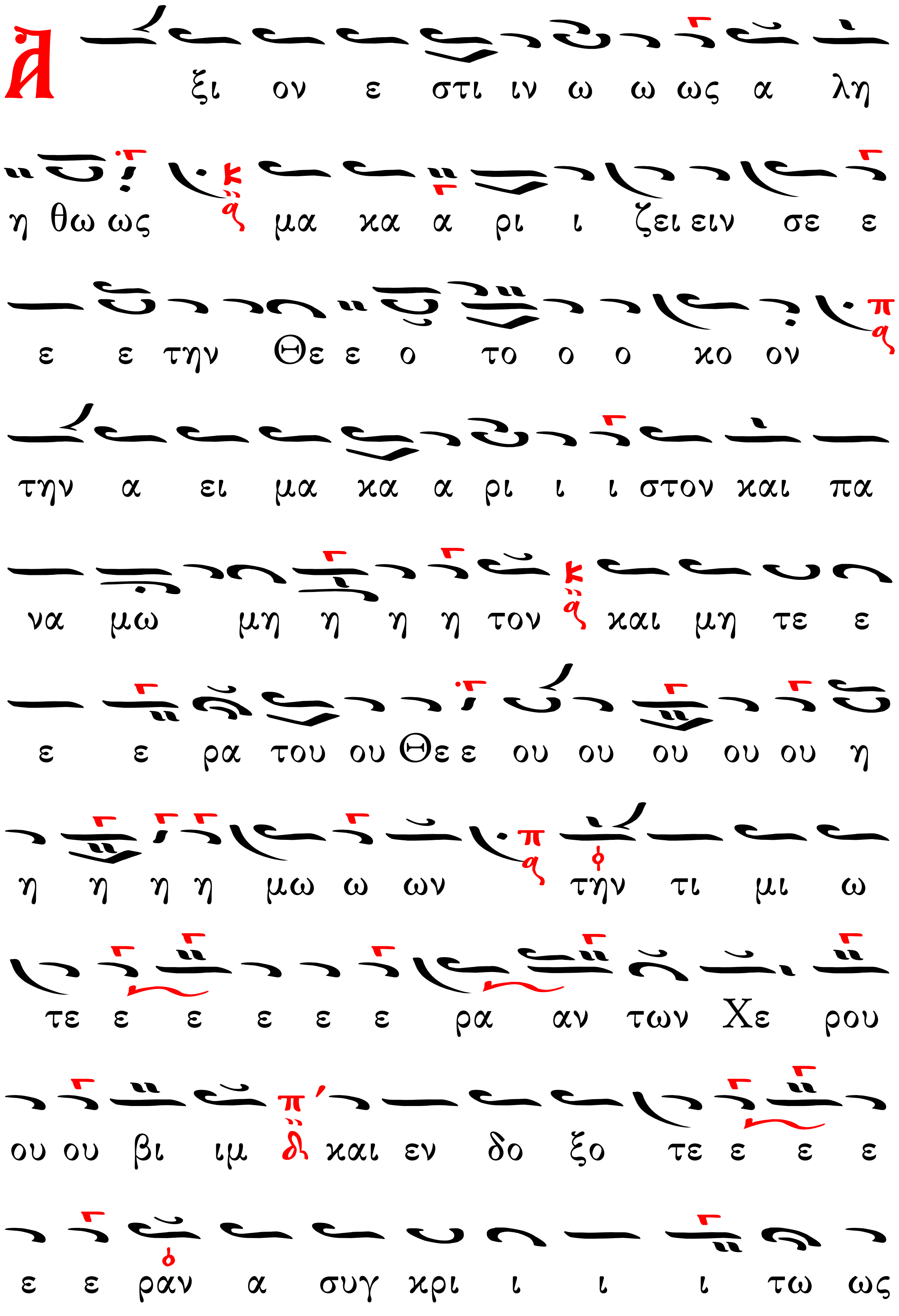

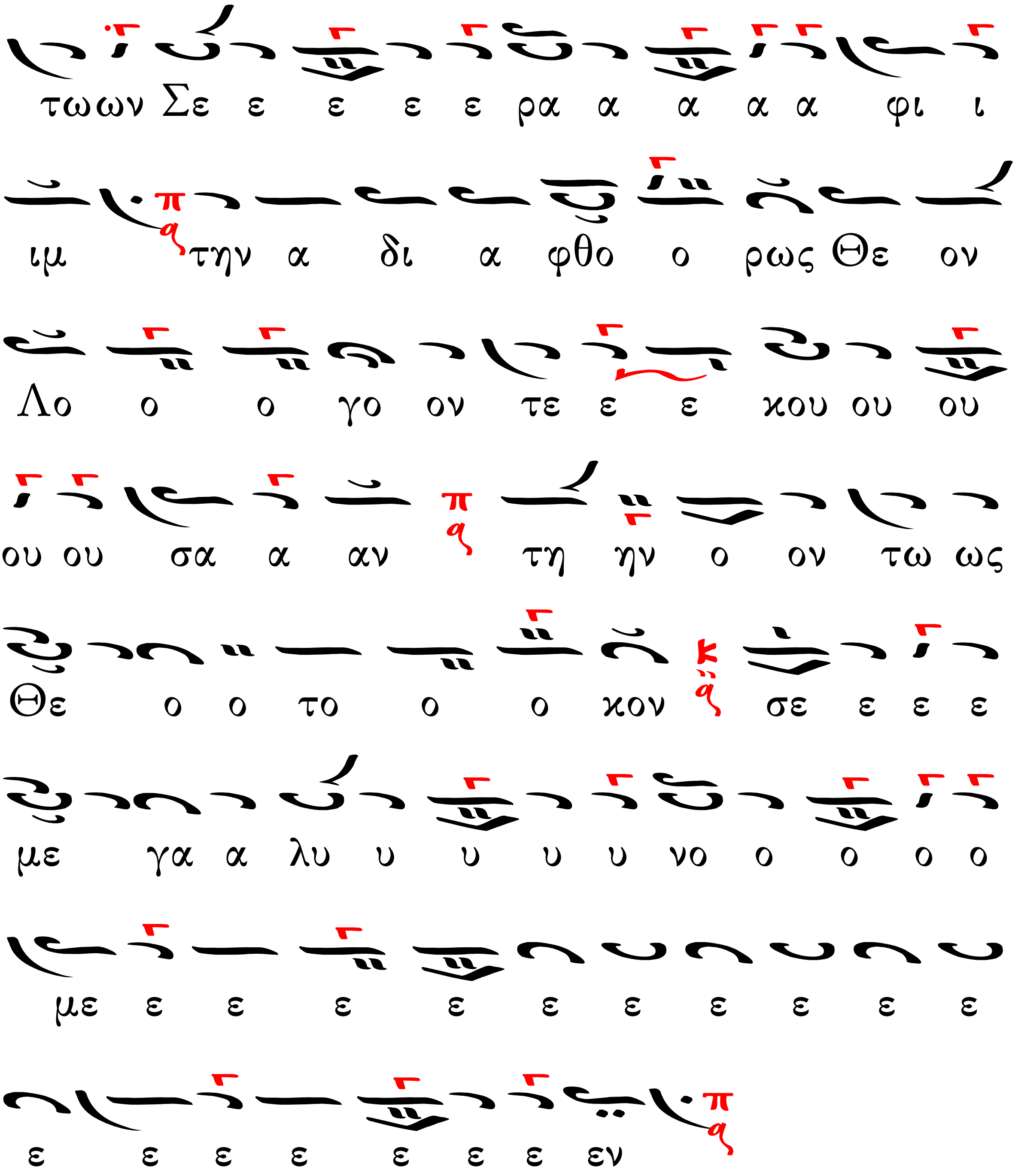

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα.

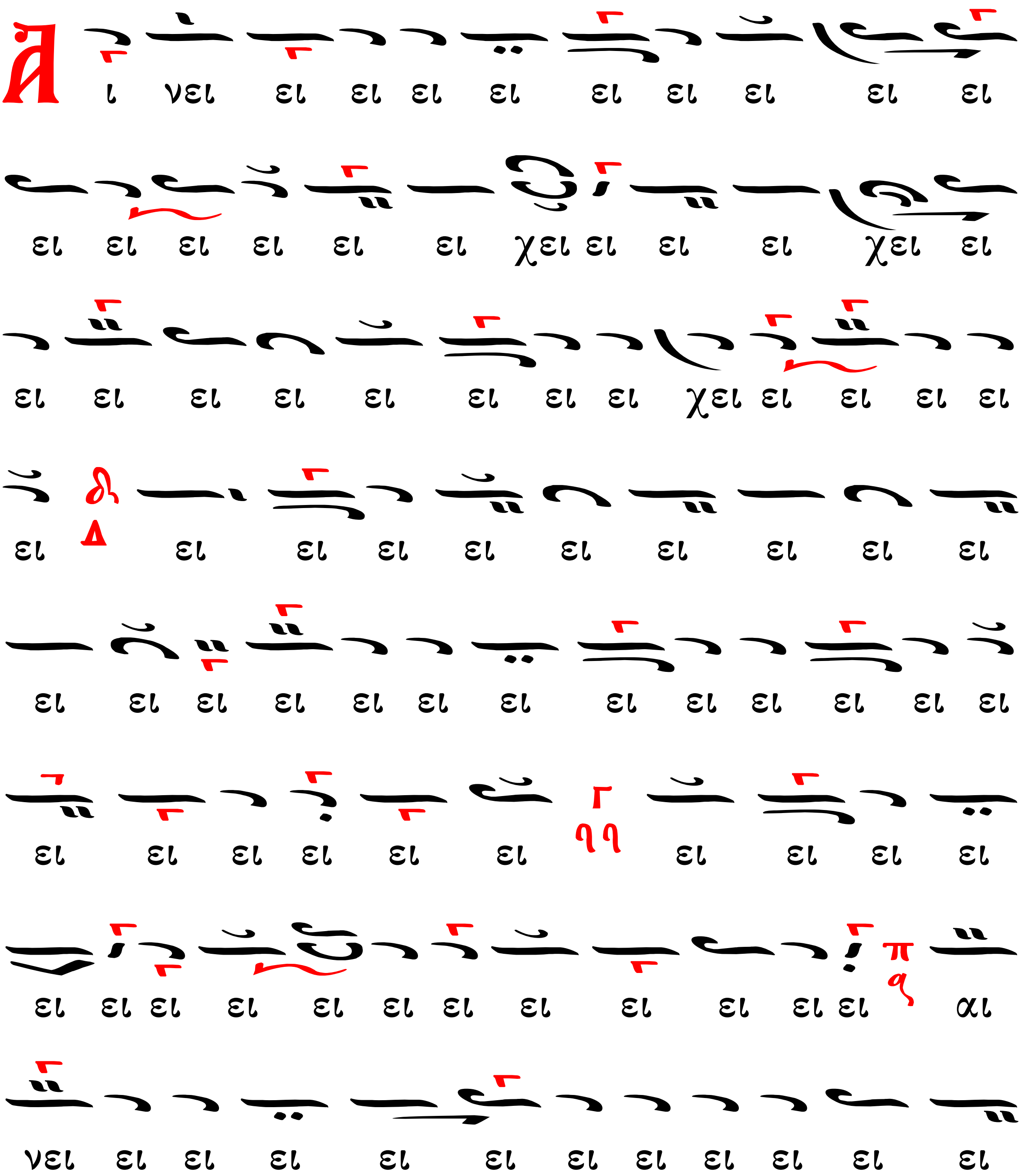

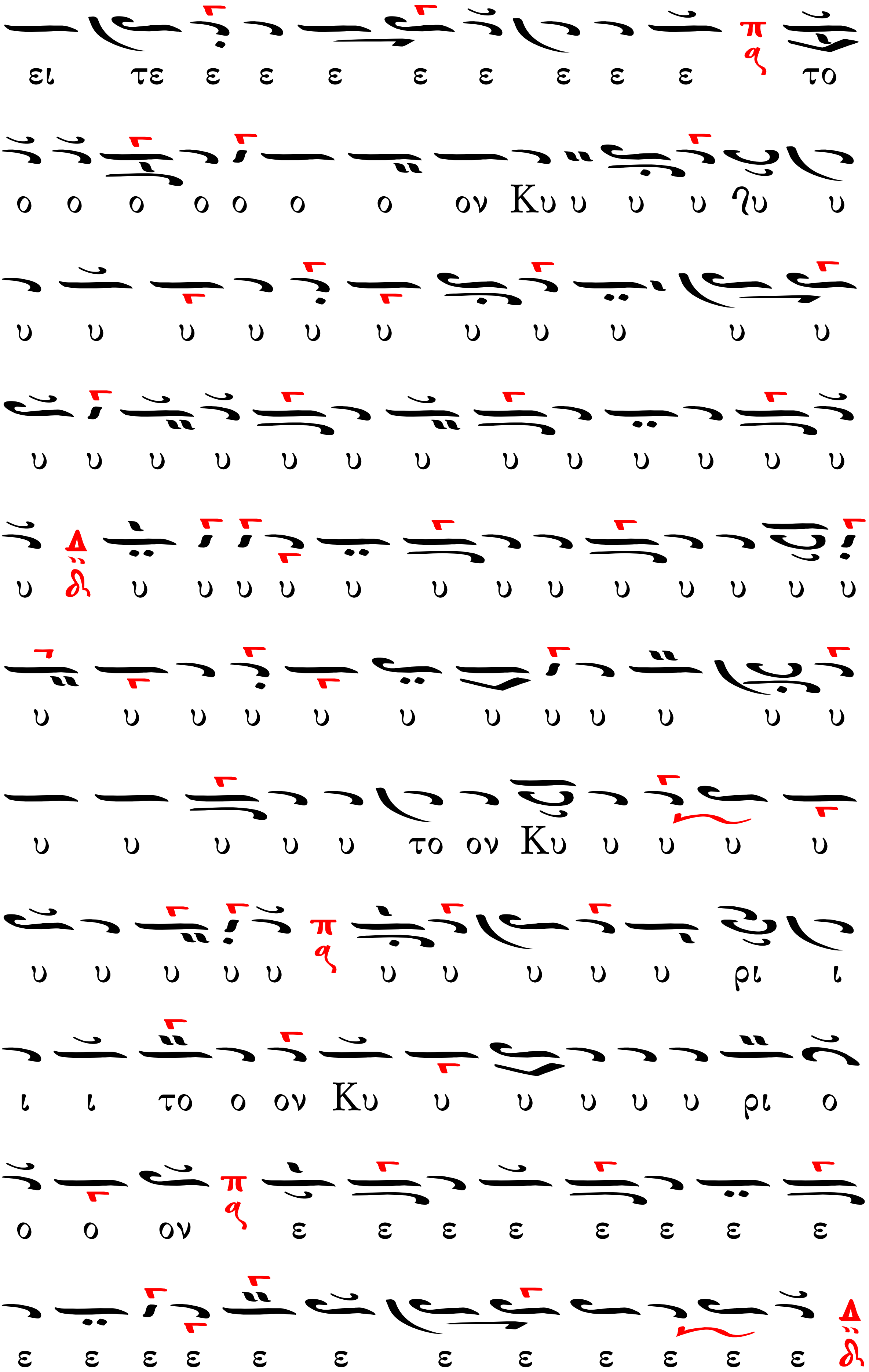
ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε το
ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ το ον Κυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι
ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο
ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

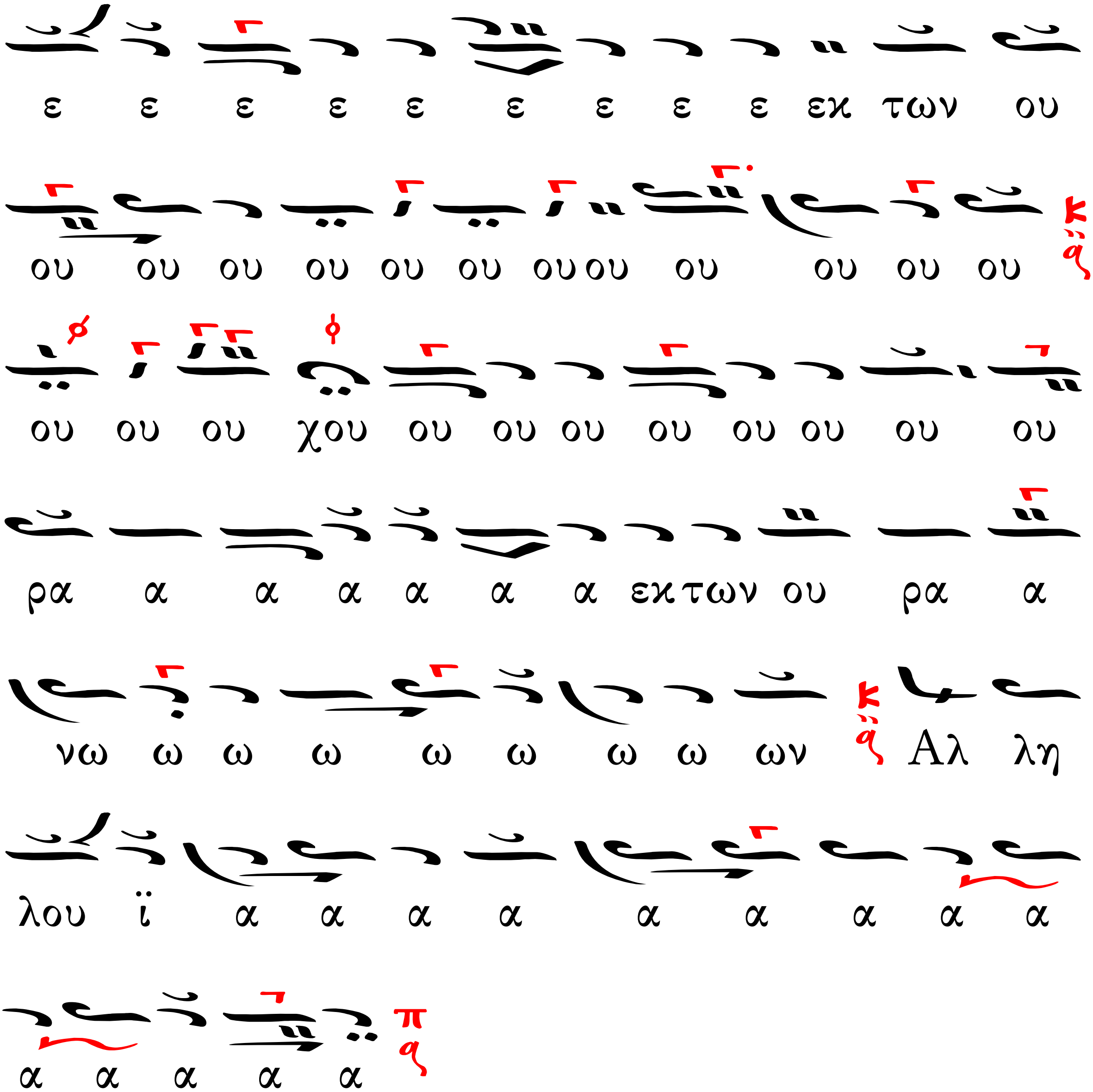

Ἕτερον Δανιὴλ Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

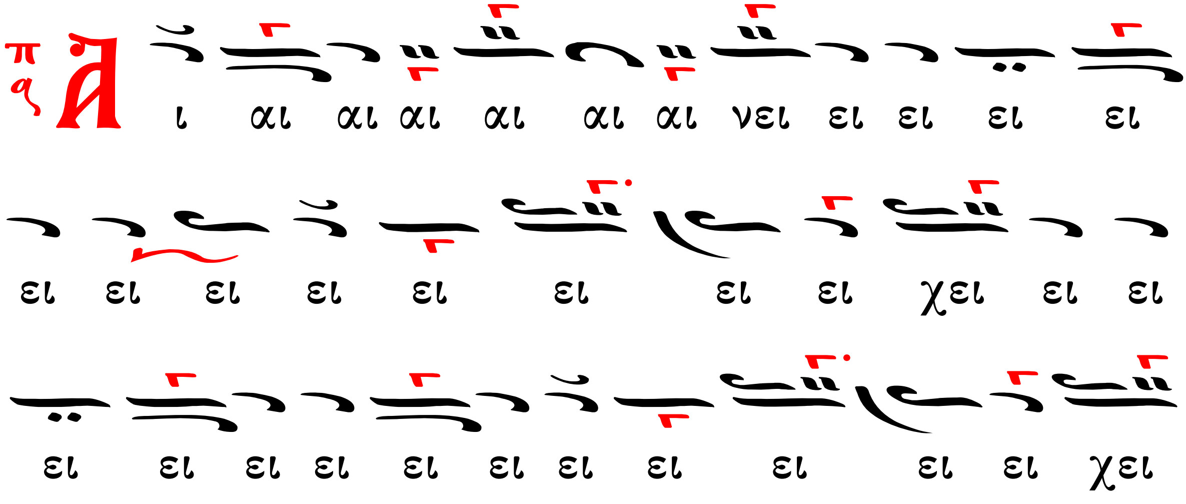

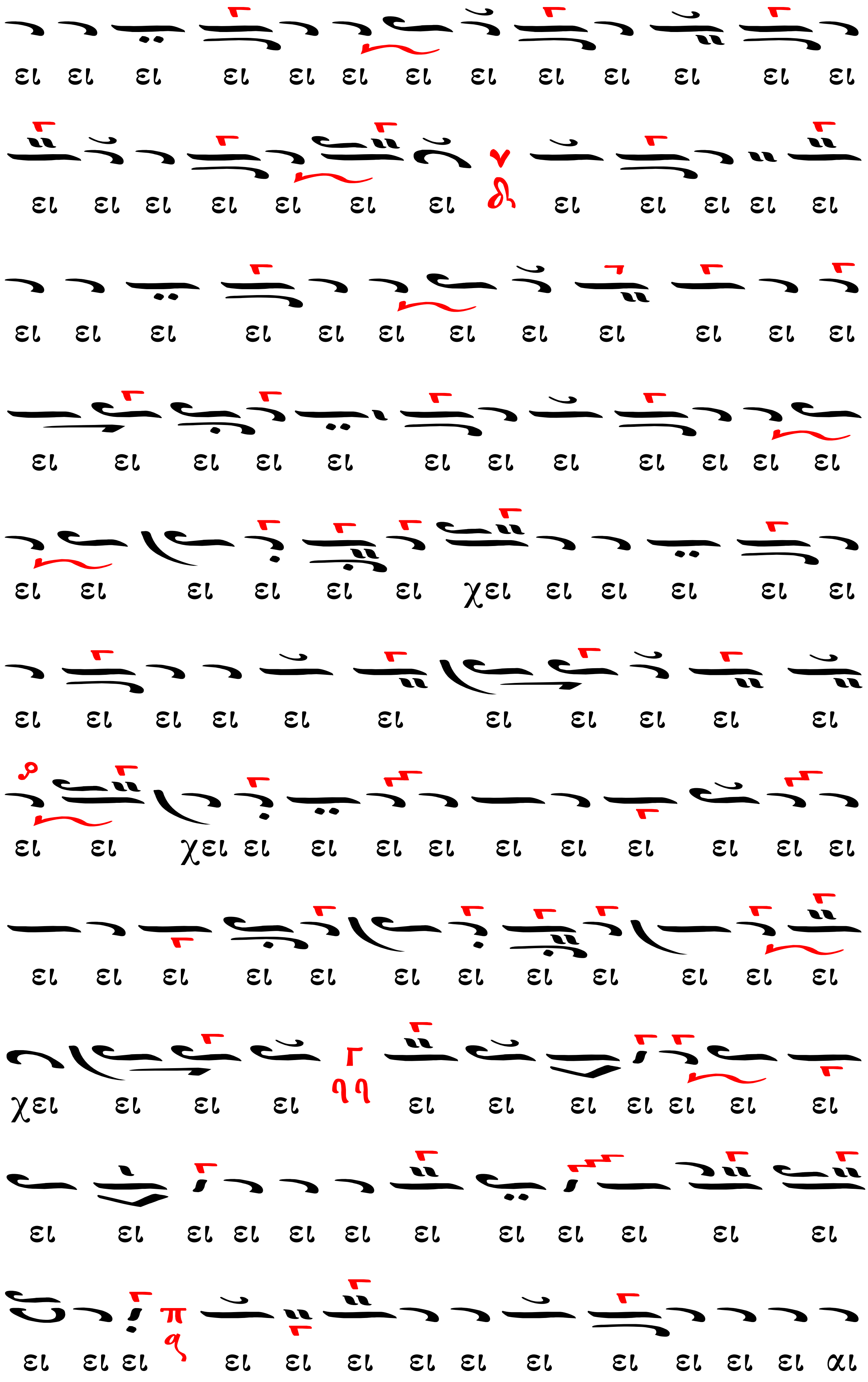
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι

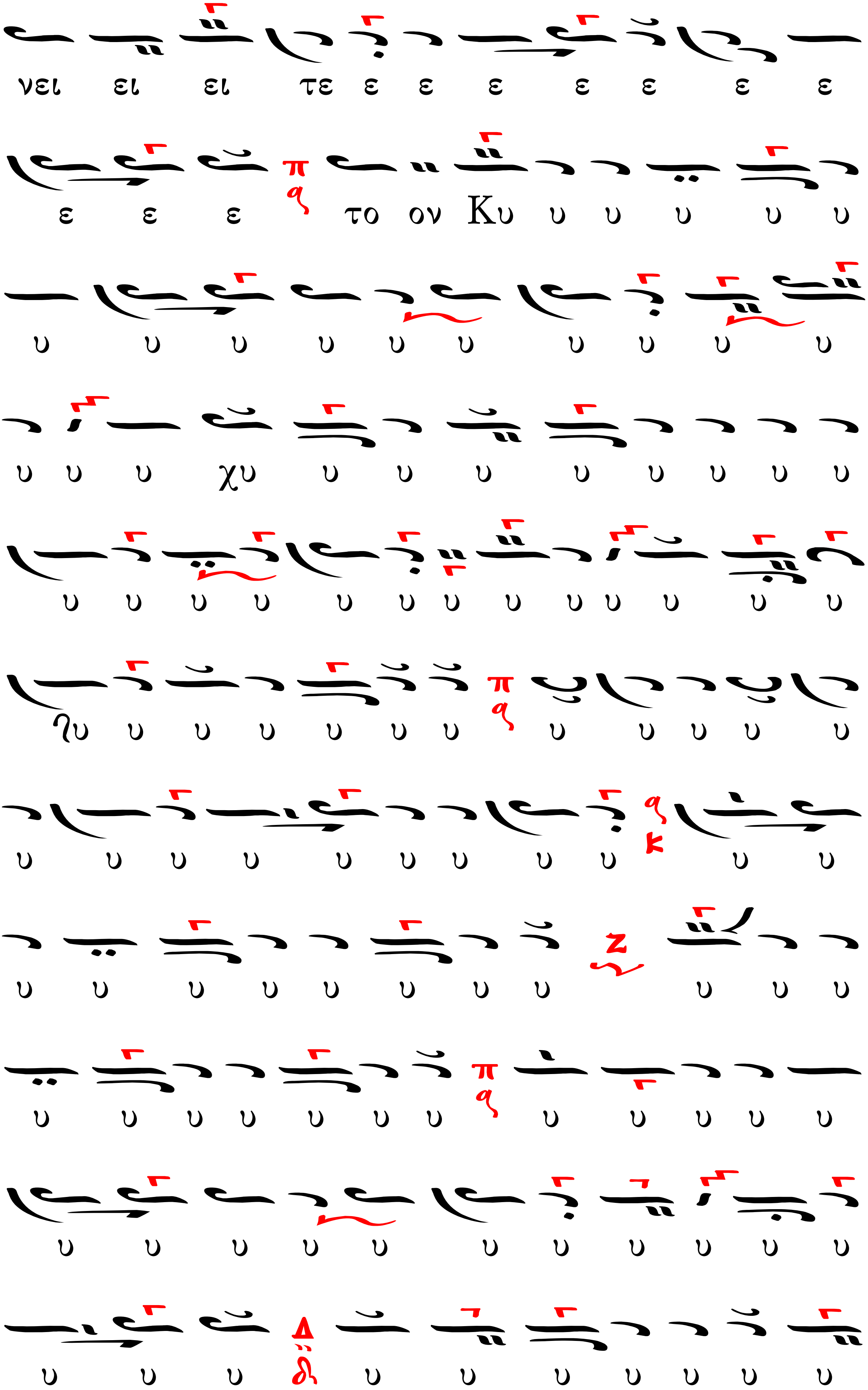
νει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε το ον Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ϊυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

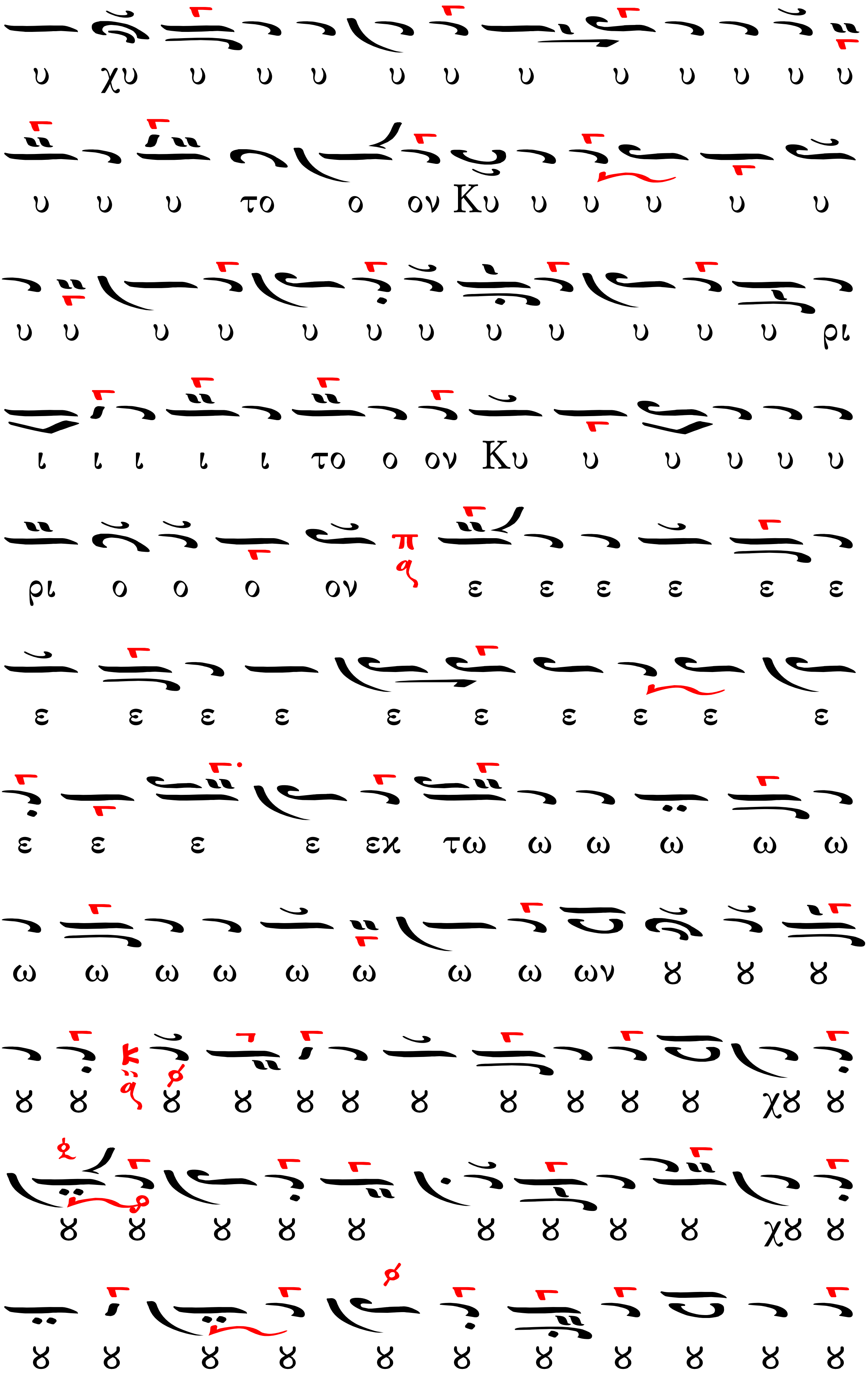
υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ το ο ον Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι
ι ι ι ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ
ρι ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ων ȣ ȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ χȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ χȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ

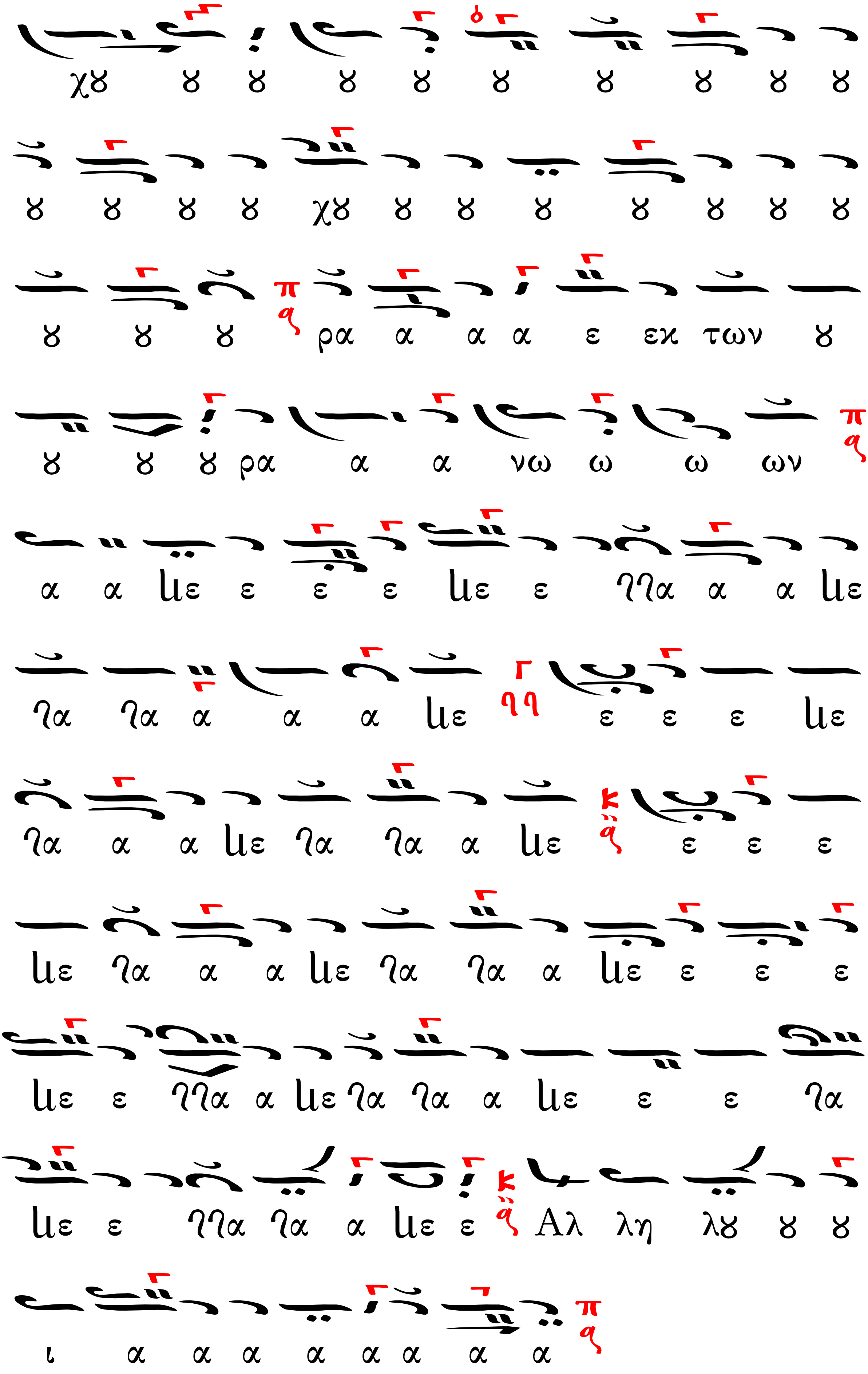
χȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ȣ χȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ρα α α α ε εκ των ȣ
ȣ ȣ ȣ ρα α α νω ω ω ων
Αλ λη λȣ ȣ ȣ
ι α α α α α α α α

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου.
Ὁ αὐτός.

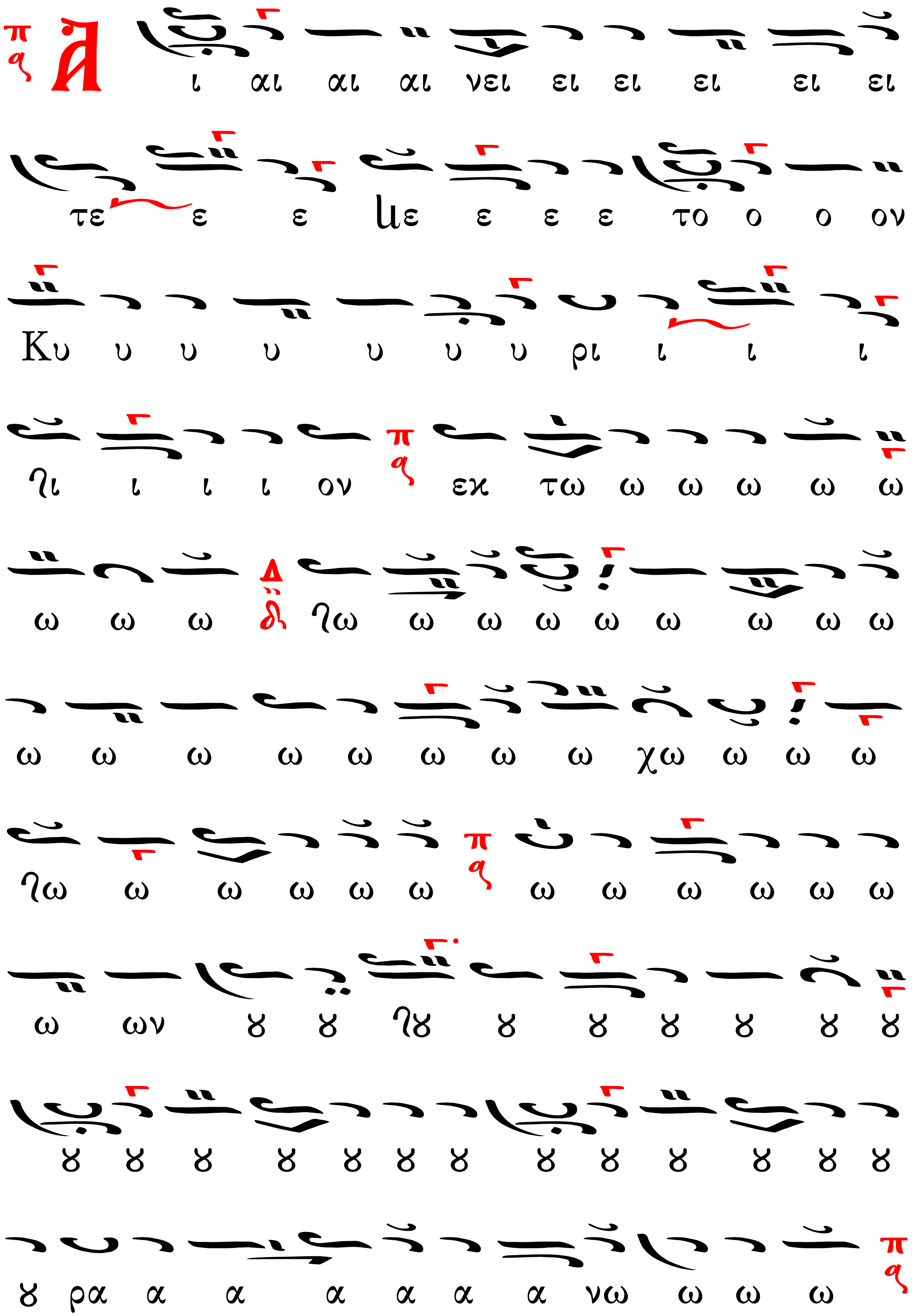

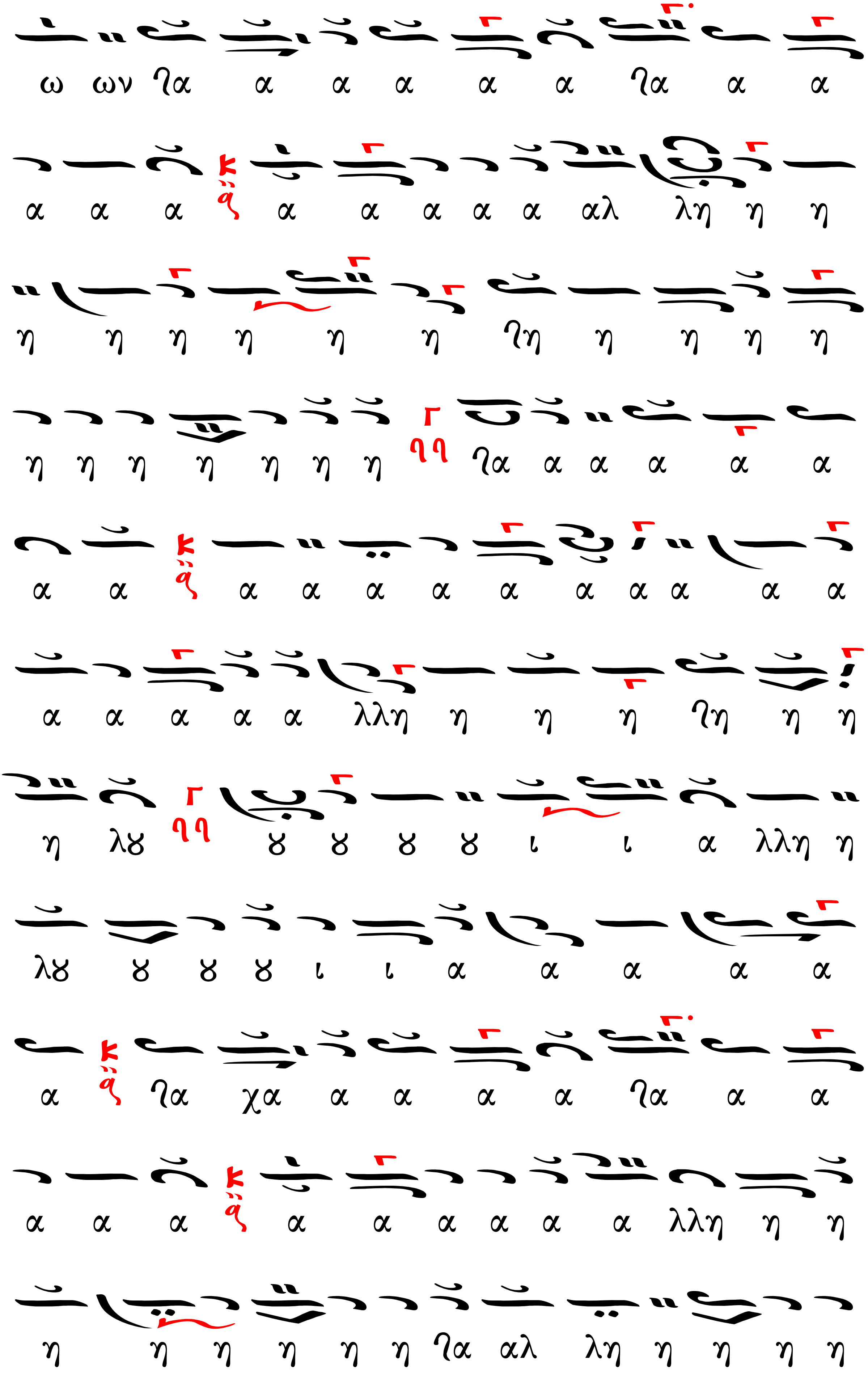

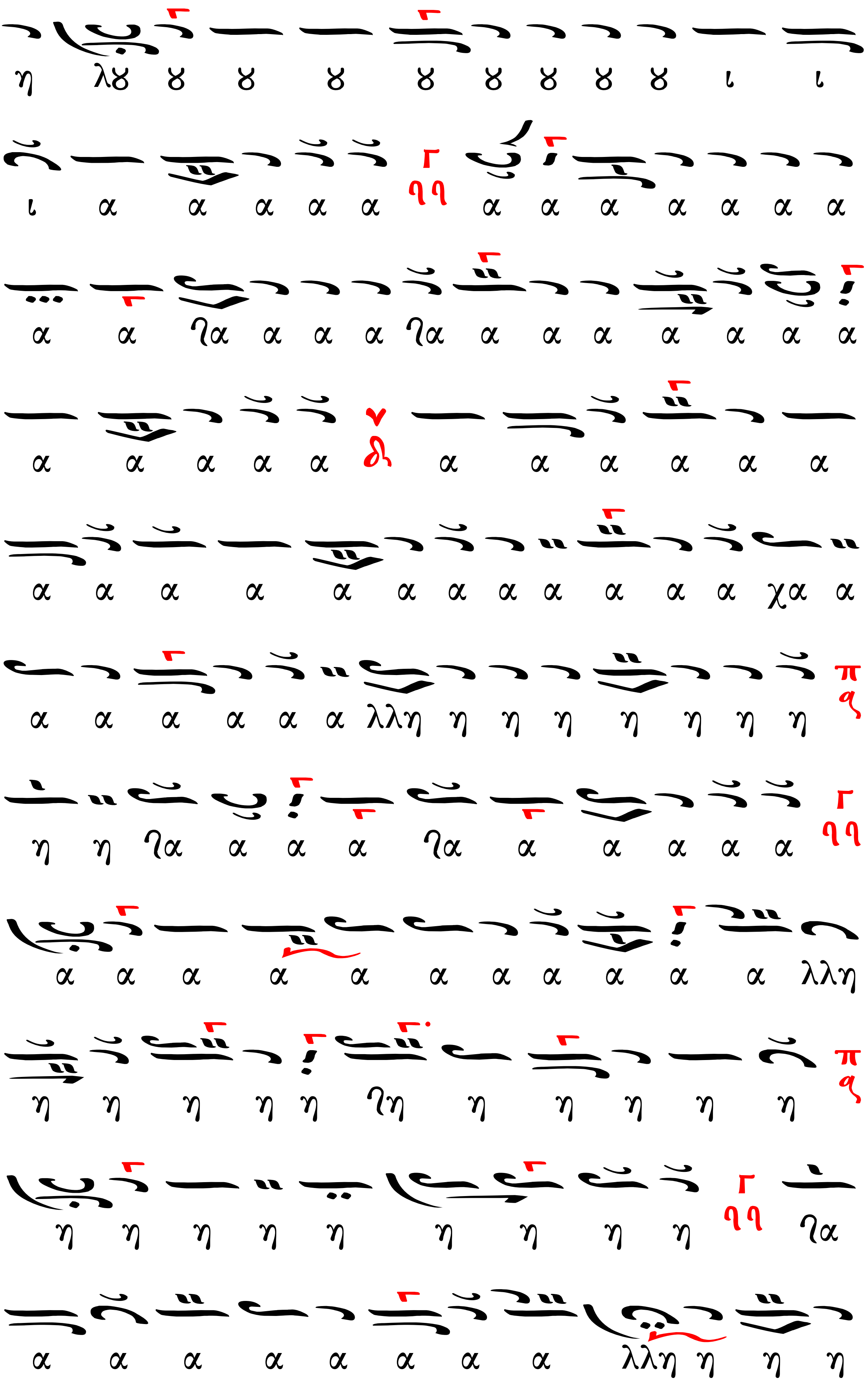
η λȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ι ι
ι α α α α α α α α α α α α
α α γα α α α γα α α α α α α α
α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α χα α
α α α α α α λλη η η η η η η η
η η γα α α α γα α α α α α
α α α α α α α α α α α λλη
η η η η η γη η η η η η
η η η η η η η η η γα
α α α α α α α α λλη η η η

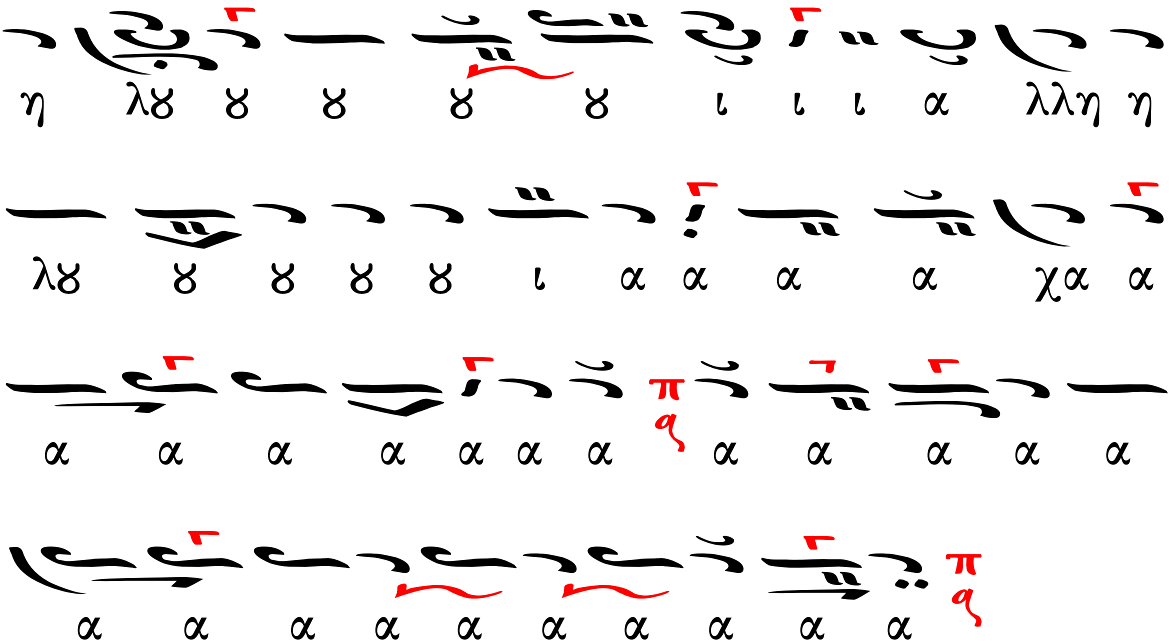

Μετὰ τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...
Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξα σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.
Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α΄ Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον,
Ὁ β΄ Χορός· Ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις.